100blz.

Kuifje

HET WEEKBLAD VOOR DE SUPER-JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

N°12
39e jaargang

SPECIAL WESTERN

POSTER IAN KALEDINE

60 F - NEDERLAND f12,95

20-3-84

TOP SECRET!

Binnenkort in KUIFJE:

EEN REUSACHTIGE, SENSATIONELE TEKENSTRIP—WEDSTRIJD!

Veel meer kan ik je nog niet vertellen. Maar zoveel is zeker:

ER ZULLEN PRACHTIGE PRIJZEN TE WINNEN ZIJN.

Mondje dicht en afwachten! Voorlopig blijft dit onder ons!

THE PRETENDERS

LEARNING TO CRAWL

WEA 923 980-1

Het verhaal is ondertussen genoegzaam bekend. **Sex and drugs and rock' n' roll.** Het tweede dunde The Pretenders tot de helft uit — bassist Pete Farndon en gitarist James Honeyman Scott overleden binnen het jaar aan een overdosis. Het eerste zorgde ervoor dat de dochter van Chrissie Hynde en Ray Davies nu al leert kruipen. Het derde leverde de derde LP van The Pretenders — **Learning to crawl** — op.

Chrissie Hynde heeft er nooit veel doekjes om gewonden. «Geen gelul», «boem knots paukeslag» en «hop met de geit». **Middle of the Road** en we zijn weg. Een ijzersterk ritme, het typische kapwerk van The Pretenders, een zware 1/1 bas en de volle stem van Chrissie Hynde. De nieuwe single, de nieuwe hit. **Back on the Chain Gang** was de oude single en nog altijd één van hun sterksten. **Time the Avenger** met gitaarsolo en tsjaktsjaktsjak. **Watching the Clothes,** gezellig rockend alsof we die stereotiepe gitaarlicks voor het eerst horen. **Show me** schroeft een maat terug maar met **Thumbelina** zitten we met een puffende treinrock. Johnny Cash op speed. Eén «hook» volstaat voor Chrissie Hynde, dat bewees ze met **Brass in Pocket,** dat toont ze aan in **My City was gone,** *back to the roots.* En dan die covers van The Pretenders... Van **I go to sleep** gingen we plat en daar krijgen we nog eens **Thin Line between Love and Hate** (van The Persuasions) in ons reeds bloedend hart gestoken. Aaaah! **I hurt you** (zeg dat wel), pottenbrekend en snauwend. **2000 Miles,** de vreemdtse, intrigerendste kerstsingle aller tijden sluit af. Een aanstekelijk nummer dat steunt op een uiteenvallende tekst en een steeds terugkerende riff.

Niet vernieuwend deze **Learning to crawl,** maar nog krachtiger en koherenter dan de vorige twee Pretenders LP's.

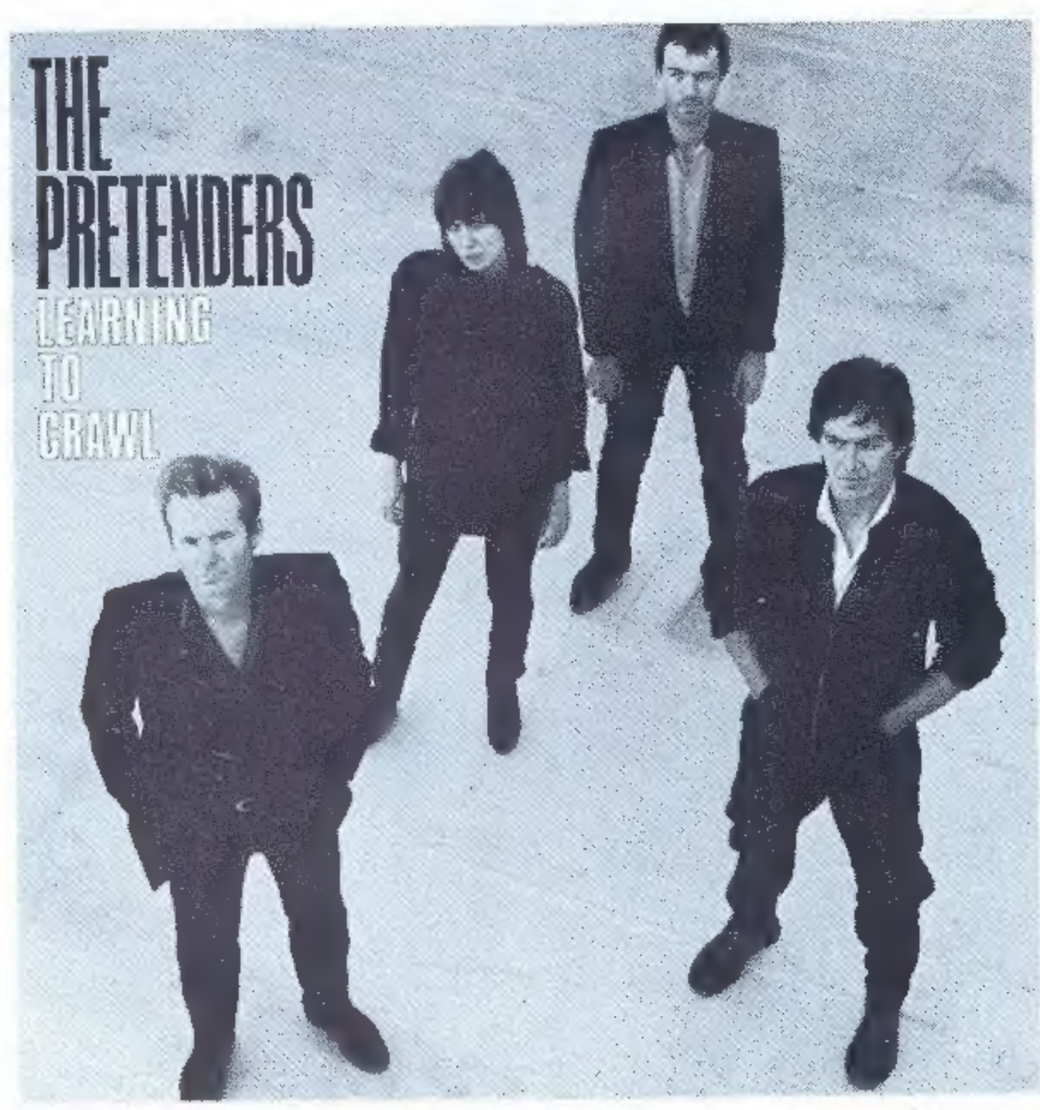

HET BAL VAN DE HUURLINGEN

SONKK
D. CONVARD

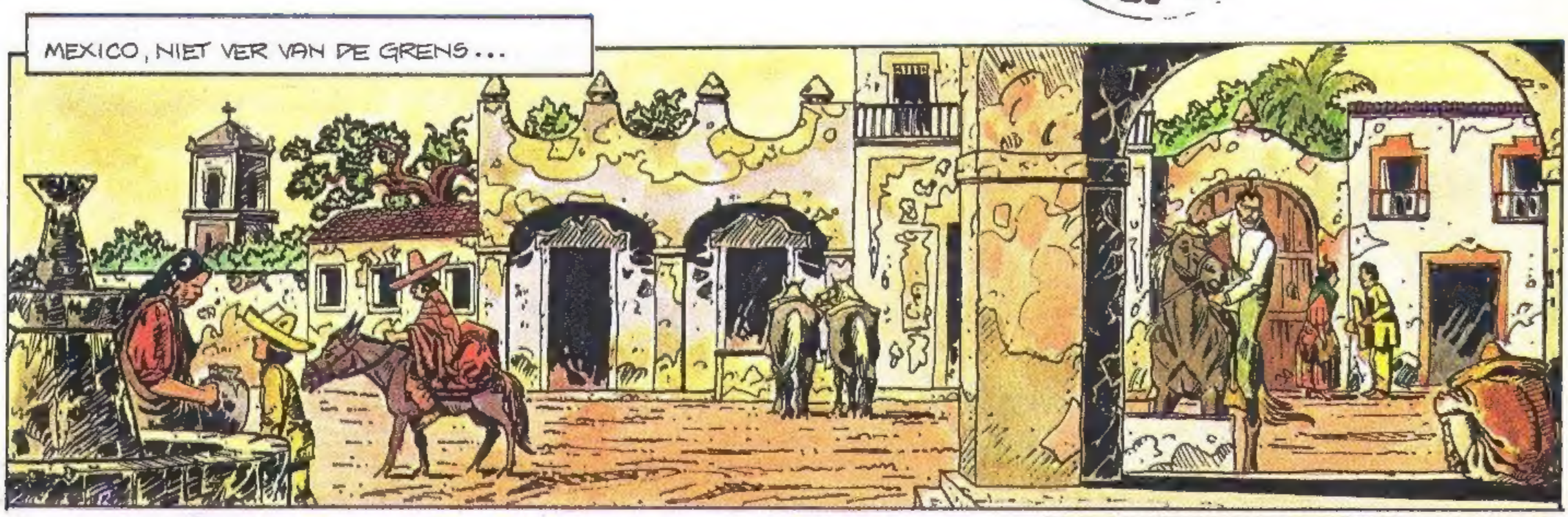

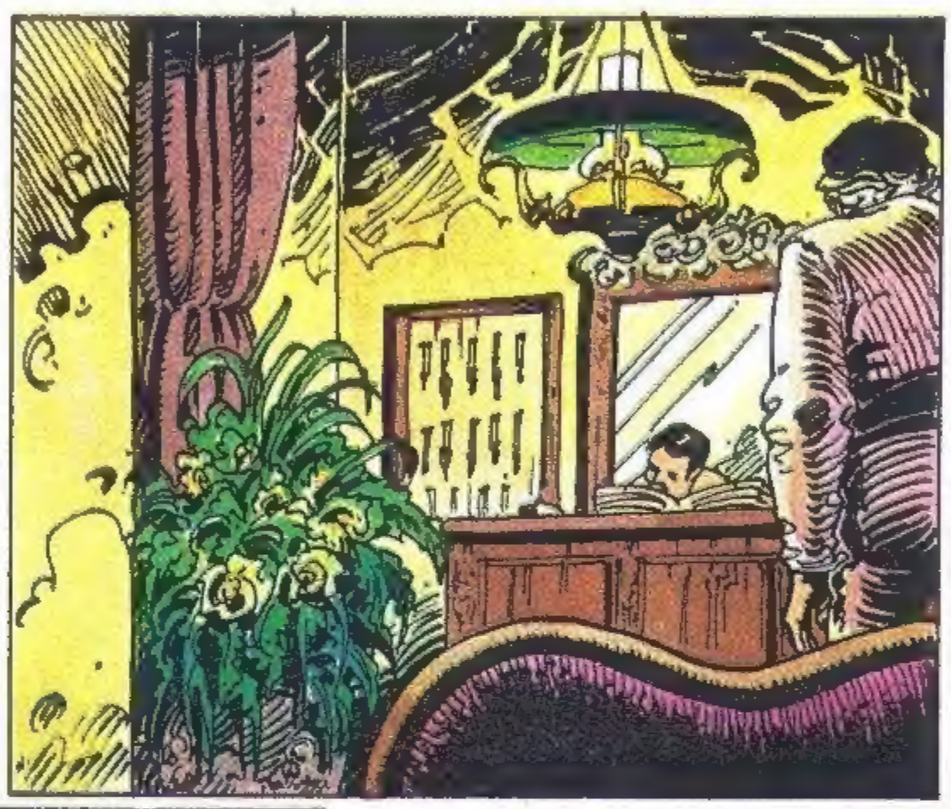

SLA OM

HET BAL VAN DE HUURLINGEN

JA, IK KEN UW VERHAAL, WHITEJOY. DE REPUTATIE VAN UW KARAKTER IS U AL TOT HIER VOORUITGESNELD! IK HEB U LANG GEZOCHT, KAPITEIN... MET GELD EN VRIENDEN VIND JE ALLES...

KENT U EEN ZEKERE BENITO SOLVIDA?

DAAR HEB IK OVER GEHOORD... EEN JONGEMAN DIE DEEL UITMAAKT VAN EEN BENDE FANATICI EN DIE GEPROBEERD HEEFT DIE SMEERLAP VAN EEN GOEVERNEUR NEER TE KNALLEN?

DIE IS HET... EEN REVOLUTIONAIR WARHOOFD! ALS HET HEM TOEN GELUKT WAS ZOUDEN WE NU BEVRIJD ZIJN VAN DIE ELLENDELING VAN EEN VIDALEZ... MAAR DIE ARME KNUL WORDT VOLGENDE WEEK GEFUSILLEERD...

SPIJTIG... MAAR DAT ZIJN DE RISICO'S VAN HET SPEL...

KAPITEIN... **BENITO IS MIJN ZOON!** MIJN ZOON IS HET DIE GEËXECUTEERD WORDT...

HET SPIJT ME... EN IK VERMOED DAT IK NU WEET WAT U HIER BIJ MIJ KOMT DOEN...

IK HEB U NODIG, KAPITEIN... ALLEEN U KUNT MIJN ZOON UIT DE **CASA** BEVRIJDEN, DIE VRESELIJKE GEVANGENIS. IK WEET DAT U NOG TROUWE VRIENDEN HEBT DIE HET LEGER UITGEGAAN ZIJN TOEN U WERD AFGEDANKT... UW PRIJS IS DE MIJNE. ORGANISEER EEN EENHEID OP MIJN KOSTEN EN HAAL MIJN ZOON UIT DIE HEL ...

VREEMD! IK BEN UW ENIGE KANS... IK, EEN VOORMALIG KAPITEIN, ALCOHOLIST, VERLOREN IN EEN LAND DAT NIET HET ZIJNE IS... WAAROM ZOU IK MIJN HUID RISKEREN VOOR EEN ZAAK DIE MIJ NIET AANGAAT?

HIERVOOR! GELD!

EXTRA
VERHAAL
LANG

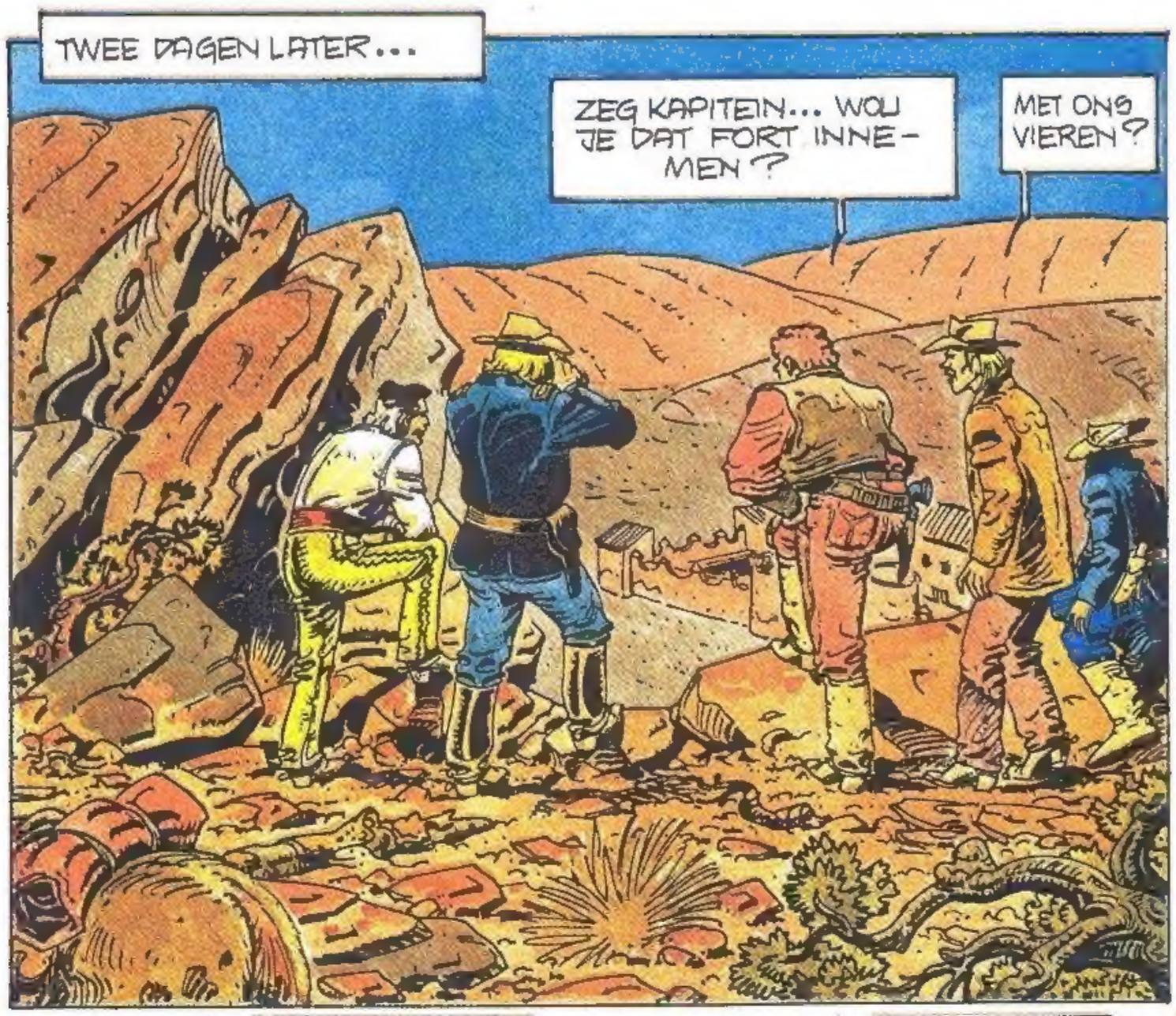
TWEE DAGEN LATER...
ZEG KAPITEIN... WOU JE DAT FORT INNE-MEN?
MET ONS VIEREN?

JE KUNT WEIGEREN... MAAR MENEER SOLVIDA HEEFT ZICH HEEL GOED-GEEFS GETOOND... ALS WIJ BEREID ZIJN ZIJN ZOON TE BEVRIJDEN...
IK VRAAG ME AF HOEVEEL JE VANNACHT GEDRONKEN HEBT OM TE GELOVEN DAT ONS DAT ZAL LUKKEN...

WAAR DENK JE AAN, "STILLE"?

JIJ DACHT DAT HET KON, NIET?

SOLVIDA, BEZORG ONS SNEL EEN GEDETAILLEERDE PLATTEGROND VAN DE GEVANGENIS MET DE CEL WAAR JE ZOON ZIT. IK HEB WAT SPULLEN NODIG...

WIJ ALS HUURLINGEN, OMDAT JIJ DAT VROEG... MAAR IK HEB JE ALTIJD GEVOLGD, KAPITEIN... WAAROM NIET OOK DEZE KEER?
O.K, BEGREPEN... IK ZEG NET ALS MARC: PRESENT, KAPITEIN!

BEDANKT... BEDANKT ALLEMAAL...
GEEN DANK... WE WETEN OOK NIET WAAROM WE HET DOEN. VOOR JE ZOON? VOOR DE SPANNING OF VOOR HET GELD?

MISSCHIEN VAN ALLES WAT... EN OOK OM WEER MET Z'N VIEREN TE ZIJN... ZOALS VROEGER...

SLA OM

HET BAL VAN DE HUURLINGEN

DIE AVOND...

BEGREPEN? JULLIE WETEN NU WAT ONS TE DOEN STAAT. NOG STEEDS VAN DE PARTIJ?

BEGREPEN, KAPITEIN...

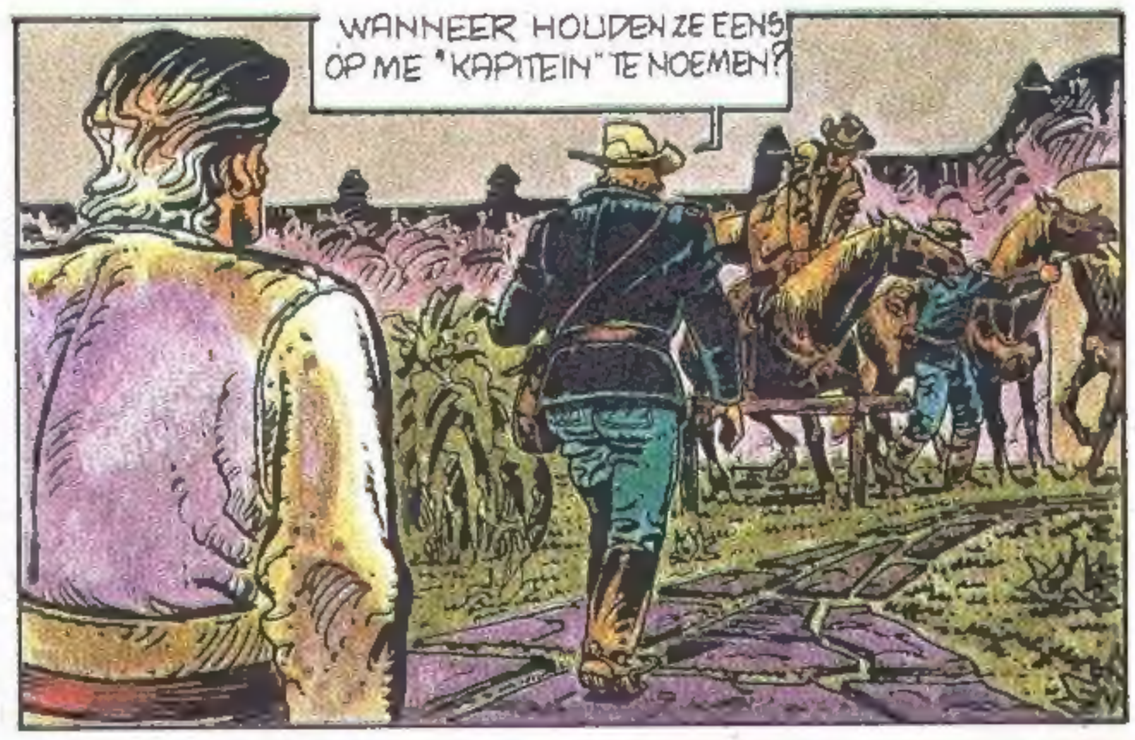

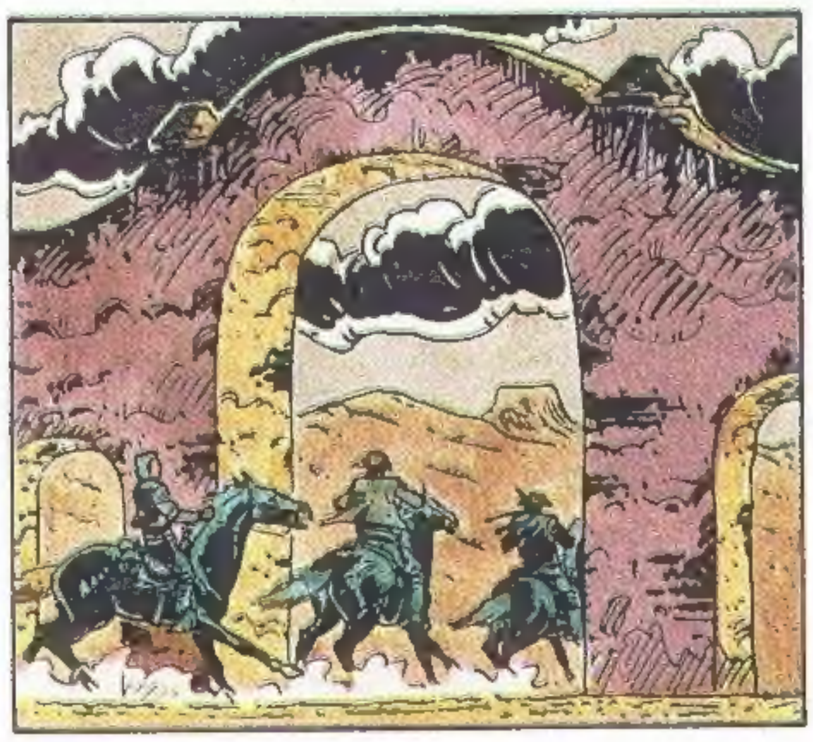

JOUW BEURT, "STILLE"...

WAT...?

ARRHHHHHH...

HET BAL VAN DE HUURLINGEN

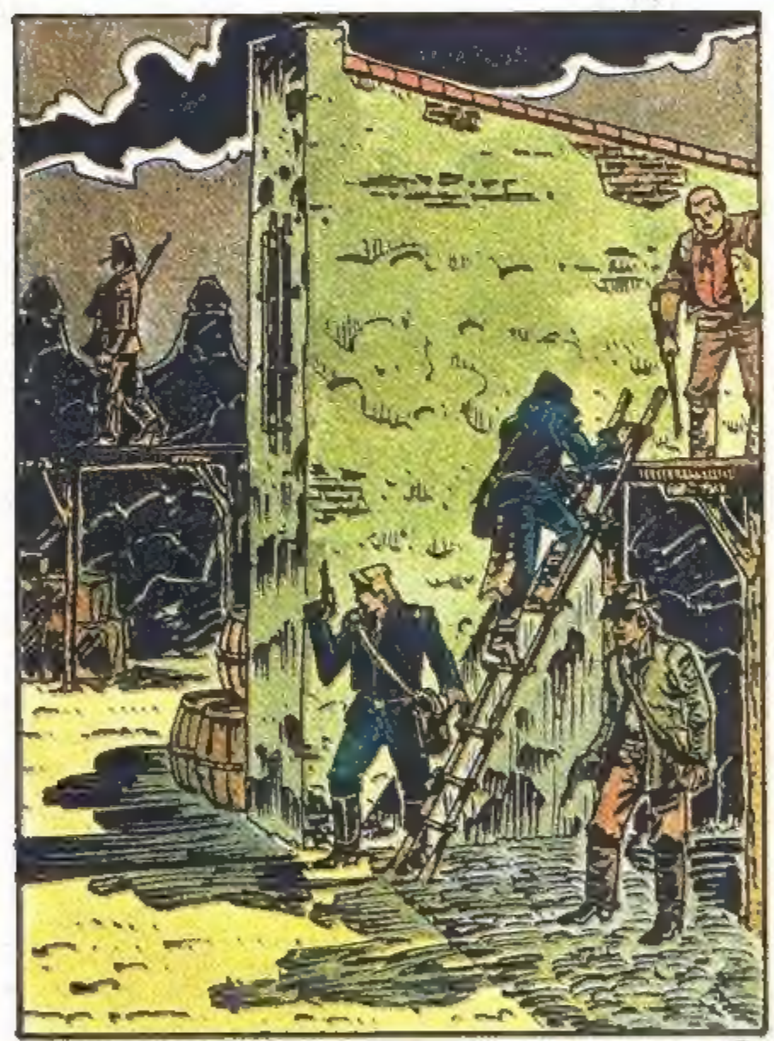

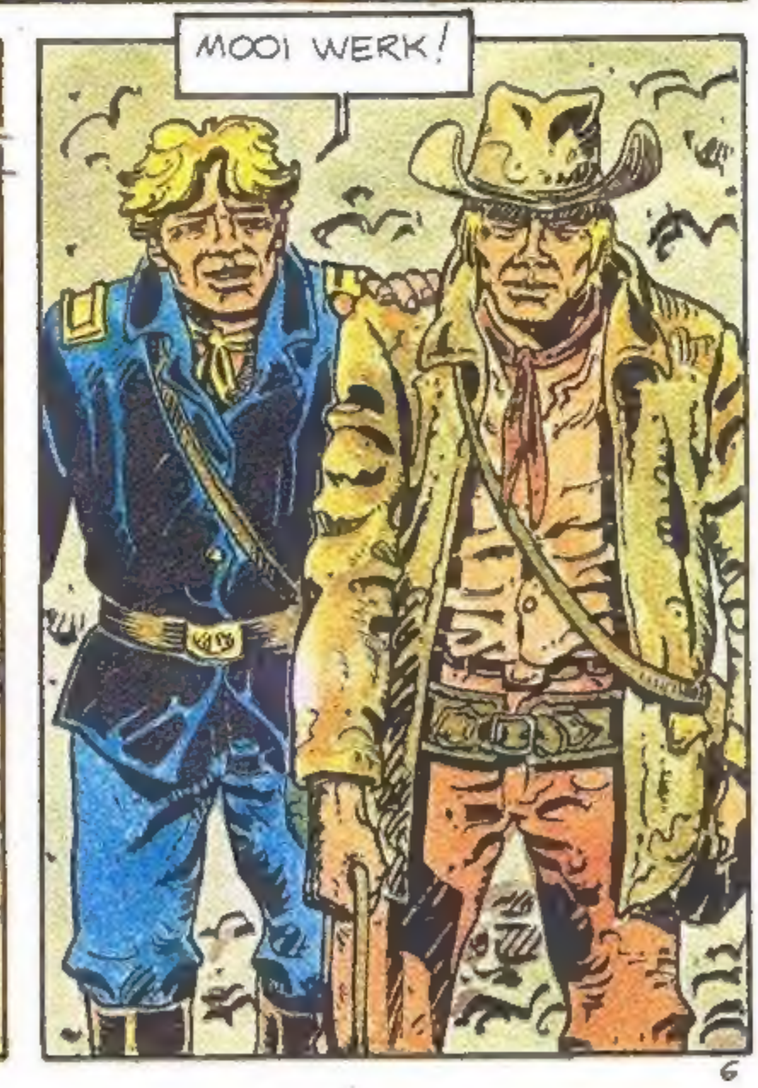

EXTRA
VERHAAL
LANG

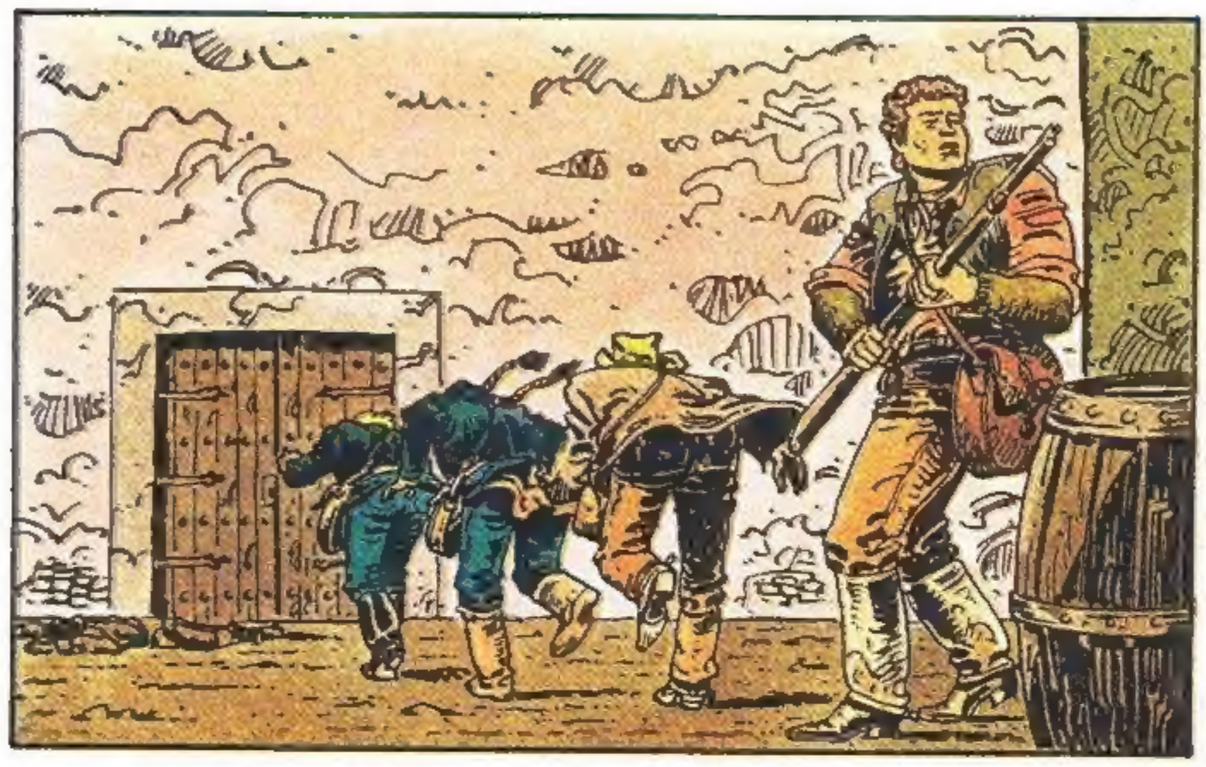

SNEL... DE SLEUTELS...

NEEM SNEL ZIJN PLAATS IN, "STILLE"... VOOR HET GEVAL ER IEMAND KOMT...

MARC, NED... KOM MEE...

HIER IS HET... DE SLEUTELS...

MOOIE NACHT, HÈ PABLO?

DAT IS 'M!

WIE ... WIE ZIJN JULLIE?
JE ENGELBEWAARDERS, BENITO... KOM, STA OP! WE BRENGEN JE NAAR HUIS...

SLA OM

HET BAL VAN DE HUURLINGEN

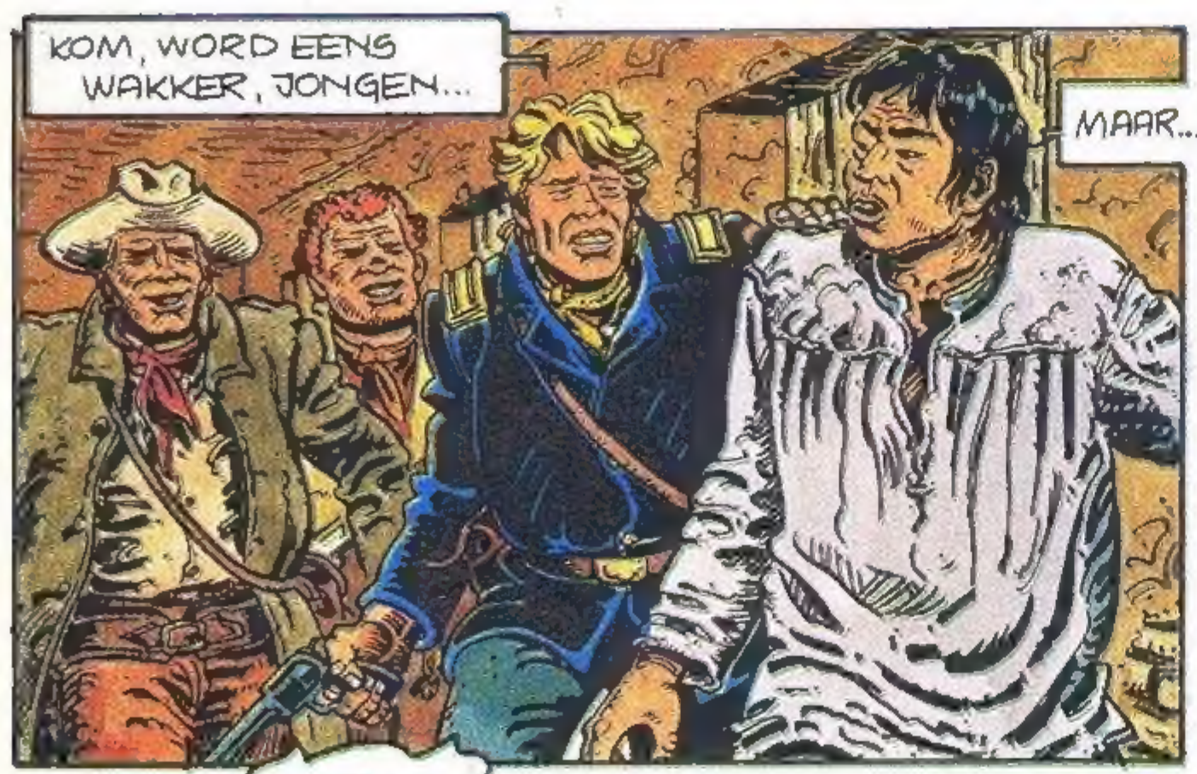

VERVOLG ACHTERAAN IN DIT NUMMER

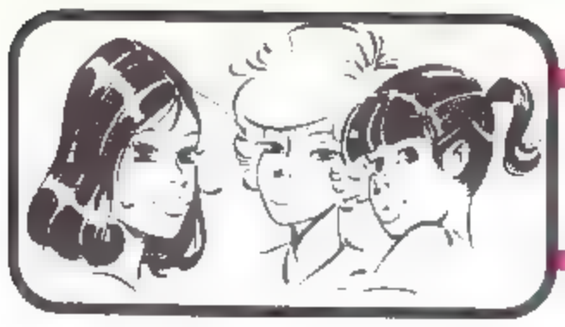

JULIE, KLAARTJE, CÉCILE, EN DE ANDEREN...

SIDNEY BOM

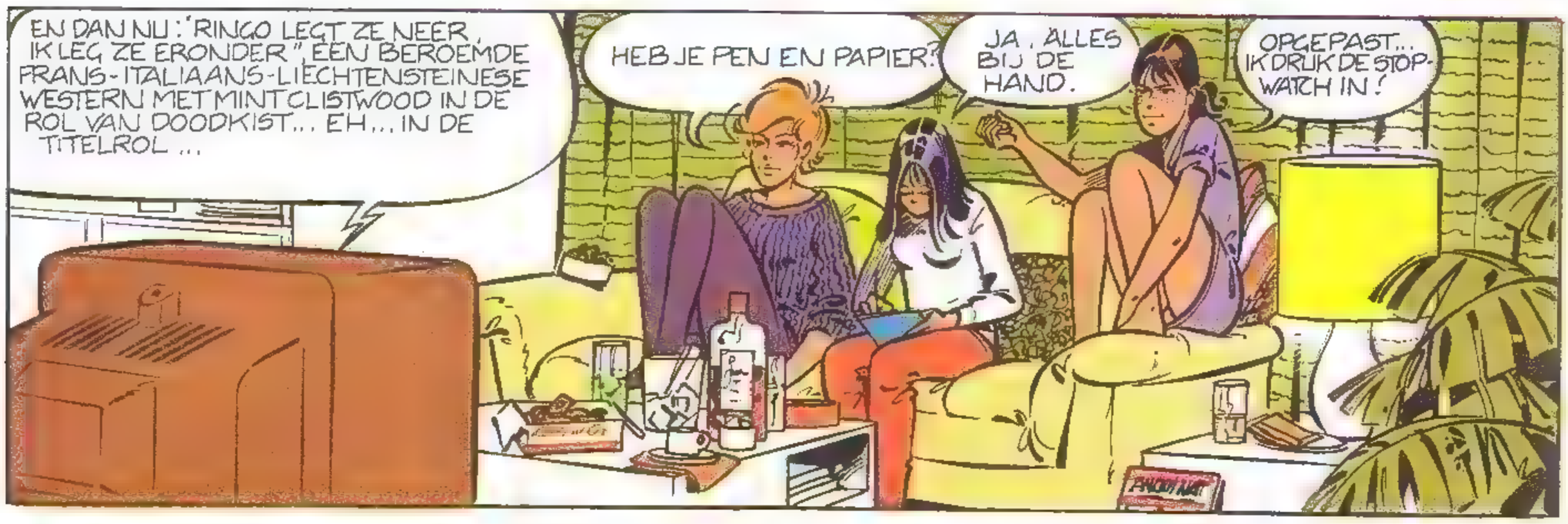

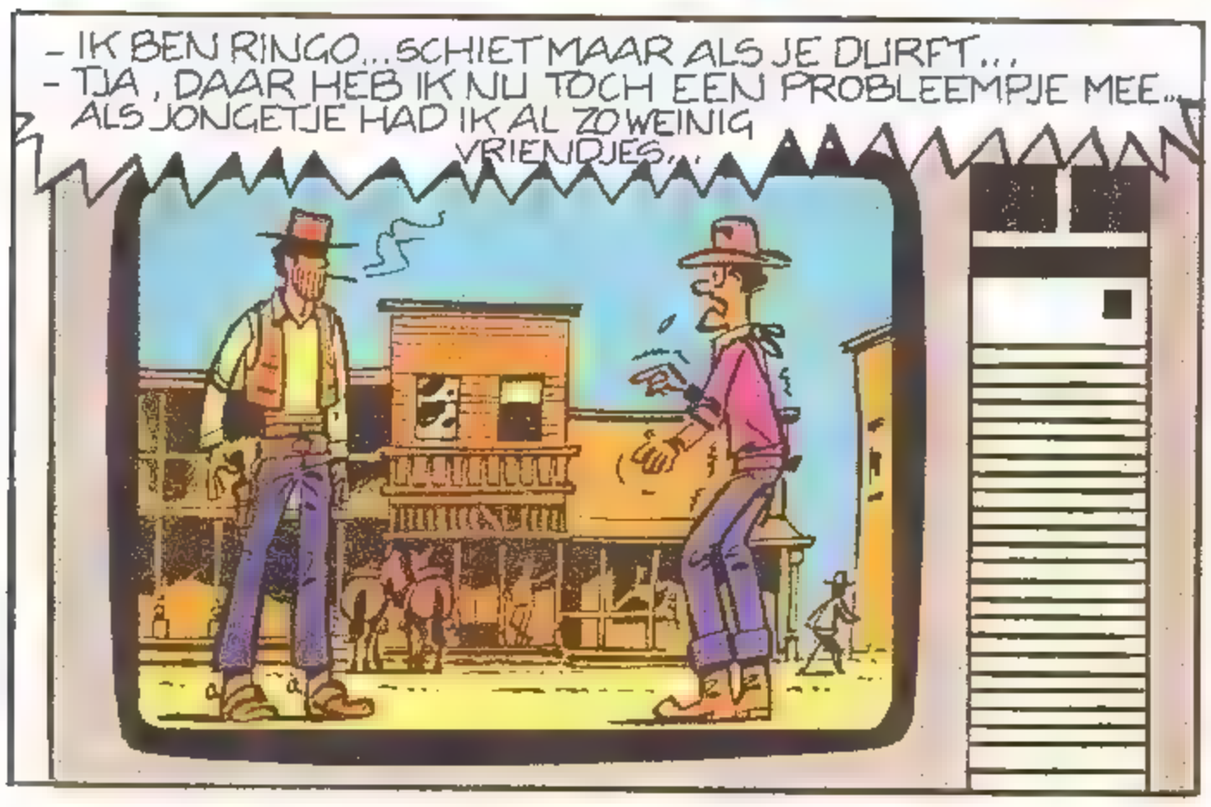

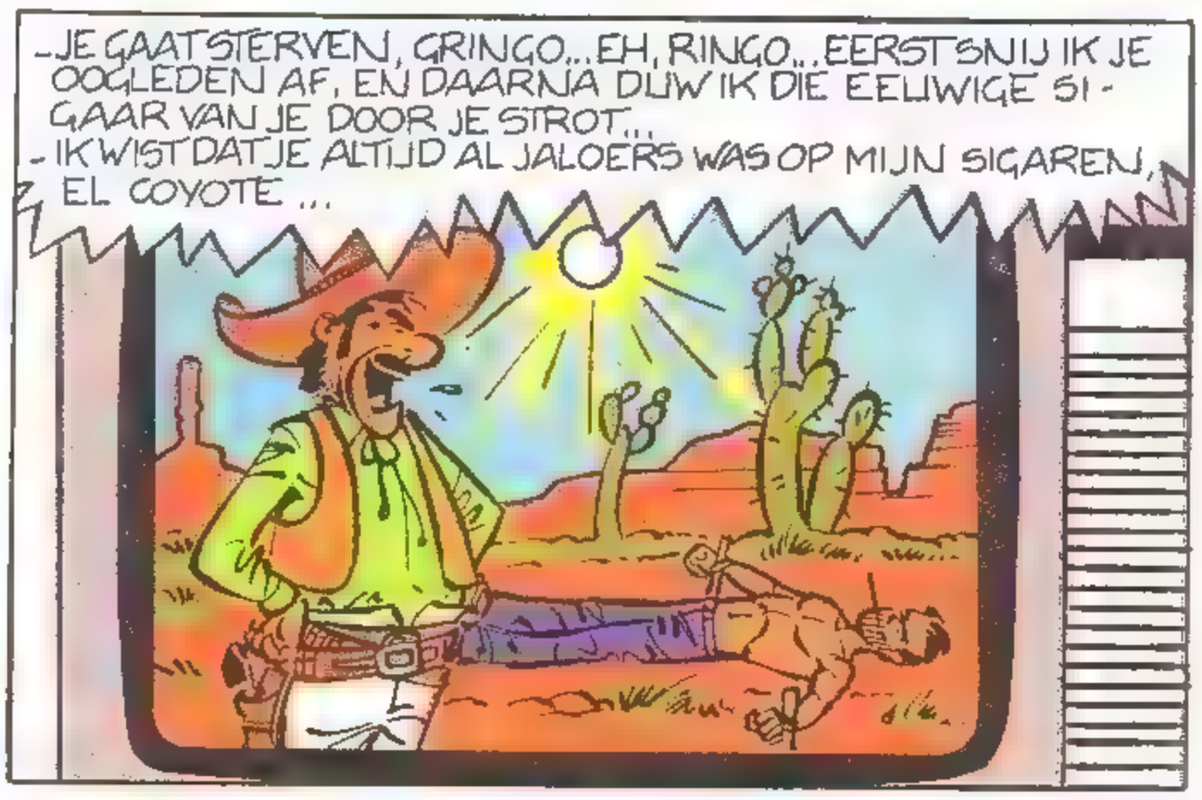

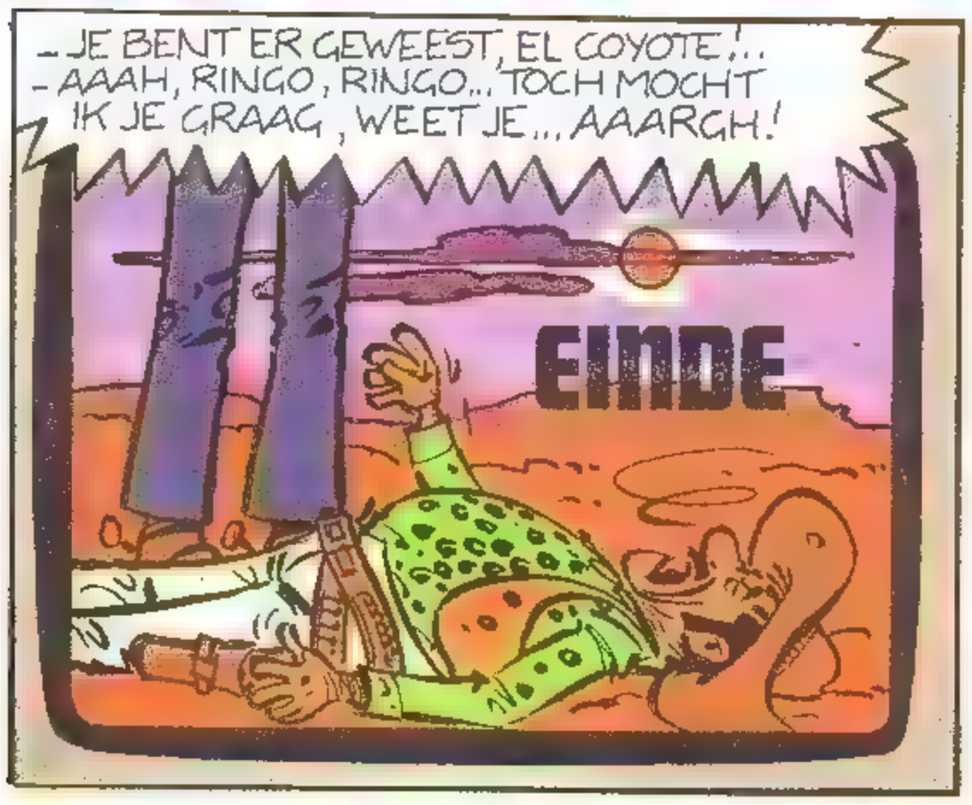

EEN WAAR VERHAAL

MARC-RENIER
Y. DUVAL

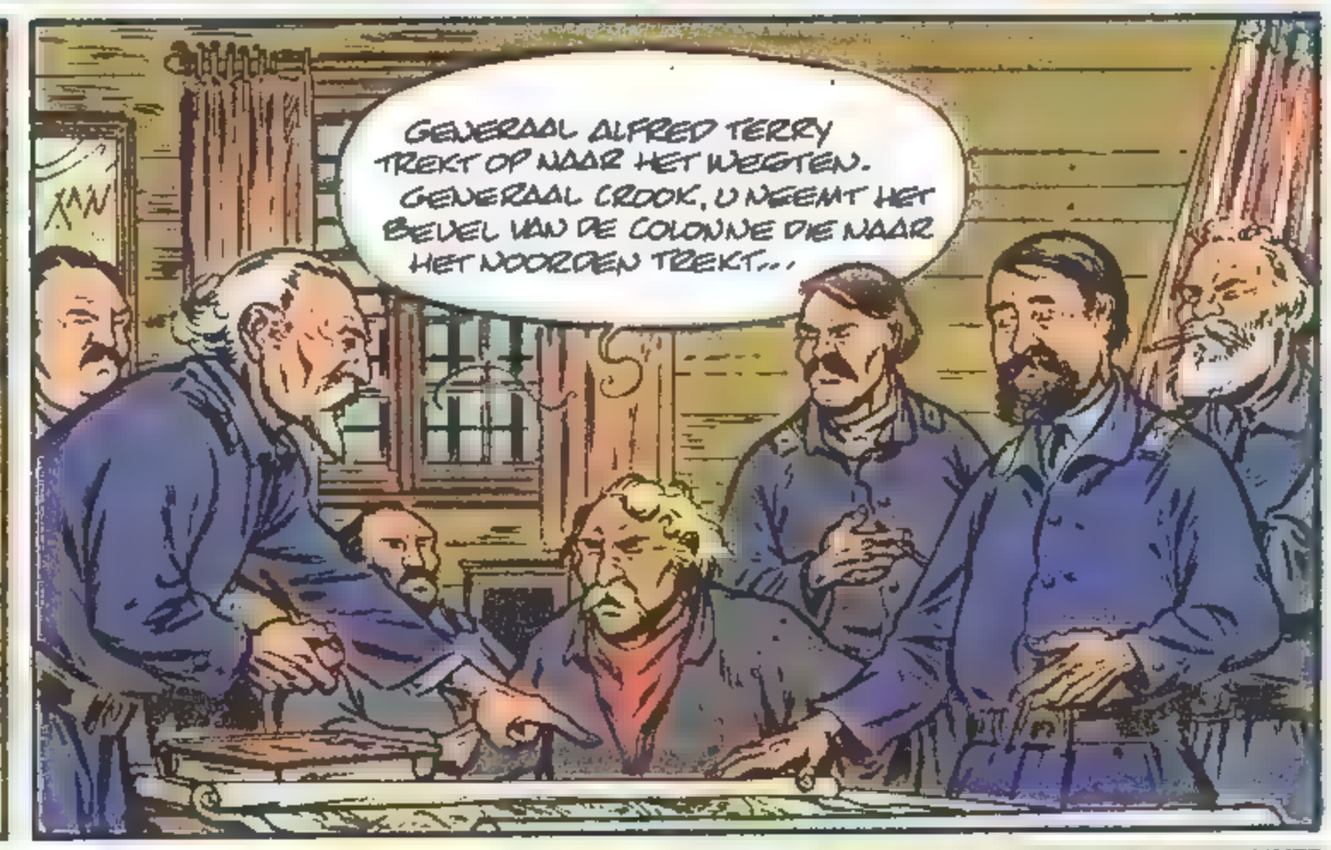

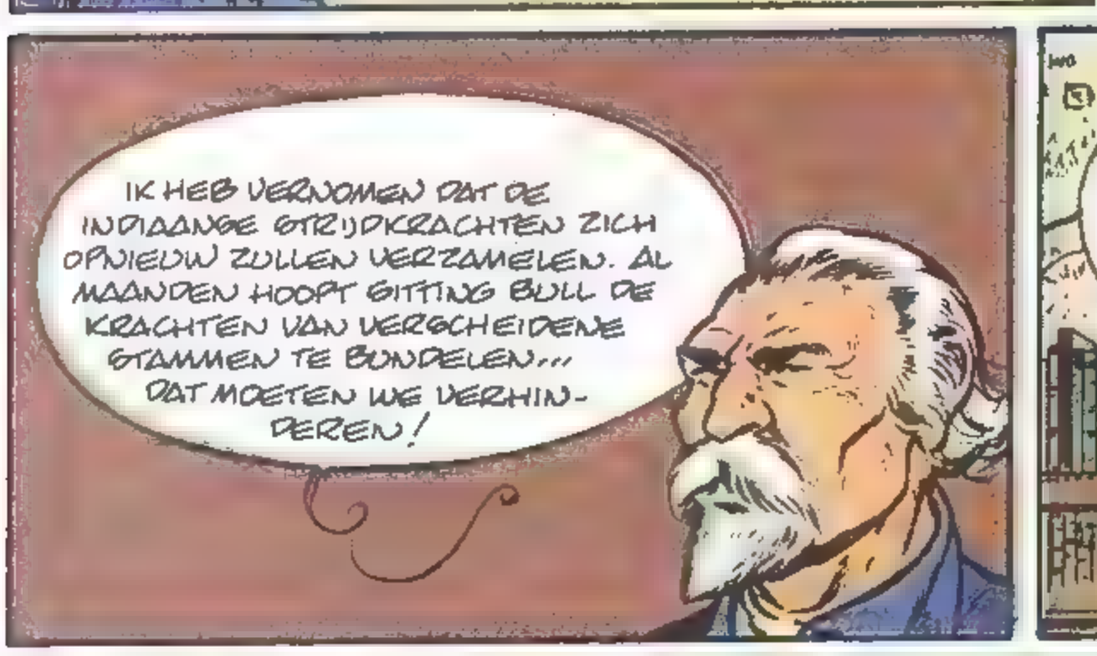

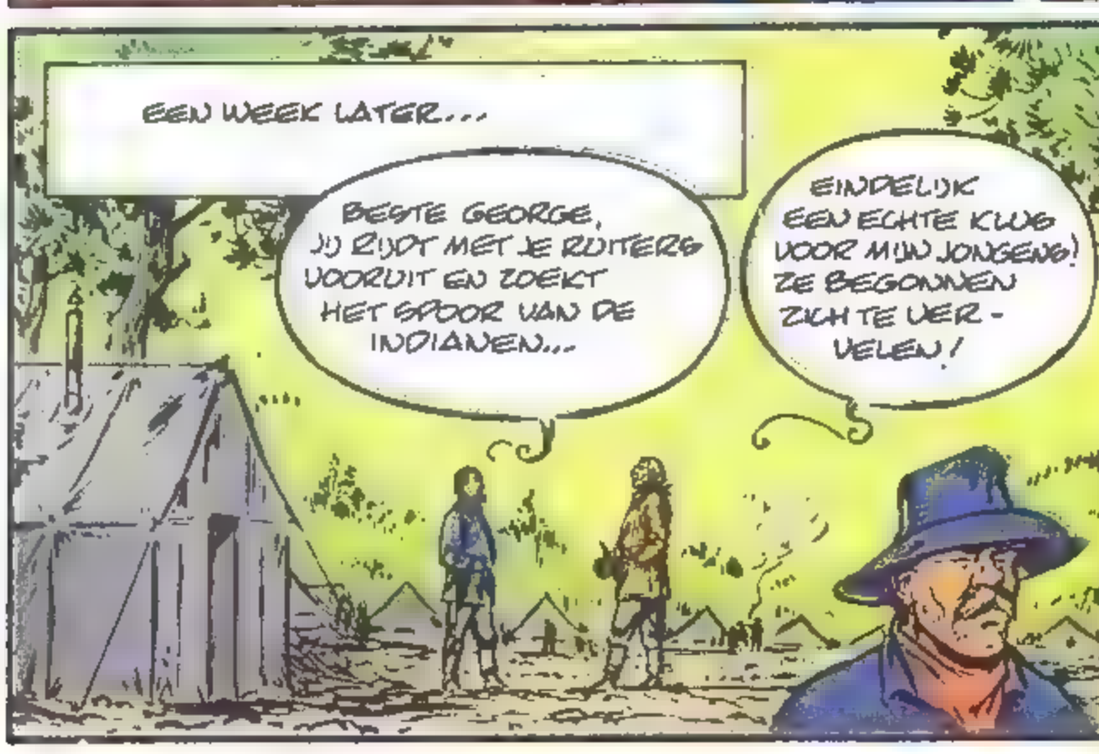

UC 2

* (VROUWENDOODER: DEZE BIJNAAM GAVEN DE INDIANEN LUITENANT-KOLONEL GEORGE A. CUSTER.)

SLA OM

ONDER LEIDING VAN SITTING BULL, BEGINT DE VERZAMELDE STRIJDKRACHT VAN DE INDIANEN AAN DE VOORBEREIDINGEN...

... DE MINSTE BEWEGINGEN VAN DE MILITAIREN WORDEN BESPIED.

CUSTER BESLUIT ZIJN COLONNE OP TE DELEN OM ZEKER TE ZIJN DAT HIJ DE INDIANEN NIET MIST.
MAJOOR RENO, U KAMT MET DRIE COMPAGNIEG DE VALLEI UIT...

EN U, MAJOOR BENTEEN, U TREKT MET DRIE COMPAGNIEG OP NAAR DE TOP VAN DIE HEUVELG... NADER HET GEBERGTE UIT DE ZUID-WESTELIJKE RICHTING ...

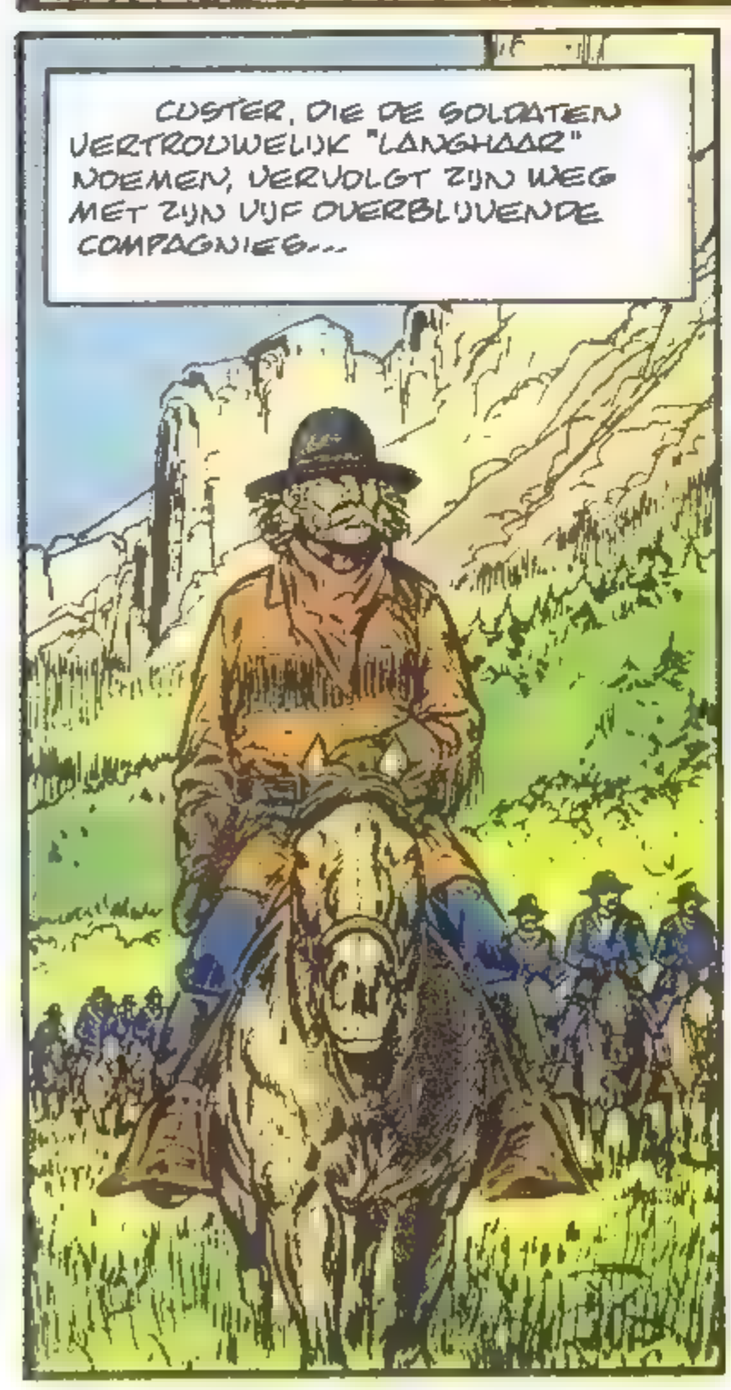
CUSTER, DIE DE SOLDATEN VERTROUWELIJK "LANGHAAR" NOEMEN, VERVOLGT ZIJN WEG MET ZIJN VIJF OVERBLIJVENDE COMPAGNIEG...

KILOMETERS DAARVANDAAN...
MAJOOR RENO, INDIAANSE RUITERS! ZE VALLEN ONS AAN!
DE COLONNE VAN RENO WORDT INDERDAAD AAN-GEVALLEN DOOR EEN GROTE GROEP INDIANEN.
MAJOOR, WAAROM DOEN WE GEEN STORMLOOP ZOALS ECHTE CAVALERISTEN?
BEVELEN VAN CUSTER! WE MOETEN WACHTEN... HIJ ZAL ONZE GEWEER-SCHOTEN SNEL HOREN!

MAJOOR RENO KAN ECHTER NIET LANG WEERSTAAN AAN DE ONOPHOUDELIJKE STORMLOOP VAN DE INDIAANSE KRIJGERS...

ER KOMT GEEN HULP. WE ZIJN VERLOREN...

DE MAJOOR MERKT DAT ZIJN TROEPEN IN DE PAN GEHAKT WORDEN EN BESLUIT ZO GOED EN ZO KWAAD ALS DAT KAN ZICH TERUG TE TREKKEN...

MOED HOUDEN... PROBEER DE HOOGTEN TE BEREIKEN... DAAR ZIJN WE VEILIG...

OP DAT MOMENT MERKT BENTEEN DAT ZIJN GEZELLEN IN GEVAAR ZIJN.

RENO HEEFT PROBLEMEN IN DE VALLEI! WE GAAN HEM HELPEN!

BRENG RAPPORT UIT AAN KOLONEL CUSTER! GEEF HEM EEN OVERZICHT VAN DE SITUATIE EN WACHT ZIJN BEVELEN AF!

BEGREPEN, MENEER!

IS DEZE BOODSCHAPPER ONDERSCHEPT DOOR DE INDIANEN? HEEFT HIJ DE COLONNE VAN CUSTER NIET GEVONDEN? IN IEDER GEVAL ANTWOORDT DE LEIDER VAN HET ZEVENDE CAVALERIE NIET OP DE OPROEP VAN ZIJN OFFICIER...

EVEN LATER STAAT CUSTER ZELF VOOR EEN ONBARMHARTIGE, INDIAANSE STRIJDMACHT.

DE INDIANEN !!!

HEEL SNEL WORDEN DE 272 MANNEN VAN HET ZEVENDE REGIMENT OMRINGD DOOR ZOWAT 3.000 KRIJGERS.

VERGAIL JE MUNITIE NIET!... SCHIET ENKEL ALS JE ZEKER BENT!!!

SLA OM

DE LAATSTE STRIJD VAN HET 7de CAVALERIE

DE CAVALERISTEN ZIJN LANGS ALLE KANTEN OMSINGELD EN STAAN TEGENOVER EEN TIENVOUDIGE OVERMACHT. HET IS GEEN GEVECHT MEER, MAAR EEN ECHTE SLACHTING...

OOK CUSTER VALT DODELIJK GEWOND VAN ZIJN PAARD.

ALLES IS AFGELOPEN... DE INDIAANSE ZEGE IS TOTAAL!

WE HEBBEN ONS VOLK, DAT DE BLANKEN STEEDS WEER VERNEDERD HEBBEN, GEWROKEN!

KAART VAN DE TROEPENBEWEGINGEN VAN DE TWEE TEGENSTANDERS TIJDENS HET GEVECHT VAN LITTLE BIG HORN OP 25 JUNI 1876.

1 MIJL
1 KM
DOOD VAN CUSTER
GALK
OPTOCHT VAN CUSTER
RENO, GERED DOOR BENTEEN, TREKT TERUG.
VAN RENO
INDIANEN VAN CRAZY HORSE
LITTLE BIG HORN
TERUGTOCHT
INDIANENKAMP
MINNICONJOUS
SANSARC
HUNKPAKAS
OPTOCHT VAN RENO
SLAG VAN RENO
CHEYENNES
OGLALAS
TIPI VAN SITTING BULL

KLEUREN: MARIE-NOËLLE

XI-1983

YVES DUVAL
MARC RÉNER

UC5

EINDE

Persoonlijke standaard van Custer

Vlag van het 7de cavalerie

Colt Army revolver - model 1872

Springfield karabijn - model 1873

Het 7de cavalerie

Vlagdrager van de compagnie in volledige missie-uitrusting. Hij draagt geen degen. Ook de zwart-lederen stijgbeugelkappen maken geen deel uit van deze uitrusting.

De cowboy ver van de camera's

Wat is een cowboy volgens jou? Misschien zeg je wel: « Dat is een vent met een grote hoed, een vlot sjaaltje om z'n nek, een strakke broek en laarzen met sporen. Met zijn colt aan zijn gordel rost hij over de prairies van het westen en komt altijd net op tijd om een gemene verrader te ontmaskeren, die probeert een jonge, knappe erfgename haar goudmijn te ontfutselen! »
Als je een liefhebber bent van de films van Sergio Leone en de spaghettiwesterns, dan zeg je: « Een kerel met een lange jas en een smerige hoed... Hij is slecht geschoren en trekt zijn revolver zodra iemand mot zoekt... »
Sinds zijn ontstaan is de film erin geslaagd van die eenvoudige Amerikaanse boerenknecht een soort halfgod te maken, een ware legende. De cowboy is het prototype van de moderne ridder geworden. In werkelijkheid heeft het dagelijks leven van de koeienjongen (dat klinkt toch heel wat minder poëtisch!) niets te maken met de namaak-glorie die het op het witte doek heeft. Uit de harde dagelijkse praktijk komt hij naar voren als een aardige, stevige kerel die bescheiden en gewetensvol een taak zonder enige glorie vervult, waarvoor wel een groot geestelijk en lichamelijk uithoudingsvermogen vereist is.

Het land der centauren... zonder paarden!

Toen in 1519 zestien ruiters van de expeditie van Fernan Cortès in Mexico aan land gingen, was het Amerikaanse vasteland nog nooit eerder door paardehoeven betreden. Toen de Azteken de Spanjaarden vrolijk van hun paard zagen stappen stonden ze versteld en geloofden ze in een wonder: ze hadden gedacht dat man en dier één geheel vormden, zoals de legendarische centaurs uit de Oudheid. Cortès had ook een paar koeien en stieren bij zich, ook dieren die in Amerika bijna vijf eeuwen geleden onbekend waren. Paarden en koeien zouden zich vermenigvuldigen, Texas en de Grote Prairie bereiken, waar al spoedig grote kudden halverwilverd zouden rondzwerven.

Drie eeuwen later zouden het de Indianen zijn — die hun opleiding hadden gehad van de eerste Spaanse conquistadores — die de blanke kolonisten uit het Noorden de fijne kneepjes van het cowboyvak zouden leren!

Het heldentijdperk

Na de Burgeroorlog, toen de staten in het noorden en oosten nodig van vlees moesten worden voorzien, begonnen de Texaanse boeren paarden te dresseren om de runderen op de Grote Prairie mee te vangen en ze naar de slachthuizen te voeren in de industriegebieden die arm aan weideland waren. De koeiendrijvers die dat deden werden natuurlijk uitstekende ruiters. Ze zaten van vroeg tot laat in het zadel, honderden kilometers lang, om duizenden beesten te omsingelen. Ze moesten dus wel in staat zijn om de meest weerspannige paarden te bereiden en de lasso te hanteren om afdwalende dieren te vangen. Dat allemaal midden tussen de uitgehongerde coyotes, benden bandieten en vijandige Indiaanse stammen, omdat er nog wel eens door hun gebied getrokken werd.

De harde rodeo-strijd

De film-cowboy

En nu?

Op dit moment zijn die lange tochten vol gevaar praktisch verdwenen, sinds er elektrische spoorlijnen en zware vrachtwagens zijn, die het vee sneller en goedkoper vervoeren. De avonturen van toen — tochten van soms wekenlang — zijn definitief voorbij.
De moderne cowboy — want ze bestaan nog steeds — is echter meestal nog een behendig ruiter en een goed boerenknecht. Maar vandaag de dag bereidt hij met even veel gemak een terreinwagen, die hem sneller naar zijn plaats van bestemming brengt.
Sinds de enorme halfwilde kudden verdwenen zijn bungelen de lange revolvers niet meer in hun verweerde holsters tegen de leren broekspijpen. Maar toch bewijzen de verbazingwekkende prestaties op de rodeo's, die ieder jaar in verschillende delen van het westen worden gehouden, dat de huidige cowboys dezelfde reputatie van behendigheid en moed verdienen als hun voorgangers!

Cowboy en toerisme

Als je de traditionele cowboy wilt terugvinden, die van gisteren, die romans en films inspireerde, dan kan dat nog dankzij het toerisme. Voorbeelden? In musea... zoals dat van Greenville (Ohio) waar heel wat herinneringen liggen aan Annie Oakley, een beroemde vrouw in de geschiedenis van het westen. Of in Northfield (Minnesota) waar elk jaar in juli de bankoverval van Jesse James wordt gerekonstrueerd! Of in sommige «spooksteden» in Arizona en Colorado. Of op een tiental kilometer van Santa Susana (Californië): daar ligt een enorm landgoed van duizend hektaren, dat alleen maar gebruikt wordt om films op te nemen. Kompleet met western-ranch en stadje...

De «cowboy» van Remington (Philadelphia)

De «campino's», de Portugese cowboys.

De rodeo's

Vroeger was de rodeo het feest dat de eigenaars van de kudden gaven ter gelegenheid van het brandmerken van de beesten. Tegenwoordig is de rodeo een soort «big show» waar allerlei wedstrijden bij worden gehouden, waarvan de belangrijkste is het berijden van een wild paard of een stier. Wie het langst in het zadel blijft is de held van de dag!

Er bestaan ook heel spektakulaire wedstrijden in het vangen van wilde kalveren.
Een van de belangrijkste rodeo's van de Verenigde Staten is die die ieder jaar in december in Oklahoma gehouden wordt. Andere belangrijke manifestaties: de rodeo van Fort Worth (Texas), degene die de Week van Salinas (Californië) afsluit en de Round-Up in Pendleton (Oregon). Het Genootschap van rodeo-cowboys telt op dit moment zo'n 3.500 leden. Allemaal kranige ruiters, echte rodeoprofs. Minder dan een honderdtal verdienen er meer dan 10.000 dollar per jaar mee. De anderen proberen in leven te blijven door van rodeo naar rodeo te trekken... want het Genootschap erkent vijfhonderd rodeo's, verspreid over het hele land.

De kunstenaar van de cowboys

Frederic Remington is een naam die ons in Europa niet zoveel zegt. Toch is hij een van de grootste kunstenaars — zowel beeldhouwer als schilder — van de Verenigde Staten. Hij heeft zijn talent in dienst gesteld van... de Western! Al jong had hij een stevige reputatie opgebouwd als schilder van paarden en taferelen uit het westen. Hij werd geboren in 1861 en stierf in 1909. Zijn populariteit hing ook samen met de publikatie van zijn **scènes uit het cowboy-leven** in verschillende tijdschriften, zoals het beroemde «Collier's», waarin ze in kleuren op dubbele pagina's werden afgedrukt. Zijn schilderijen zijn prachtige illustraties van de hoogtijdagen van het «Wilde Westen». In 1908, een jaar voor zijn dood, maakte hij voor de stad Philadelphia een prachtig monument ter ere van de cowboy. Het indrukwekkende bronzen beeld werd geïnspireerd door Charlie Trego, een vriend van de beeldhouwer. Die Trego kwam in 1880 naar het westen en werkte op de ranch van William Cody, alias Buffalo Bill, voor hij de man volgde op zijn cirkustournées over de hele wereld.

Cowboys buiten de U.S.A.?

Je moet niet denken dat Amerika het monopolie op cowboys heeft! Heel wat andere landen hebben hun «koeiendrijvers», die even goede ruiters zijn maar helaas wat minder publiciteit kregen dan hun Amerikaanse kollega's. Zo zijn de koeherders in de Franse Camargue niets anders dan cowboys, net zoals de «campino's» in de Portugese provincie Ribatejo, die vandaag de dag nog over de uitgestrekte, zonovergoten vlakten galopperen en de zwarte stieren hoeden. En niet te vergeten de «gaucho's» van de Argentijnse pampa's...
Nee, cowboys zijn er meer dan je denkt...

Yves Duval

PROFFIE

BÉDU

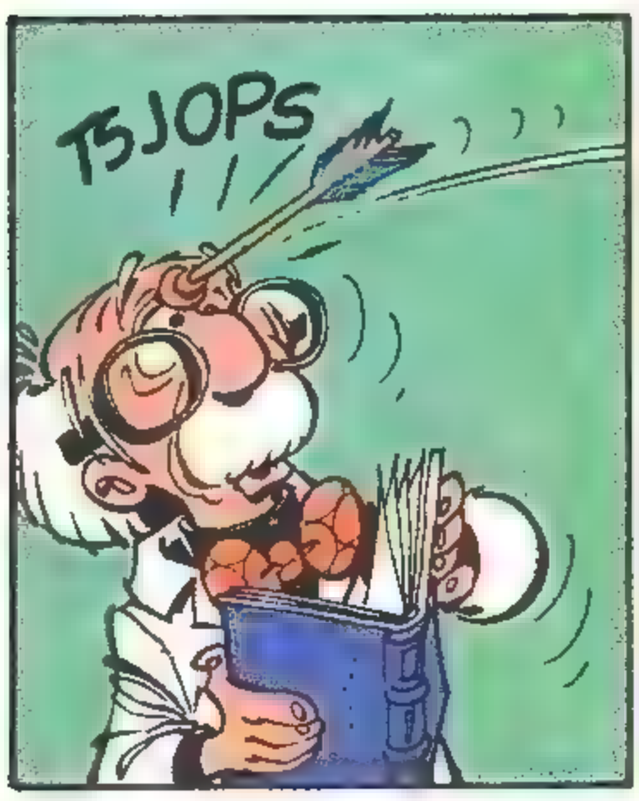

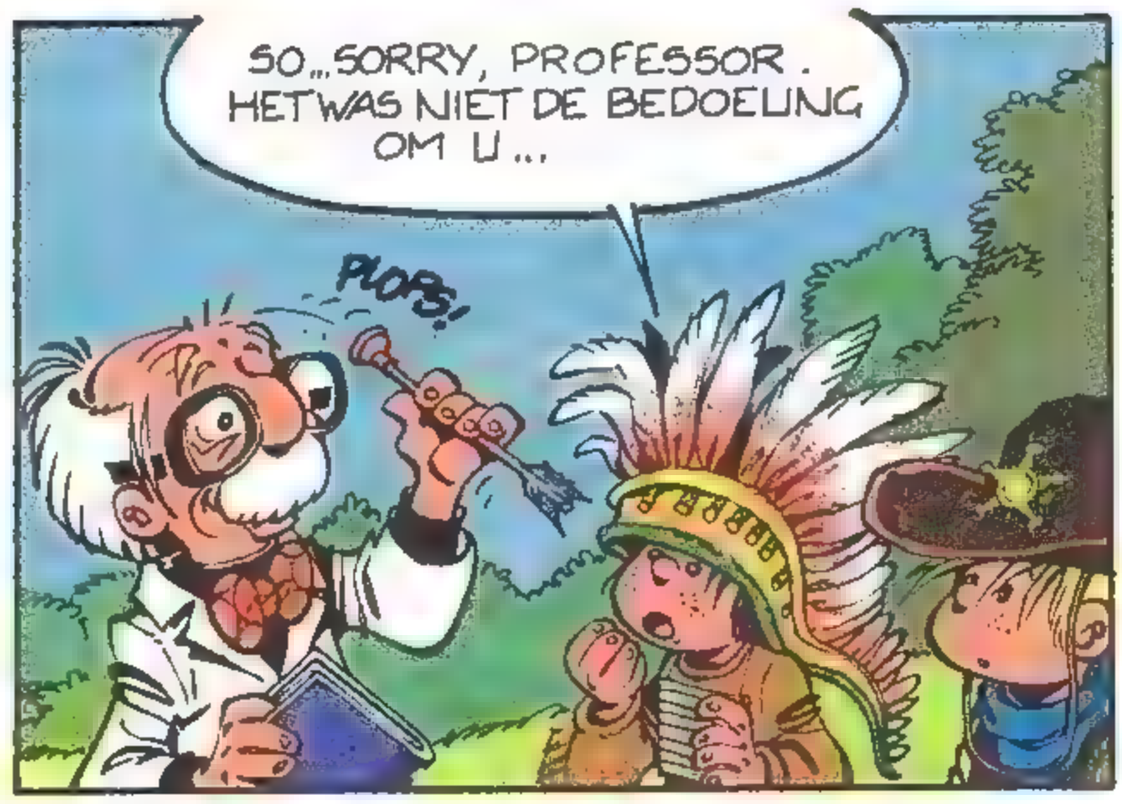

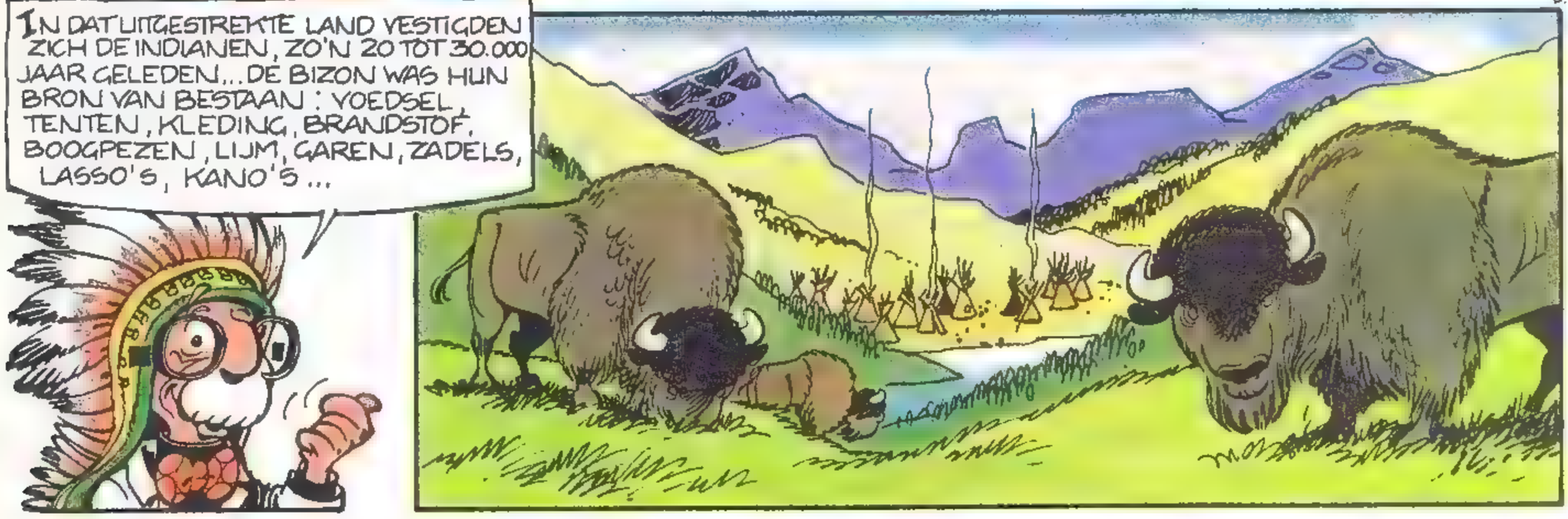

IK GA OP BIZONJACHT, MEDICIJNMAN... KUN JE ME VERZEKEREN VAN DE GUNST VAN WAKANTANKA?

DRINK DIT, EENZAME WORM, EN JE ZULT TOTAAL ONKWETSBAAR ZIJN.

GLOUK GLOUK GLOUK GLOUK!

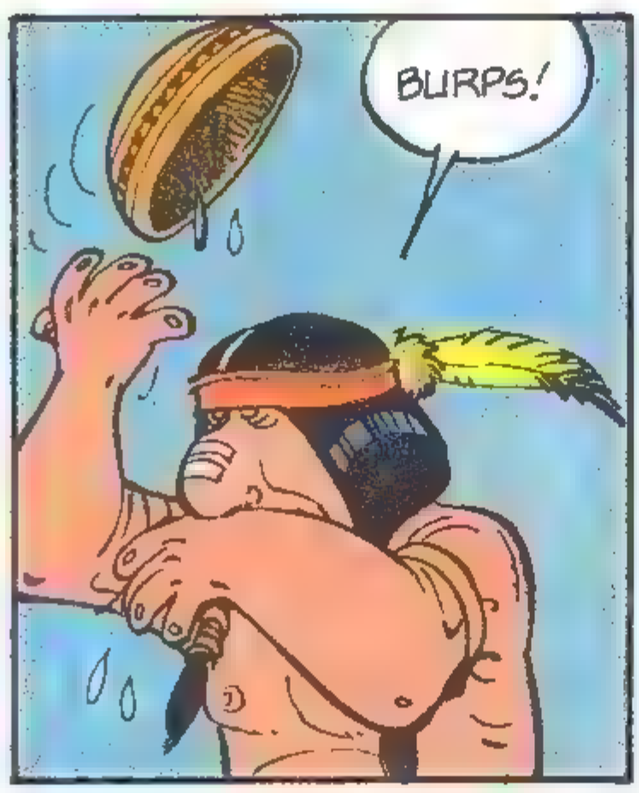
BURPS!

YAA!
?

KOM MAAR OP, BIZONBEESTJE! KOM JE MAAR EENS MET ME METEN... POELE-POELE-POELE...
GRUMPF!

HIHIHII...
TOGODOM TOGODOM

FEG, HÉ! WAT EEN GELUK DAT IK ONKWETFBAAR WAF! ANDERF WAF IK ER VAFT HEEL BEROERD AAN TOE GEWEEFT!

SLA OM

PROFFIE

LANGE TIJD VERBOND DE POSTKOETS DE STADJES ONDERLING... EEN ONKOMFORTABEL EN GEVAARLIJK VERVOERSMIDDEL ...

DODGE CITY... 15 MINUTEN RUST...

LIEVE EMMA... HEB JE EEN GOEDE REIS GEHAD?

IN DIE OUWE STINKENDE RAMMELKAST WAARIN JE ALLE KEIEN OP DE WEG VOELT? LAAT ME NIET LACHEN WILLY!

...EN DIE TONNEN SMERIG STOF DIE JE MOET SLIKKEN EN DIE JE KEEL ZO DROOG MAKEN ALS EEN LEREN LAP!

LICH LICHE!

...OM MAAR TE ZWIJGEN OVER DIE MODDER EN REGEN, DIE JE TOT OP JE BOT VERKILLEN.

GLUB BLB... GLB!

...EN DIE WILDEN MET DIE VEREN! VAN ALLE KANTEN BELAGEN ZE JE, WILLY, MET HUN PIJLEN EN TOMAHAWKS ...

KNOCK!

DAT VOND IK ALTIJD AL SJO LEUK IN JOU, EMMA... JE VERTELT ALLESJ SJO BEELDEND DAT HET EEN PLESJIER ISJ OM AAN TE HOREN...

IN DE TWEEDE HELFT VAN DE 19e EEUW DEED DE ONTDEKKING VAN GOUD DE GOUDZOEKERS BIJ DUIZENDEN TOESTROMEN... WEER HEERSTE HET GEWELD IN HET WILDE WESTEN... ER BESTOND GEEN WET DAN DIE VAN DE STERKSTE.

HIHIII! JAWEL HOOR!

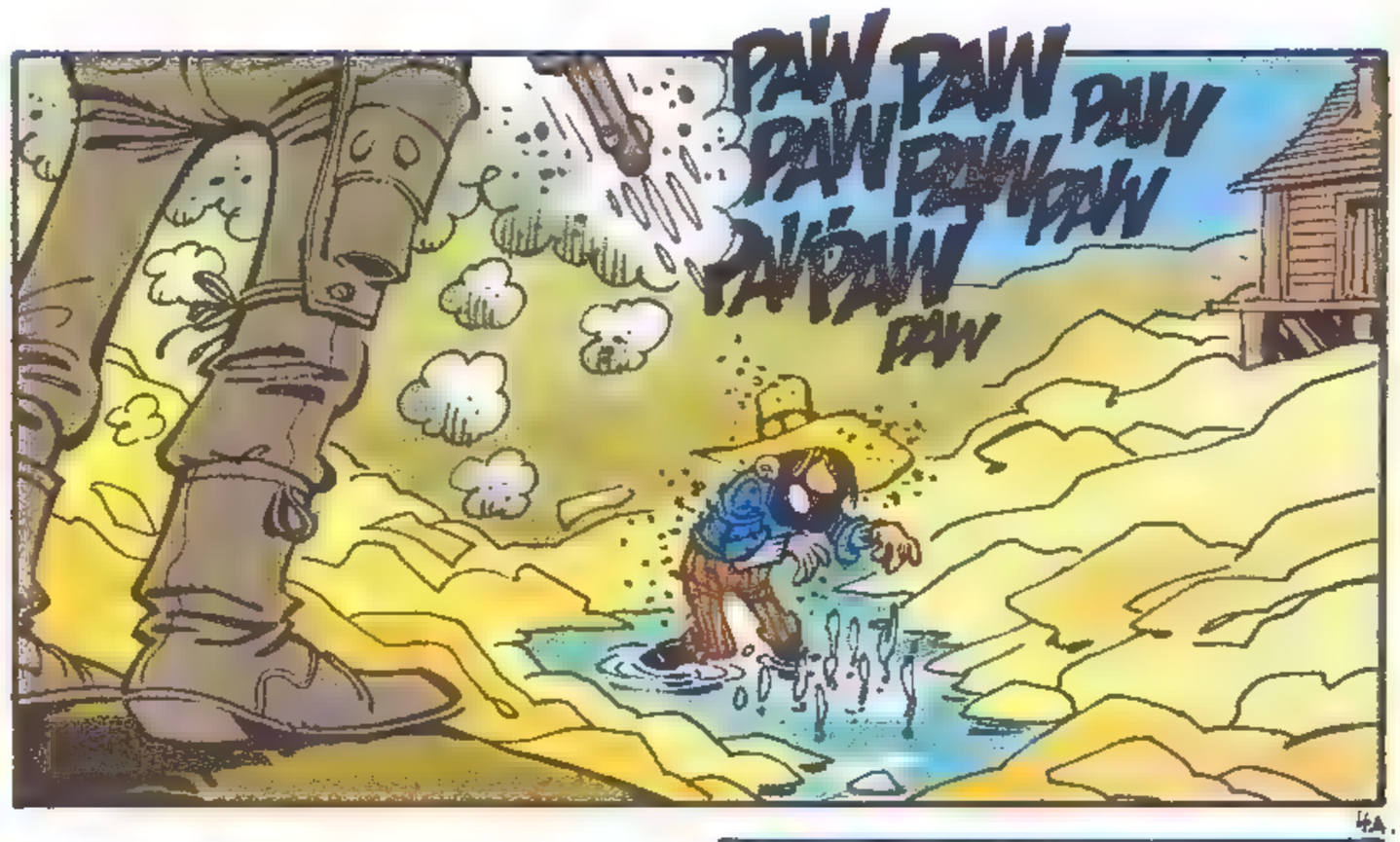

1 APRIL !

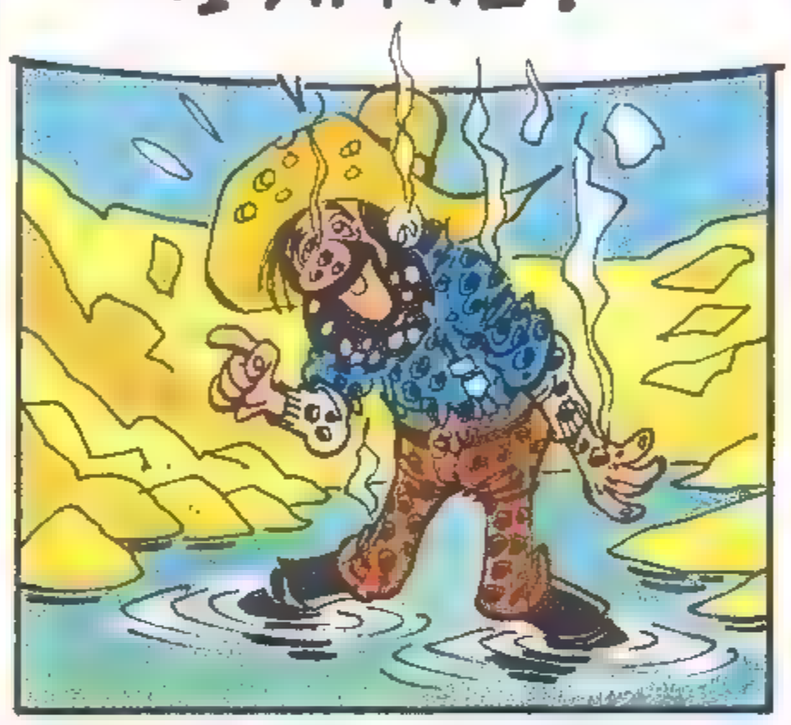

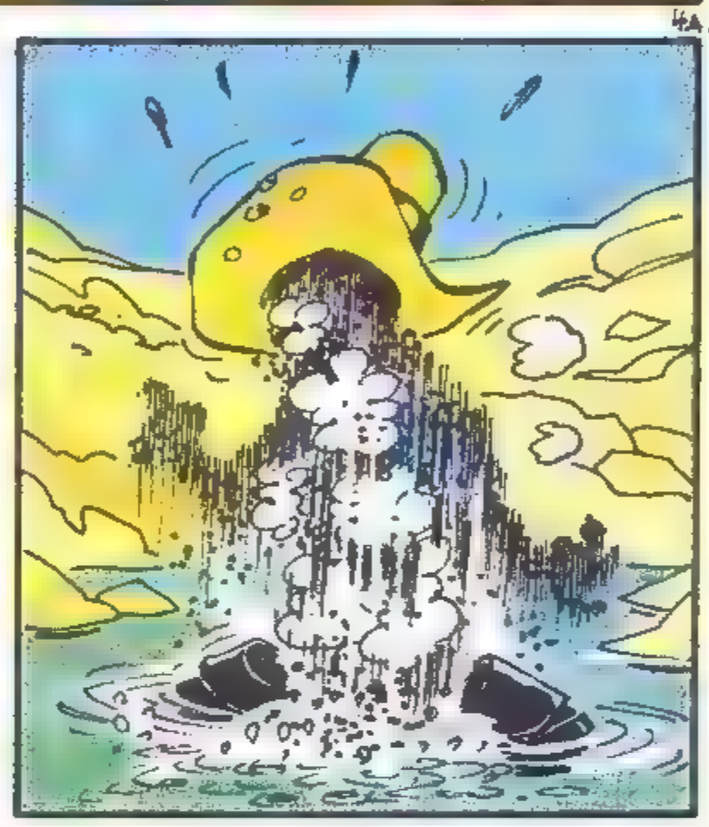

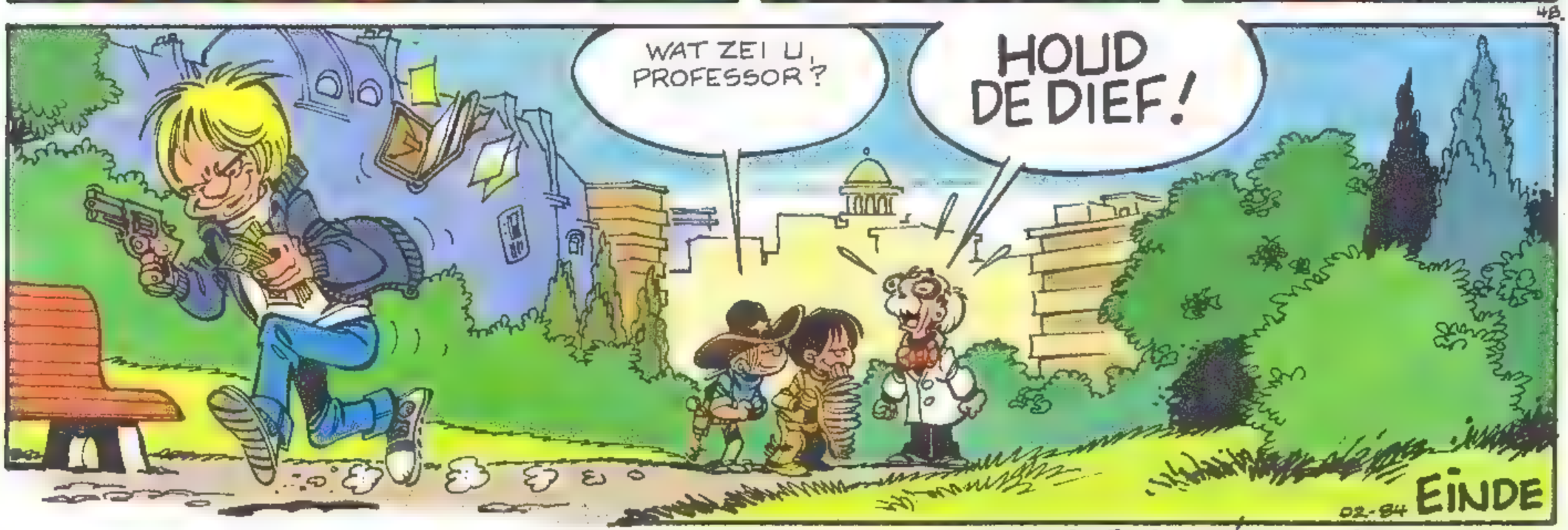

TEKST + TEK. Jean - COL. LUCE -

De Indianen van Little Big Horn

Sioux krijger.
De bizonhorens duiden op een aanzienlijke verdienste als krijger.
De standaard heeft een herkennings- en signaalfunktie.

Cheyenne krijger met zijn «coup stick». Het aanraken van een tegenstander met deze onschadelijke stok gold als een daad van grote moed. De verentooi was typisch voor de Cheyennes.

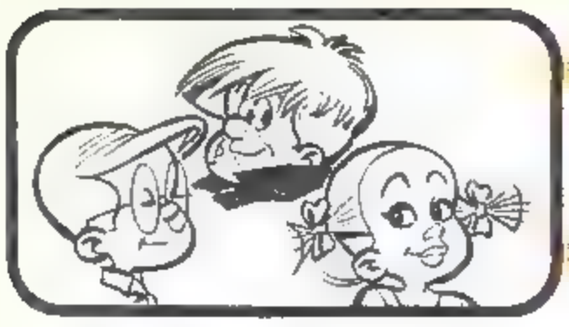

plato, friebel en guitepuit

RENAUD

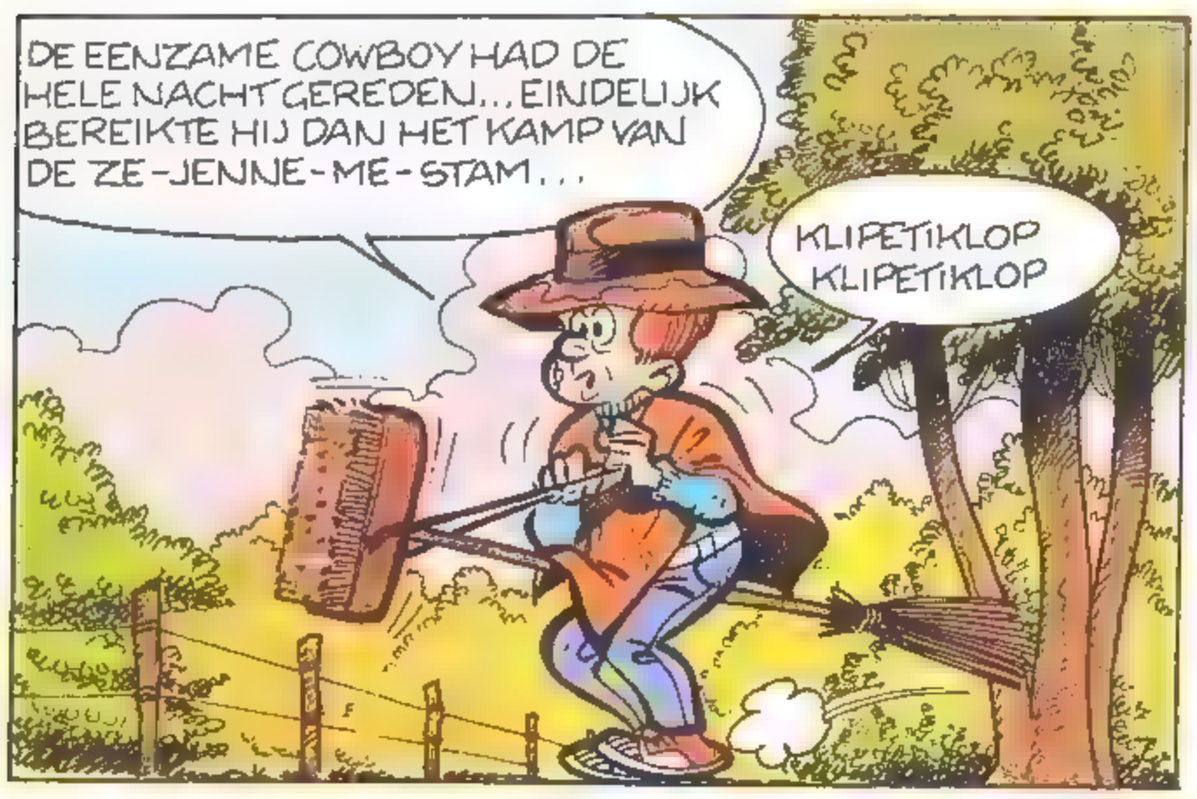

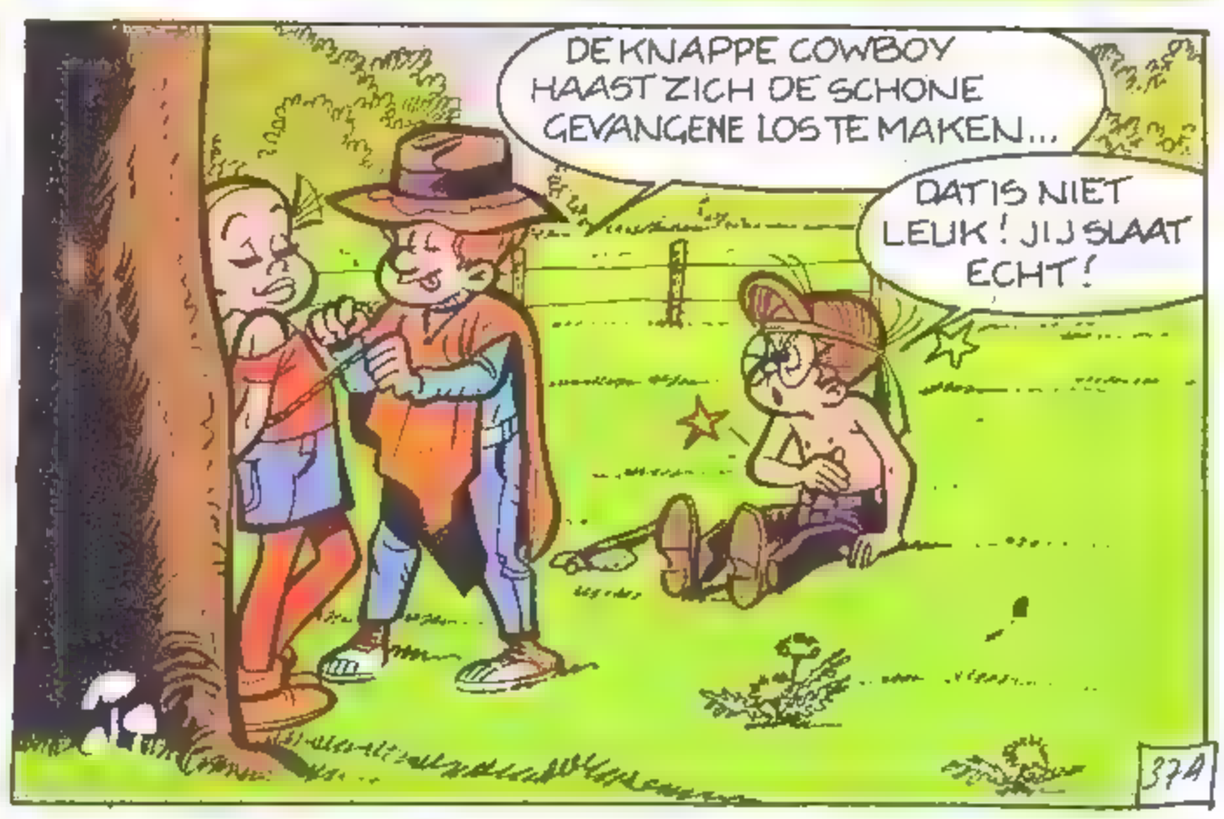

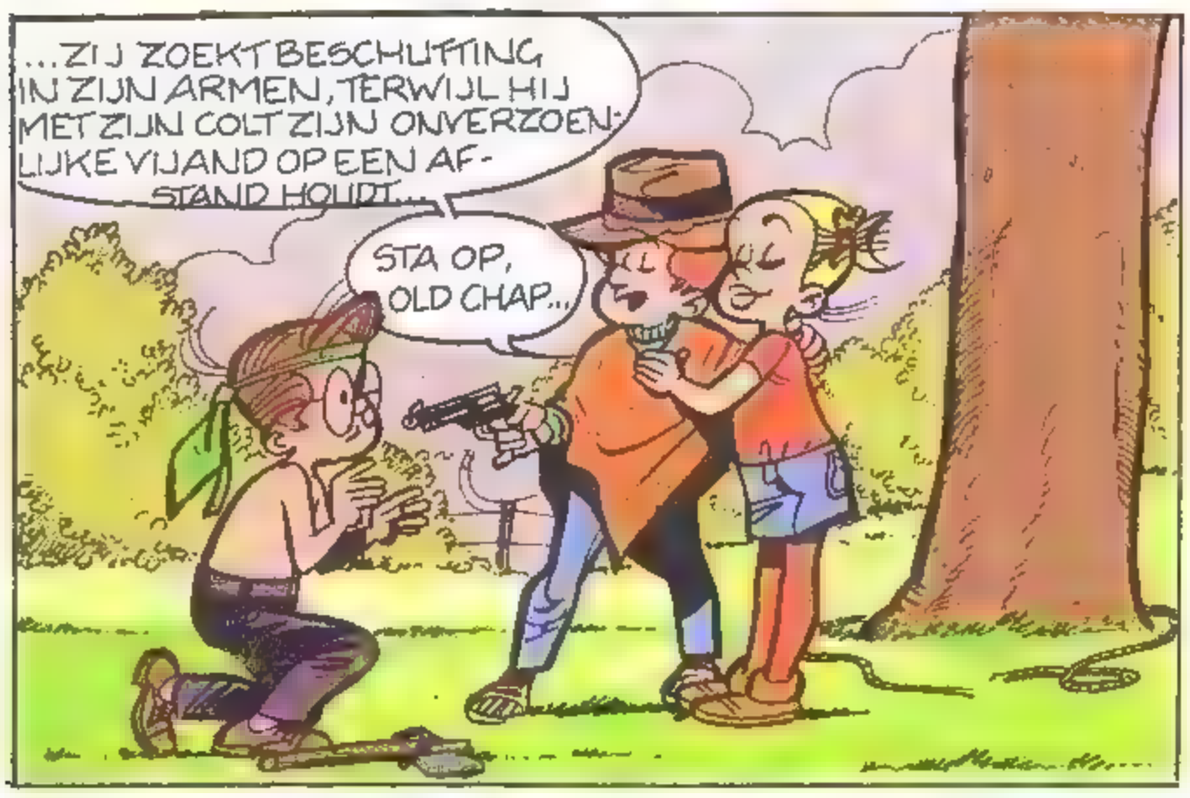

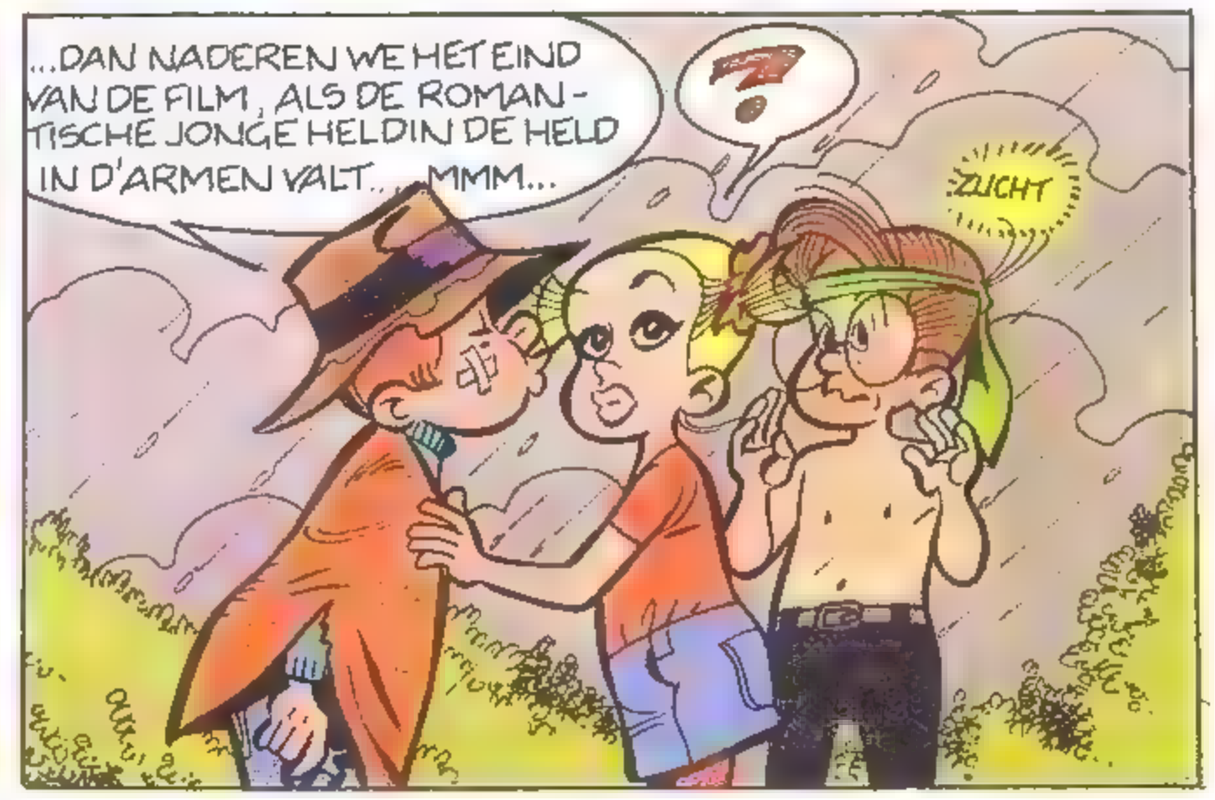

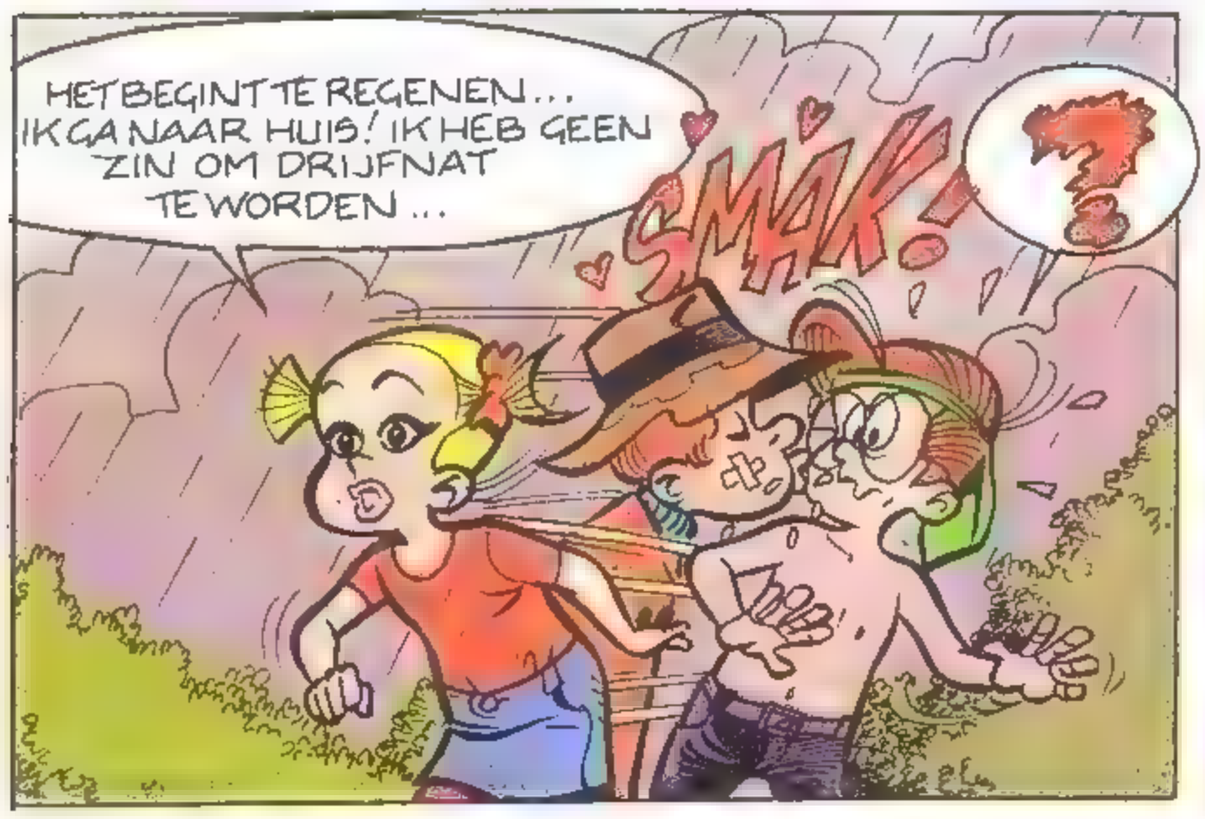

J. RAES, kleuren: PAULE.

VERVOLG WESTERN SPECIAL ACHTERAAN IN DIT NUMMER

CORENTIN

SAMENVATTING: De Pawnees geven toe dat ze op een dwaalspoor gebracht werden. Zij willen vrede sluiten. In een stadje merkt Corentin Jack op. Ze willen hem volgen...

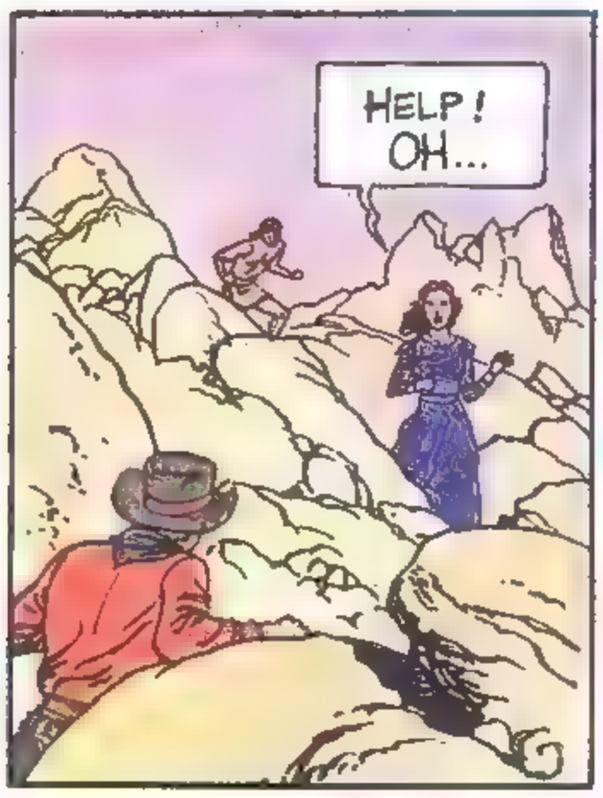

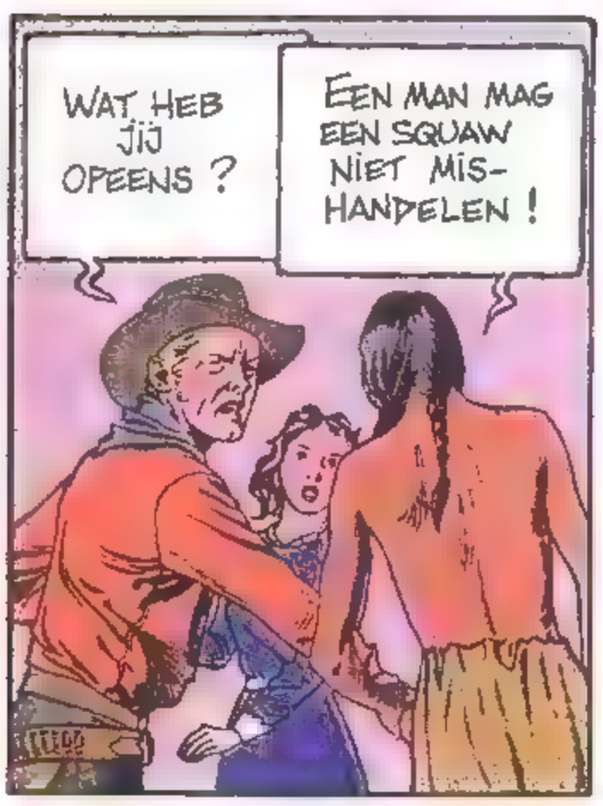

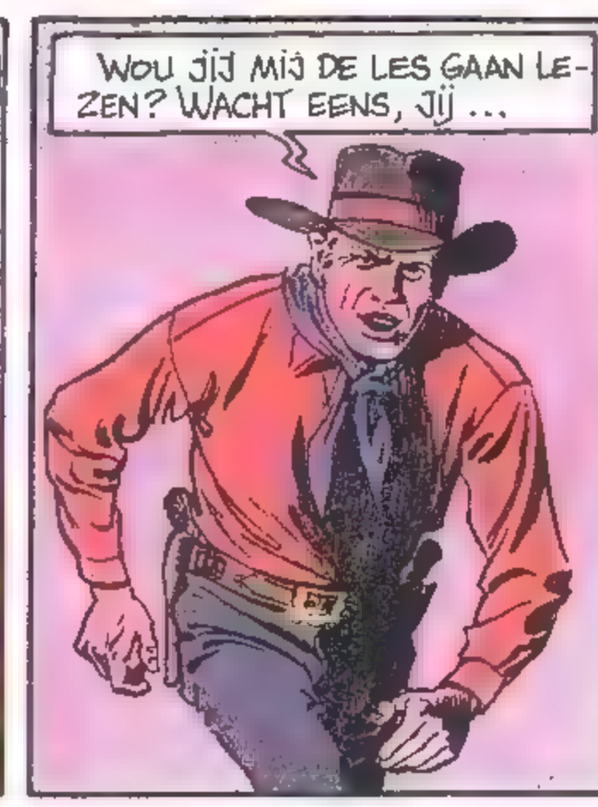

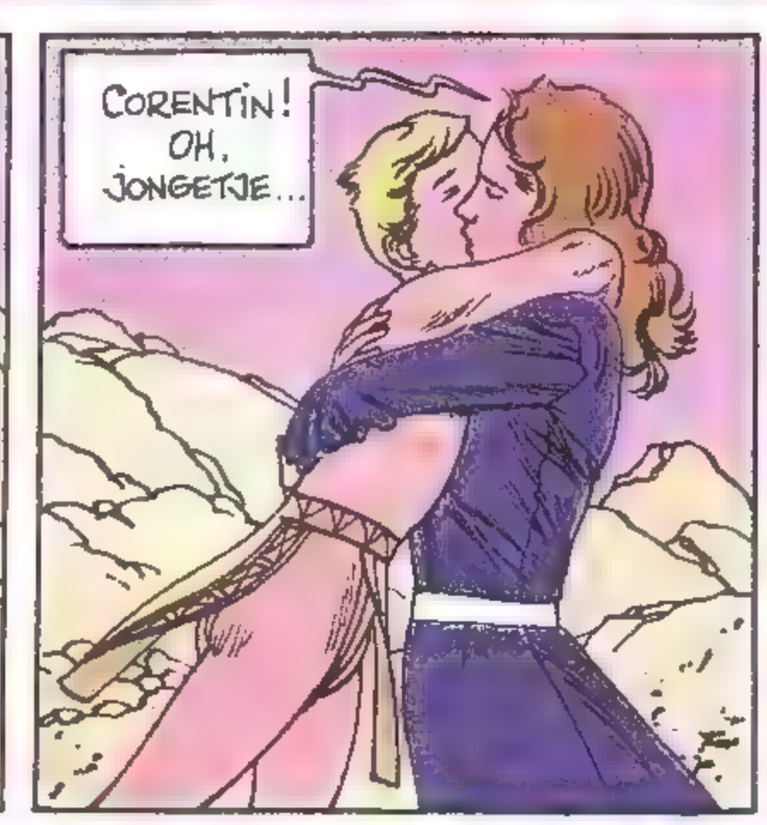

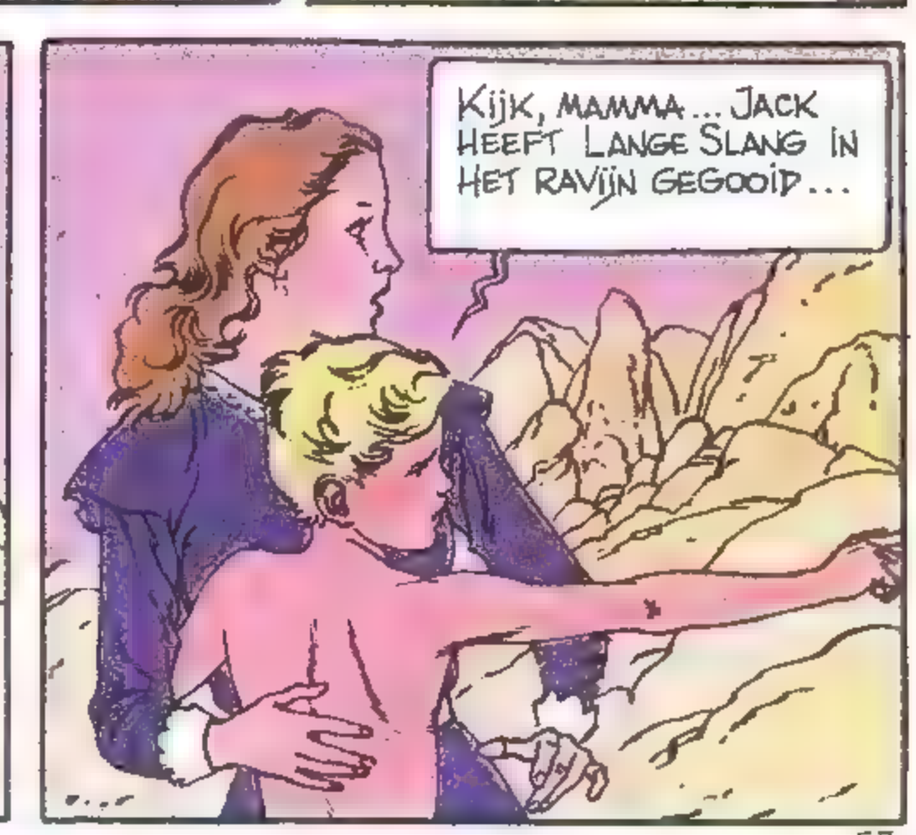

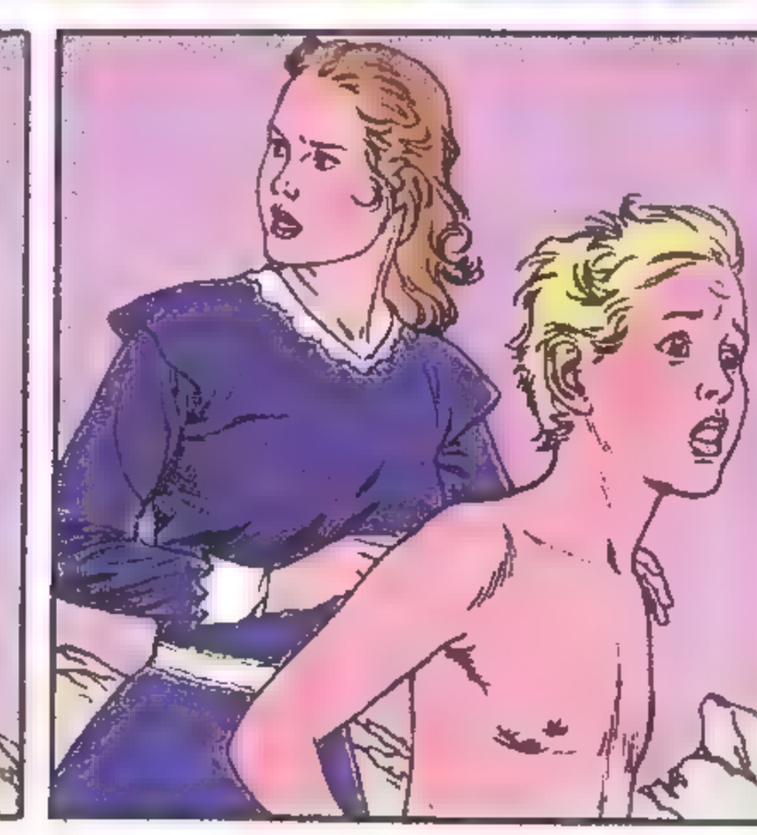

wordt vervolgd

CORENTIN bij de roodhuiden

OP HET MOMENT DAT DE SCHURK ZICH IN DE DIEPTE WIL STORTEN SUIST EEN LASSO OP HEM AF. STEVIG GEBOEID WORDT HIJ ONDER STRENGE BEWAKING NAAR HET KAMP VAN DE PAWNEES GEVOERD...

... WAAR HIJ ONMIDDELLIJK AAN DE MARTELPAAL WORDT GEBONDEN...

OP VERZOEK VAN GENOVEVA VRAAGT ZWARTE BIZON AAN DE SACHEM VAN DE PAWNEES OM GENADE VOOR JACK.
NEE! DIE MAN IS SCHULDIG EN MOET GESTRAFT WORDEN...

ALS JACK ZIET DAT HIJ GEEN KANS MEER HEEFT SPEELT HIJ ALLES OP ÉÉN KAART...
LUISTER! IK MOET IETS ONTHULLEN...

LAAT HET BLEEKGEZICHT MET DE GESPLETEN TONG SPREKEN.
ALS JULLIE ME HET LEVEN LATEN ZAL IK ZEGGEN WAAR DE VADER VAN DE JONGE BLANKE IS...

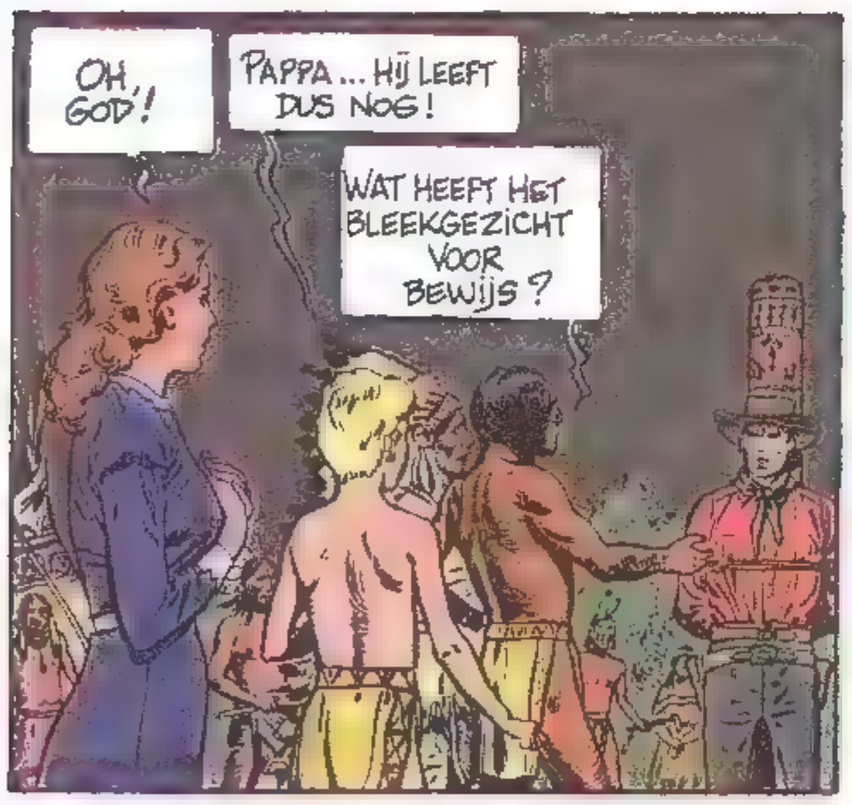
OH, GOD!
PAPPA... HIJ LEEFT DUS NOG!
WAT HEEFT HET BLEEKGEZICHT VOOR BEWIJS?

EEN MAAND GELEDEN ONTMOETTE IK EEN OUDE GOUDZOEKER DIE EENZAAM LEEFDE, NIET VER VAN EEN APACHEDORP. HIJ VERTELDE ME DAT KOLONEL WILLIAM, ZWAARGEWOND, WAS OPGENOMEN DOOR DE OVERVALLERS VAN HET FORT.

HOE WEET JE DAT DIE MAN INDERDAAD DE KOLONEL IS?
IK WEET HET ZEKER, IK HEB HEM EEN PAAR KEER DAARVOOR GEZIEN...

EN WAT IS ER MET HEM GEBEURD?
DE APACHEN HEBBEN HEM VERZORGD EN GENEZEN, MAAR ZE HOUDEN HEM GEVANGEN.

IK HEB HIEROVER NATUURLIJK MET IEMAND GESPROKEN. IK WILDE TROUWEN MET DE BLANKE VROUW EN ZO HAAR FORTUIN BEMACHTIGEN. ALS HAAR MAN NOG LEEFDE ZOU MIJN PLAN IN HET WATER VALLEN...

IK VREESDE DAT DE OUDE TRAPPER ZIJN MOND VOORBIJ ZOU PRATEN, EN DUS HEB IK HEM UIT DE WEG GERUIMD...

SLA OM

CORENTIN

JE KAN "DE VLOEK VAN DE COBRA" VINDEN BIJ JE BOEKHANDELAAR!

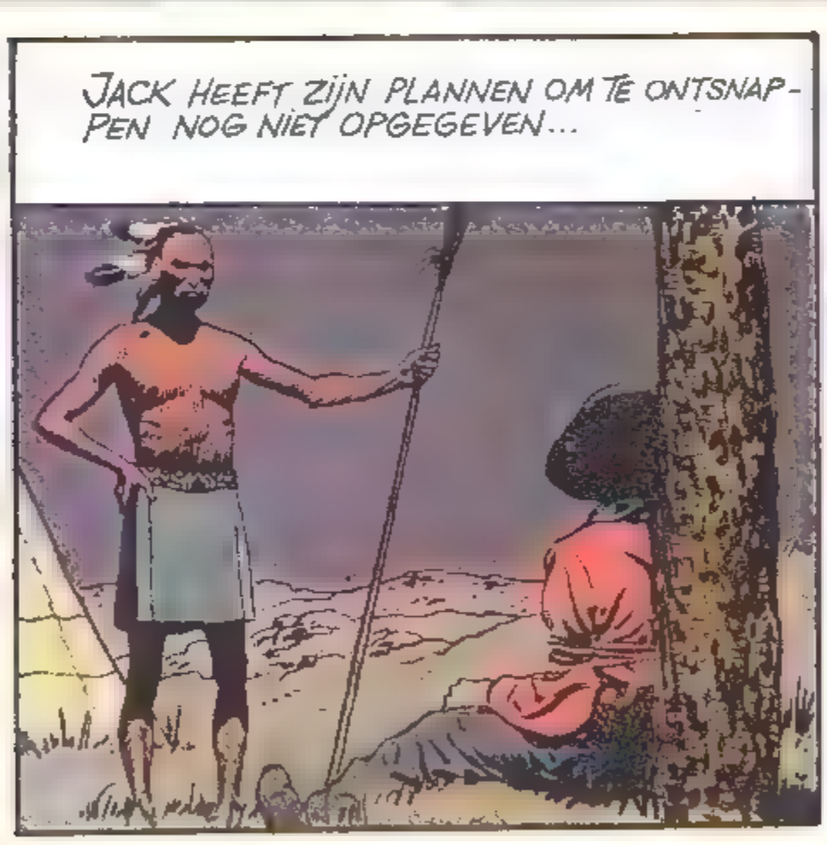

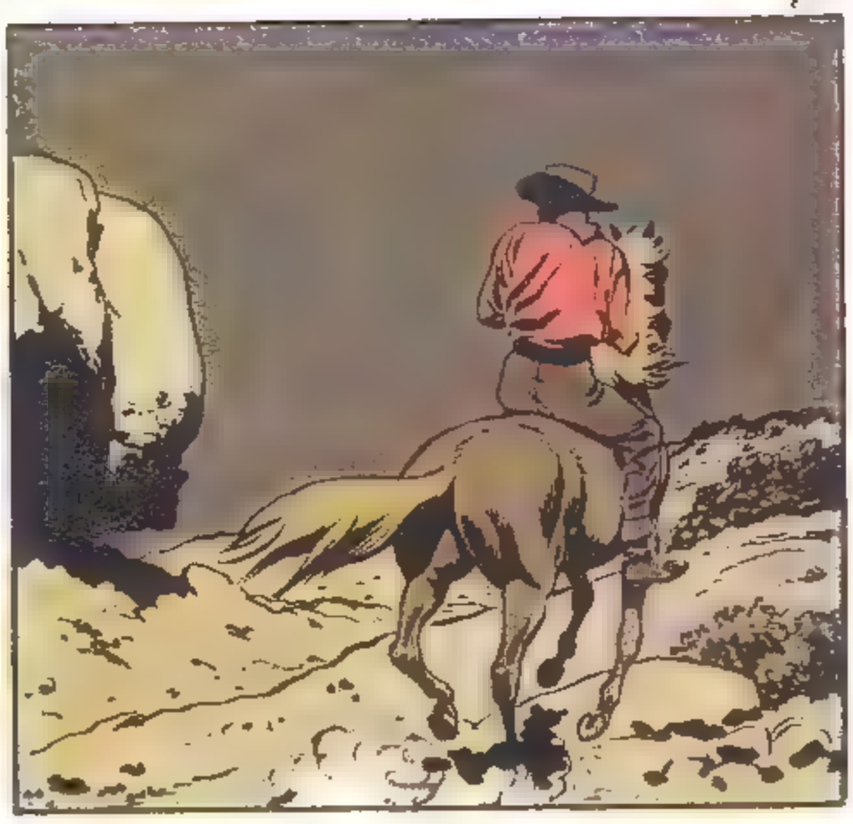

wordt vervolgd

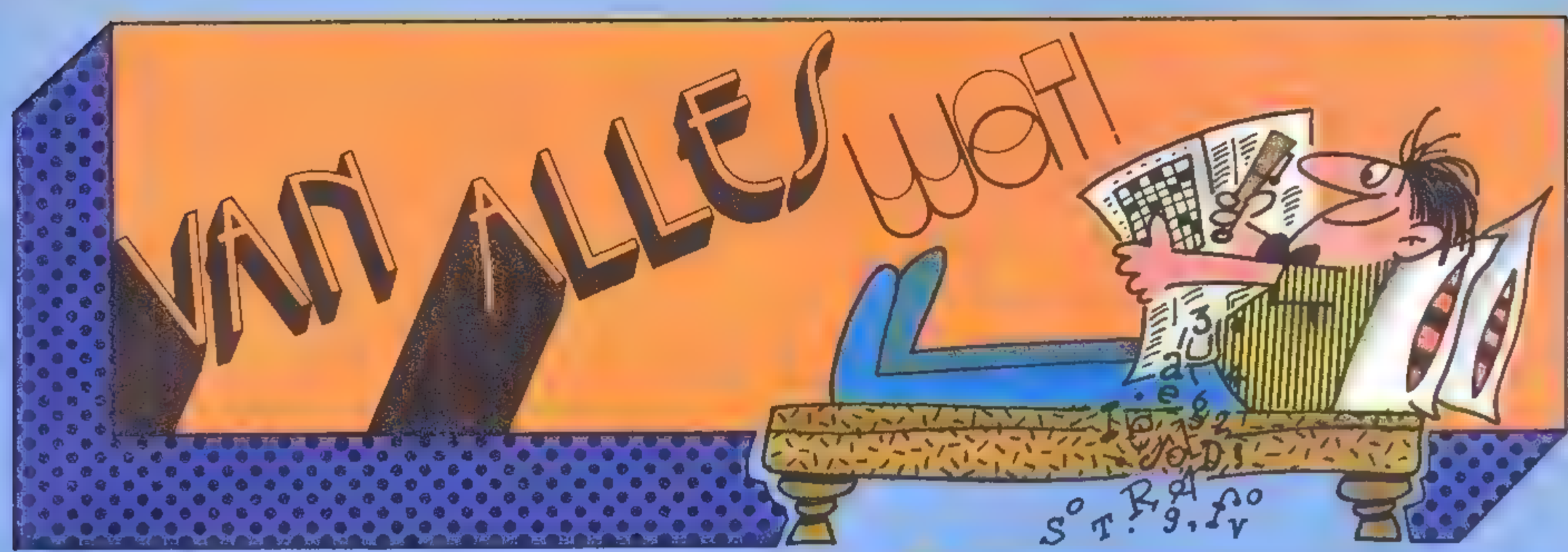

OP UW AANVRAAG...

neem ik de pen ter hand om de rubriek een beetje in stand te houden. Ik ben dan ook de zoveelste die kritiek komt geven op uw blad. Eerst en vooral wil ik zeggen dat de Nieuwe Formule goed gelukt is, alleen de prijs is nadelig. De publikatie van de verhalen is er dan ook een beetje vlugger aan toe gegaan: houden zo! Het verhaal van de **Brokkenmakers** was deze keer wel erg zwakjes. Ook voor **Buddy Longway** heb ik kwa inhoud niet veel kunnen opbrengen. De tekeningen van beide verhalen zijn echter tot in de puntjes perfekt. **Corentin** en **Maarten Milaan** schitteren al enkele weken. Godard heeft met «De engel en het genie» nu al een 10 gescoord. De wekelijkse **Robin Hoed** en **Dommel** zijn nog steeds niet te versmaden. Ernst blijft ook kwaliteit afleveren. Een pluim voor Franz, Godard, Cuvelier,Denayer, Tibet... en alle andere groten die ik mocht vergeten zijn. Magda en Lamquet kwamen slechts met een flauw verhaal te voorschijn. Cadot lijkt mij nog een beginneling te zijn. Zijn tekenstijl lijkt nergens op. Bom maakte al meerdere flauwe verhalen en Renaud is er ook zo eentje die een en ander belachelijk slecht op papier zet.

De nieuwe rubrieken (stripnieuws, film- en boekbesprekingen, Van alles wat...) zijn gewoonweg prachtig. Nog enkele vraagjes. 1. Bestaat er een album van Niky? 2. Komt Harlekijn nog terug? 3. Voor wanneer het vervolg op «De 3 formules van professor Sato»? 4. Wordt het laatste avontuur van KUIFJE, dat reeds begonnen werd door Hergé, afgemaakt?

Bruno van Son
2130 BRASSCHAAT

STRIP TOP X

Plaats	Titel	Held	Auteur(s)	Uitgeverij	Vorige week
1.	Amos	Durango	Swolfs	Archers	(5)
2.	Een afgelegen eiland	Natasja	Walthéry/Will & Wasterlain	Dupuis	(7)
3.	De droom van Azinksy	Ginger	Jidéhem	Dupuis	(1)
4.	De gevangene van Satan	Vasco	Chaillet	Lombard	(6)
5.	De maan Gallas	Trigië	Wood/Butterworth	Oberon	—
6.	Harambee!	Knokkers zonder grenzen	Jany	Dupuis	—
7.	Fragmenten	Rork	Andreas	Lombard	—
8.	De sliert op zoek	De sliert	Roba/Jidéhem & Tilieux	Dupuis	(11)
9.	Het geheugen uit de diepte van het oog	Ian Kaledine	Ferry/Vernal	Lombard	—
10.	De ruiters van Aquarius	Aria	Weyland	Lombard	—
11.	De laatste kaart	Blueberry	Giraud/Charlier	Novedi	(9)
12.	De huurlingen	Partners	Brugman/Matena	Oberon	(2)

Deze rubriek komt tot stand dank zij de medewerking van de volgende boekhandels: WONDERLAND, Hasselt — boekhandel VILAIN, Deurne — DE 9de KUNST, Gent — DE STRIEP, Brugge — tijdschriftenhandel NOORD, Rotterdam (3 verkooppunten) — PANDA, 's Gravenhage.

JOHN LENNON & YOKO ONO

MILK AND HONEY

POLYDOR 817 160-1

Laten we dit even duidelijk stellen. Ray Davies en David Bowie zijn mijn favoriete musici. Brian Ferry en Jim Morrison zitten in de eredivisie en The Who, The Clash, The Sex Pistols, The Rolling Stones en The Velvet Underground vormen een goede eersteklasse. Opvallende ontbrekers in het voorgaande lijstje: Joy Division en The Beatles. De eerste omdat ze een deel van mijn leven bepaalden, de tweede omdat ze een deel van ieders leven bepaalden. Daarom werd een pophoofdstuk afgesloten toen The Beatles uiteengingen. Daarom verdween een tijdsgeest toen Lennon vermoord werd. En alsof hij er op een bijna perverse manier nog bij wil zijn, schreeuwt John Lennon dezer dagen *«strange days indeed»* door onze radio en ruggewervel. Dat gebalde kernachtige gekoppeld aan een sterke melodie typeert Lennons briljanste songs. **Nobody told me** hoort daar thuis. Popgoden mogen dan wel sterven, maar de platenbusiness moet blijven bestaan. Gevolg, naast **Nobody told me** worden we op **Milk** (de blanke huidskleur van Lennon) **and Honey** (de gele huidskleur van Ono) gekonfronteerd met nog 11 andere songs: restanten van de **Double Fantasy** sessies.

Automatisch rijst dan de vraag: moet dit nu? Waren we met **I feel fine, Strawberry Fields, Imagine, Woman** en vul zelf maar aan, niet reeds lang tevreden? Ach ja, er staan degelijke nummers op deze LP. Bij **I'm stepping out** en **I don't wanna face it** vinden we Lennon-de-rocker terug. De jongen die van **Rock around the clock** hield en door **Heartbreak Hotel** getroffen werd. In het reggaegetinte **Borrowed Time** horen we Lennon-de filosoof nog eens. Maar **Milk and Honey** ruikt en is overbodig. Liefde maakt blind en klaarblijkelijk ook doof, want Yoko Ono mocht op elke Lennon LP haar paranoide, bizarre koncepten — die zij ongetwijfeld onbegrepen kust noemt — kwijt. Sinds **Double Fantasy** zijn die hoorbaarder geworden, maar ik zie mezelf de komende maanden nog altijd niet uit puur plezier **Sleepness Night, Don't be sacred, O' sanity, Your hands, Let me count the ways** of **You're the one** opzetten. Daarvoor is de muzikale omlijsting te zwak en zijn de nummers tekstueel blijven steken in het intimistische.

Sommige Lennon songs op **Milk and Honey** hebben dat trouwens ook. **Grow old with me** en **(Forgive me) my little flower princess** zijn te zeer persoonlijke liefdesuitingen die enkel van het banale gered worden door de betere arrangementen.

Het luisteren naar **Milk and Honey** laat een gène achter. Alsof je je bemoeit met iets waar je niets mee te maken hebt. Alsof je stiekem in iemands dagboek leest. En dat van John Lennon werd helaas ruw toegesmeten. Yoko en Polydor, laat het dicht.

Zojuist verschenen! Toons nieuwste album

KNUDDE
deel 11

prijs £5,95 / 105F

Overal verkrijgbaar!

STRIP-SNUFFELPAAL

Vanaf juni worden in Nederland de nieuwe schoolagenda's (voor het jaar 1984-85) aangeboden. Het aantal «stripagenda's» is zo omvangrijk dat men rustig van een «explosie» kan spreken. De stripliefhebber-scholier zal kunnen kiezen tussen **The Pink Panther, FC Knudde**,, de **Smurfen, Eppo, Asterix, Jan, Jans en de kinderen, Mickey Mouse**, een voetbalagenda, eentje over paarden en eentje met nieuw werk van de tekenaars van Eppo.

Het TV-programma **Wordt Vervolgd** wordt vervolgd (...) tot alvast het najaar van 1984. De Nederlandse Top 10 van best verkochte strips loopt, samen met het programma, verder.

Uitgeverij **Drukwerk**, Amsterdam, brengt binnenkort **Boes**, een dierenstrip van Raymakers en Wilms op de markt. In Nederland verschijnt deze strip in heel wat kranten. Indertijd gaf Drukwerk ook het eerste boekje uit, dat «Dierenleed» heette. De drie tussenliggende boeken verschenen bij William Dickens.

Bij uitgeverij **Joop Wiggers** verschijnt in september een omvangrijk album met werk van Jan Kruis, van vóór **Jan, Jans en de kinderen.** Daarin vinden we terug: **Tommy**, verschenen in Taptoe en Oliedin, **Student Tijloos**, verschenen in Baldino en, uiteraard, **Gregor**, verschenen in Kuifje.

Het thema van de jaarlijkse strip 3-daagse in Breda (Turfschip) zal in het Orwell-jaar '84 **Science Fiction** zijn. De werktitel van het gebeuren is «Sterrebeelden» en het feest zal doorgaan op 14, 15 en 16 september.

Magic-Strip en **Het Spectrum** slaan de handen in mekaar. Een en ander betekent dat we binnenkort de volgende strips in het Nederlands op de markt zullen vinden: **Adolphus Claar** van Yves Chaland, **New York Inferno** van Terpant en **Het meer der dwazen** van Francis Valés. Tijdstip: 2de kwartaal 1984.

1. Er bestaat nog geen album van Niky. 2. Dany werkt aan een nieuw avontuur van Harlekijn. 3. Jacobs werkt met nieuwe moed verder aan de avonturen van Blake en Mortimer. 4. Het laatste avontuur van Kuifje zal niet afgemaakt worden.

BRIEVENOPENER...

Vermits jullie dan toch een nieuwe brievenopener gekocht hebben: hier mijn briefje. Ik zou graag weten of er nog albums van **Alex** verschenen zijn na «De prooien van de vulkaan». Ik ben een grote fan van Alex en **De Rode Ridder**, die helaas niet in jullie blad verschijnt. We kopen KUIFJE al sinds vier, vijf jaar. Eerst vond ik **Bob Morane, Thorgal** en **Jugurtha** niet zo goed. Nu lees ik bijna niets anders. Aria vind ik ook fantastisch, net als **Rik Ringers,Buddy Longway** en **Corentin**. Ik vind KUIFJE gewoon heel goed.

Muriel Ickx
2130 BRASSCHAAT

Dank voor de lovende kritiek, Muriel. Er zijn verder nog drie albums van Alex verschenen: Een kind van Athene, De toren van Babel **en** De keizer van China.

EUH...

Beste, euh, Lombard! Ik ben onderwijzer van beroep, maar al geruime tijd zonder werk. Dit echter uit vrije wil, en bijgevolg niet

A D R E S W I J Z I G I N G

Het is jullie vermoedelijk nog niet opgevallen, maar het adres van de LOMBARD UITGAVEN in Nederland is veranderd.
Het nieuwe adres is:
Lombard Uitgaven Nederland
Postbus 77, 2040 AB ZANDVOORT
(telefoon: 02507-19444)
Op dit adres kunnen jullie terecht met jullie brieven, grieven, deelname's aan wedstrijden en al dat soort dingen.

Voor ABONNEMENTSOPGAVEN/KLACHTEN geldt het oude adres:

Postbus 77, 5126 ZH GILZE
(telefoon: 01615-5920)
GENOTEERD? GENOTEERD!

KNUDDE WAT DE KLOK SLAAT

Toon
Uitg. De Vrijbuiter

11de album in de Knudde-reeks, en na het dolkomische **Smallroom Dancing** is het even ter plaatse trappelen... «Tikkie terug, Toon», zeg maar... Maar de ongehoorde kolder, de absurde humor van de klunzen van FC Knudde blijft huizenhoog overeind. Sommige grappen zijn voorspelbaar, maar de draineerbuis van terreinknecht Tinus, de shirtreklame van de Efteling en de ongelooflijke miskleunen van vrije verdediger Jaap zijn hoogtepunten. Dit album staat weer garant voor een aantal niet te kontroleren lachstuipen.

stempelgerechtigd. Mijn interesse richt zich vooral naar het striptekenen. Ik ambieer dan ook hiermee (ooit) in mijn levensonderhoud te voorzien.
Ondertussen is het reeds zo ver dat ik een verhaal van 46 bladzijden klaar heb, op het inkleuren na...En dàar zit 'm nu juist het probleem. Ik heb er geen idee van hoe ik daarbij nu juist te werk moet gaan. In **Avontuur van 'n strip** (door Derib en Pernin) las ik dat het inkleuren gebeurt op een grijs- of blauwdruk, vermits die kleuren niet fotografisch opgenomen worden. Impliceert dit dat het boek eerst moet uitgegeven worden, vooraleer met het inkleuren begonnen kan worden? Of is het ook mogelijk het verhaal in te kleuren op gewone fotokopies?

Hubert Luypaers
2510 MORTSEL

Inkleuren kan je niet op fotokopies, Hubert. Je kan best met een paar platen uit je strip naar een fotogravure gaan, en daar vragen of men je een blauwdruk kan maken. Het is misschien wel verstandig eerst even te informeren wat die grap kost... Maar als de prijs geen bezwaar is krijg je: een zwartfilm (een reproduktie van het lijnwerk op je plaat op een transparante film) en een aantal blauwdrukken (reproduktie van het lijnwerk in blauw of grijs op een

soort akwarelpapier). Op de blauwdrukken kan je dan inkleuren met plakaatverf of akwarel.Als je de zwartfilm over de ingekleurde blauwdruk legt weet je hoe je plaat er zal uitzien als ze gepubliceerd wordt.

SCHRIJVEN? BEST HOOR, MAAR NAAR WAAR? EENVOUDIG!
VOOR BELGIE:
P.-H- Spaaklaan1-11
1070 BRUSSEL

VOOR NEDERLAND:
Postbus 77
2040 AB ZANDVOORT

TOT VOLGENDE WEEK!

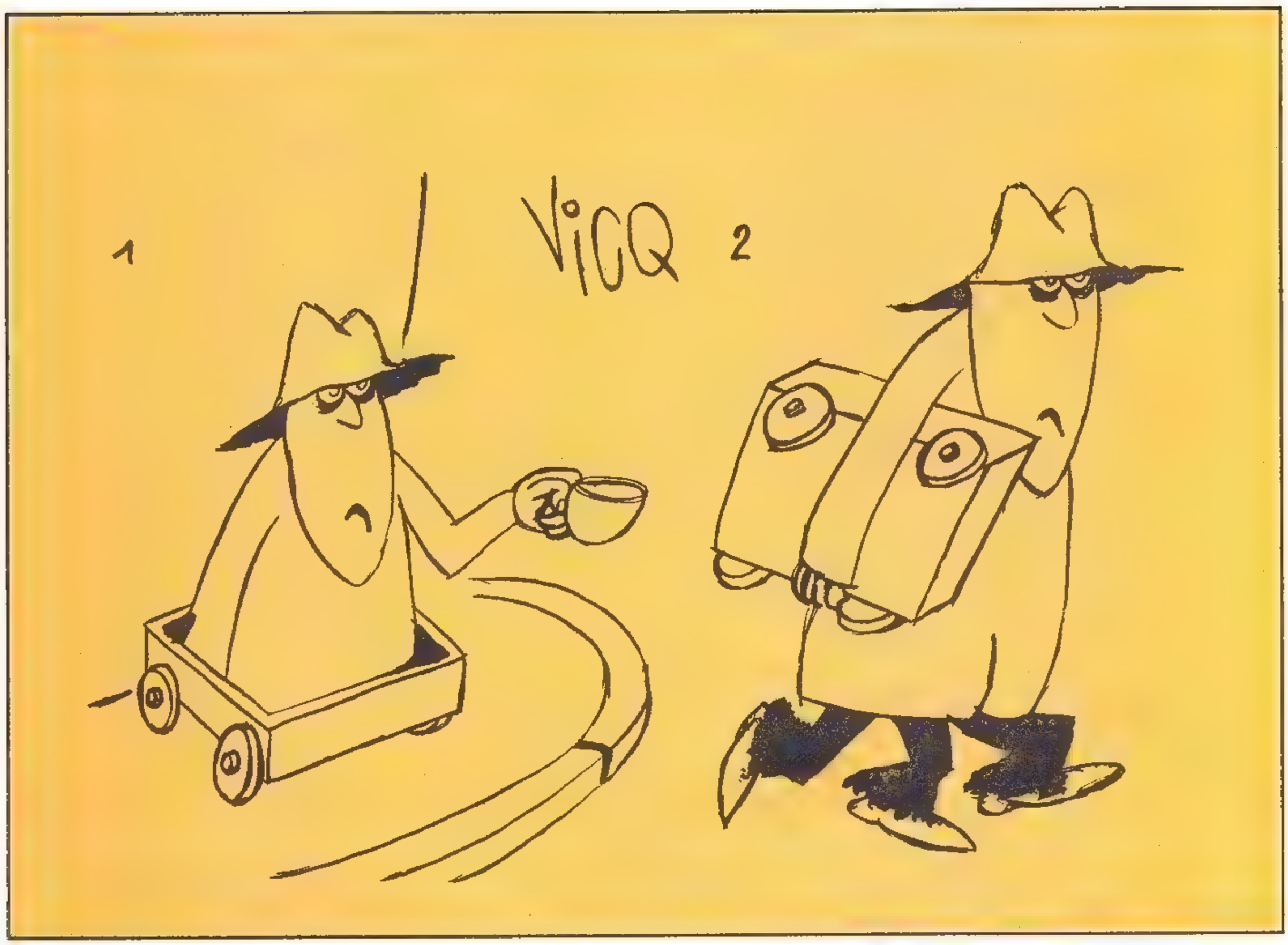

Hallo, lezer!

Ken jij iemand die vroeger geabonneerd was op het weekblad KUIFJE en die sinds januari 1984 de wanhoop nabij is omdat hij (zij) zijn (haar) favoriete weekblad niet meer wekelijks in de bus krijgt?
DAN IS DIT DE GELEGENHEID BIJ UITSTEK OM JE DAGELIJKSE GOEDE DAAD TE STELLEN!

Breng deze persoon ervan op de hoogte dat het weekblad KUIFJE sinds 1 januari 1984 veranderd is van verdeler.
INDIEN MEN HET ABONNEMENT WIL VERLENGEN DIENT DIT PER BRIEFKAART GEMELD TE WORDEN AAN: KUIFJE Nederland
Postbus 77
5126 ZH GILZE
(of telefonisch op het nummer 01615-5920 van de abonnementenafdeling)

VOOR ALLE ANDERE BRIEFWISSELING:
SLECHTS 1 ADRES:
Lombard Uitgaven Nederland
Postbus 77
2040 AB ZANDVOORT

GARFIELD © 1978 United Feature Syndicate, Inc

Robin Hoed

TURK
B. de GROOT

NIET KLETSEN! LOOP NAAR JE BOEKHANDELAAR EN VRAAG "KLETS MAAR RAAK" MIJN NIEUWSTE ALBUM!

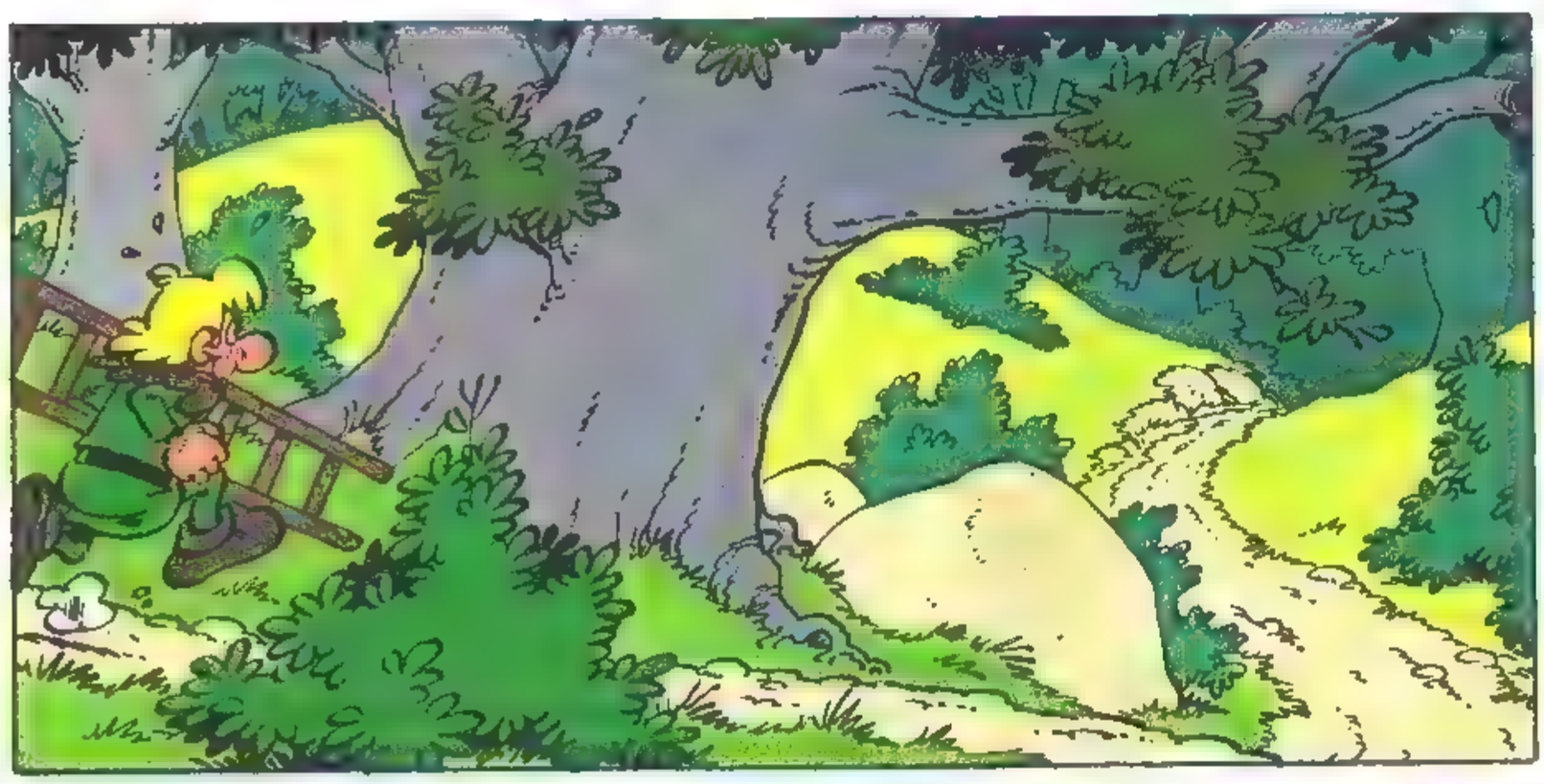

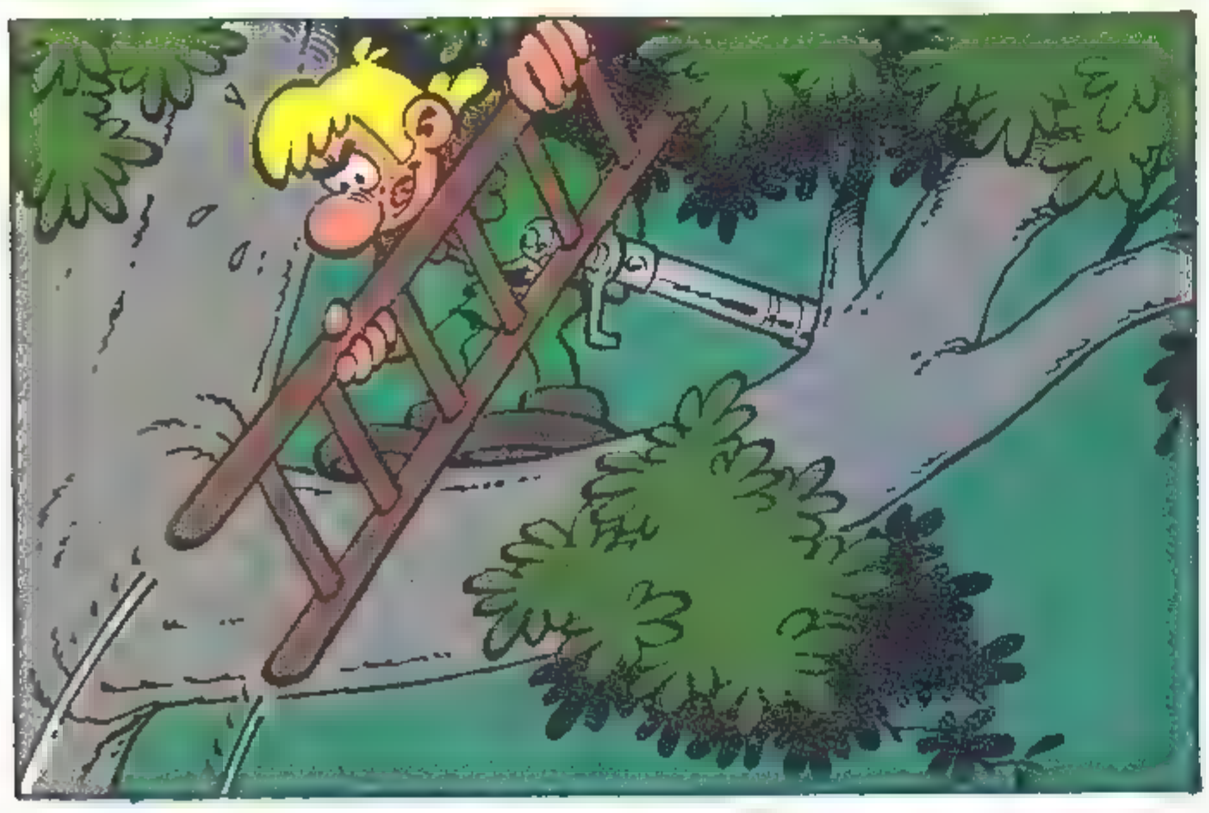

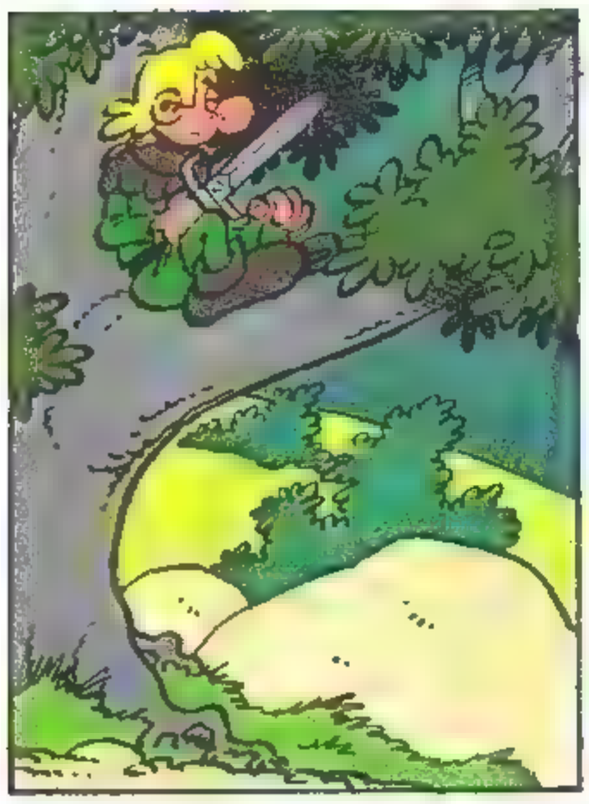

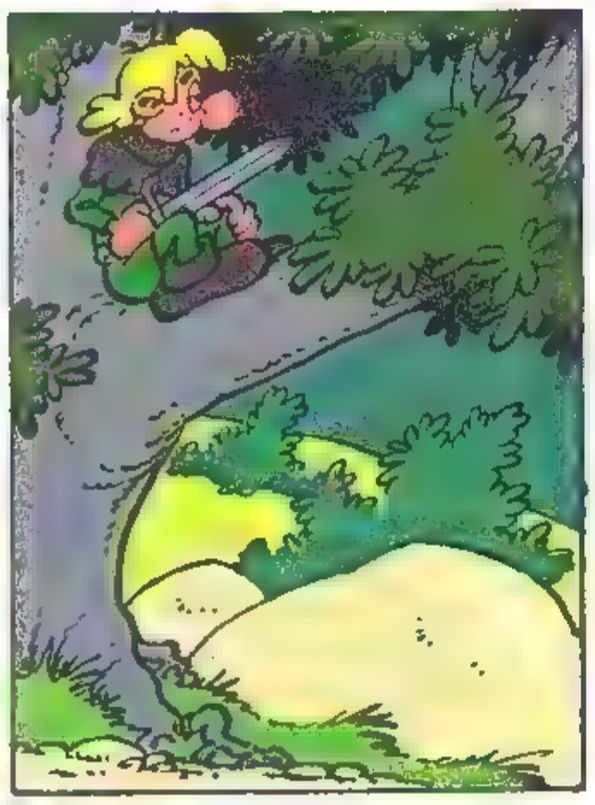

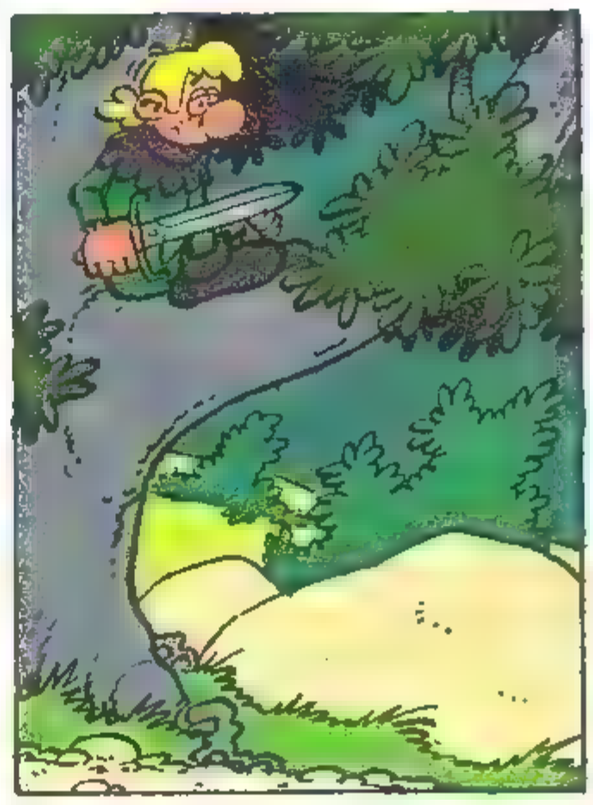

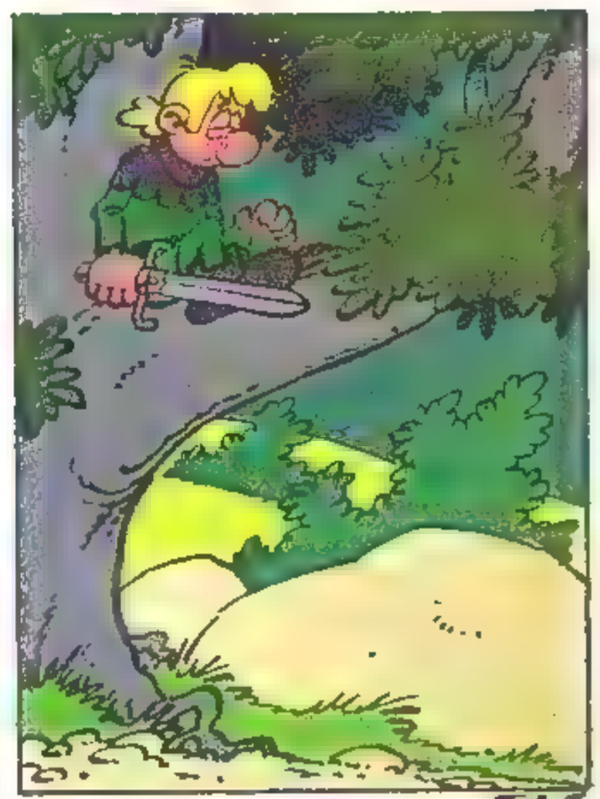

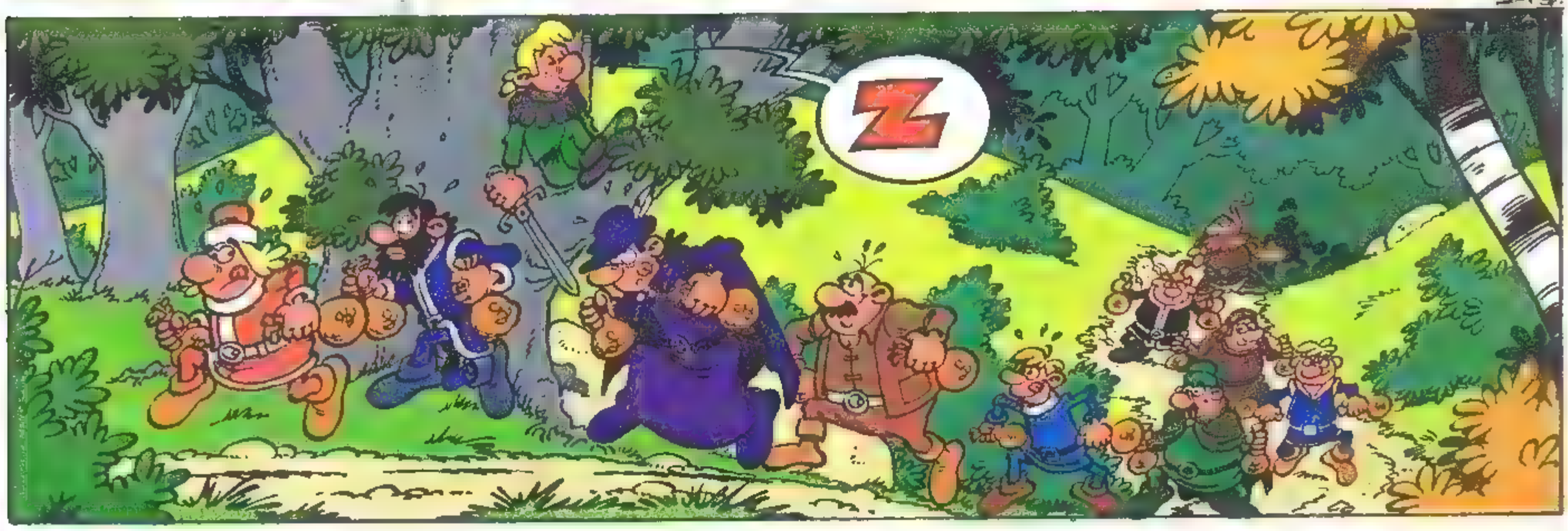

Op reis door India

OP ZOEK NAAR JONATHAN

2. Srinagar

Na een rustige nacht en een redelijke treinreis arriveert de trein 's middags in Jammu. Samen met Jim en Rose (beiden USA) boek ik een grote kamer voor één nacht in een niet al te vuil hotel. Als «**low-budget**»-**reiziger** (3) heb je niet veel mogelijkheden! De eigenaar is een echte Kashmiri, hij houdt niet op met zijn gezeur over de «**House-boat**» (4) die zijn familie in Srinagar verhuurt. Wat ik heb gehoord over de inwoners van Kashmir is niet erg positief commercieel, steeds leuteren over geld en je proberen enorme hoeveelheden rommel aan te smeren. Kortom: de «Hollanders» van India!
Tevens vertelt de eigenaar mij dat de weg naar Leh (Ladakh) onbegaanbaar is. De hoogste pas, de Zoji-la (3.529 m), zou nu nog ondergesneeuwd zijn. Op zich zelf niet zo gek, Ladakh is slechts een paar maanden per jaar «over land» bereikbaar, het klimaat is daar zo extreem! Maar het zou niet de eerste keer zijn dat ik verkeerde informatie krijg, met de bedoeling om mijn verblijf op een bepaalde plaats (in dit geval een house-boat) wat te «verlengen»...
Jammu is niet echt schokkend. Het maakt een slaperige indruk, ondanks een vrij groot aantal winkels en een paar aardige tempels blijft het een «**transit**» (5) plaats, alleen 's ochtends en 's avonds heerst er een chaotische drukte van binnenkomend en uitgaand verkeer. Bij het reserveringskantoor van de busdienst gaat ieder zijn weg. Jim boekt een plaats in een «super-de-luxe», Rose en ik stellen ons tevreden met een simpele «B-class» bus. Echt verschil (behalve de prijs natuurlijk) is er voor een lange Hollander niet. Beenruimte is overbodige luxe in de Indiase bussen, hoe «super» ze ook mogen worden genoemd!
Na een eenvoudige doch voedzame maaltijd (rice & dhal: rijst & linzen), gaan we meteen naar bed. De bussen vertrekken walgelijk vroeg en het zal vermoedelijk een lange, krampachtige rit naar Srinagar worden.

Volgende dag op 06.00 uur eruit, lopend naar het busstation, «onze» bus opgezocht, rugzakken er bovenop, stoelen gevonden, die gelukkig meevallen. Het ontbijt is heel sober: wat «ghai» (mierzoete thee met melk) en een paar biscuits. Nou ja, de bus zal ongetwijfeld vóór 10 uur een keer stoppen en bij elke halte zijn er genoeg eetgelegenheden.
Het wordt een rit die ons nog lang zal heugen. Ook al zijn de ruiten behoorlijk vuil, het uitzicht blijft fantastisch. Watervallen, berggeiten, besneeuwde bergtoppen, **legertrucks** (6), haarspeldbochten en fraaie waarschuwingsborden («Take Your Time, Not Your Life!») wisselen elkaar in snel tempo af, totdat we bij de Jawarhar tunnel (2.500 m lang) komen. Deze is niet aan te bevelen voor mensen die last van claustrofobie hebben... Onverlicht, vochtig (het lijkt te regenen!) en de kwaliteit van de weg zelf is abominabel. Toch blijkt het de moeite waard. Zodra de bus uit de tunnel komt, krijgen we een schitterend vergezicht over de waterrijke vallei van het eigenlijke Kashmir!
Ik raak in gesprek met een **Sikh**(7). Hij is arts en heeft zijn praktijk in Kargil, Ladakh. Evenals de buschauffeur vertelt hij mij dat de Zoji-la pas vanwege de sneeuw niet toegankelijk is voor het wegverkeer, doch lopend zou het mogelijk kunnen zijn. Verder geeft hij mij het advies om aan de mensen van de «Beacon Patrol» (wegenreparatie) inlichtingen te vragen. Zij zijn al begonnen met het «puinruimen» in het betreffende gebied en weten dus hoe de situatie is. Volgens hem moet ik de afstand van Sonamarg tot Drass in één dag lopend kunnen afleggen en daarna de bus naar Leh nemen.
Tijdens de laatste 2 «stops» worden we voortdurend lastig gevallen door Kashmiri die nog plaatsen vrij hebben op hun House-boats. Het ene verhaal is nog mooier dan het andere! Helaas voor hen heeft Rose al een boot en wil ik niet lang in Srinagar blijven, maar meteen doorgaan richting Leh. Veel tijd heb ik niet, mijn visum is geldig tot 10 juni...
Vlak voor het eindpunt in het centrum van Srinigar stapt een Kashmiri in en hij bied mij een house-boat aan, slechts 10 Rs (± f 3) per nacht. Vooruit maar, veel kan het niet zijn,

maar het is al donker. Desnoods kan ik morgen altijd nog een andere house-boat opzoeken. Ik ga dus met de man mee. Srinagar is niet zo groot, Rose zal ik wel ergens tegen het lijf lopen.
Dat is het voordeel van alleen reizen, je bepaalt zelf **wanneer,** met **wie** en tot **hoe lang** je samen verder wilt gaan!
Stukje lopen, met een «**shikara**» (8) de Jhelum rivier over en daar is de betreffende house-boat... Een klein kamertje waar tevens de enige ingang van de boot doorheen loopt (dag privacy!), een emmer water voor de show (douche!) en een gat in de bodem (toilet!)... Ach, ik ben erger gewend...! Snel 2 koppen chai en mijn slaapzak in, het is hier 's nachts niet zo warm.

14 Mei 1983, Srinagar...
Een dagje «**sight-seeing**» **(9)** kan geen kwaad. Daarbij moet ik toch wat fatsoenlijke informatie zien te krijgen over de conditie van de weg naar Leh, zeker het stuk door de Zoji-la, want tot op heden is het niet veel soeps («Ladakh is no good! Stay in my house-boat!»). In Kathmandu (Nepal) is vrijwel alles voor «**trekking**» **(10)** te huur. Hier daarentegen is de situatie niet best. Vooral schoenen zal een probleem worden: mijn sandalen «maatje 47» zijn niet zo geschikt om een x-aantal kilometers door sneeuw te ploeteren, maar of ik in Srinagar wat beters zal kunnen vinden??!
Voorlopig eerst de eigenaar zien te wekken, zodat hij mij met zijn shikara naar de stadskant van de Jhelum kan brengen. Zo gezegd, zo gedaan, en al gauw loop ik door de — nu nog — stille straten van Srinagar. Een aaneenschakeling van winkels, de commercie viert hier inderdaad hoogtij..! Zelfs in het «Hollywood Restaurant» (alleen de naam al!) kan ik zonder enige moeite een «westers» ontbijtje krijgen — toast en aanverwante rommel. Veel keus heb ik niet, het is nog erg vroeg en ik raas van de trek. Na dit bedenkelijke ontbijt ga ik beginnen aan een stevige wandeling, richting Dal lake. Gelukkig bestaat er de mogelijkheid — net als in Kathmandu — een fiets te huren. Voor mij een prima methode om een groot gebied in korte tijd te bezichtigen, ook al is het **links rijden (11)** weer even wennen. Het centrum vind ik bedroevend: de ene toeristenzaak na de andere en zelfs op de fiets word ik regelmatig lastig gevallen door houseboat-, tapijt-, souvenier- en drugleveranciers...
Bij het busstation aangekomen blijkt dat ik alleen een bus tot Kulan kan krijgen. De weg naar Sonamarg is door de sneeuw geblokkeerd... Voorlopig lekker fietsen. Zodra ik het centrum uit ben wordt het aardiger: veel nauwe straatjes en steegjes, mooie houten huisje en kleine **lokale winkels (12).** Als ik terug kom in het centrum loop ik 2 oude bekenden tegen het lijf: Emma en Lucy (beiden uit Engeland), eerder ontmoet in Goa. Na verloop van tijd kom je toch weer sommige reizigers tegen en dit is een aangenaam weerzien. Samen drinken we chai en kletsen we heel wat af. Voor hen zit het er al bijna op: over een week of 2 moeten ze naar huis. We maken een afspraak voor een «laatste avondmaal», want morgen vertrek ik naar Kulan en als ik weer terug ben in Srinagar zijn zij al in Engeland.
Hoe sterk is de eenzame fietser..? Voor mijn doel heel redelijk! Langs Dal lake is het aanvankelijk vrij druk, maar later heerlijk rustig. Stop hier en daar en bekijk de vele houseboats en shikara's. Helaas heeft men ook hier de **motorboot (13)** ontdekt en het geluid daarvan is op zijn zachtst gezegd ronduit schokkend... Ter kompensatie maakt het natuurschoon veel goed: een (zo nu en dan) spiegelglad Dal lake, geheel omringd door machtige bergen, dat is wel even wat anders dan de Loosdrechtse plassen!

Koen

Wordt vervolgd

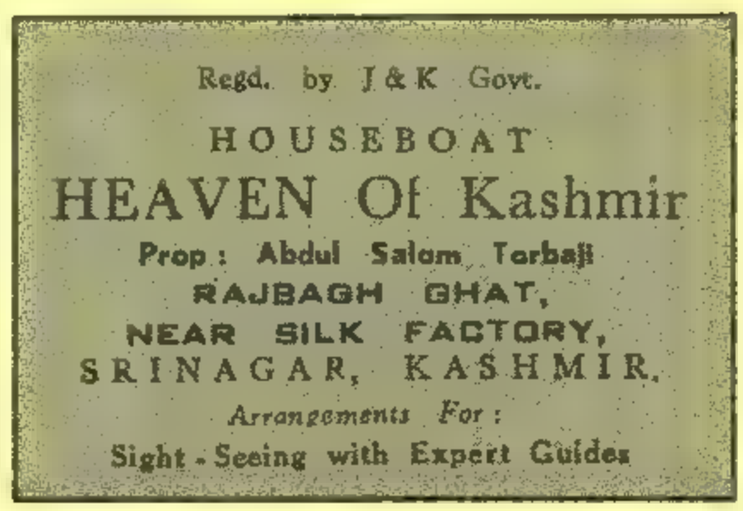

3. *Low-budget reiziger: type reiziger dat voorzichtig met zijn geld omgaat. (Niet **altijd** een Hollander!)*
4. *House-boat: woonboot, vaak gebruikt als hotel.*
5. *Transit: doorgang: bijv. een «transit-visum», een «doorreis»-visum: een visum met een beperkte geldigheid.*
6. *Legertrucks: de tegenwoordige provincie Jammu & Kashmir is al sinds de onafhankelijkheid van India en Pakistan de oorzaak geweest van een paar oorlogen tussen deze 2 landen. Ook nu is de relatie niet best, vandaar de aanwezigheid van een behoorlijk aantal militairen in dit gebied...*
7. *Sikh: Aanhanger van het Sikh-geloof, enigszins verwant aan het Hinduisme.*
8. *Shikara: kleine platte boot, veel in Sriganar gebruikt als taxi, e.d. Zie ook de Jonathan albums «De Wieg van Bodhisattva» en «De Blauwe Verte tussen de Wolken»!*
9. *sight-seeing: beetje rondkijken, de «toerist» spelen.*
10. *trekking: trektochten, meestal door bergachtig gebied.*
11. *links rijden: India was een Engelse kolonie!*
12. *lokale winkels: winkels waar de bevolking zelf haar inkopen doet.*
13. *motorboot: zie Jonathan, album nr. 7 «Kate», blz. 12 & 13.*

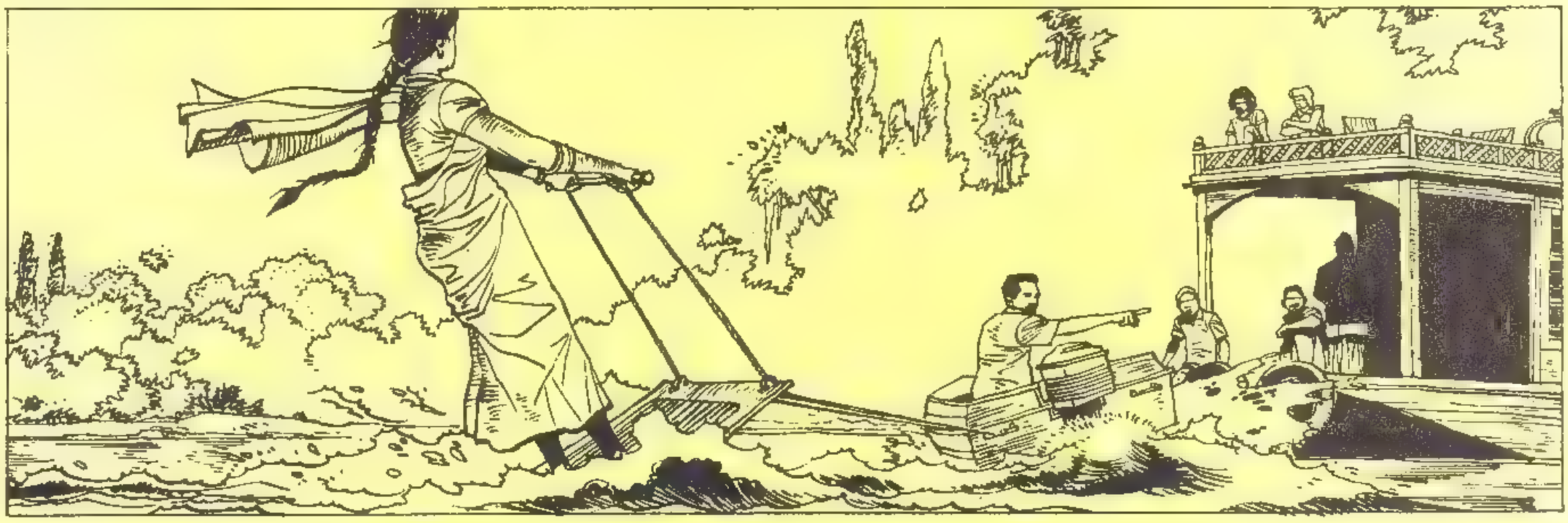

RAASKAL en NATHALS

CADOT
BOM

WEERKAATST DOOR DE WOELIGE BAREN WEERGALMT DAAR DIE ZO GEVREESDE ZEEMANSKREET:

BOON IN DE SOEP!

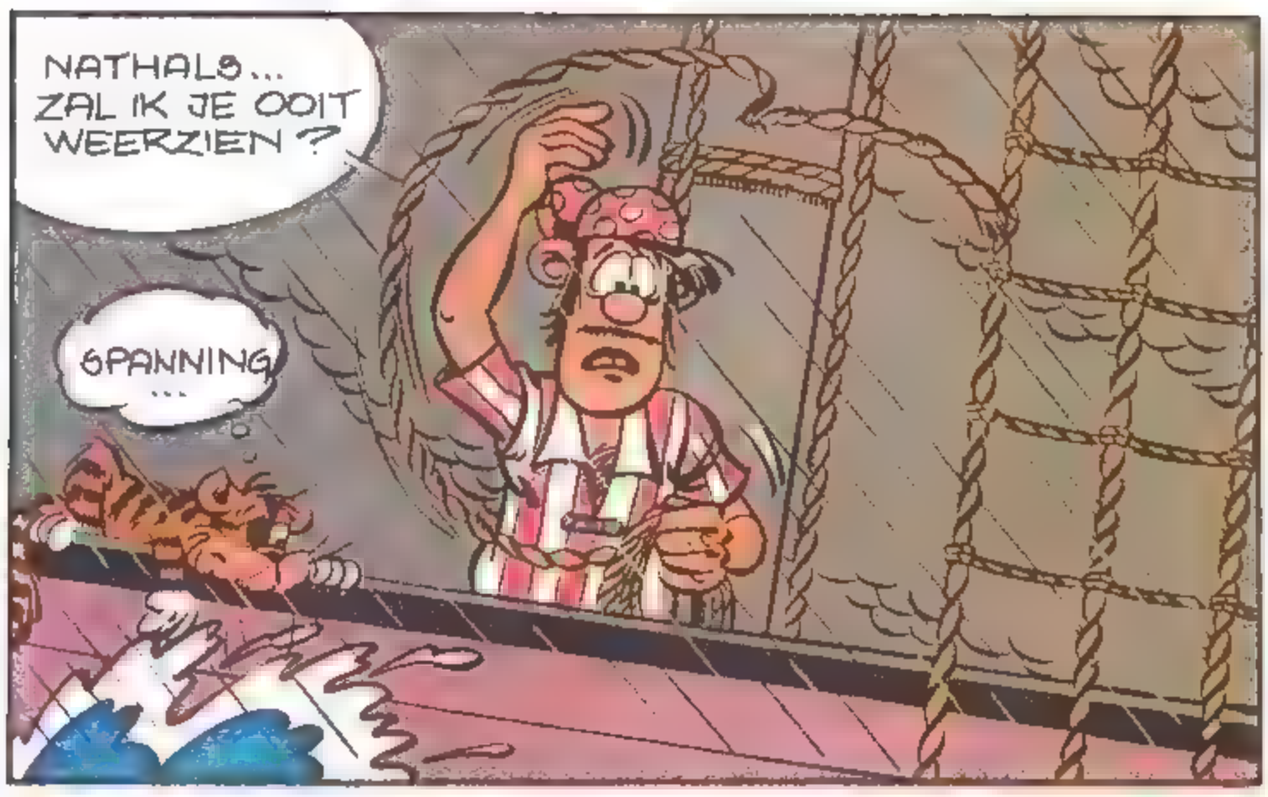
NATHALS... ZAL IK JE OOIT WEERZIEN?
SPANNING...

NATUURLIJK, JE WAS LELIJK, DOM EN GEMEEN...
AMEN!

JIJ?!
EINDE VAN DE SPANNING.

HOE BEN JE WEER BOVEN GEKOMEN? KLEINE ROBBIE IS NOG WEL IN HET WATER GESPRONGEN OM JE TE REDDEN...
WAT? HE... HEEFT-IE DAT GEDAAN?

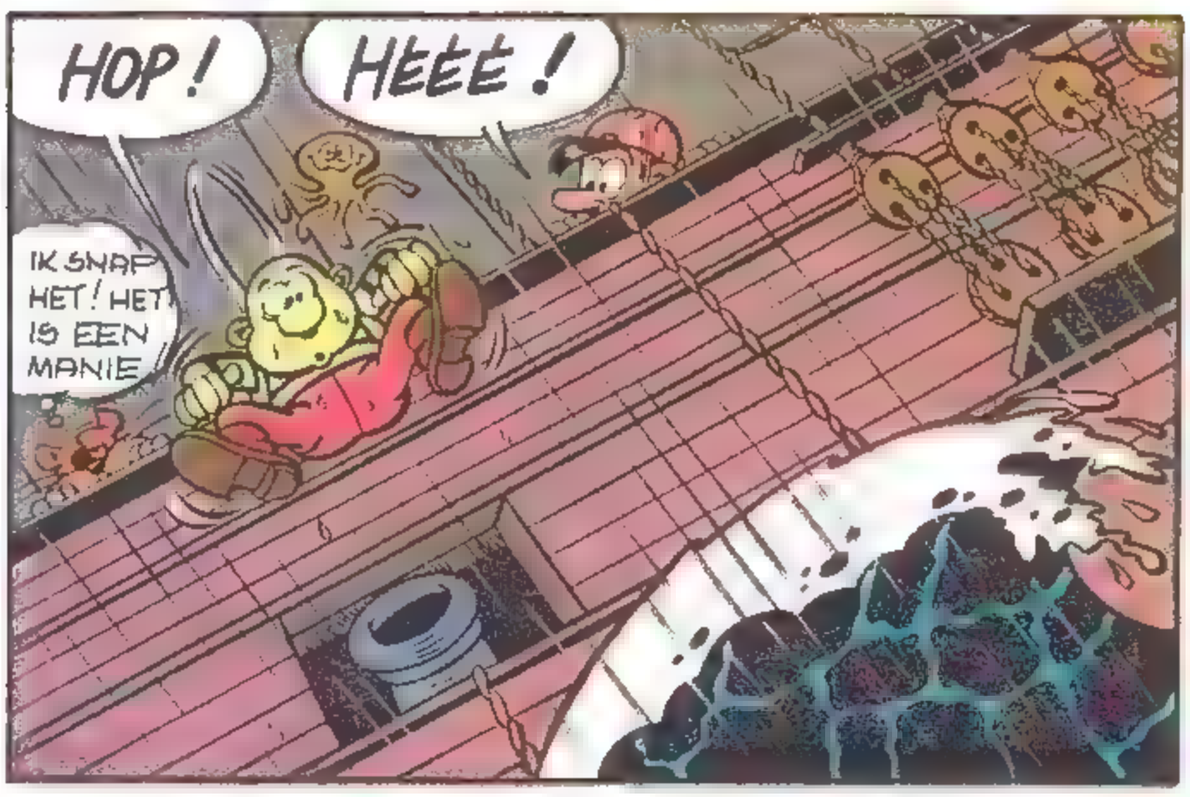
HOP!
HEEE!
IK SNAP HET! HET IS EEN MANIE

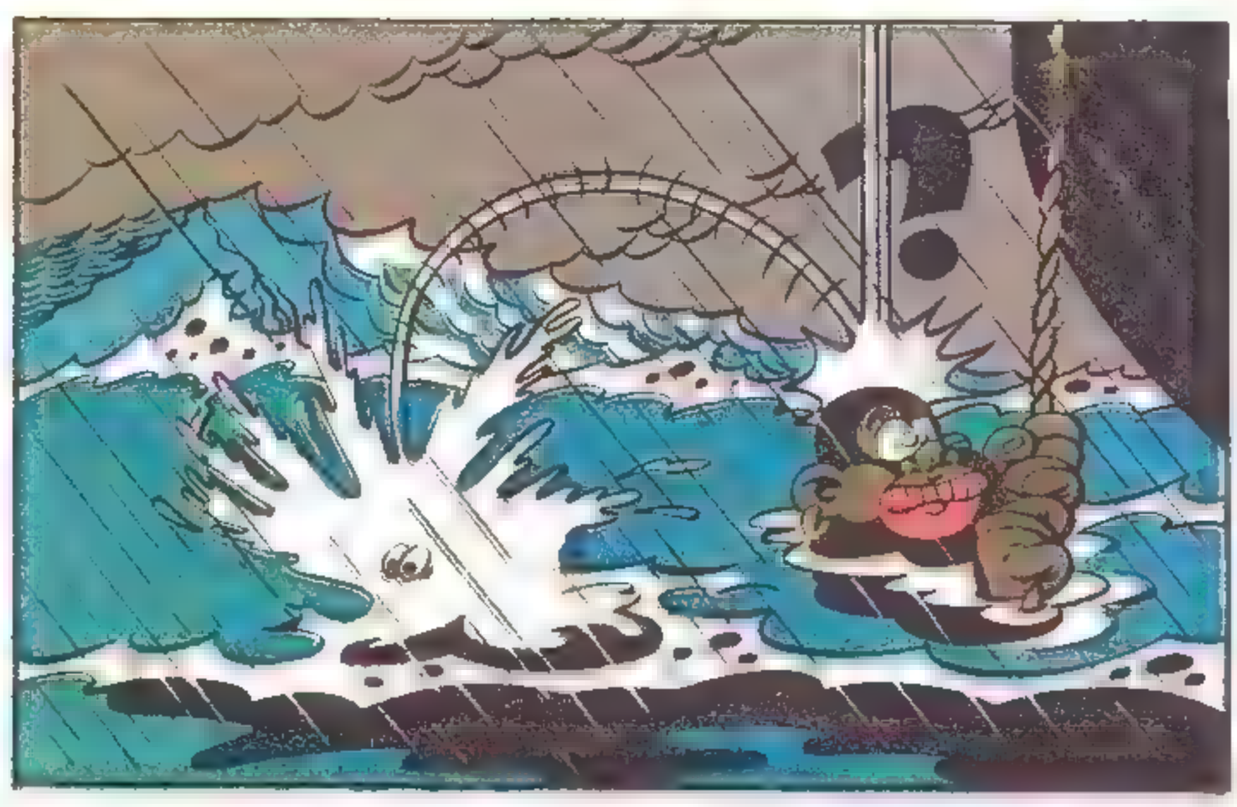
?!

WAAR KOM JIJ NOU VANDAAN? UIT DE LUCHT?
MIN OF MEER, JA..

HOERA! ZE HEBBEN ELKAAR GETROFFEN... ZE KOMEN SAMEN NAAR BOVEN!

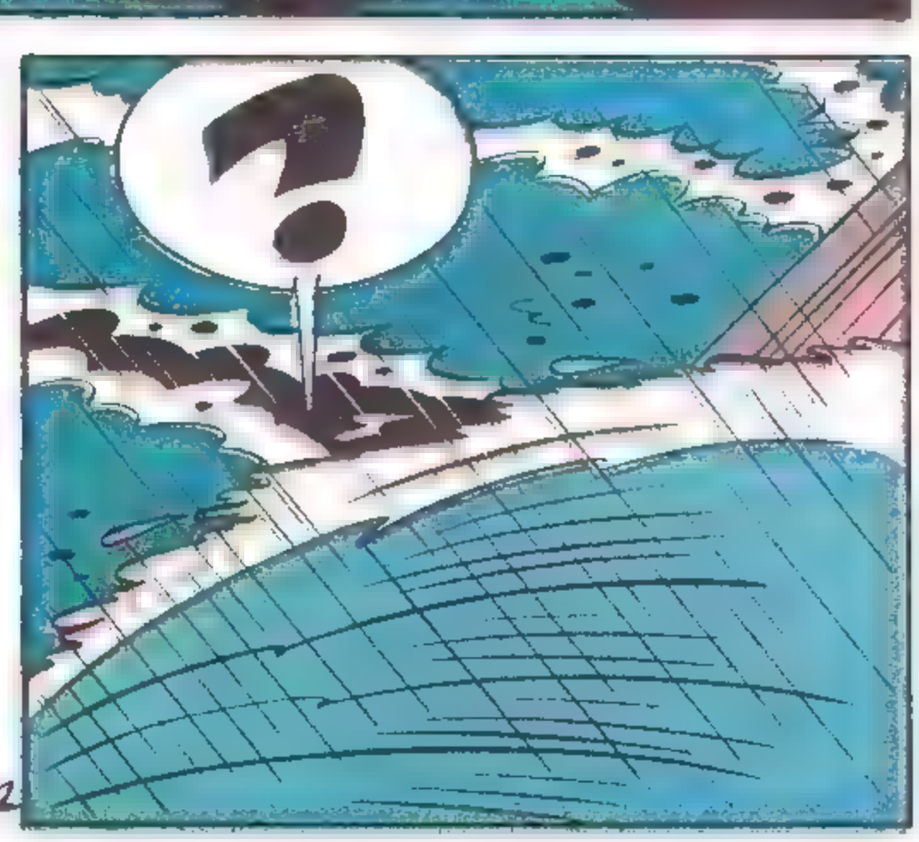
?

SLA OM

RAASKAL en NATHALS

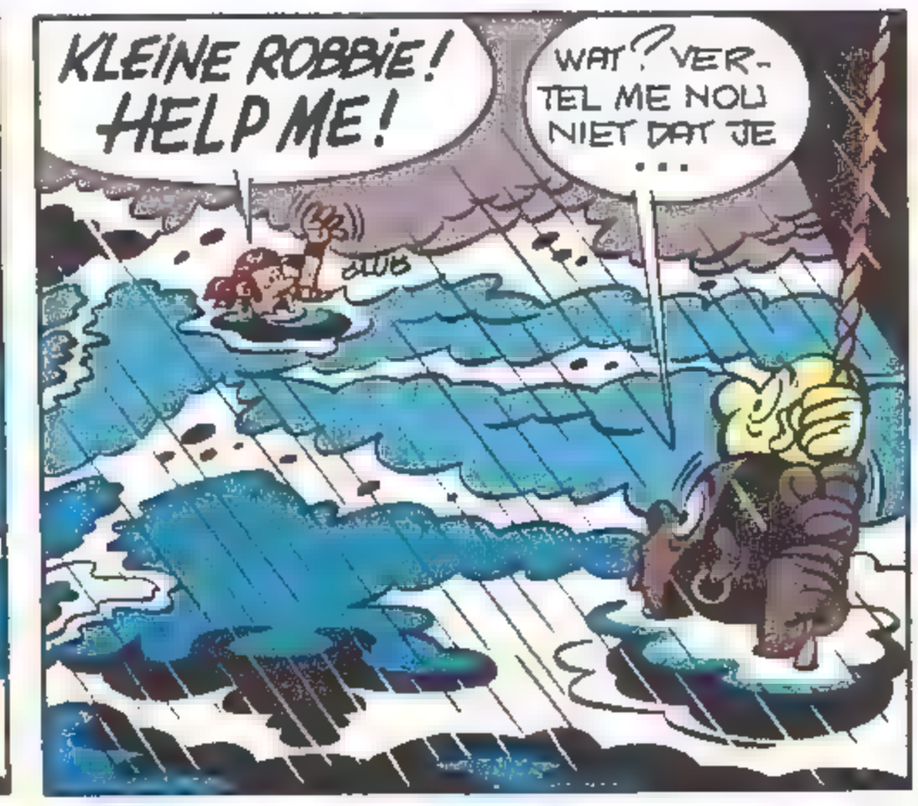

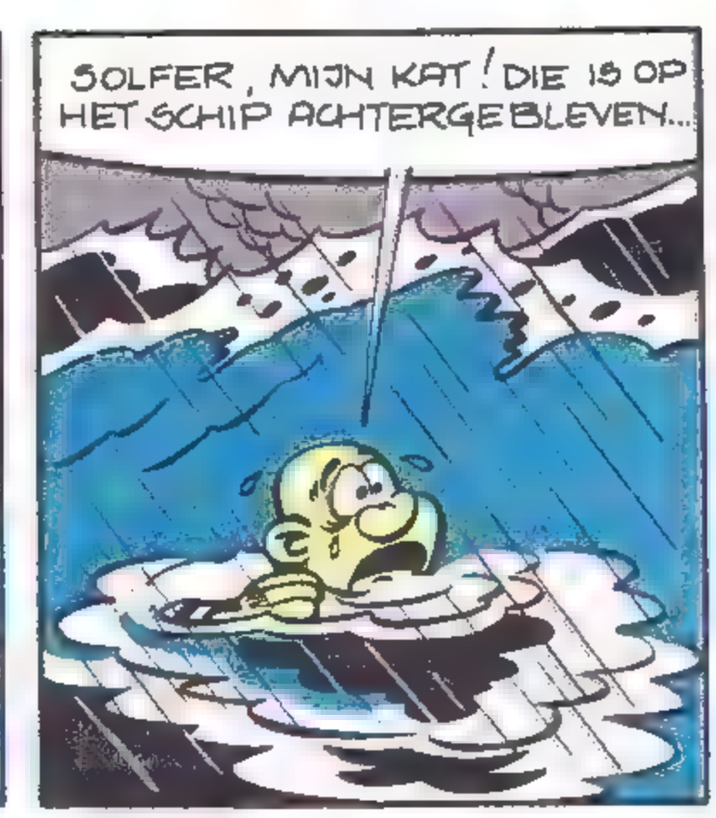

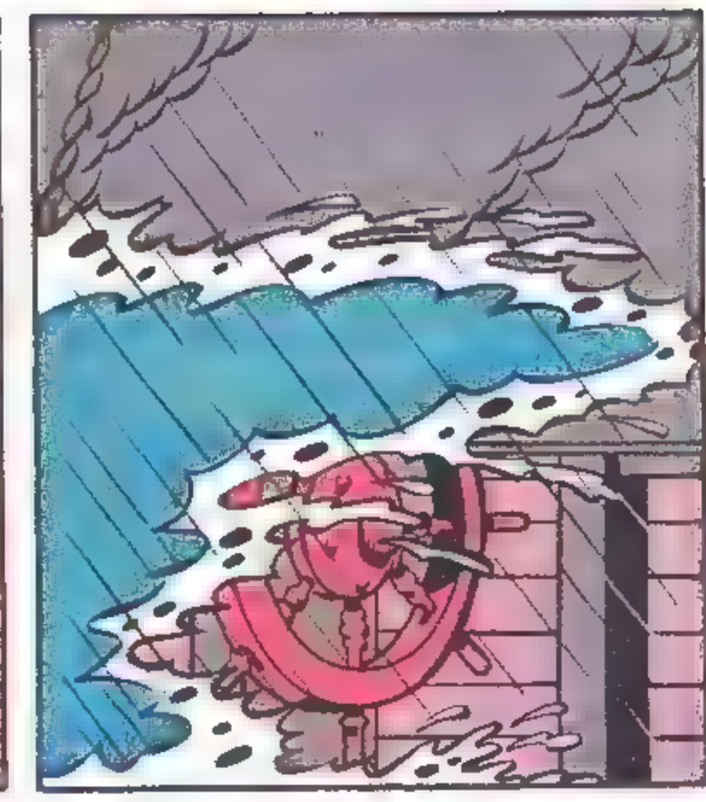

KIJK NOU! ONZE BOOT GAAT ER VANDOOR!
ONZE BOOT! ONS MOOIE SCHIP, DAT WE MET ZOVEEL MOEITE GESTOLEN HEBBEN! DAT IS NOU WAT JE NOEMT PECH...
ZO ZIE JE MAAR WEER: "GESTOLEN GOED GEDIJT NIET"...

EN WAT DOEN WE NOU?
DE ZEE BEDAART... HET LIJKT ME EEN MOOI MOMENT OM JE JE EERSTE ZWEMLES TE GEVEN, NIET?

EEN! TWEE! DIEP ADEMHALEN EN SOEPEL, VERDORIE!
WAT HEEFT DAT VOOR NUT? OVER EEN UUR ZIJN WE ALLEMAAL VERDRONKEN!

HIHIHI... KIJK NOU TOCH! WIJ DIEREN HEBBEN DAT SOORT PROBLEMEN NIET: WIJ KUNNEN INSTINKTMATIG ZWEMMEN! HIHIHI...

BLUB BLUP... IK MOET MIJN INSTINKT TOCH EENS LATEN NAKIJKEN...

EEN HALF UUR LATER...
IK WIST HET WEL: ALS ENIGE VAN DE VIER ZIT HET MIJ MEE...
IK WIL GEEN KWAADSPREKEN, MAAR SOMS VRAAG IK ME WEL EENS AF OF DIE KAT GEEN MISBRUIK MAAKT VAN DE SITUATIE...
HOE KAN IEMAND MISBRUIK MAKEN VAN EEN DERGELIJKE SITUATIE? SPOEDIG ZULLEN ONZE LICHAMEN RUSTEN OP DE BODEM DER OCEAAN...

WEET JE, JIJ KUNT HET ZO AARDIG ZEGGEN...
IK HEB ER OOK LANG OVER NAGEDACHT. HET IS BEDOELD ALS MIJN GRAFSCHRIFT.

DAAR! DAAR! LAND!
BIJ ALLE ZEESLANGEN! HET IS WAAR, WE ZIJN GERED!

WAT JE ZEGT, JA.
TE HUUR

Cadet + Bom - 93 - EINDE

WAAR OF NIET WAAR?

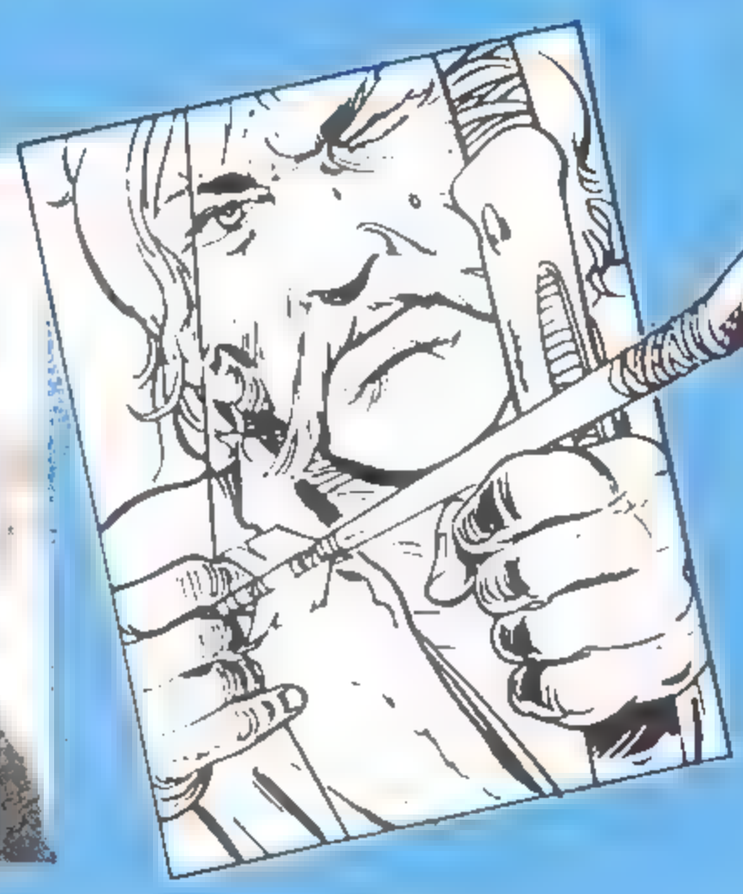

FERRY

Zijn onze auteurs rustige huisvaders of juist onverschrokken helden die een avontuurlijk leven vol gags leiden?
Aan jullie om waarheid van verzinsel te scheiden en de ware persoonlijkheid van tekenaars en scenaristen te onthullen. Speel het spel mee en stuur ons je mening ten laatste op 3 april 1984. Vijf winnaars, zo nodig door het lot aangewezen, ontvangen een album met opdracht van Ferry. Kombinaties van «WAAR» en «NIET WAAR» zijn mogelijk. Veel plezier!

J. Gerard

1. Volgens het principe van de communicerende vaten drinkt Ferry enorme hoeveelheden bronwater tijdens het vergieten van tekeninkt via penseel of pen. Milieubewust als hij is gebruikt hij flessen met statiegeld, maar omdat hij het niet kon opbrengen die allemaal terug te brengen naar de winkel heeft hij op dit moment een verzameling van zo'n vijfhonderd lege flessen die één van de trappen versperren die naar de studio in zijn woning leiden.

2. Zijn jeugd bracht Ferry door op een religieuze kostschool. Toen hij een jaar of veertien was, wist hij aan een tweede sleutel van zijn slaapkamer te komen. Een paar maanden lang kleedde de jonge Ferry zich 's nachts in het zwart om, gewapend met een dolk, als een eenzame schim door de stille en ijskoude gangen van het instituut te dolen, daarbij hier en daar kleine pesterijtjes uithalend, zoals het aan elkaar binden van de deurknoppen van de cellen van de nonnen. De nacht bracht raad...

3. Toen zijn lieve Monique hun eerste kind verwachtte moest Ferry in dienst. Toen de bevalling aanstaande was werd er een telegram gestuurd naar de toekomstige vader, maar Ferry was nog maar net op tijd om de doop van de kleine Evelyne mee te maken: de interne legerpostbestelling had ervoor gezorgd dat het telegram pas drie dagen na verzending aankwam. Ach ja, zoiets kan gebeuren...

4. Op weg met het gezin naar het vakantie-adres in Italië kreeg Ferry narigheid met zijn wagen, hoewel de kilometerteller maar 150.000 km aanwees! Maar ga maar eens in diskussie met een weigerachtige motor! Hij kwam geen meter meer vooruit. Maar wie niet vooruit kan, die moet maar achteruit: omdat de achteruitversnelling het nog deed aarzelde Ferry niet om, in strijd met alle veiligheidsvoorschriften, dertig kilometer lang achteruit over de vluchtstrook te rijden. Hij beweert het zonder blikschade en zonder boete te hebben gefikst.

5. Maar dat was natuurlijk maar een ongelukje, het jaar daarop ging onze tekenaar weer even vrolijk op weg naar het zuiden. Gedreven door zijn vulkanisch temperament besluit Ferry de Vesuvius te beklimmen. Aan de voet van de berg betaalt hij tolgeld, de auto neemt het eerste stuk, maar krijgt weer eens last van indigestie en gooit vlak voor een steile helling het bijltje erbij neer. Maar de ware onverschrokkenen laat zich dan niet kennen: onder de brandende zon legt de held mét zijn gezin te voet de laatste twaalf kilometer naar de top af. Aan het eind van hun krachten ontdekken ze daar een geweldig landschap, dat een beloning is voor al hun inspanning. Een verhaal met een happy end? Nou nee, want binnen vijf minuten betrekt de lucht, de wolken stapelen zich op en het zicht wordt beperkt tot een meter of tien. Eén zeer magere troost doemt uit deze zeer Britse mist op: een minibusje met Engelsen, dat Ferry met familie oppikt en bij de auto afzet. Leuk, zo'n tochtje...

6. De vakanties van de vader van Kaledine ontbreekt het niet aan originaliteit. Zo gingen Ferry en zijn echtgenote twee jaar geleden kamperen ergens bij de Nederlandse grens, vergezeld van... 13 kinderen; te weten: 2 zoons en 1 dochter, 2 neefjes en 8 vriend(inn)en van de anderen. En een lol dat ze hadden! Over vakantiekolonies gesproken...

7. Op een mooie lentezondag gaat Ferry met vrouw en kroost op weg naar de kust om een heerlijke dag aan zee door te brengen. In de buurt van Brugge staat een meisje te liften en Ferry, met zijn goede hart, stopt. Ze wilde eigenlijk naar Gent... Ferry is de beroerdste niet en keert om, richting Sint-Baafs, maar eenmaal daar bleek ze eigenlijk naar Brussel te moeten. Ferry, Samaritaan bij uitstek, rijdt rustig verder, maar in de hoofdstad volgt een nieuwe bekentenis: de uiteindelijke bestemming van de onbescheiden - maar aardige - studente blijkt Leuven. En in een restaurant vlakbij de Leuvense universiteit eindigt die dag, zonder zee en met tweehonderd extra, onvoorziene kilometers. Maar ach, die zee blijft daar vast nog wel even liggen...

KNIP UIT OF COPIEER

Naam: ..... Voornaam: .....

Straat: ..... Nummer: .....

Postcode: ..... Plaats: .....

Antwoorden (doorstrepen naar keuze)

1. waar - niet waar
2. waar - niet waar
3. waar - niet waar
4. waar - niet waar
5. waar - niet waar
6. waar - niet waar
7. waar - niet waar

Stuur je antwoord naar: «Waar of niet waar»
Lombard Uitgaven Nederland — Postbus 77
2040 AB Zandvoort

IAN KALEDINE

SHAN PACHA

DE ZWARTE ZEE... EEN SCHITTERENDE OMGEVING...EEN LICHT BRIESJE... EN DE ZON DIE SPEELS HAAR STRALEN IN DUIZEND GOUDEN VONKEN UITSTROOIT OVER HET DOORSCHIJNEND METAAL VAN HET KALME WATER...

BIJNA VOLMAAKT WITTE, UITGESTREKTE STRANDEN WAAR KINDEREN SPELEND SCHELPEN VERZAMELEN...

EN VERDER WEG, HIER EN DAAR DE VISSERS, AANGETROKKEN DOOR DE RIJKE VISGRONDEN...ZE ZIJN GELUKKIG, DIE VISSERS... ZE STELLEN ZICHZELF NIET AL TE VEEL VRAGEN...

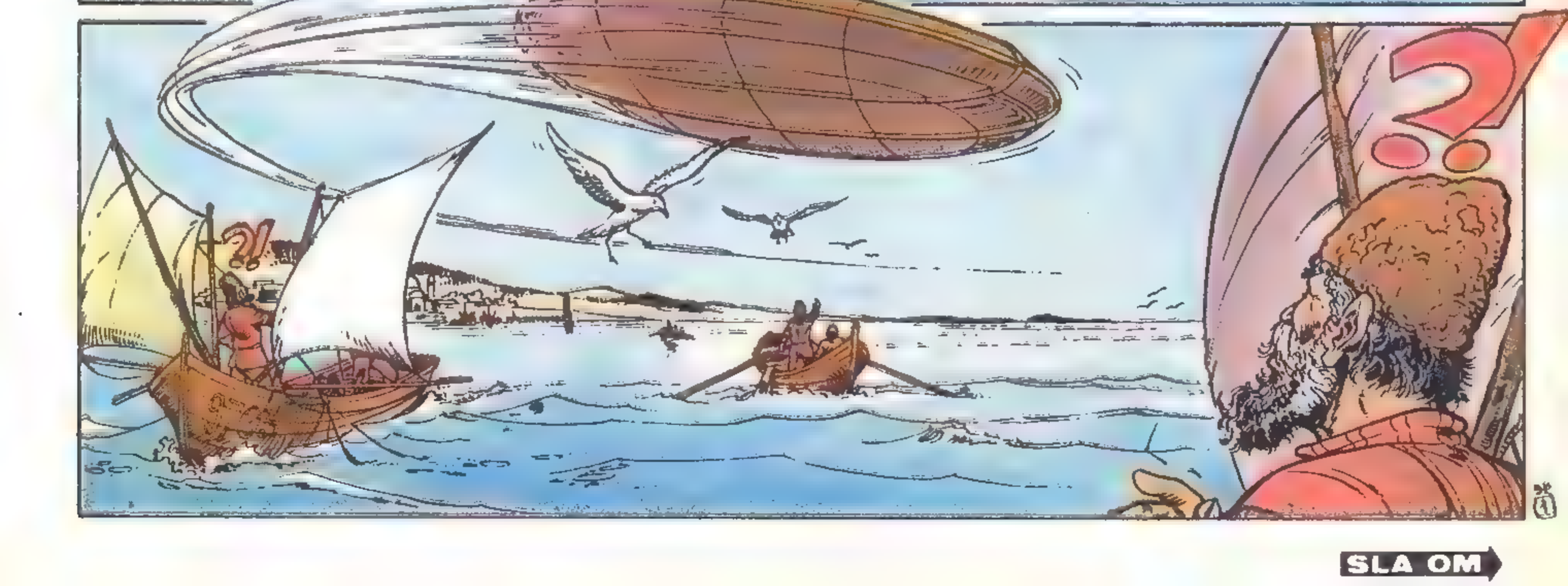

SLA OM

IAN KALEDINE

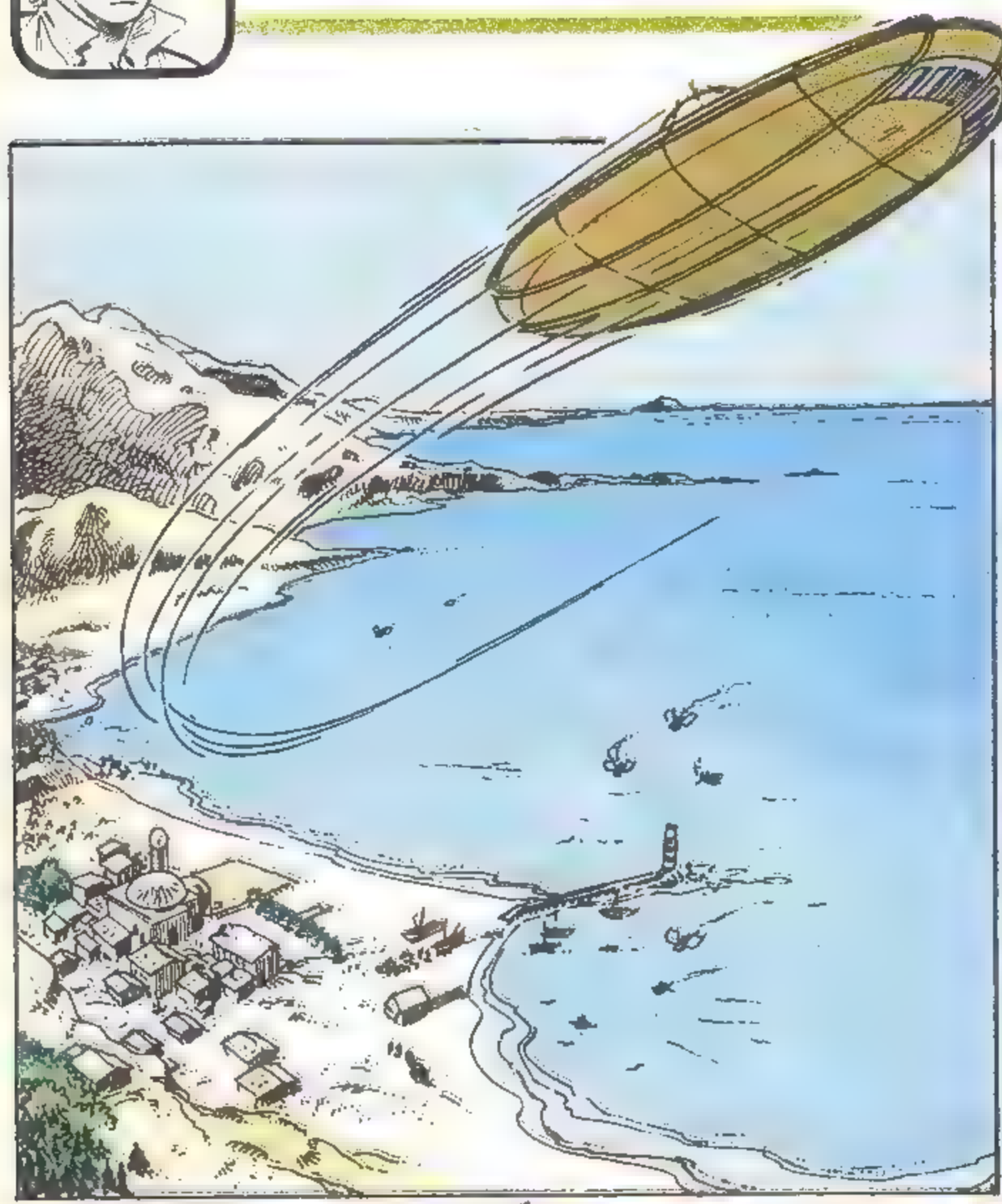

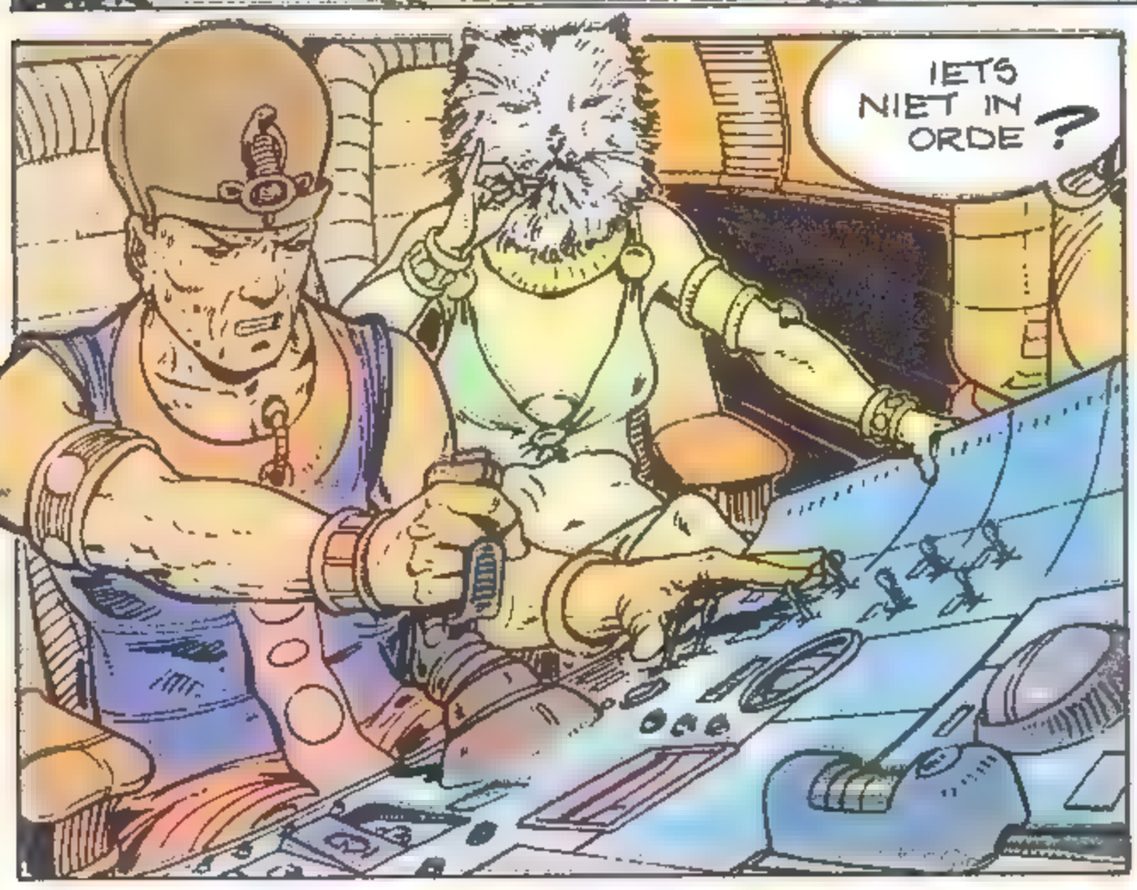

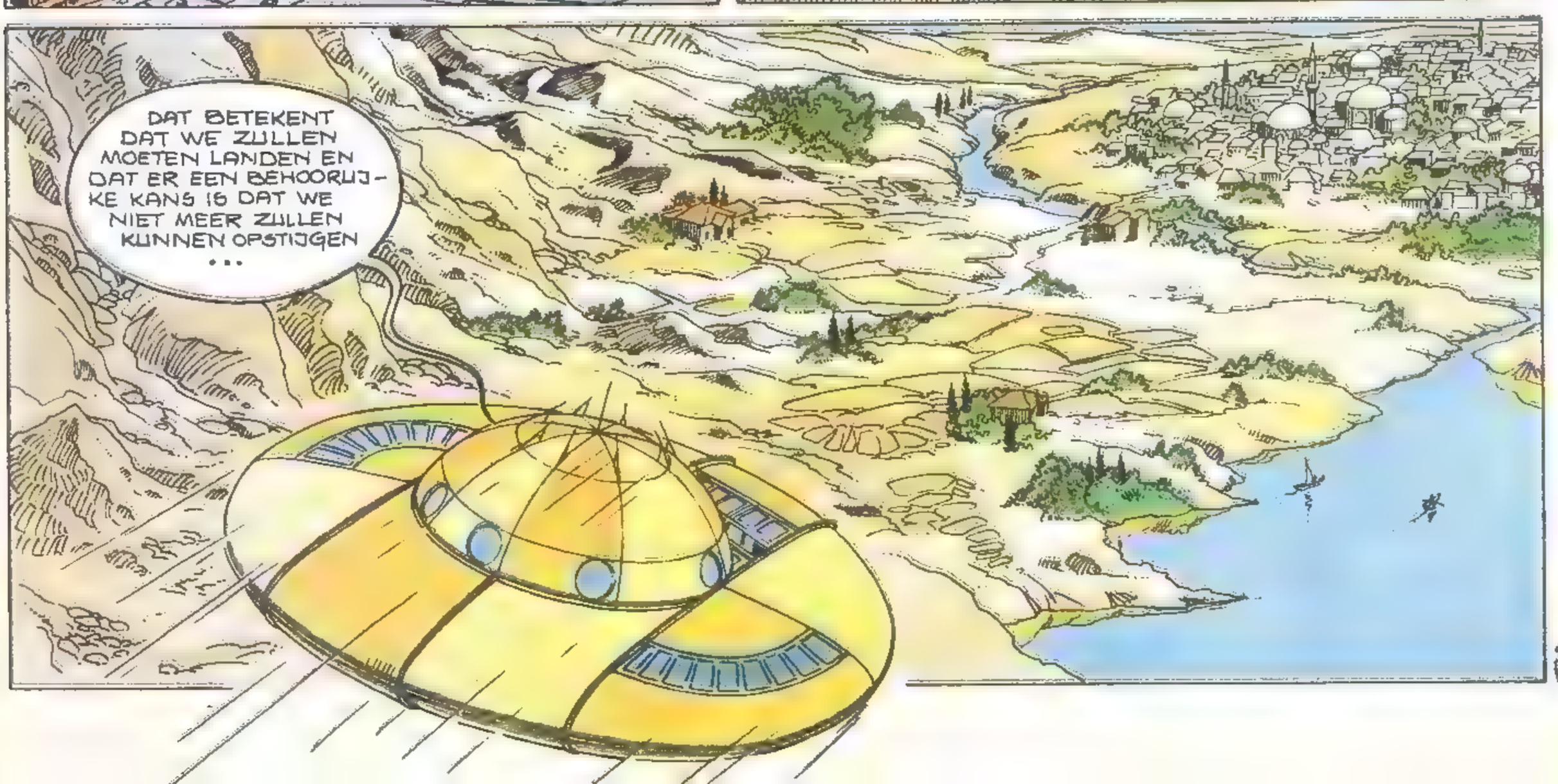

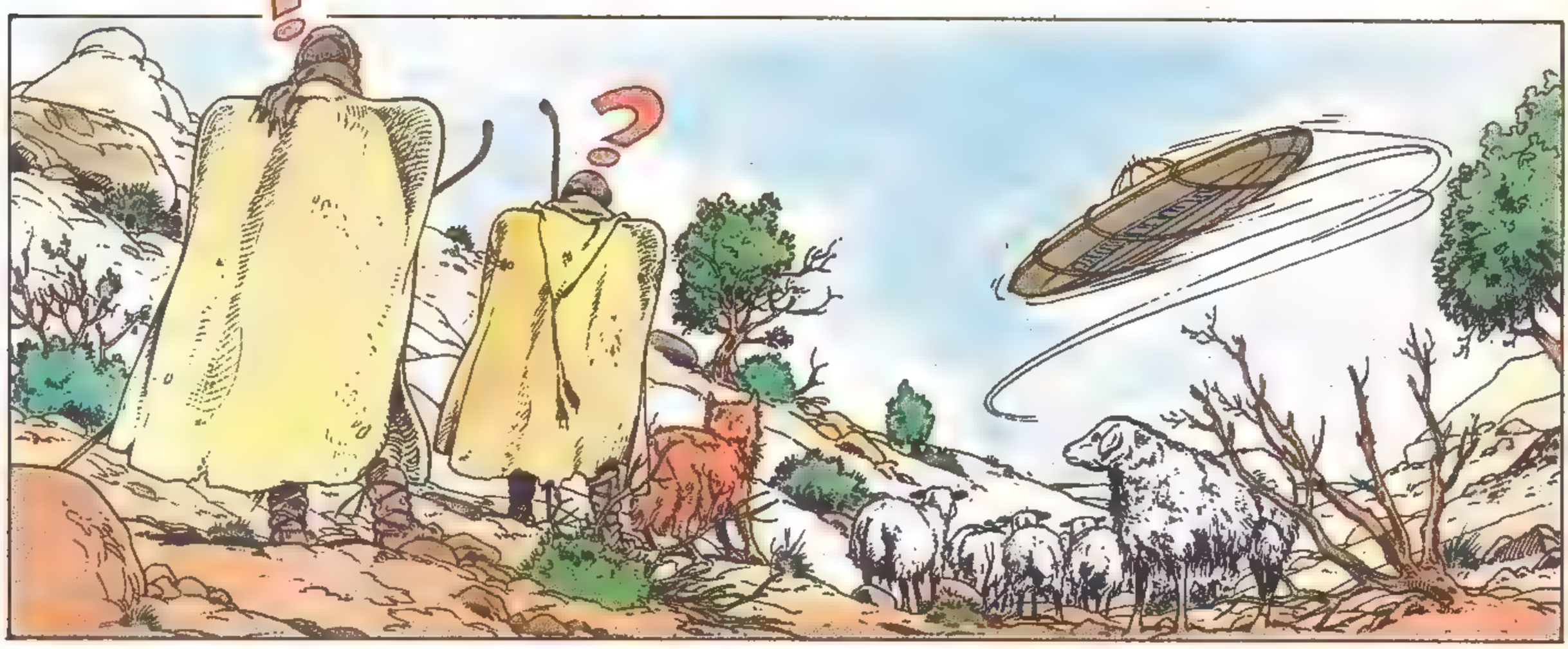

BEHE
BEH

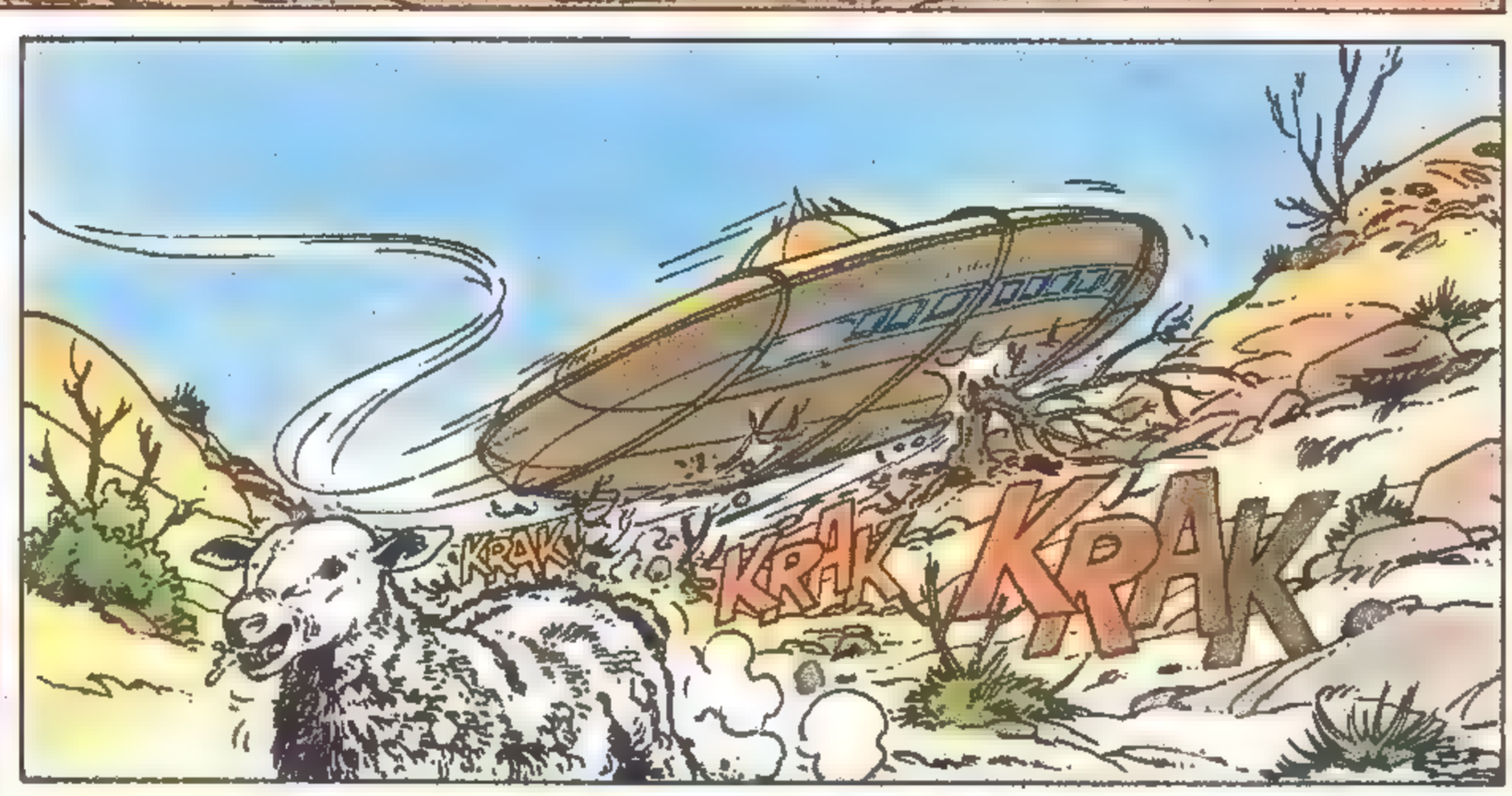
KRAK
KRAK
KRAK

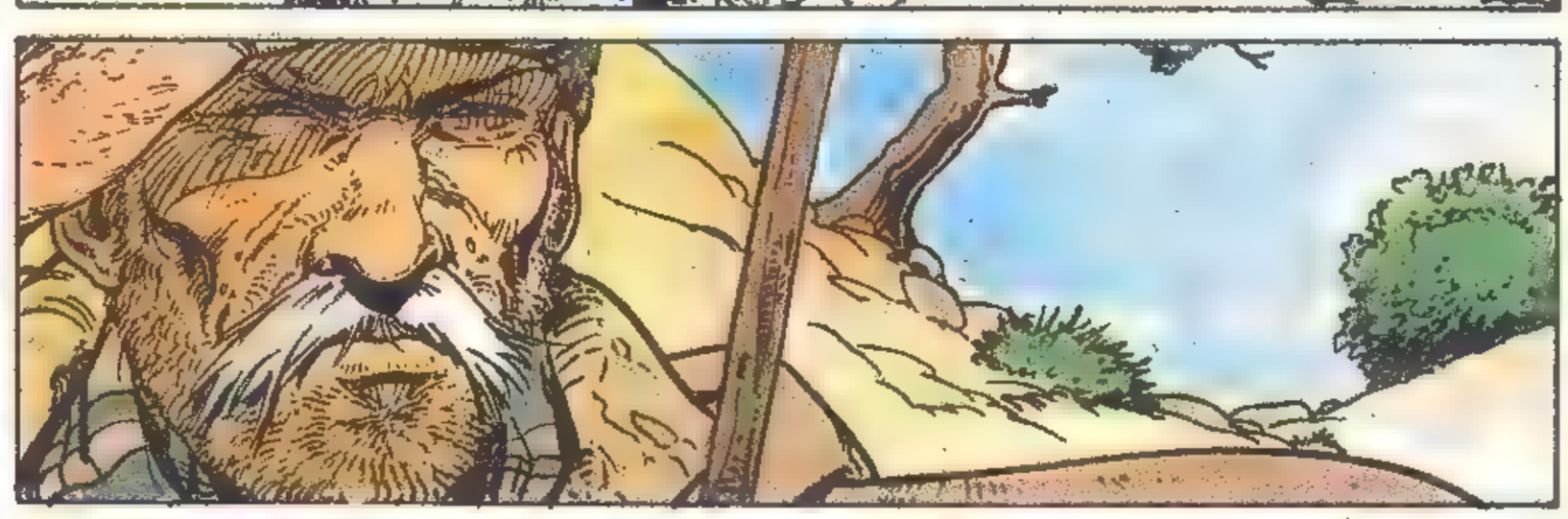

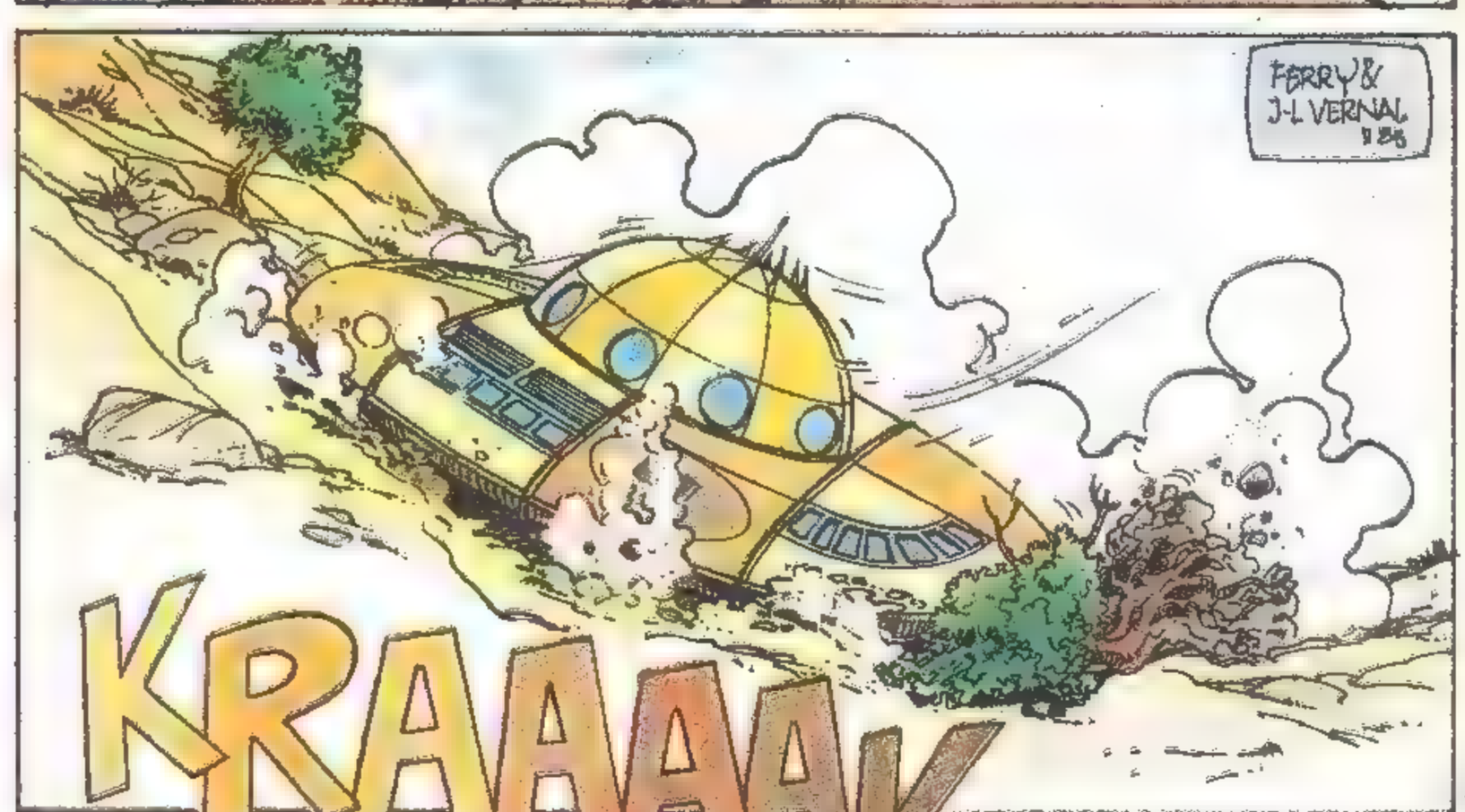
FERRY &
J-L VERNAL
KRAAAAK

IAN KALEDINE

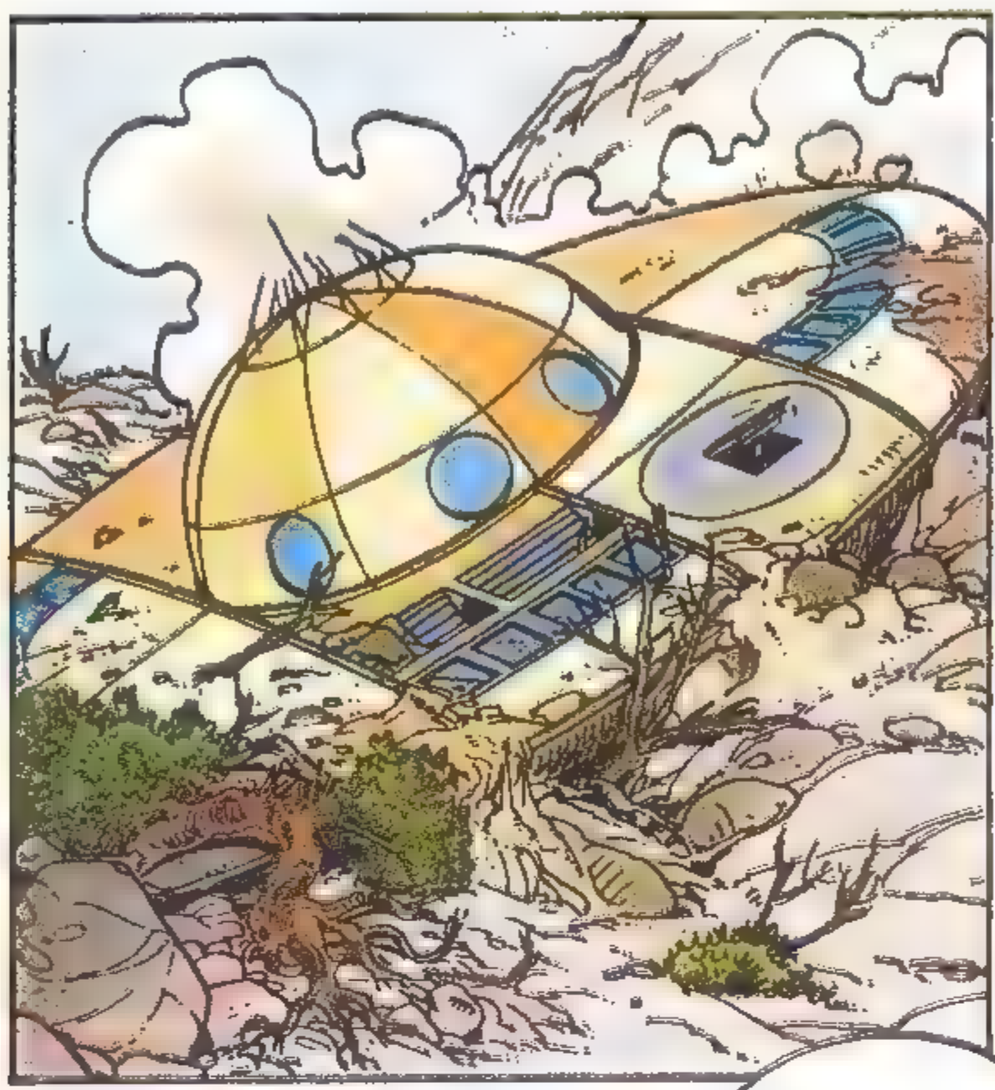

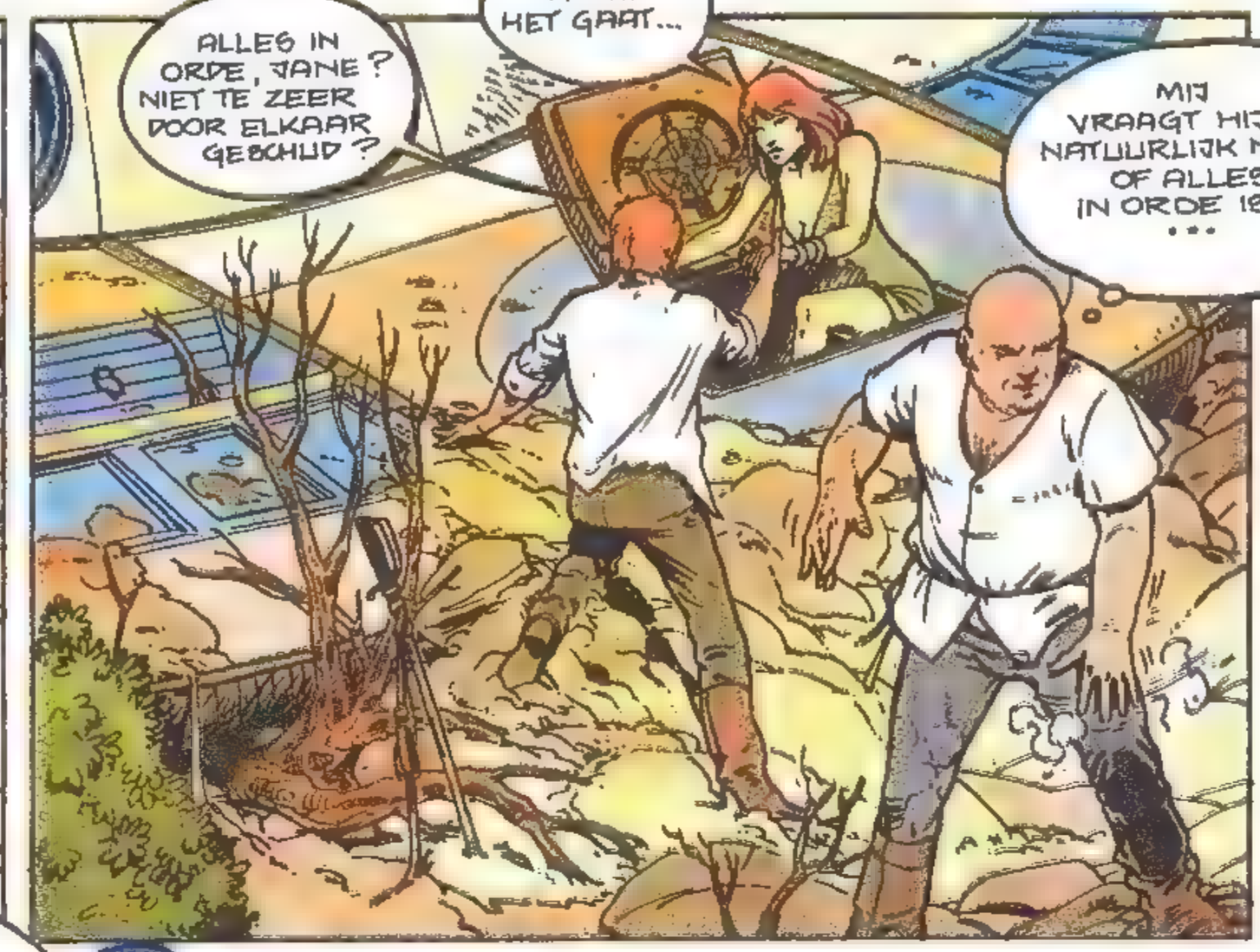

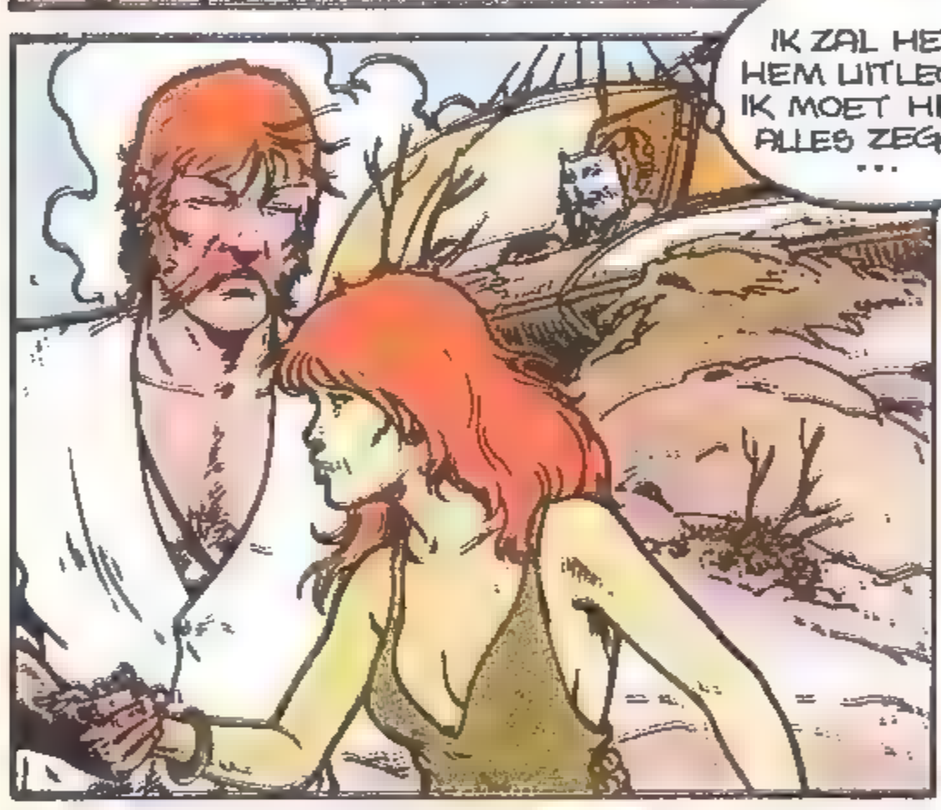

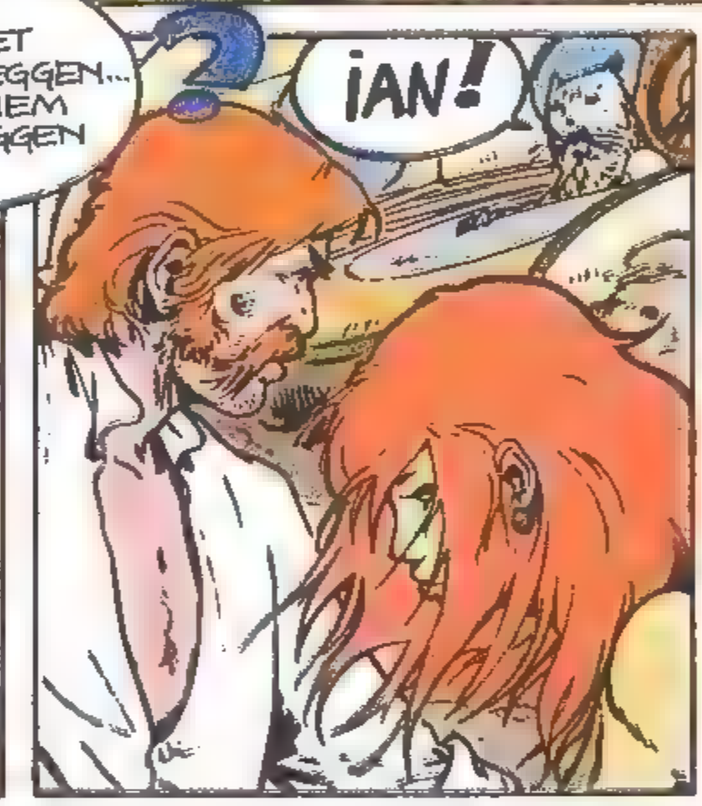

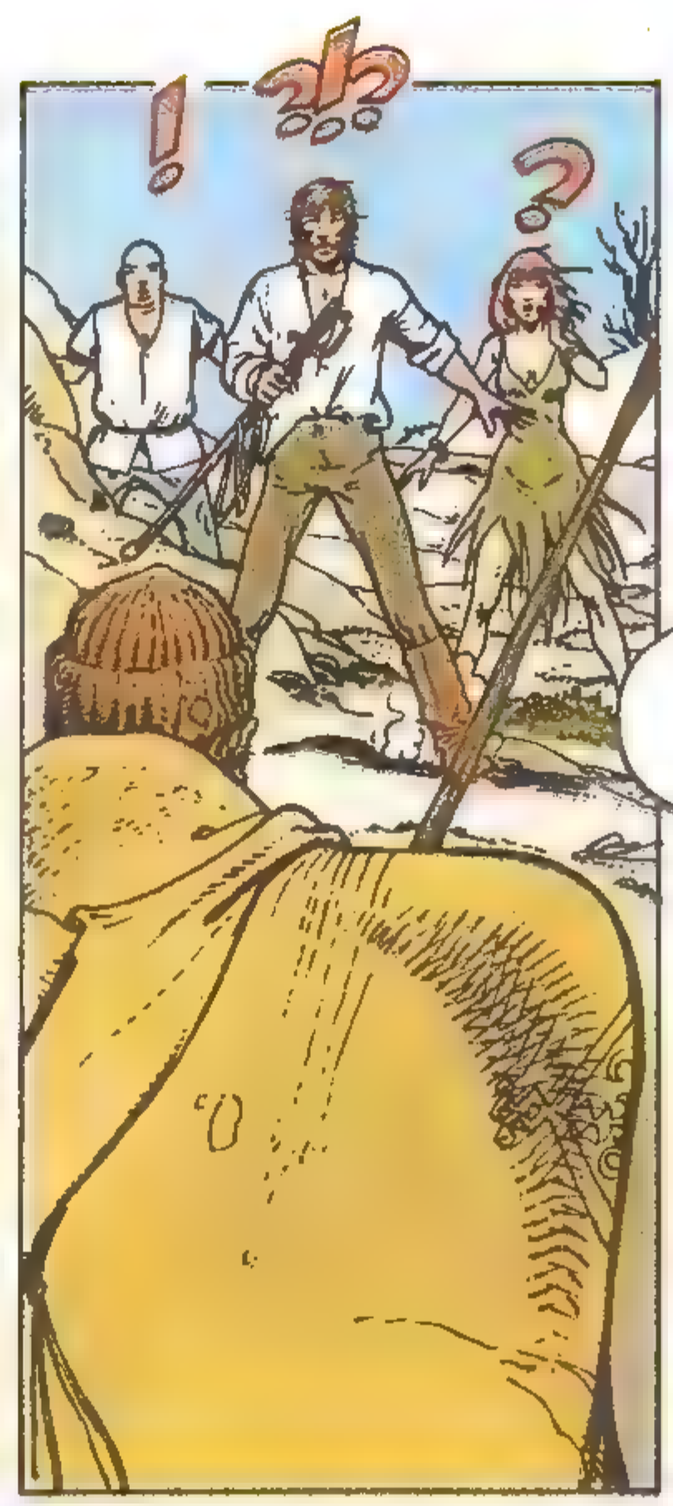

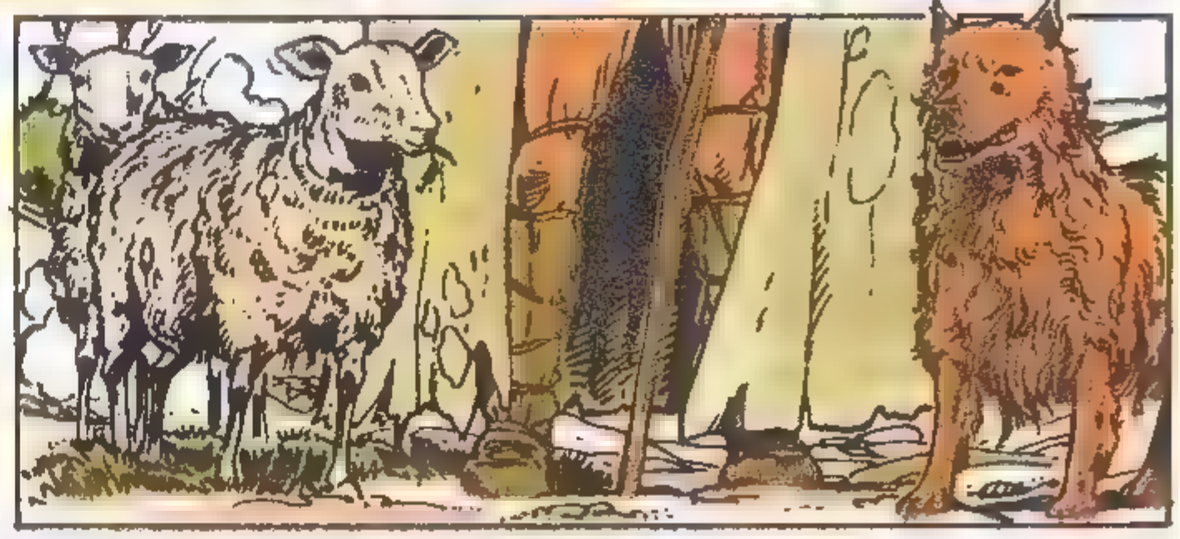

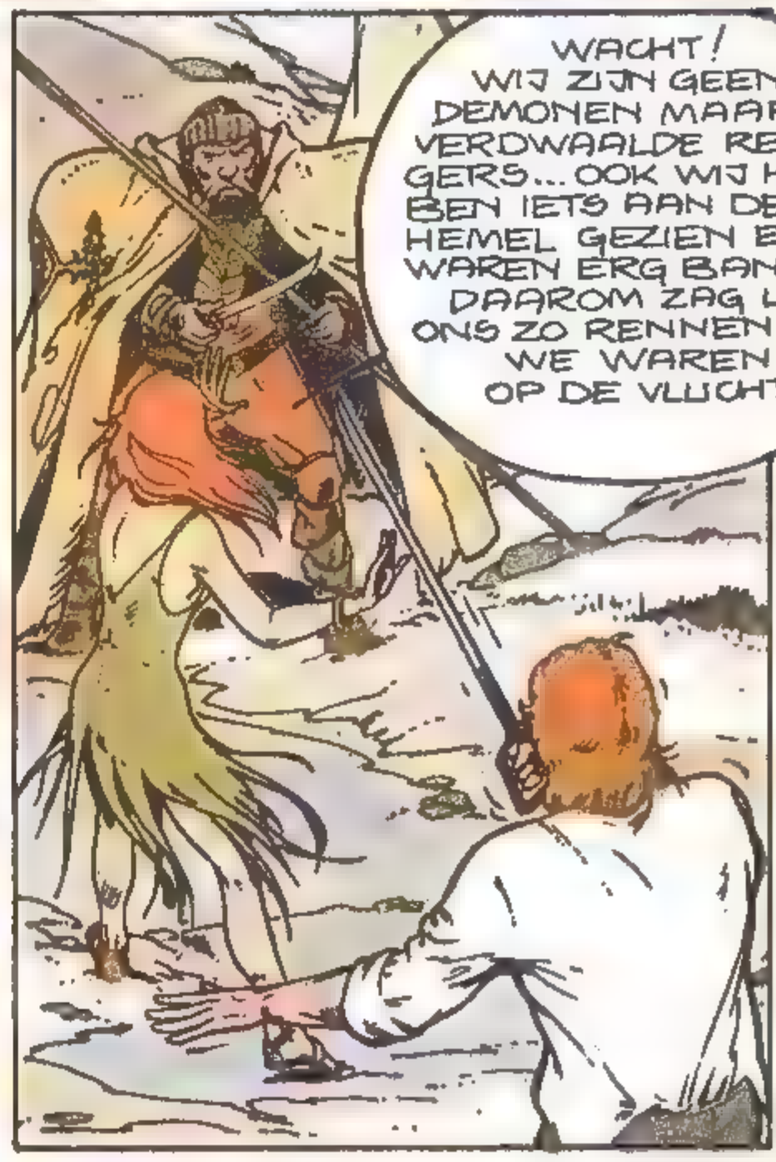

(1) DE MERKWAARDIGE HERDERS-MANTEL HEET "KEPENEK"

SLA OM

IAN KALEDINE

(1) VALI: PLAATSELIJKE AUTORITEIT IN EEN TURKSE STAD.

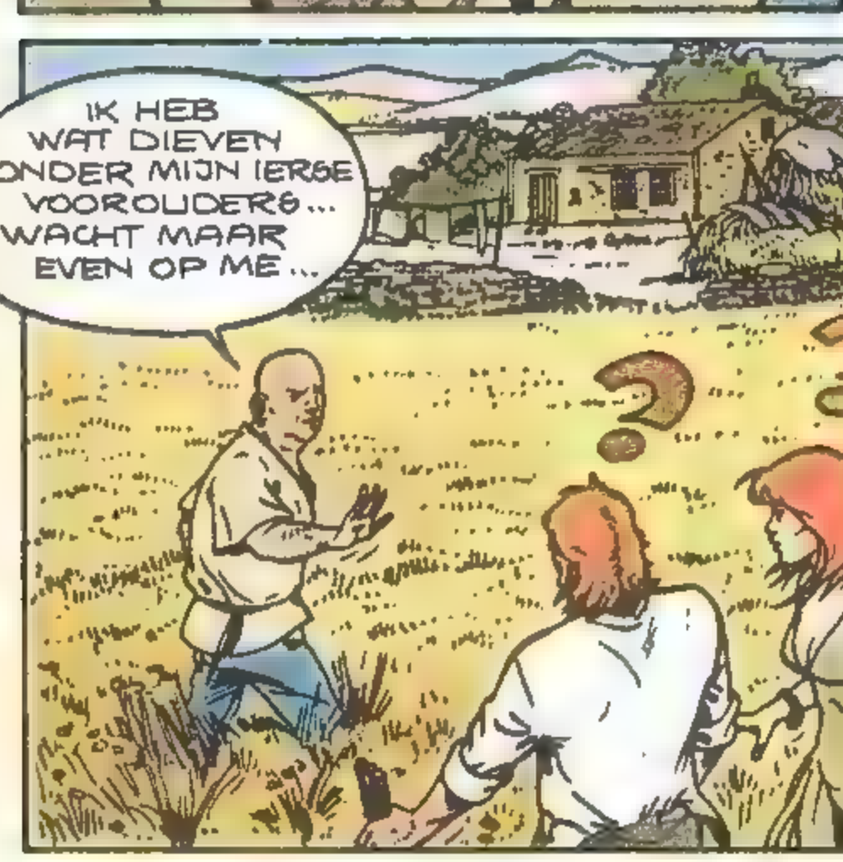

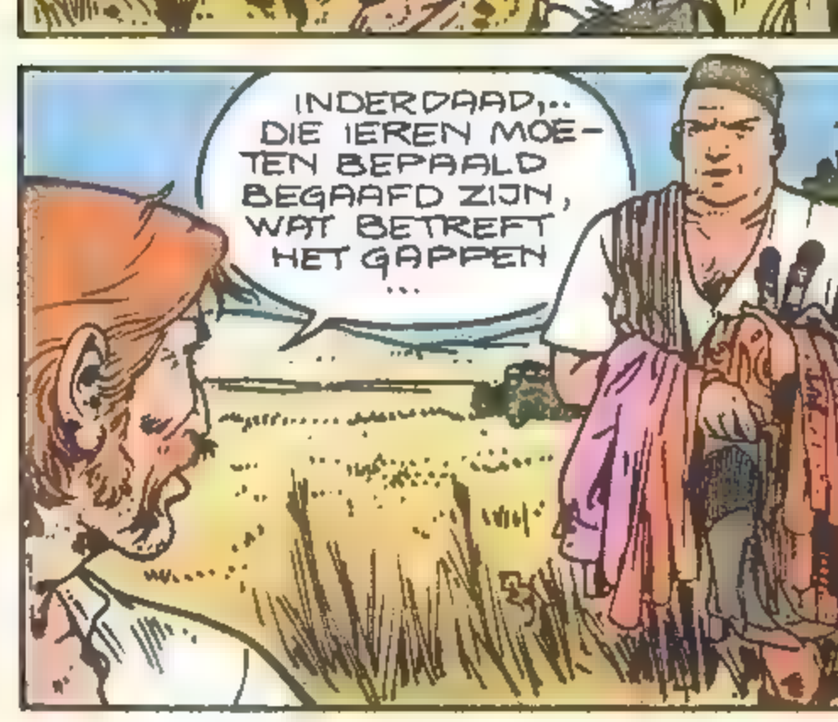

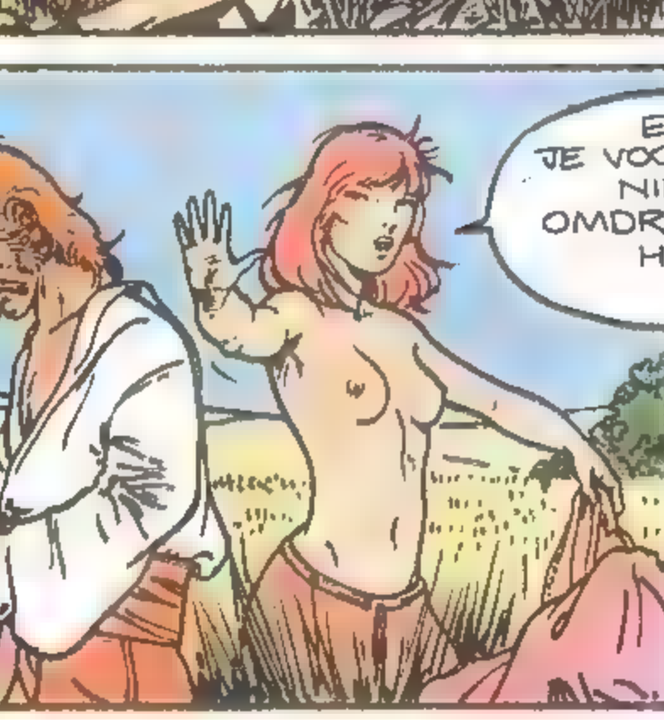

wordt vervolgd

SUPER kuifje

WELDRA TE KOOP

proffie
robin hoed
de brokken-
makers
jugurtha
thorgal
clifton
dommel
maarten
milaan
roze bottel

IAN KALEDINE
FERRY-SEA
& J.J. VERNAL

VIDEO GAMES

Tot nu toe hebben we het vooral gehad over de videospellen voor de Atari 2600. De reden hiervoor is eenvoudig: hier vinden we het grootste gamma cassette's. Vinden? Vonden, eerder... Want zoals je weet is het mogelijk om, met behulp van een module, Colecovision aan te sluiten op deze console, de modernste uit de reeks. Over Intellivision hebben we het nog niet gehad. De reden hiervoor is even eenvoudig: sinds het bestaan van deze rubriek is er nog geen enkele cassette van dit merk hier op de markt verschenen. Maar voor Vectrex liggen de zaken anders. Met de regelmaat van een klok gooit dit merk nieuwe spellen op de markt. En waar er in het aangeboden gamma oorspronkelijk weinig nieuws te beleven viel (steeds weer nieuwe variatie's op de ruimte-oorlog), is dat nu veranderd... De nieuwste uitgaven lijken een stuk interessanter te zijn.

«WEB WARS» («webbenoorlog») brengt je in een universum dat beheerst wordt door een reusachtig spinneweb. De specifieke grafische vormgeving van Vectrex (fijne lijntjes) leent zich uiteraard uitstekend voor dit decor. Met een laser-kanon moet je een aantal «kreaturen» vangen, die bewaakt worden door wachters en die op je toekomen. De kreaturen worden altijd maar moeilijker te vangen en als dan ook de «Cosmic Dragon» nog opduikt wordt het helemaal mooi. Na elke vangst kan je de inhoud van je «trophy room» uitbreiden... Volgens de tekst op de verpakking van het spel is tot nu toe niemand in staat gebleken het twintigste (en laatste) kreatuur te vangen. Nu is het jouw beurt... Een uitstekend spel, helaas niet in kleur.

«BEDLAM» is een beetje eenvoudiger. Stel je een driepuntige ster voor, met in haar middenpunt een draaiend kanon. Dat is het kanon dat jij bedient. Vanuit elke punt van de ster komen vijandelijke buitenaardsen naar je toe. Vuren naar believen dus, zoals in de goeie ouwe tijd: eerst schieten, dan pas praten. Als je erin slaagt de eerste golf van aanvallers uit te moorden mag je naar de tweede ronde. Alleen zit je dan in een ster met... vier punten! En zo gaat het maar door. Als klap op de vuurpijl begint de ster in de derde fase van het spel om haar eigen as te draaien. Je moet nu konstant je kanon opnieuw richten en de buitenaardsen sluiten je altijd verder in. Een eerder simplistisch spel waar je niet echt wild van wordt, ondanks (of ten gevolge van?) een nogal hoge moeilijkheidsgraad.

Met «SPINBALL» komen we eindelijk aan een minder agressief spel. Dit is een gesofistikeerde versie van de alom bekende flipperkasten. Voor een (eerste?) poging is dit alleszins geslaagd te noemen.

Er zijn vier bedieningsknoppen die alle vier gebruikt worden. Twee knoppen om de flippers te bedienen, één om de «lanceringssnelheid» van de balletjes te regelen en één om een tijdelijke pauze in het spel in te lassen. De joystick moet je niet echt gebruiken. Je kan je beperken tot het regelen van de snelheid van het balletje. Als je de joystick wèl gebruikt, doe het dan voorzichtig. Deze flipperkast slaat nogal vlug «tilt»...

«Spinball» is een grappig, realistisch spel. Enkele «obstakels» meer hadden het zeker boeiender gemaakt, maar de afmetingen van het scherm laten vermoedelijk niet meer toe. Pas op voor de terugkaatsende bewegingen van het balletje: ze zijn soms volkomen onvoorspelbaar. Dit is een spel dat jong en oud kan aanspreken. Het is niet gewelddadig (je moet niets of niemand doden) en het bewijst dat het mogelijk is uit het ghetto van de ruimteoorlogen te komen.

Veel plezier.

Philippe Desalle

DOMMEL

DUPA

"DE PIJ MAAKT DE MONNIK NIET !!... MAAK DAT JE BOEKHANDELAAR WIJS ! MIJN NIEUWSTE ALBUM !

KRUNTSJ

MIAM MIAM
PRIMA PRUIMEN

BAH NEE!

IETS ANDERS DAN MAAR.

PUF PUF PUF

BËRK.

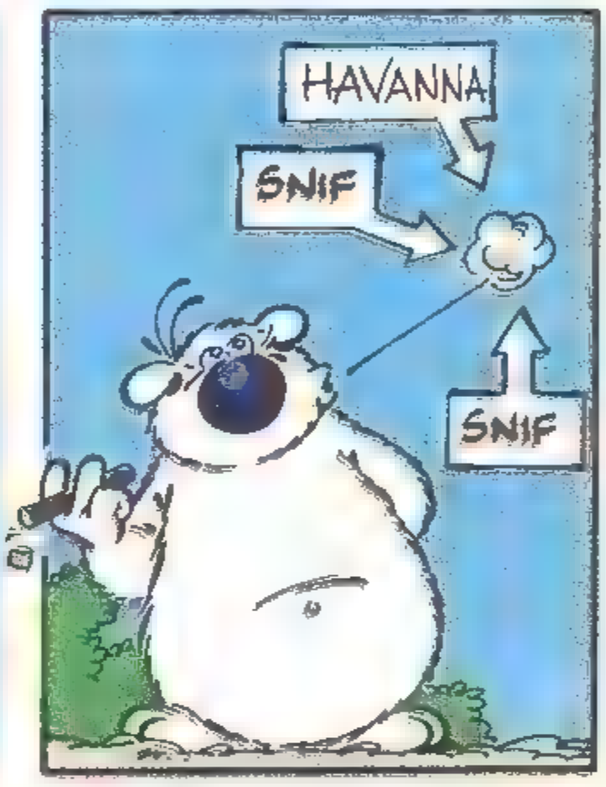
HAVANNA
SNIF
SNIF

BEUH.

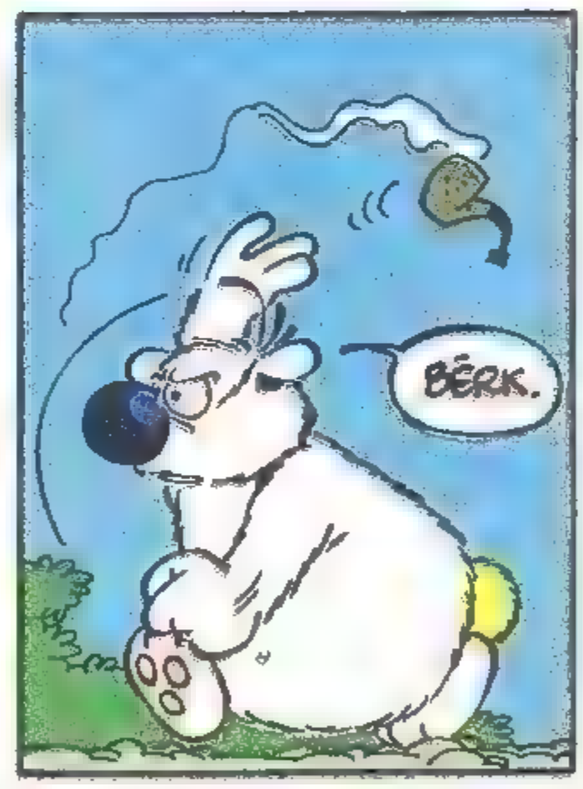
BËRK.

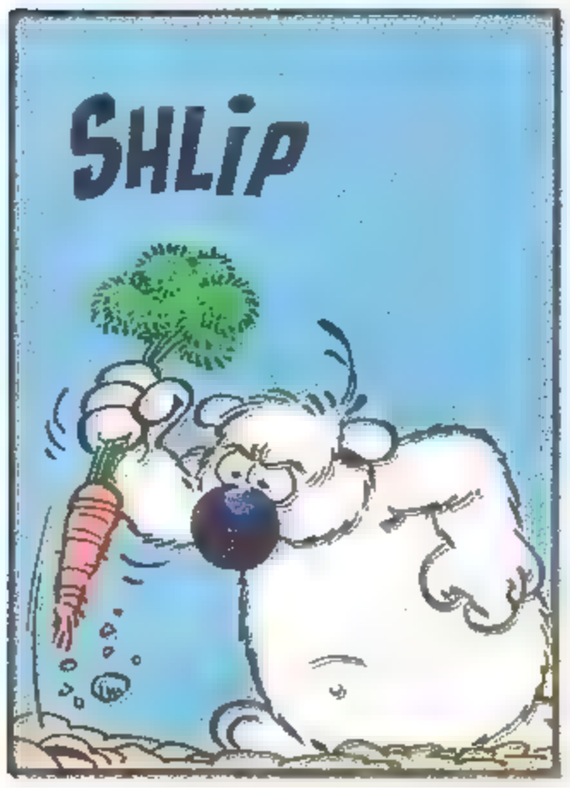
SHLIP

SCRICH

PUF PUF PUF

HÈHE !
GOEDE GEWOONTES MOET JE NOOIT VERANDEREN...

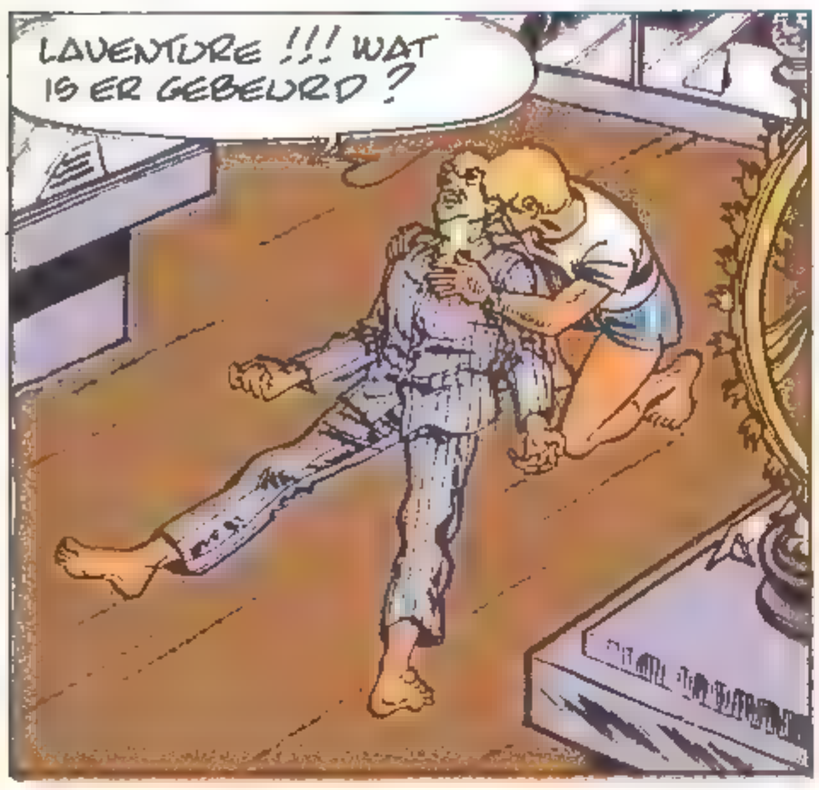
LAVENTURE !!! WAT IS ER GEBEURD ?

MA...MARTIAL... HIJ IS HET! IK...IK...

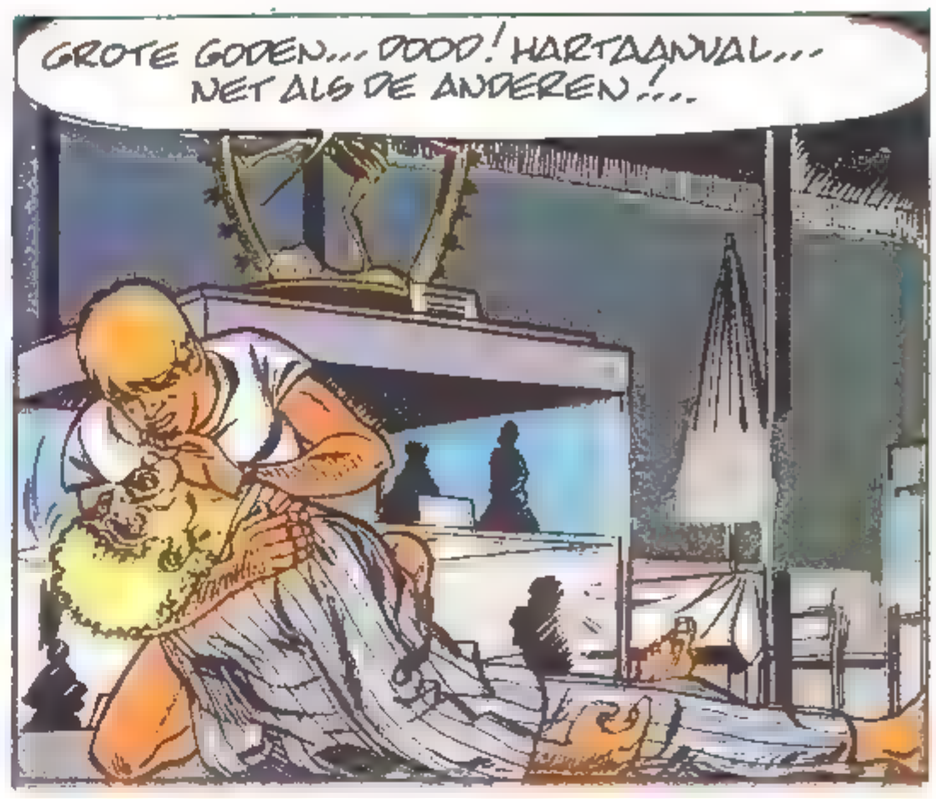
GROTE GODEN... DOOD! HARTAANVAL... NET ALS DE ANDEREN!...

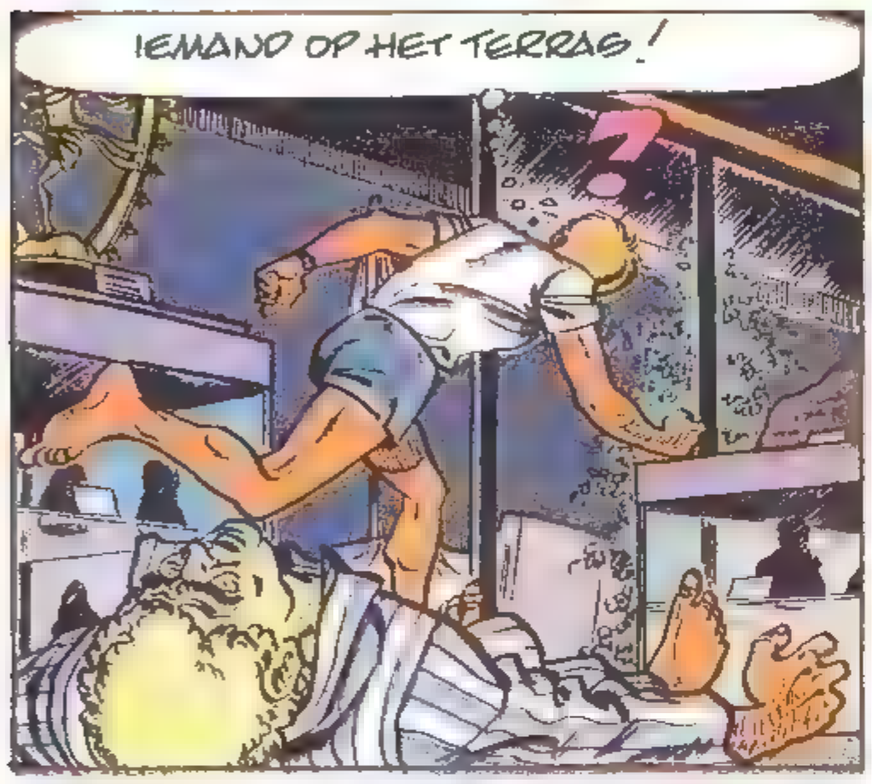
IEMAND OP HET TERRAS!

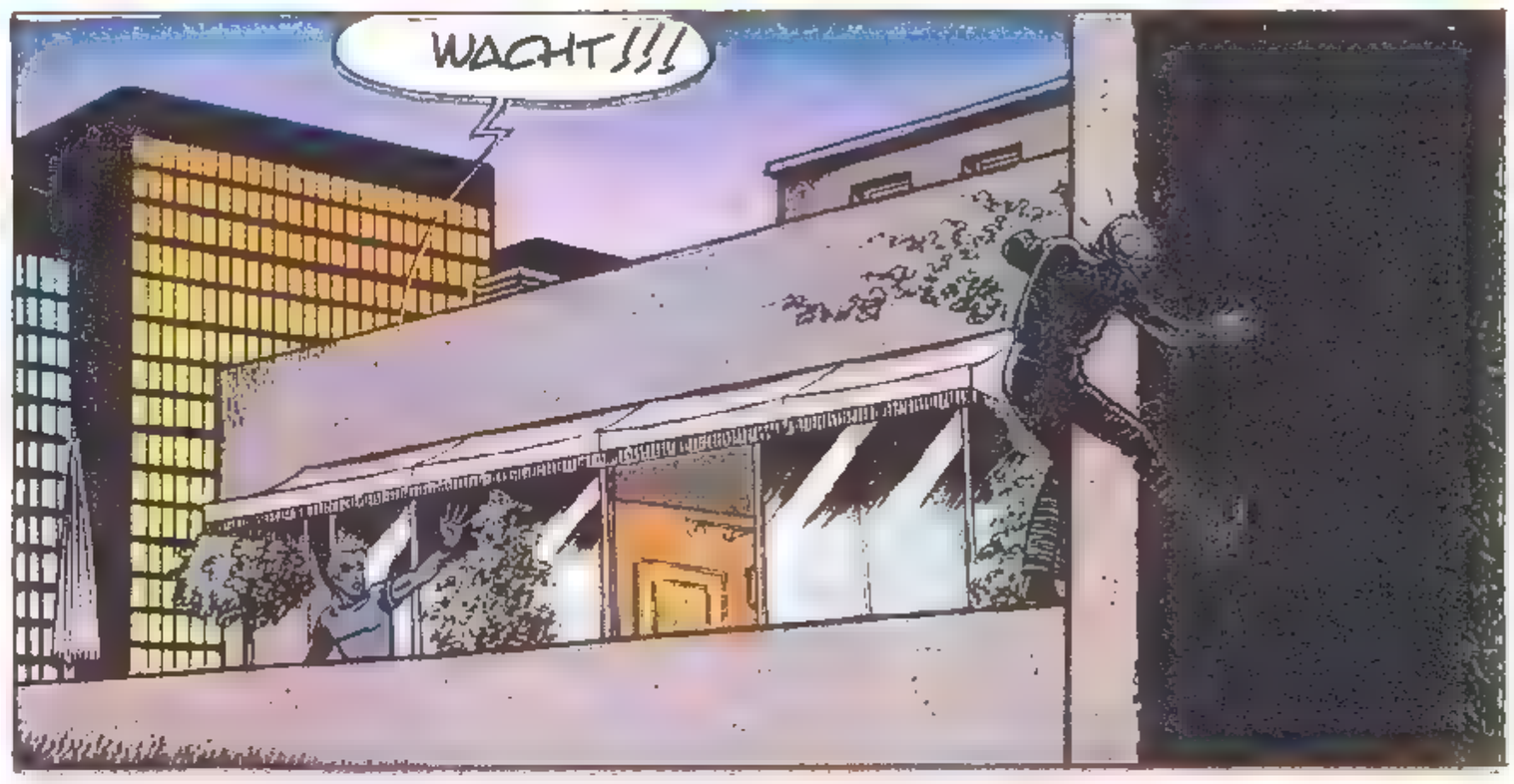
WACHT!!!

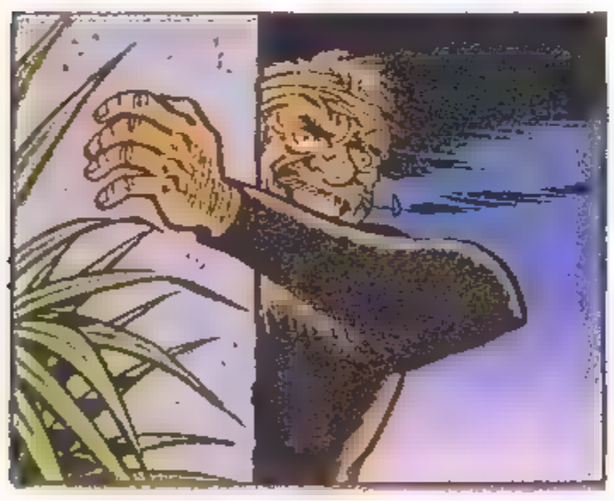

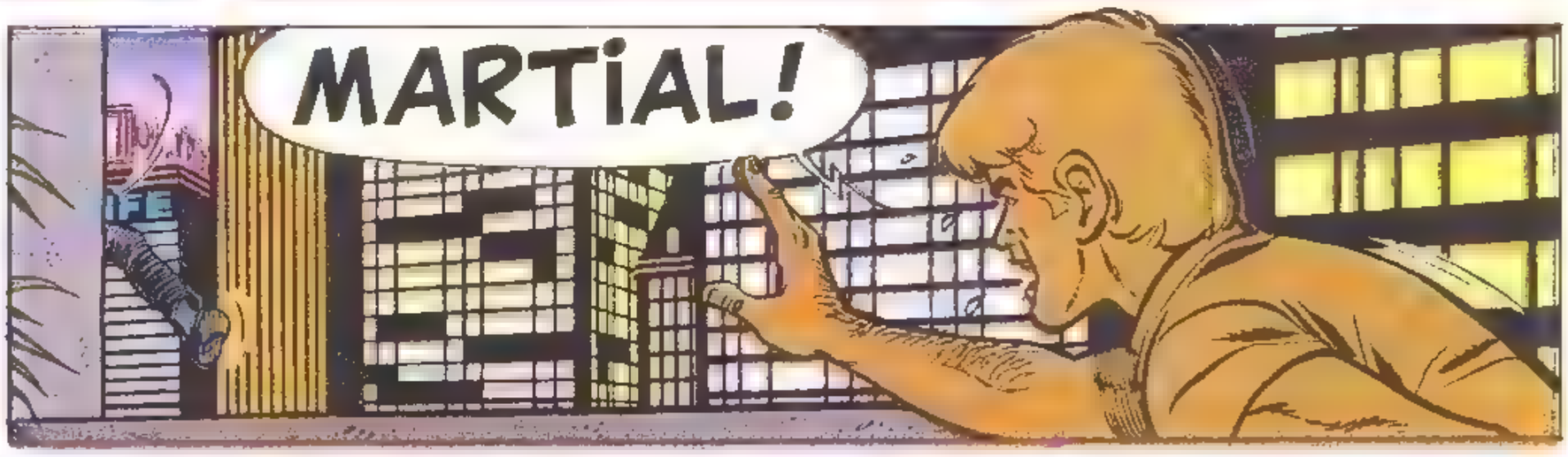
MARTIAL!

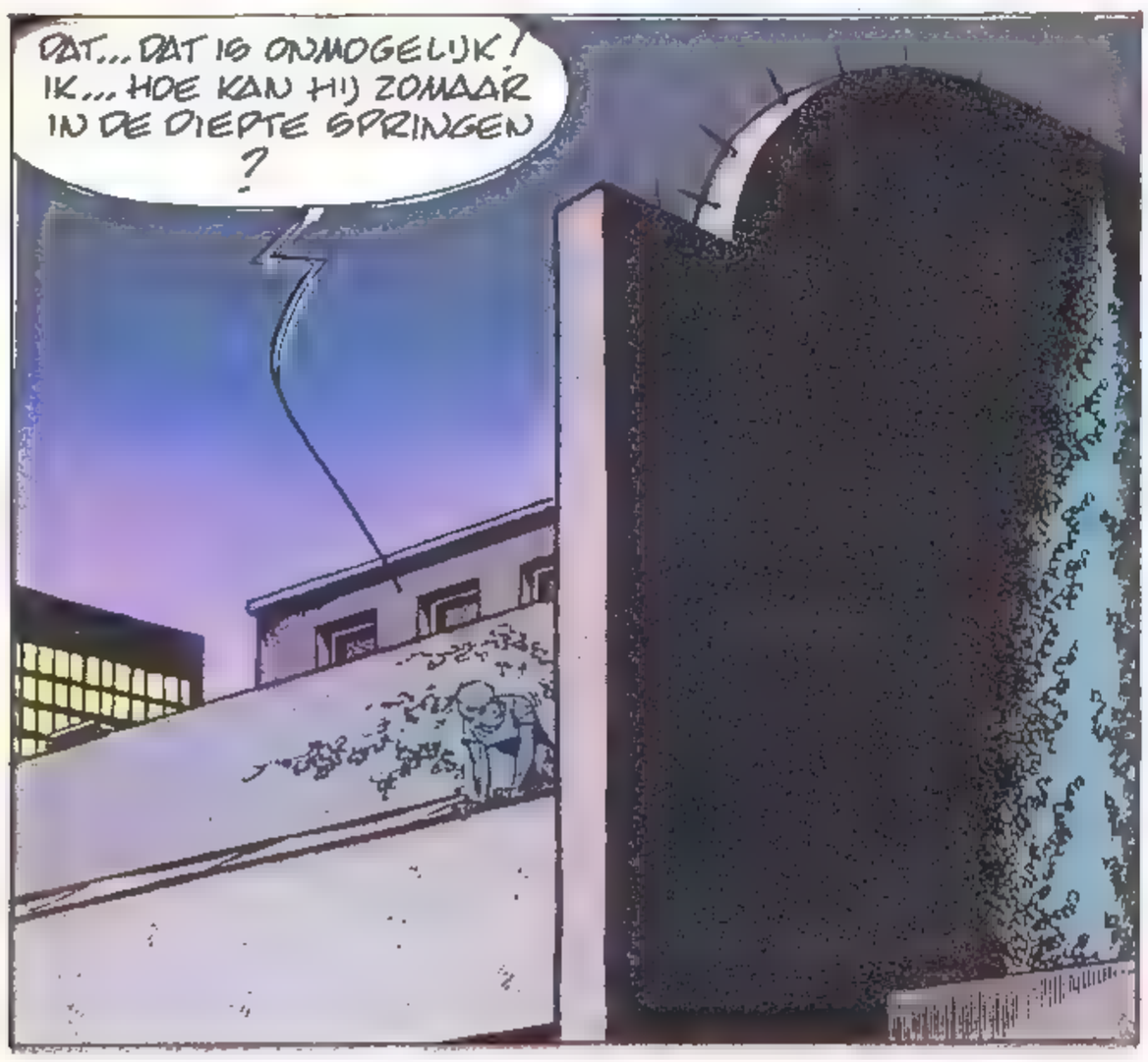
DAT... DAT IS ONMOGELIJK! IK... HOE KAN HIJ ZOMAAR IN DE DIEPTE SPRINGEN ?

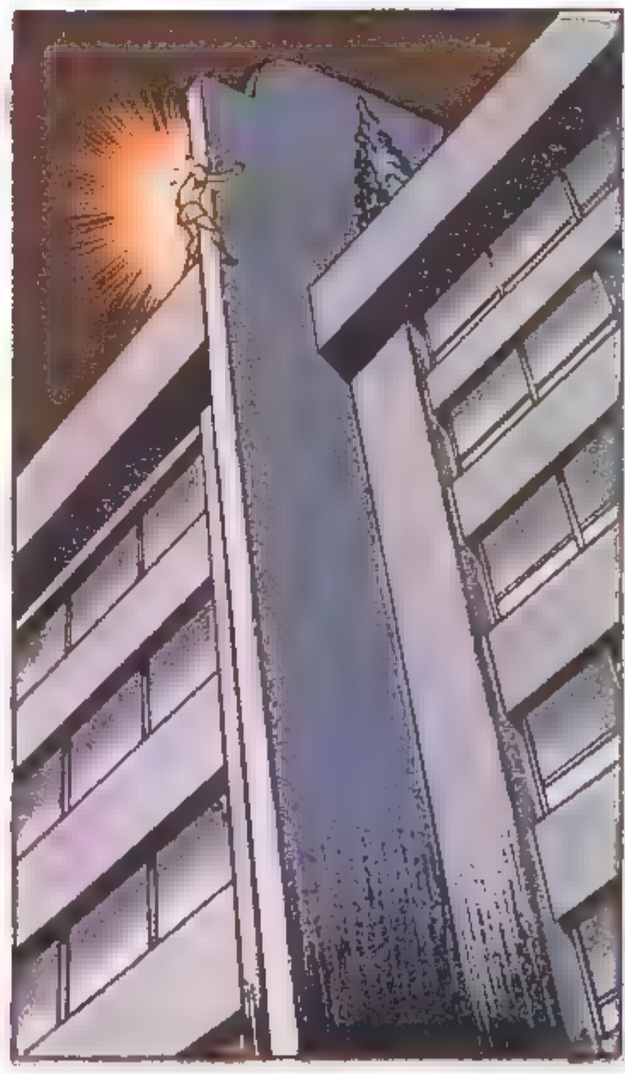

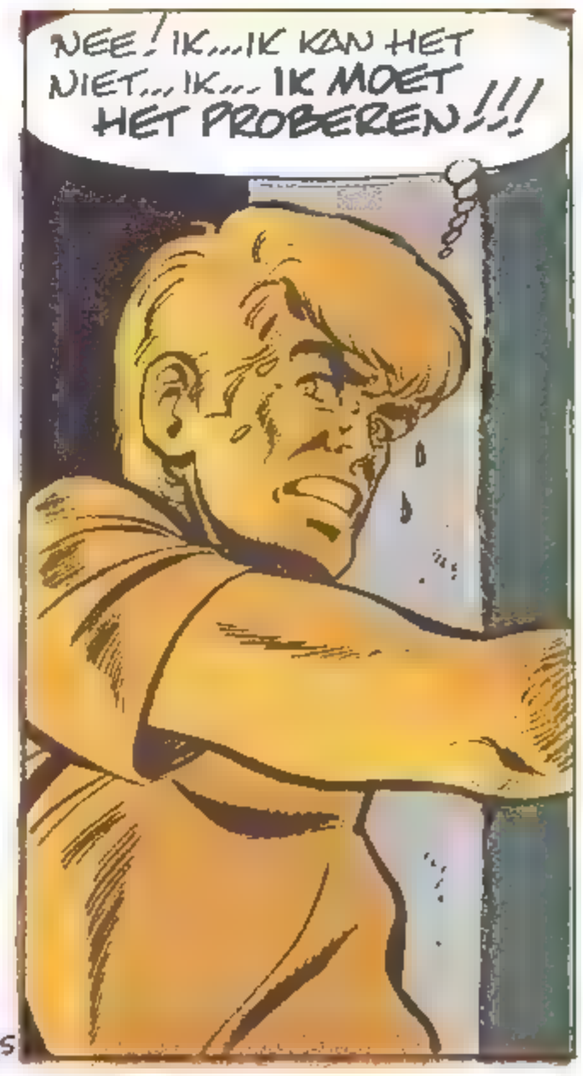
NEE! IK...IK KAN HET NIET... IK... IK MOET HET PROBEREN!!!

SAMENVATTING: Rik heeft klacht ingediend tegen Martial. Hij heeft de oude man zelfs bedreigd. Gerald houdt niet op met wilde verhalen te vertellen over dubbelgangers...

DE DODENDE DUBBELGANGER

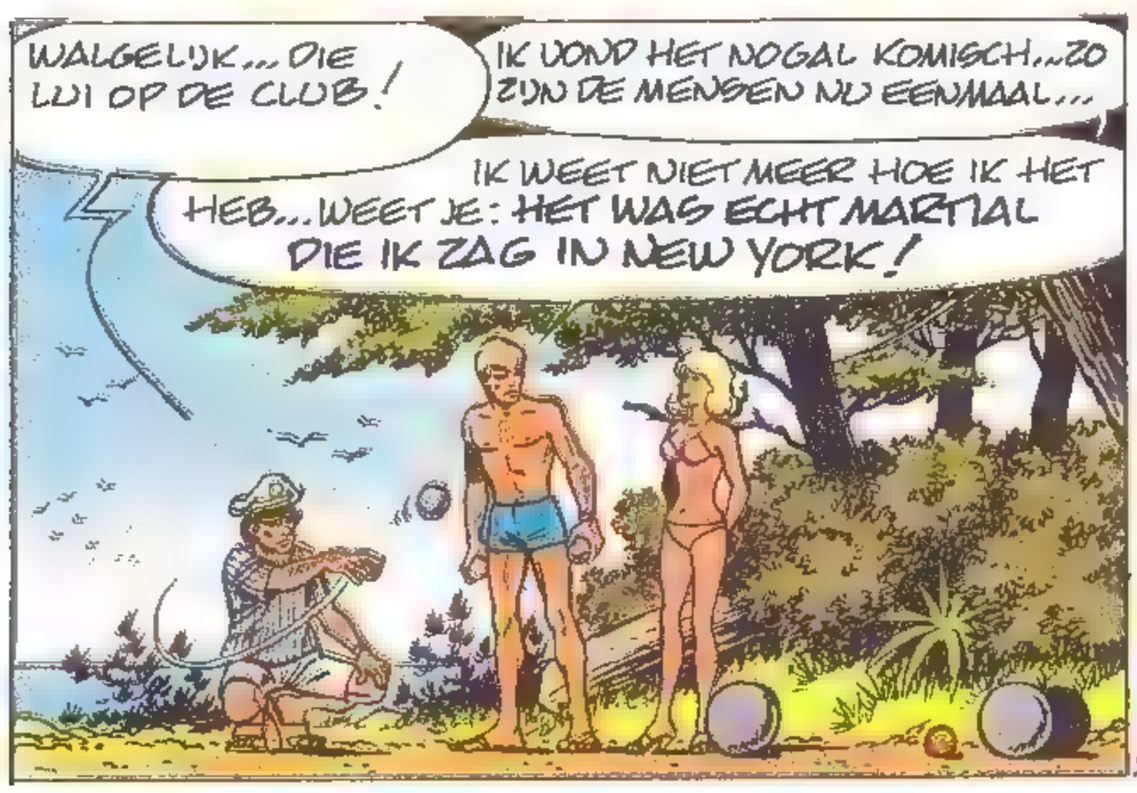

SLA OM

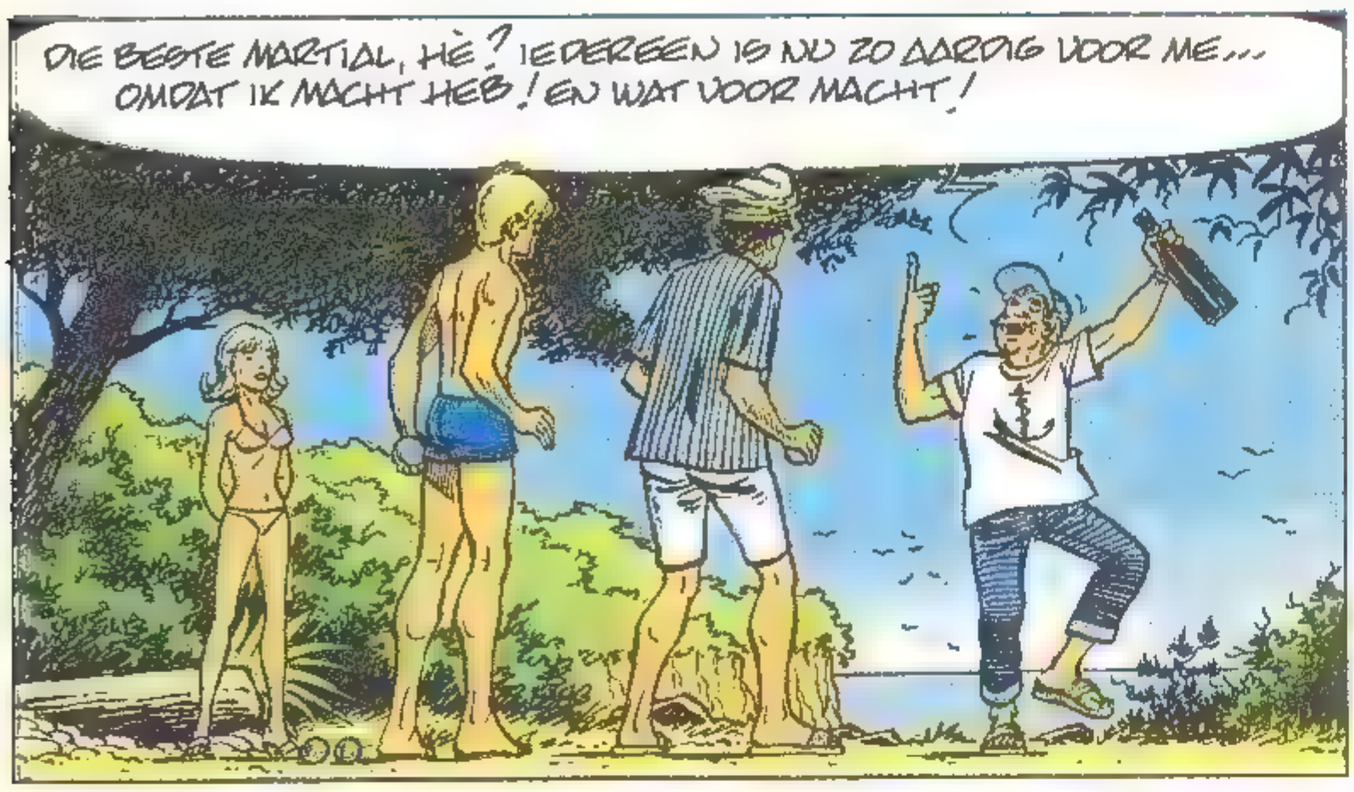
DIE BESTE MARTIAL, HÈ? IEDEREEN IS NU ZO AARDIG VOOR ME... OMDAT IK MACHT HEB! EN WAT VOOR MACHT!

DE MENSEN ZIJN BANG VOOR ME! ZE ZIJN BANG OM GEMEEN TEGEN ME TE DOEN, WANT DAN...HUP! DE VOLGENDE! EN MIJN SCHULD IS HET NIET... IK HEB TEGEN NIEMAND IETS...

EEN VERBAZINGWEKKEND GEVAL.... IK WIL ALLES OVER DIE MAN WETEN... ZIJN ANTECEDENTEN... HOE HIJ HIER TERECHT IS GEKOMEN... MISSCHIEN IS HIJ...
EEN E.T.?...
'T IS DE SCHÜÜÜÜLD VAN 'T KAPITAAL...

DE VOLGENDE DAG...
ZEG, GRENAUDAU, U BENT DE VOORZITTER VAN DE CLUB... HOE IS MARTIAL HIER AANGENOMEN?
EEN JAAR OF TWEE GELEDEN ZAT HIJ VOLLEDIG AAN DE GROND... WE HEBBEN HEM UIT MEDELIJDEN GENOMEN...

GOEDKOOP MEDELIJDEN... HIJ WERD SLECHT BETAALD EN DEED DE ROTSTE KARWEITJES...
ACH, WE WAREN TOCH ALLEMAAL OP HEM GESTELD?
HIJ HEEFT ECHT IETS AANTREKKELIJKS...

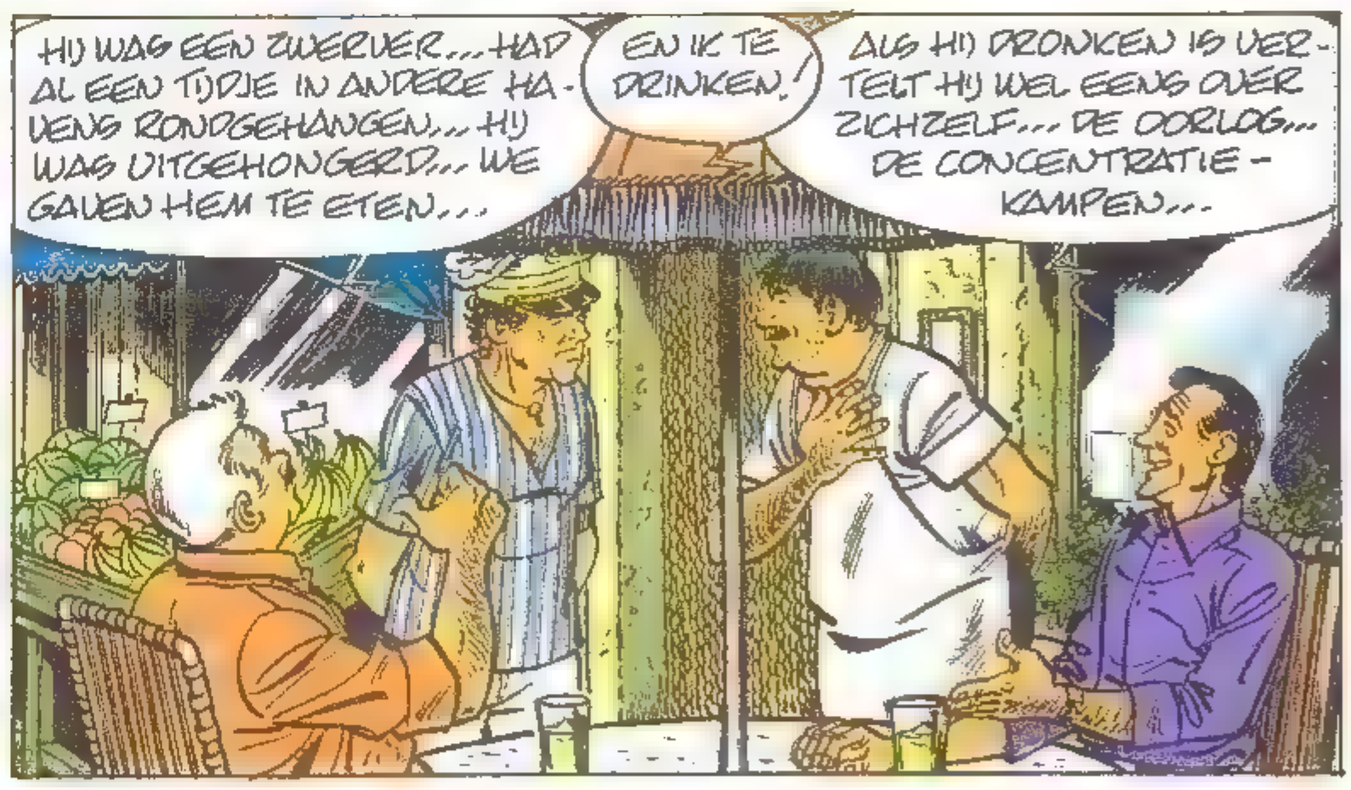
HIJ WAS EEN ZWERVER... HAD AL EEN TIJDJE IN ANDERE HAVENS RONDGEHANGEN... HIJ WAS UITGEHONGERD... WE GAVEN HEM TE ETEN...
EN IK TE DRINKEN!
ALS HIJ DRONKEN IS VERTELT HIJ WEL EENS OVER ZICHZELF... DE OORLOG... DE CONCENTRATIE-KAMPEN...

DE DODENKAMPEN, IK WIST HET WEL! DAAR GEBEURDEN VERBIJSTERENDE DINGEN... MENSEN DIE OVER ONVERMOEDE VERMOGENS BLEKEN TE BEGCHIKKEN... EEN GEVANGENE DIE AAN -35° WERD BLOOTGESTELD EN IN LEVEN BLEEF DANKZIJ ZIJN WILSKRACHT...

HM... IK BETREUR HET BIJNA DAT MARTIAL NU GELUKKIG EN TEVREDEN IS ... ZIJN "ALTER EGO" HEEFT NU GEEN REDEN MEER OM ZICH TE WREKEN...
WAT GEMEEN NU TOCH!

JIJ BENT HIER GEMEEN! WAAROM PEST JE GERALD STEEDS ZO?
OMDAT IK ER NIETS VAN BEGRIJP, DAAROM! EN ALS ER GEEN ANDERE SLACHTOFFERS KOMEN WAT IK HOOP, DAN BLIJF IK ERBIJ DAT DE WARE DADER EEN GENIALE METHODE HEEFT GEVONDEN OM ONGESTRAFT MISDADEN TE BEGAAN!

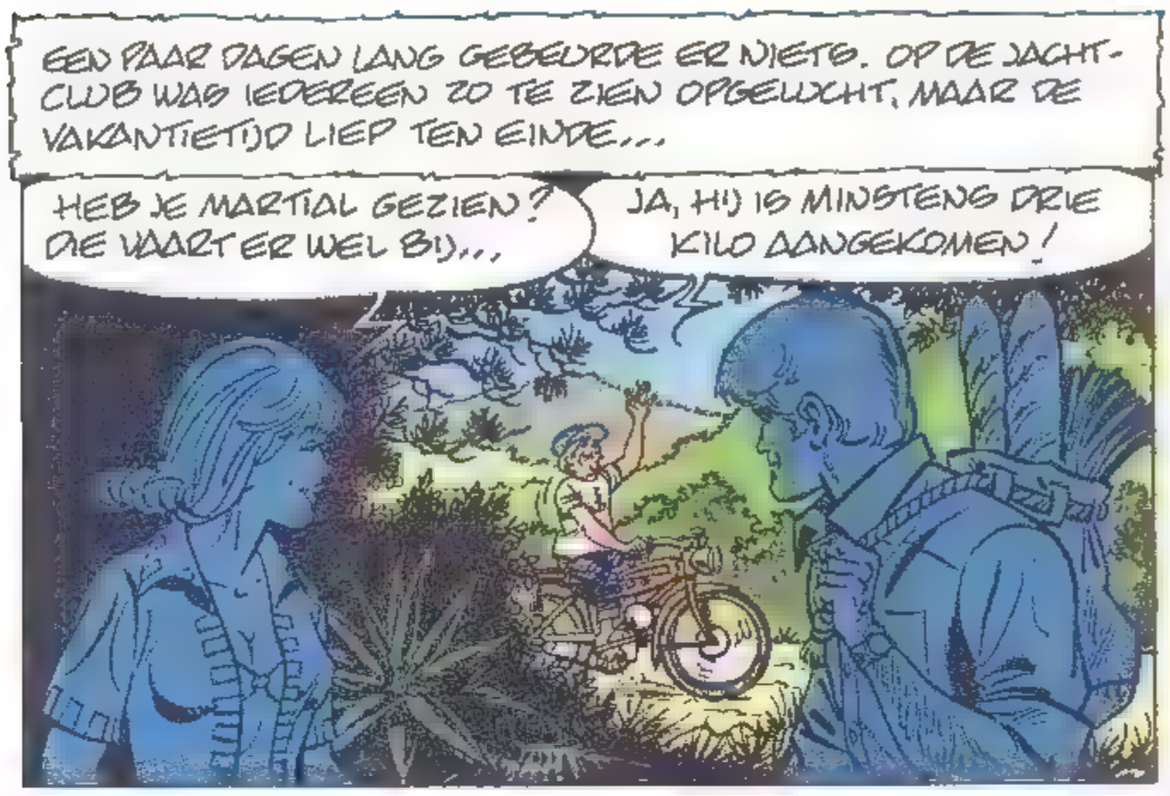

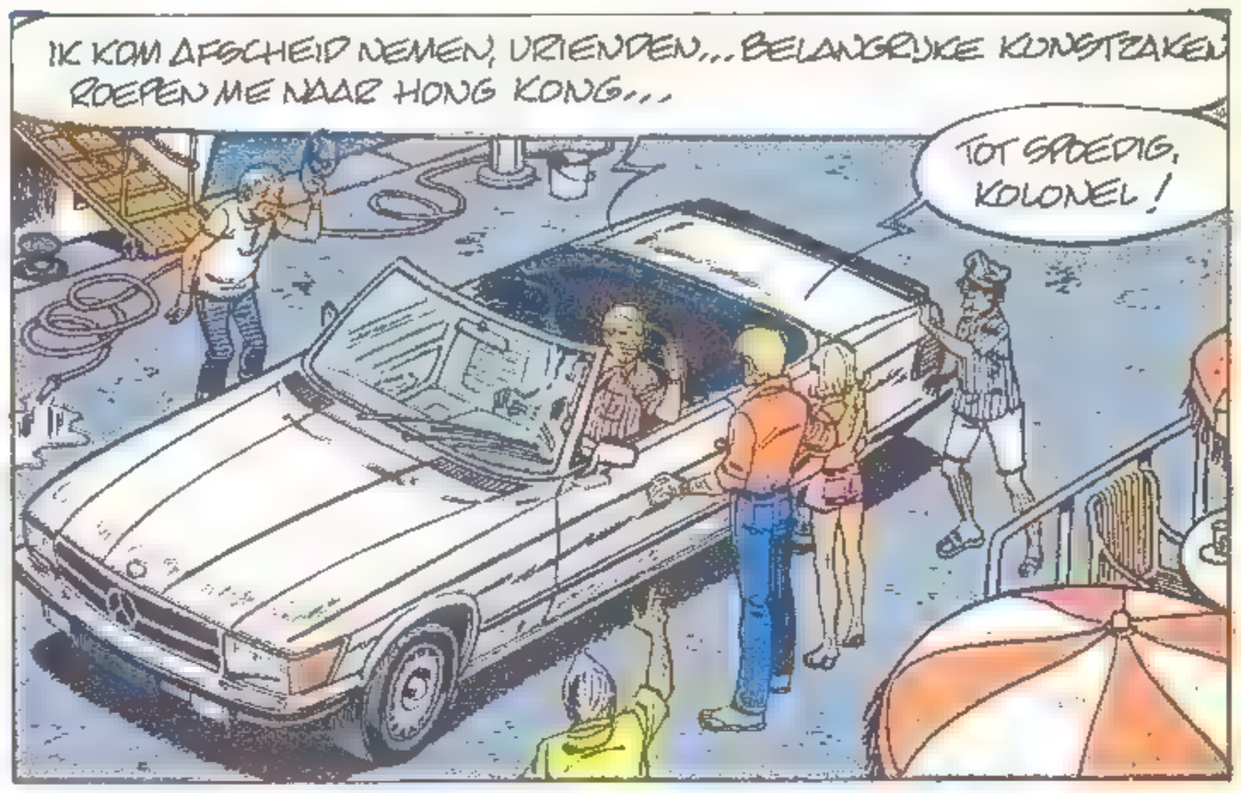

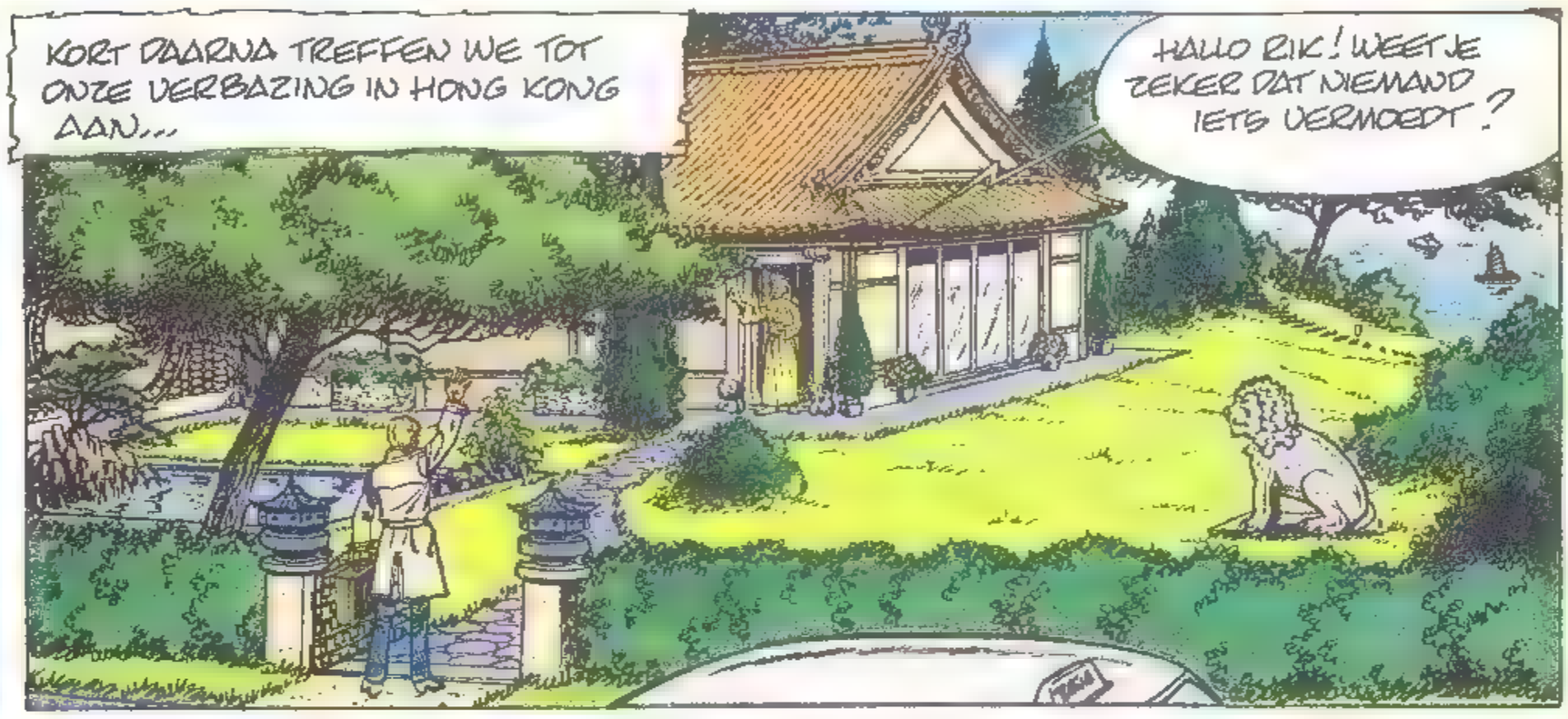

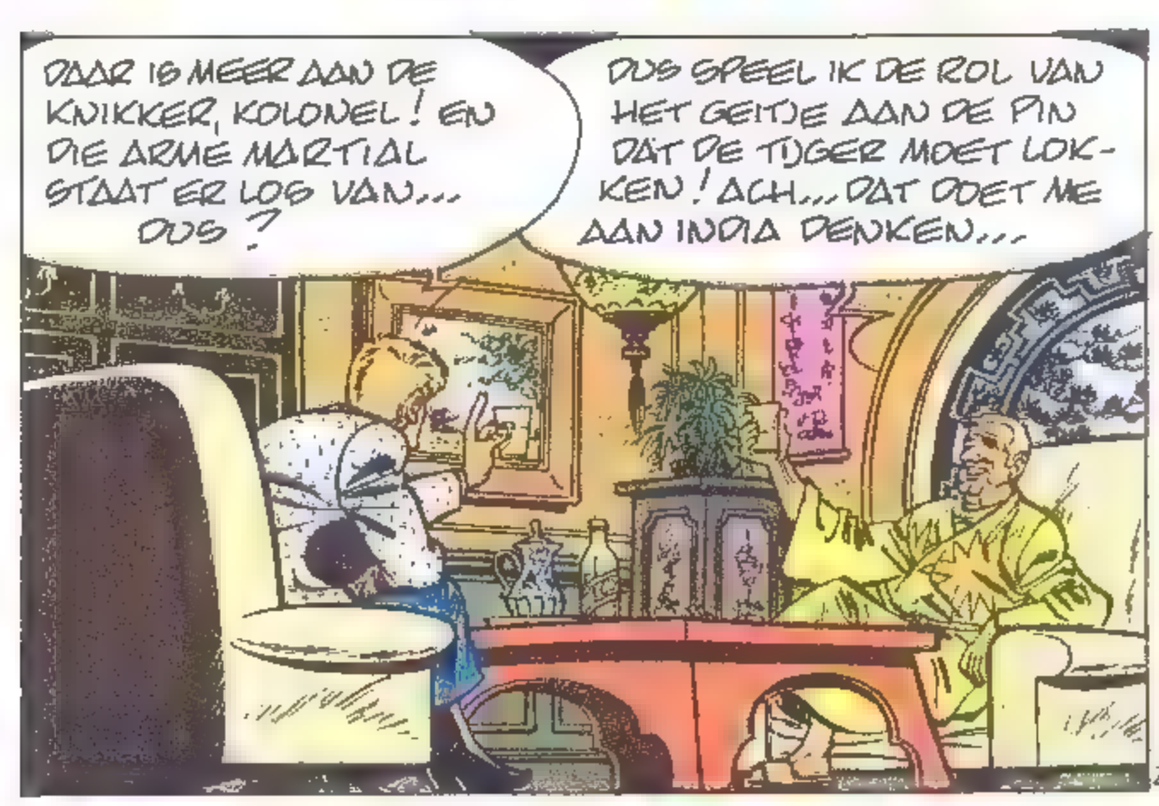

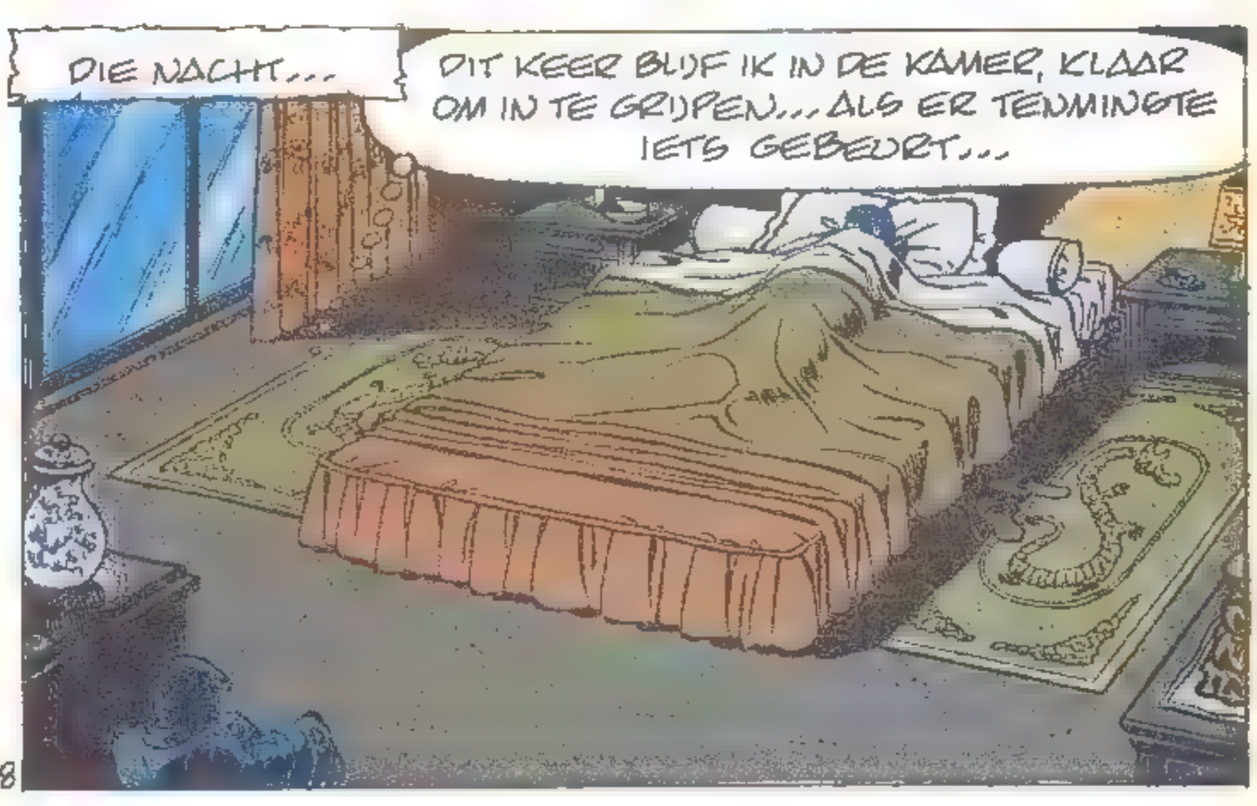

wordt vervolgd

Meneer Edouard

DIDGÉ

16A

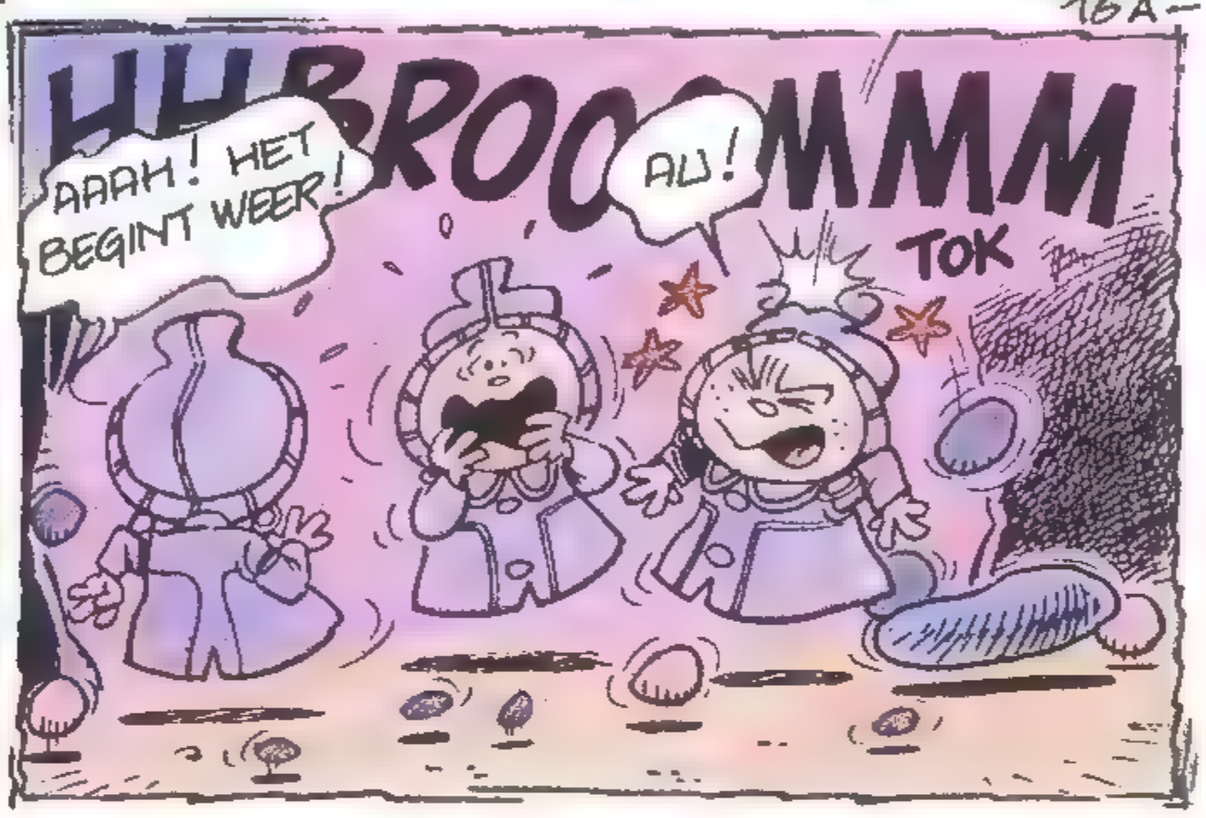

16B

COLOURS BY MARTINE.

DIDGÉ 83

HET HUIS WINCHESTER

TH. CAYMAN
Y. DUVAL

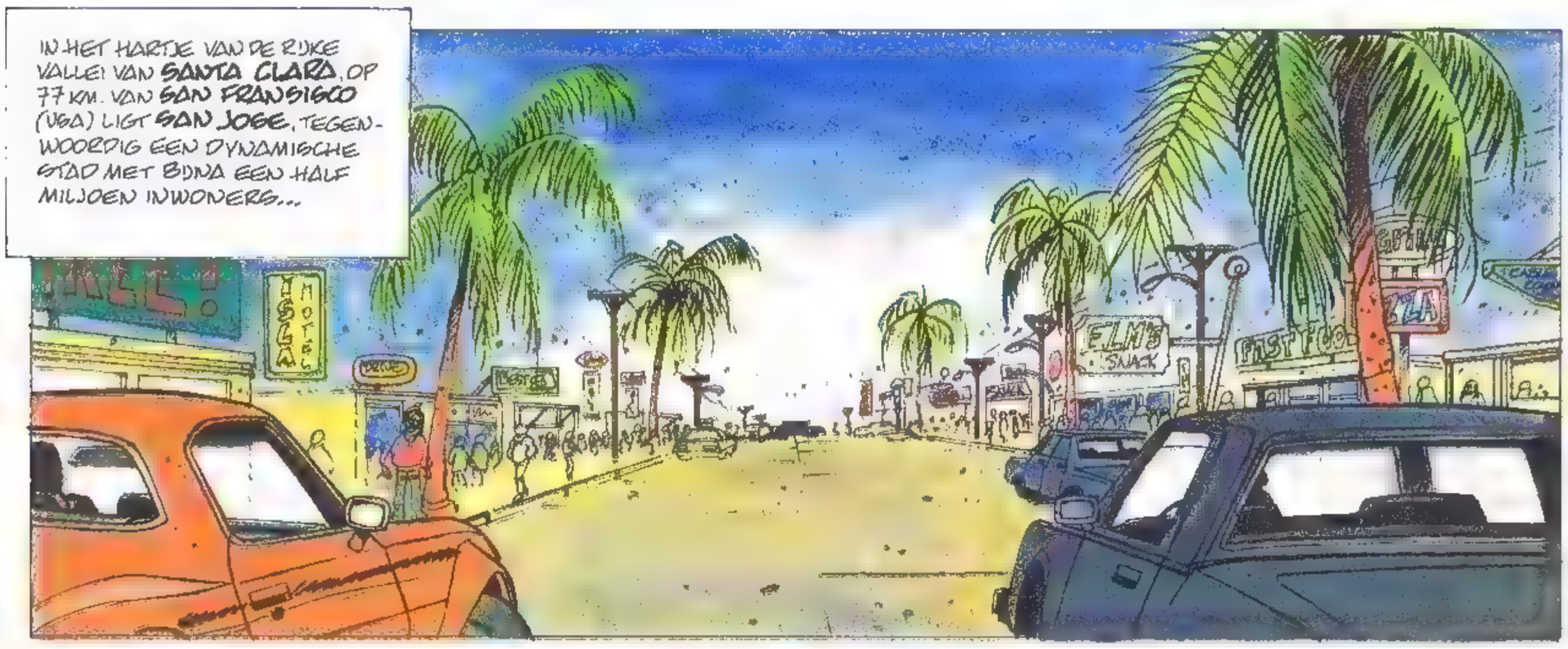

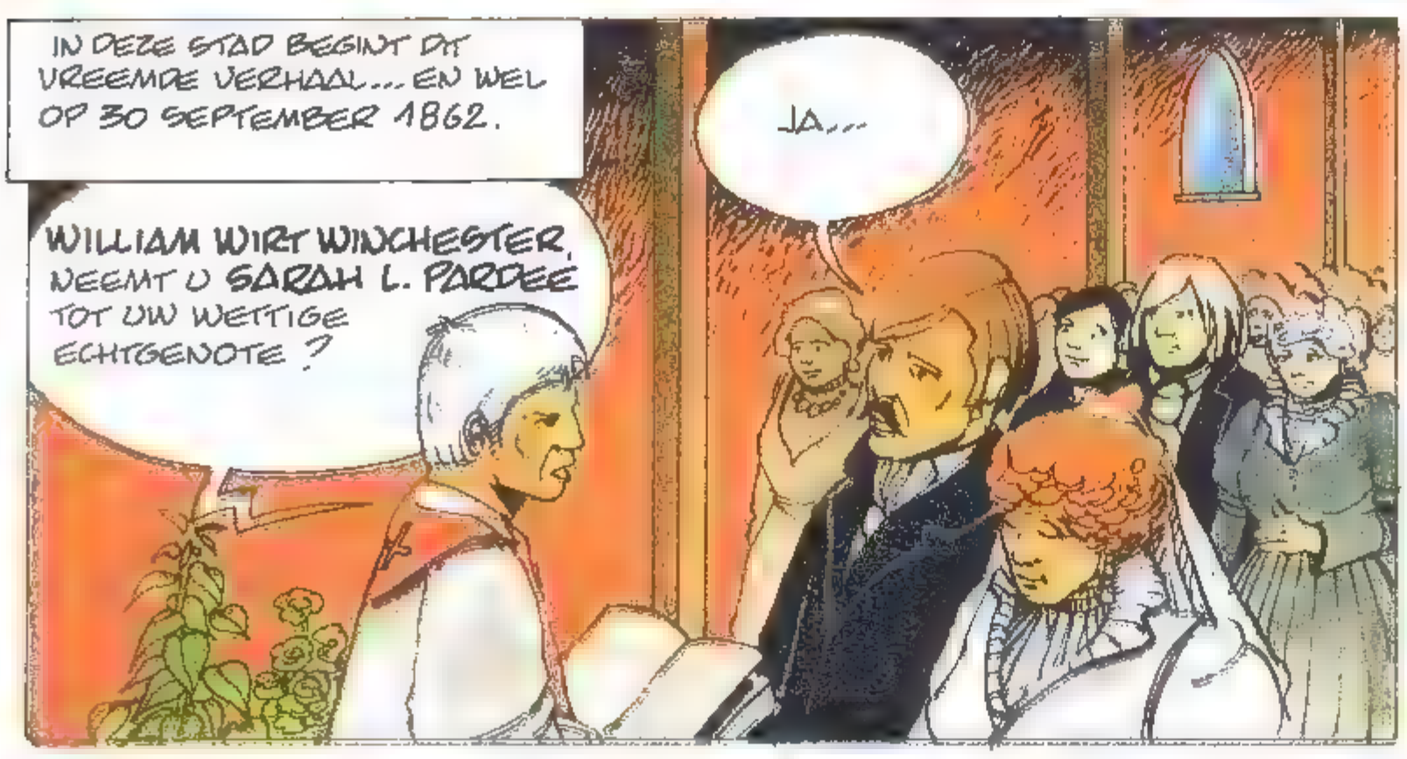

SLA OM

INDERDAAD, NAUWELIJKS EEN JAAR LATER...
MOEDIG ZIJN, SARAH... JE ECHTGENOOT IS AAN EEN HARTAANVAL GESTORVEN...
MIJN GOD!

EEN PAAR DAGEN NA DE BEGRAFENIS...
MENEER WILLIAM WINCHESTER HEEFT EEN VOORUITZIENDE BLIK GEHAD. HIJ LAAT U EEN GROOT FORTUIN NA: TWINTIG MILJOEN DOLLAR EN DAARBOVENOP 48,8 PROCENT AANDELEN VAN DE FIRMA...
DAT BETEKENT DAT U PER DAG EEN INKOMEN VAN 1.000 DOLLAR HEBT!

MAAR SARAH HEEFT SLECHT WEERSTAND KUNNEN BIEDEN AAN DIT NIEUWE NOODLOT...
MEVROUW SARAH!... U MOET TOCH WAT ETEN!
TOK! TOK!

ZE WEIGERT IETS TE ETEN... EN DE ONGELUKKIGE WEEGT NOG NAUWELIJKS VEERTIG KILO!
ZE ZOU NAAR EEN DOKTER MOETEN GAAN...

DE JONGE VROUW WENDT ZICH ECHTER LIEVER TOT EEN HELDERZIENDE!
OOHHH! IK ZIE EEN MIDDEL OM KONTAKT TE KRIJGEN MET UW OVERLEDEN ECHTGENOOT...
IK ZAL AL HET NODIGE BETALEN...

MAAR U ZULT EEN GROTE HINDERNIS MOETEN OVERWINNEN!...
IK ZAL ALLES DOEN!

U MOET U EERST BESCHERMEN TEGEN DE ONTELBARE GEESTEN DIE TOEBEHOREN AAN MENSEN DIE GEDOOD ZIJN DOOR SCHOTEN UIT EEN WINCHESTER-GEWEER!

GELOOF ME! ER IS MAAR EEN MIDDEL: U MOET IN EEN HUIS WONEN DAT NOG IN OPBOUW IS. ZO LOOPT U NIET HET RISIKO OVERMEESTERD TE WORDEN DOOR ONGEWENSTE GEESTEN EN KUNT U VRIJUIT KONTAKT HEBBEN MET UW MAN!

MIAOUW!!!

ENKELE DAGEN LATER HEEFT MEVROUW WINCHESTER EEN BESCHEIDEN BOERDERIJ GEKOCHT IN SAN JOSÉ...

HIER ZAL IK VER VAN DE BUITENWERELD KUNNEN LEVEN...

...EN KAN IK ME HELEMAAL WIJDEN AAN DE NAGEDACHTENIS VAN MIJN LIEVE DODEN.

VAN BIJ HAAR BEZOEK AAN DE HELDERZIENDE, HEEFT SARAH BEGLOTEN DAT OP DEZE PLEK EEN ZEER ONGEWONE BOUWWERK MOEST OPGERICHT WORDEN...

IK EIS DAT MEN HIER 24 UUR PER DAG EN 365 DAGEN PER JAAR WERKT!

KOMT IN ORDE! U BETAALT!

SARAH IS MEER EN MEER BIJGELOVIG GEWORDEN.

IK WIL **13 PANELEN IN DEZE KAMER**... EN ZORG ERVOOR DAT ER 13 VENSTERS IN DE DERTIENDE BADKAMER KOMEN!

OP EEN DAG LOOPT ZE DOOR DE KAMER DIE "DE BALZAAL" WORDT GENOEMD...

VERSCHRIKKELIJK! GA ONMIDDELLIJK DE AANNEMER HALEN!

WAAROM HEEFT DIE LUCHTER SLECHTS 12 GASKOARSEN? BINNEN HET UUR MOET ER EEN DERTIENDE BIJ!

IK HEB DE HELE STAD DOORKRUIST. WAT MOET IK NOG...

ELKE DAG ZIT ZE IN HET SALON DAT BESTEMD IS VOOR SPIRITISTISCHE SÉANCES (DAAR STAAN 13 OFFERSCHALEN OPGESTELD DIE DE 13 OPGEROEPEN GEESTEN DE GELEGENHEID MOETEN BIEDEN ZICH ELKE DAG OP TE FRISSEN!)

WILLIAM, BEN JE DAAR? JE SARAH LUISTERT NAAR JE!

SLA OM

HET HUIS WINCHESTER

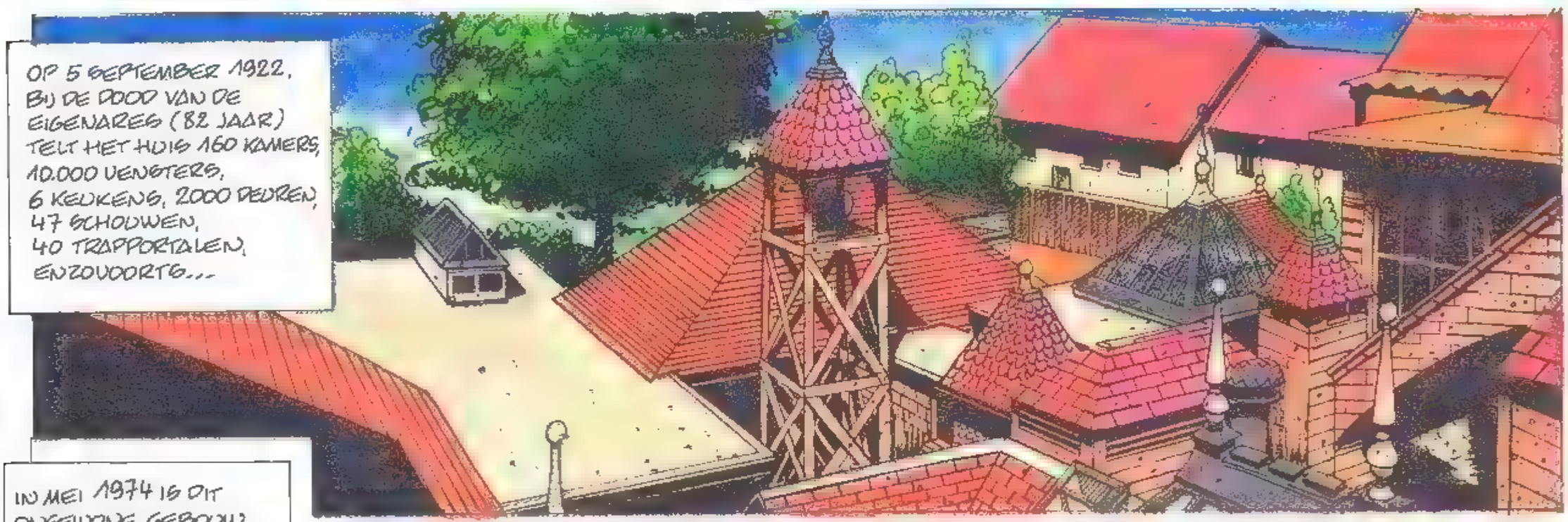

COSMOS CIRCUS

WALLI

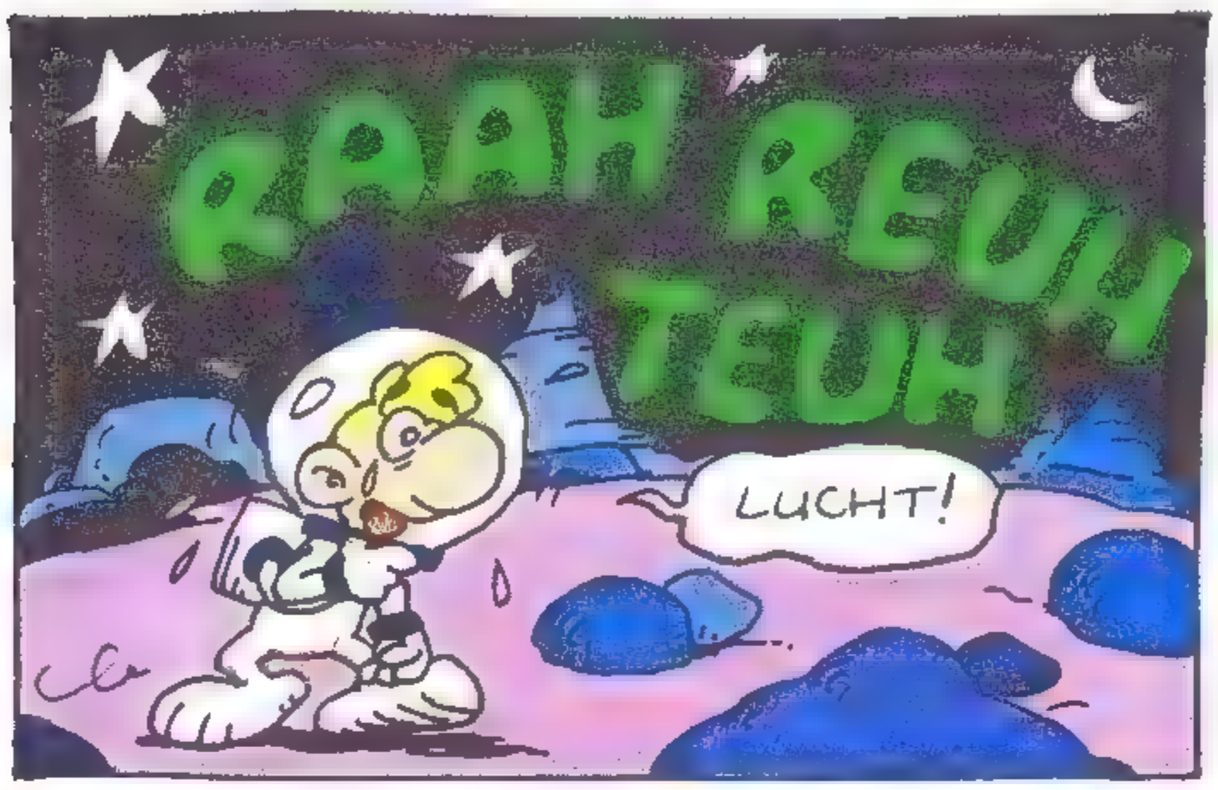

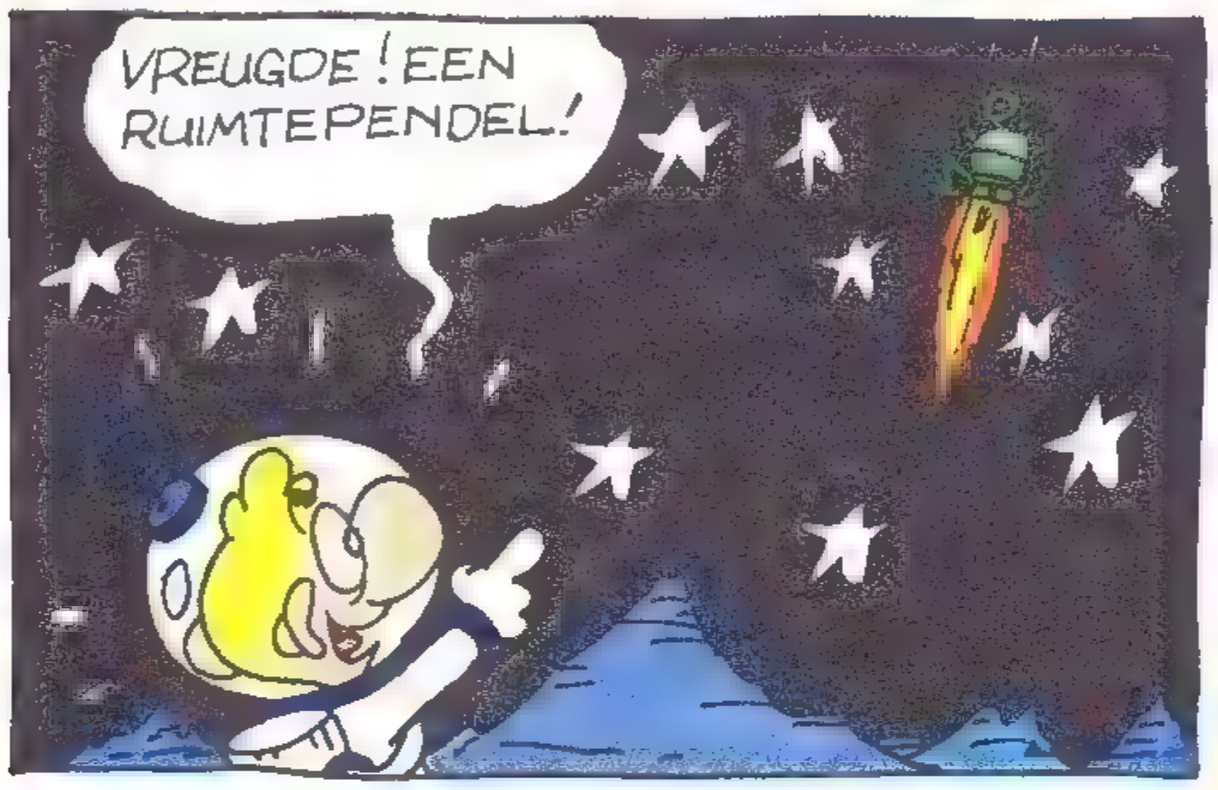

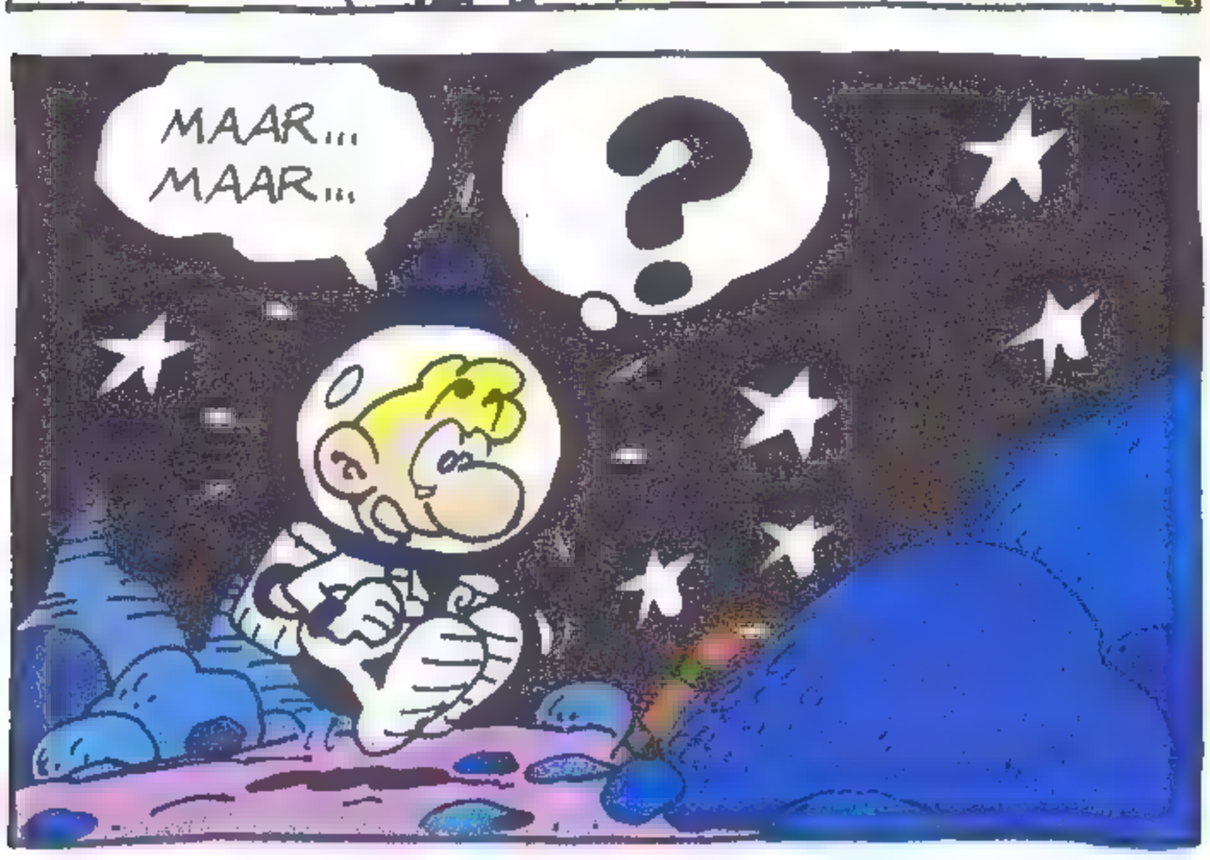

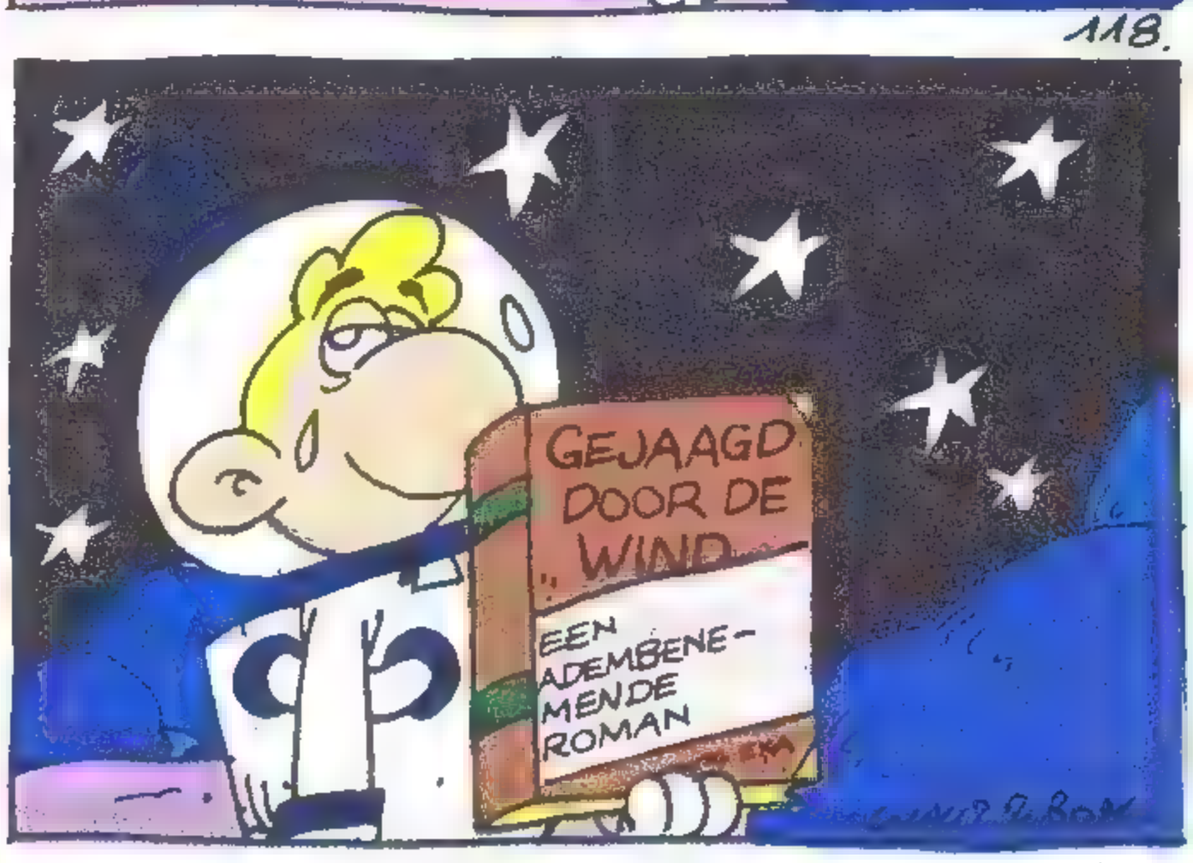

LES MOREALOUS

Belmondo, beter in vorm dan ooit, wervelend en geinig in een rol die voor hem op maat is gemaakt door Henri Verneuil en Michel Audiard. Een avonturenfilm waarin de spanning niet onbreekt.

Belmondo is zijn vijfde decennium al ingegaan: een gezicht vol rimpels, grijzende slapen, maar bepaald niet afgetakeld. Hij is een ster, en een ster is nu eenmaal niet een doorsnee-mens. Al tientallen jaren speelt Jean-Paul Belmondo rollen die voor hem op maat gemaakt zijn. Hij speelt stoutmoedige types, rolt van de ene stunt in de andere, verovert alle vrouwen en maakt iedereen aan het lachen. De titels van zijn laatste films karakteriseren zijn rol, en niet zozeer het scenario. Alsof de film zelf een bijkomstigheid is. Je kunt kritiek hebben op dat star-systeem, en sommigen hebben dat ook, maar je kunt niet ontkennen dat het loont... Iedere film van Belmondo levert gemiddeld zo'n 750.000 bezoekers op, alleen in Parijs...

EERLIJK DELEN...

In «Les Morfalous», onder regie van Henri Verneuil, speelt «Bébel», zoals hij liefkozend genoemd wordt, voor het eerst een legionnair. En wat voor een, een «morfalou», een veelvraat.

De film begint in de Tweede Wereldoorlog, in 1943, in een door de Duitsers bezet Tunesië. Een konvooi van het Vreemdelingenlegioen dringt door in de stad El Ksour, waar een angstaanjagende stilte heerst. Opeens wordt die drukkende stilte verbroken door salvo's en er volgt een bloedbad. Vier mannen slechts weten aan de kogels te ontkomen, en dat zijn de «morfalous», onder leiding van sergeant Augagneur. Je raadt wel dat die sergeant niemand anders is dan onze vrind. De zaak gaat spannen als onze held een flinke hoop poen ontdekt; tienduizend kilo goud, met andere woorden zes miljard. Een rekensommetje... ze zijn met z'n vieren, elk meer dan een miljard dus...

Maar denk je dat alles zo eenvoudig gaat, als je weet dat de andere «morfalous» Jacques Villeret, Michel Creton en Michel Constantin heten? En zien we daar ook niet de mooie contouren opduiken van Marie Lafôret?

Joëlle Lehrer

TECHNISCHE KAART

Productie: Cerito Films, V'Films, Soprofilms en Carthago Films
Distributie: A.A.A. Cerito René Château
Regie: Henri Verneuil
Scenario en bewerking: Henri Verneuil, Michel Audiard en Pierre Siniac
Dialogen: Michel Audiard
Fotografie: Edmond Séchan
Spelers: Jean-Paul Belmondo, Jacques Villeret, Michel Constantin, Michel Creton, François Perrot, Marie Lafôret.

in den beginne...

BARA

JIM DAVIS
Garfield
GARFIELD

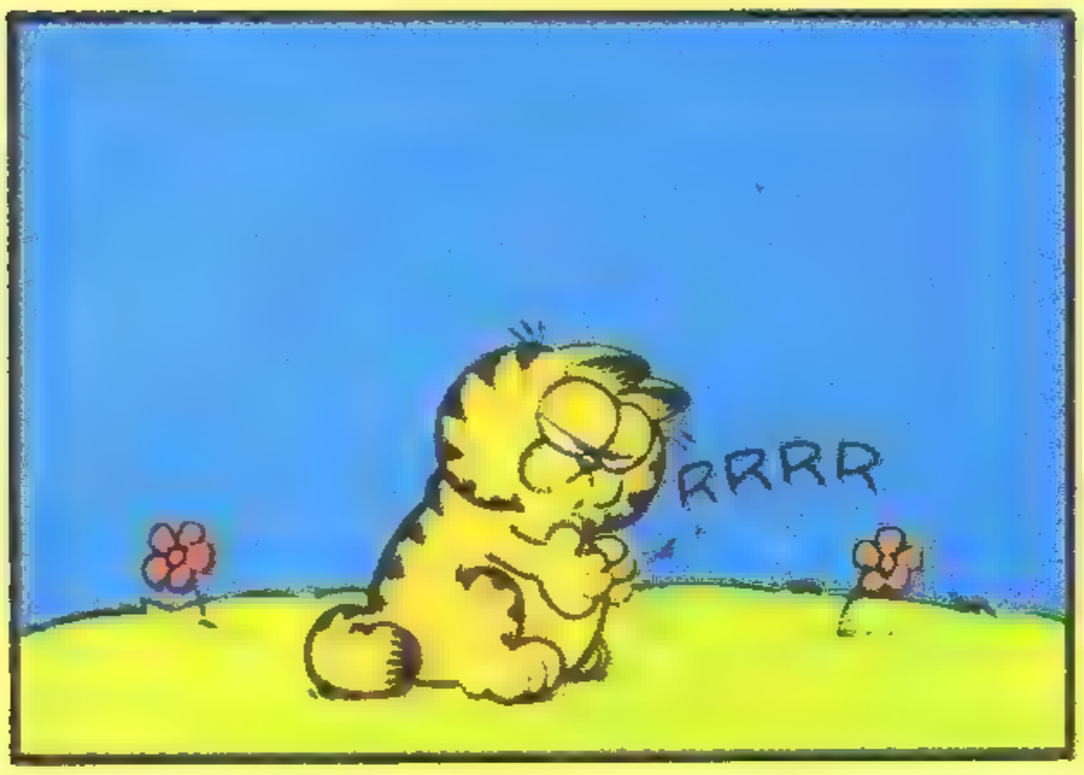
RRRR

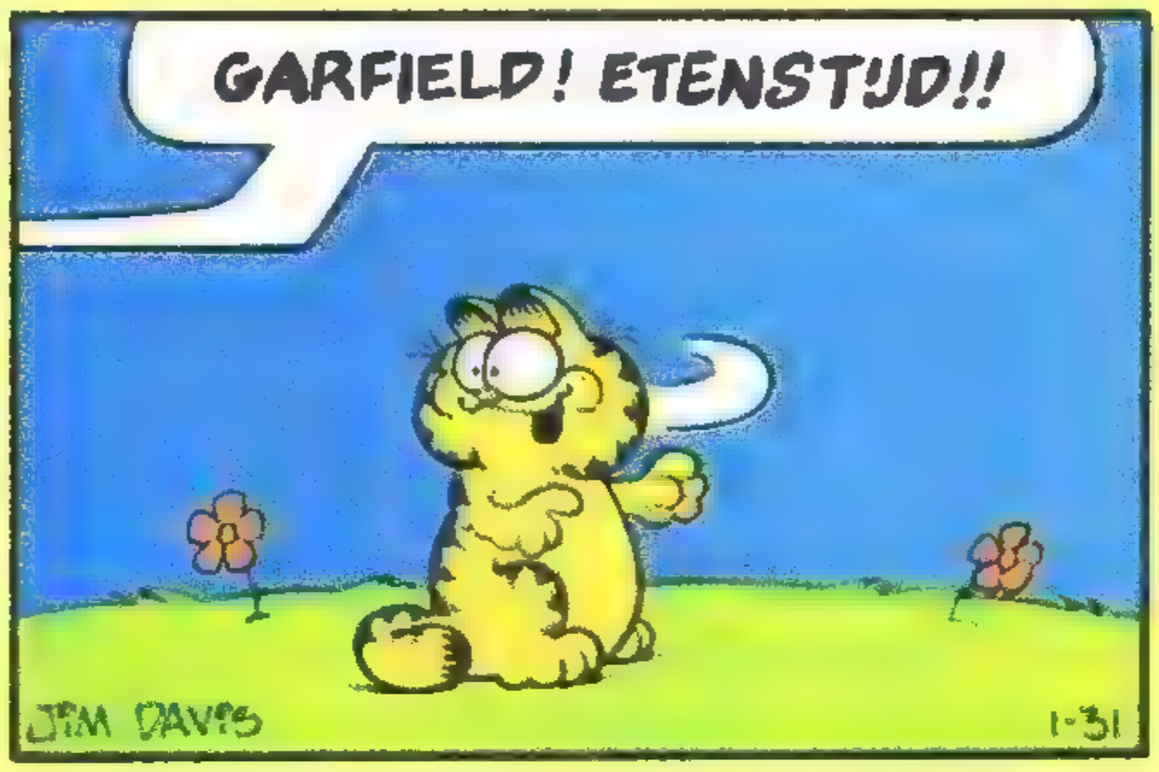
GARFIELD! ETENSTIJD!!
JIM DAVIS
1-31

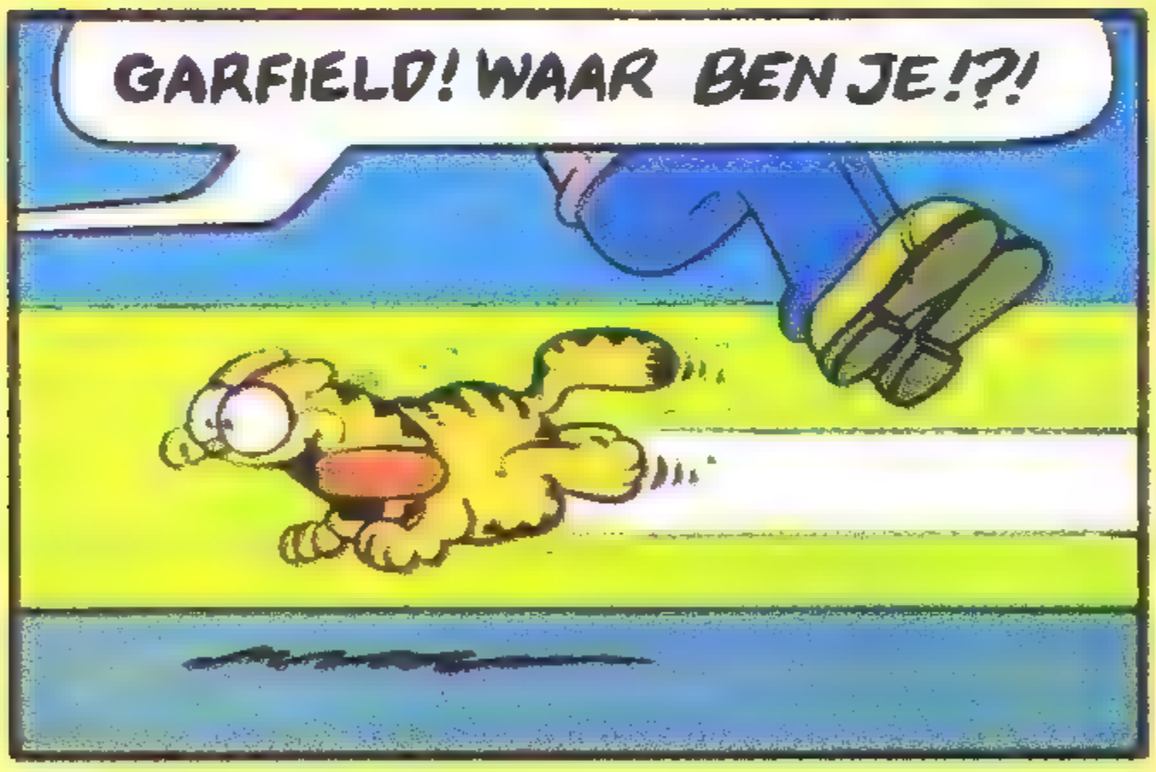
GARFIELD! WAAR BEN JE!?!

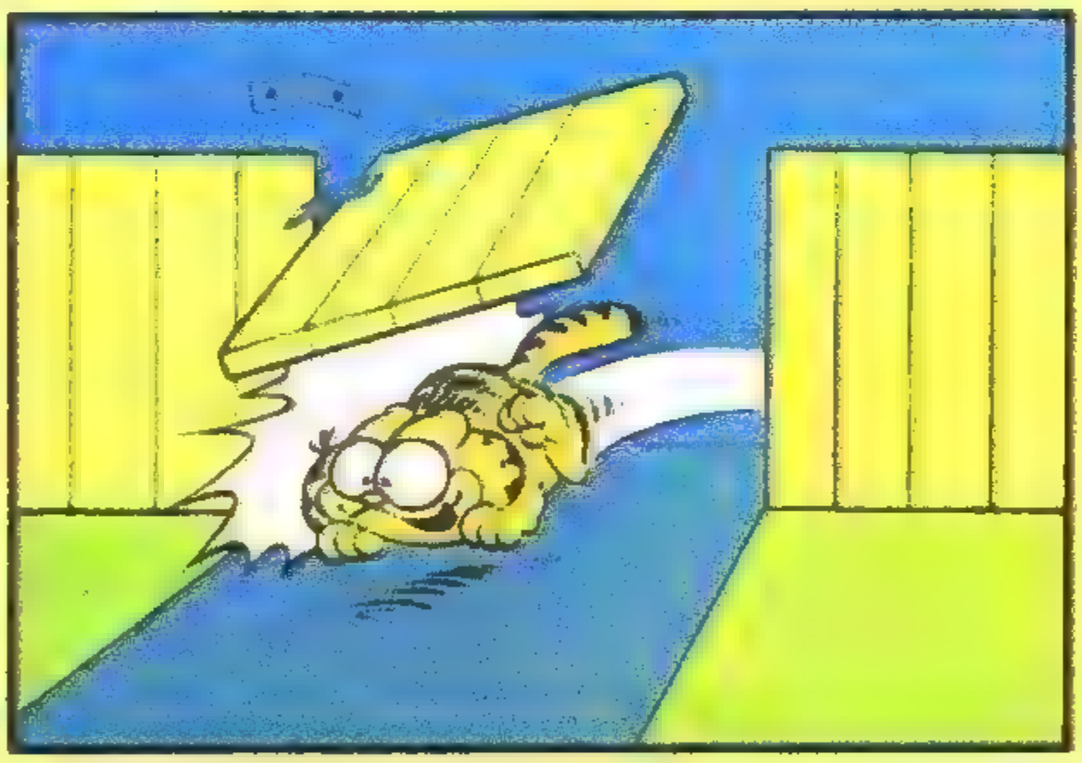

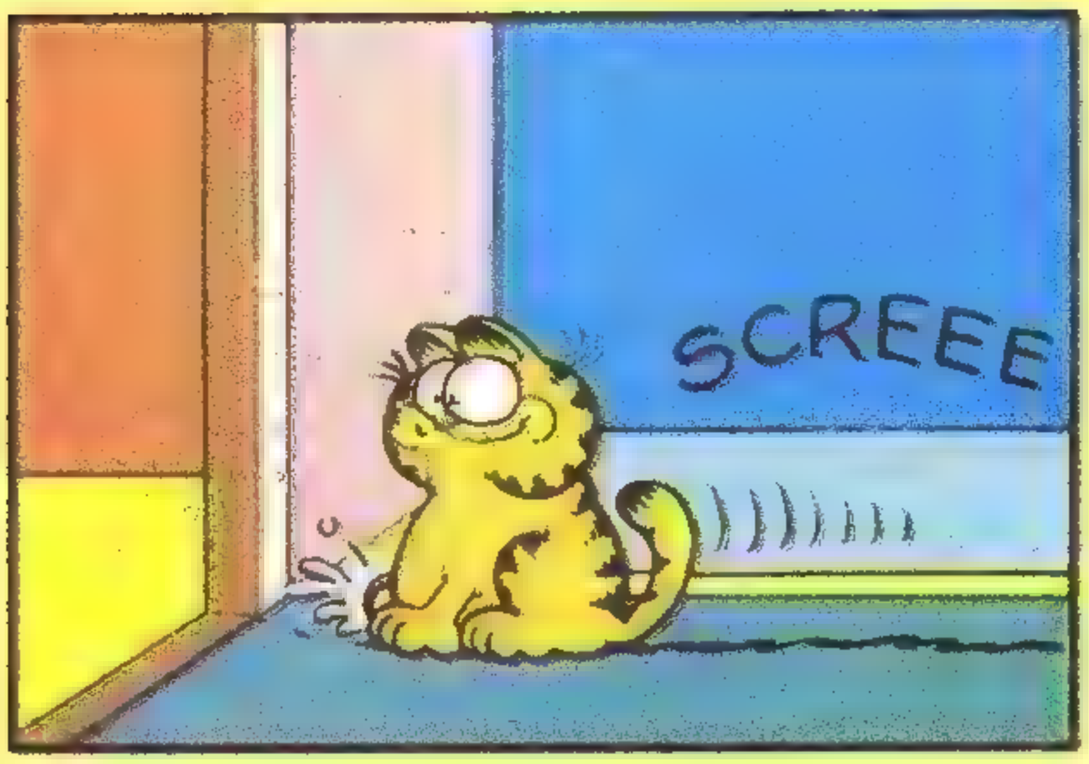
SCREEE

HET IS TIJD OM TE ETEN, MAJESTEIT
ALS HET DAN MOET
GARFIELD
© 1982 United Feature Syndicate, Inc

THORGAL

G. ROSINSKI
J. VAN HAMME

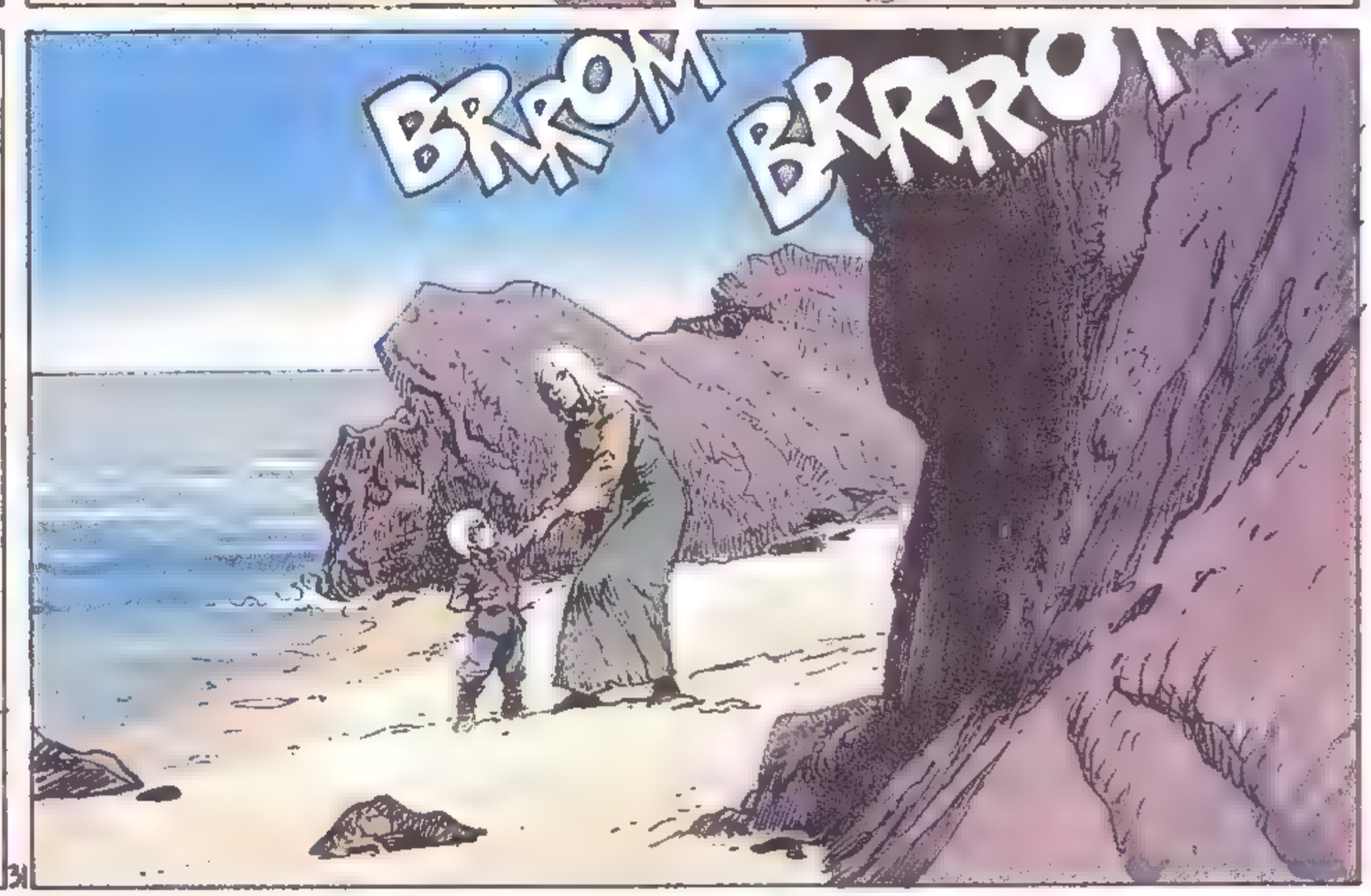

SAMENVATTING: Alinoë is nu een echte vijand geworden. Jolan weet Aaricia maar net op het nippertje te redden. Het huis is verwoest... Wie of wat is het boosaardige wezen Alinoë?...

ALINOË

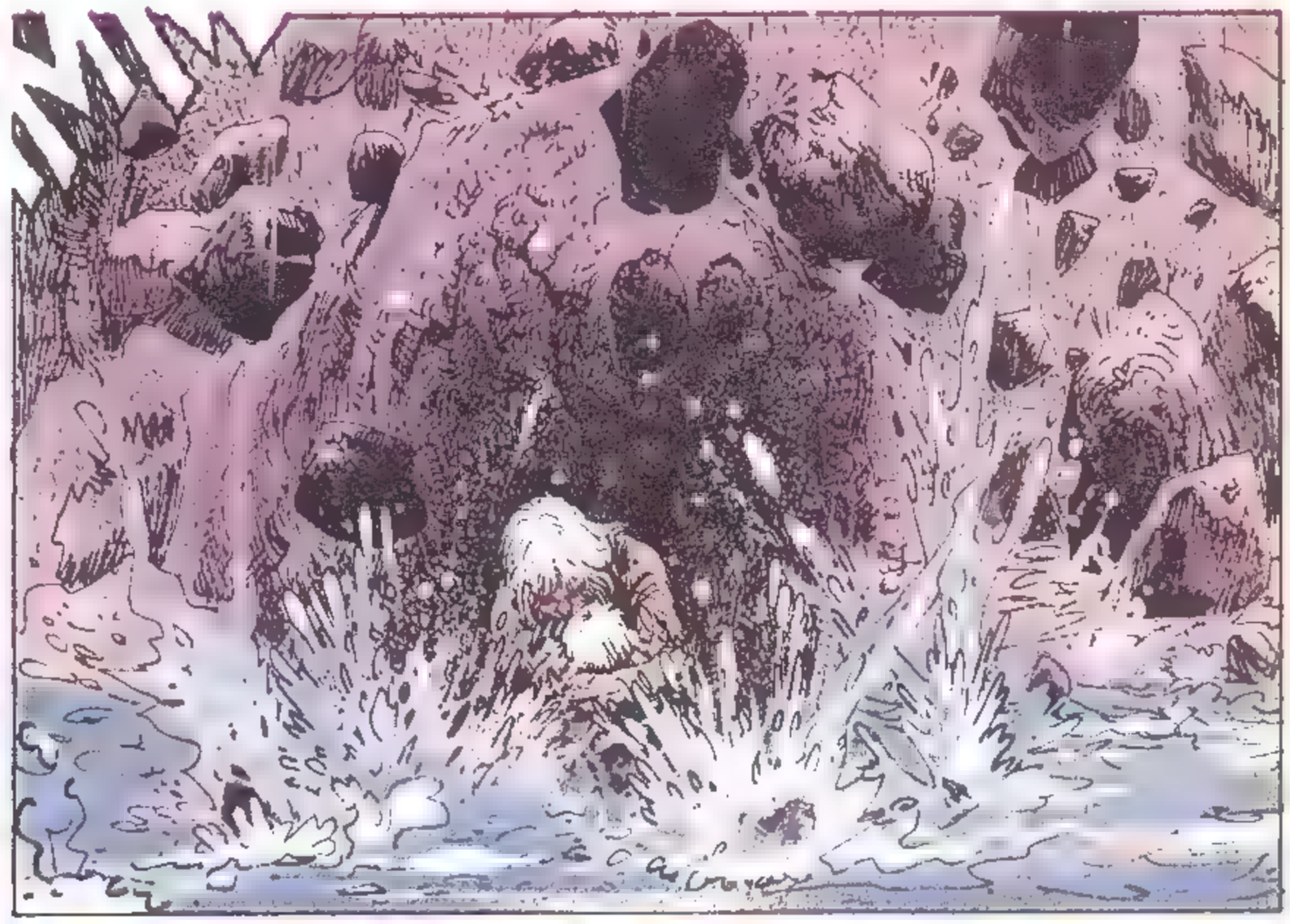

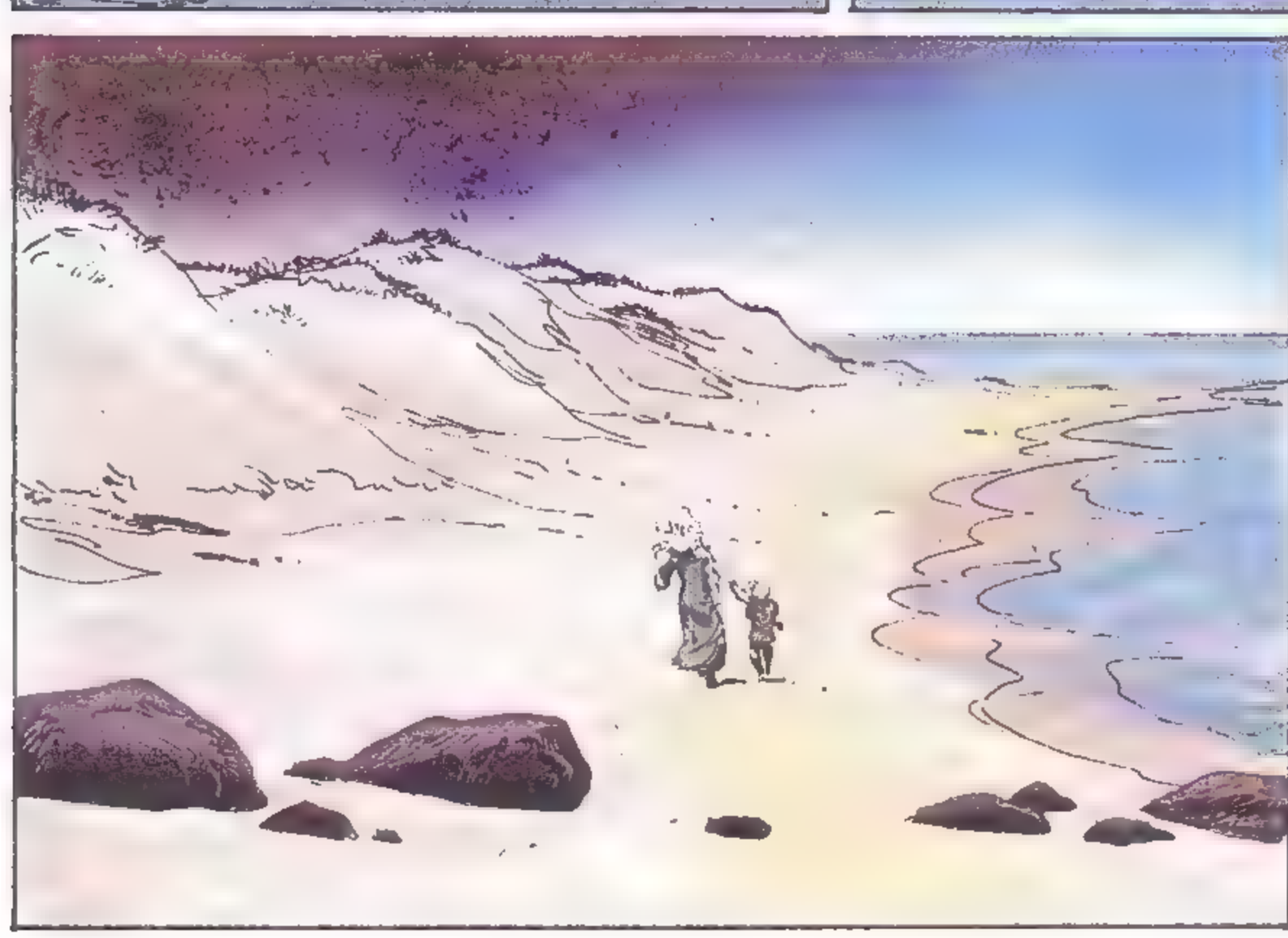

SLA OM

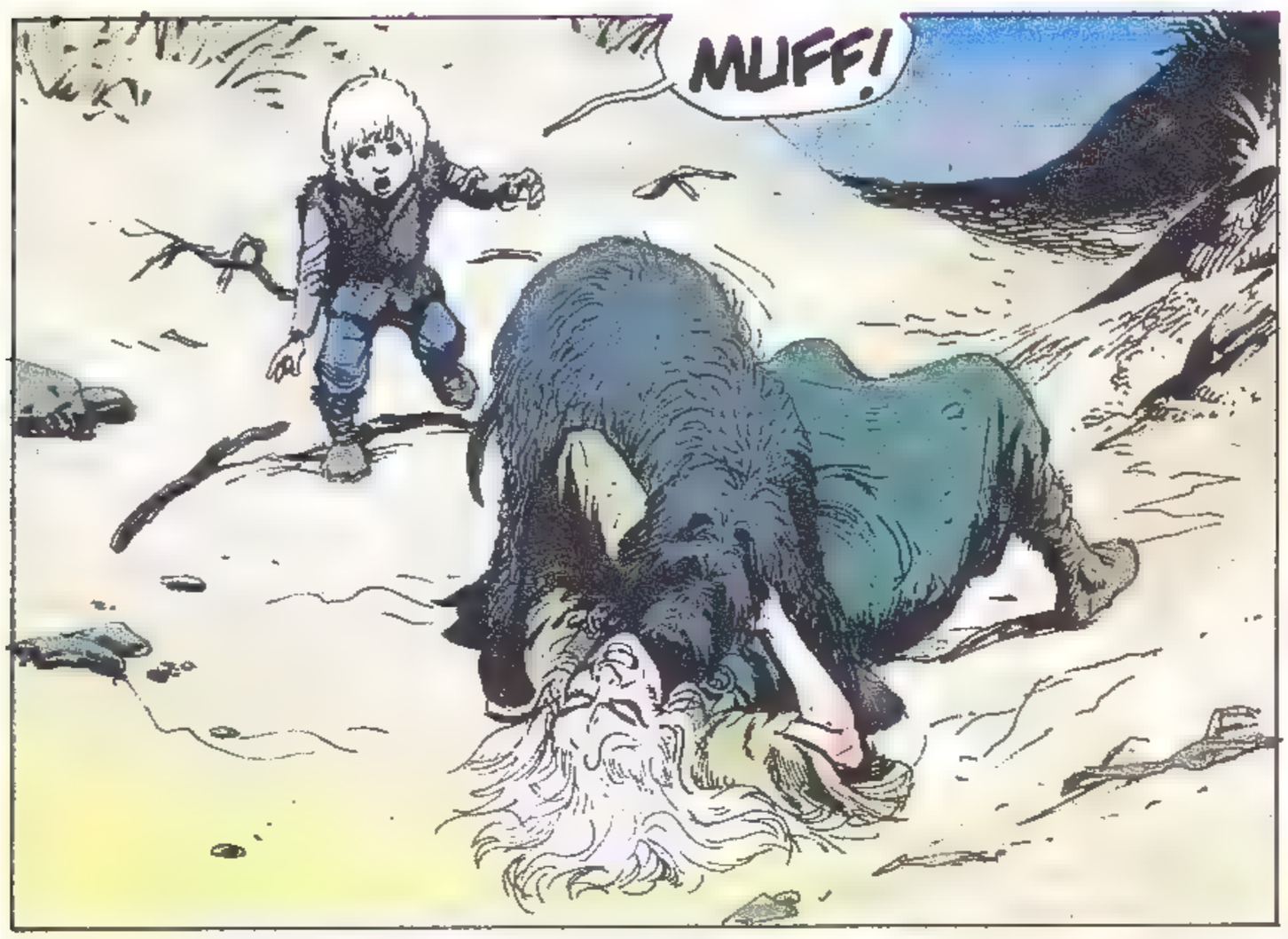
MUFF!

MUFF, BEN JE GEK? DAT IS AARICIA!

MUFF...

DEZELFDE OGEN ALS ALINOË, AARICIA... DEZELFDE OGEN...
HIJ HEEFT HEM IN ZIJN MACHT...

ZOALS ALLES WAT HIJ AAN-RAAKT, JOLAN... SPOEDIG ZAL HET HELE EILAND ZIJN BONTGEWOOT ZIJN...
MAAR WAAR KUNNEN WE DAN HEEN?

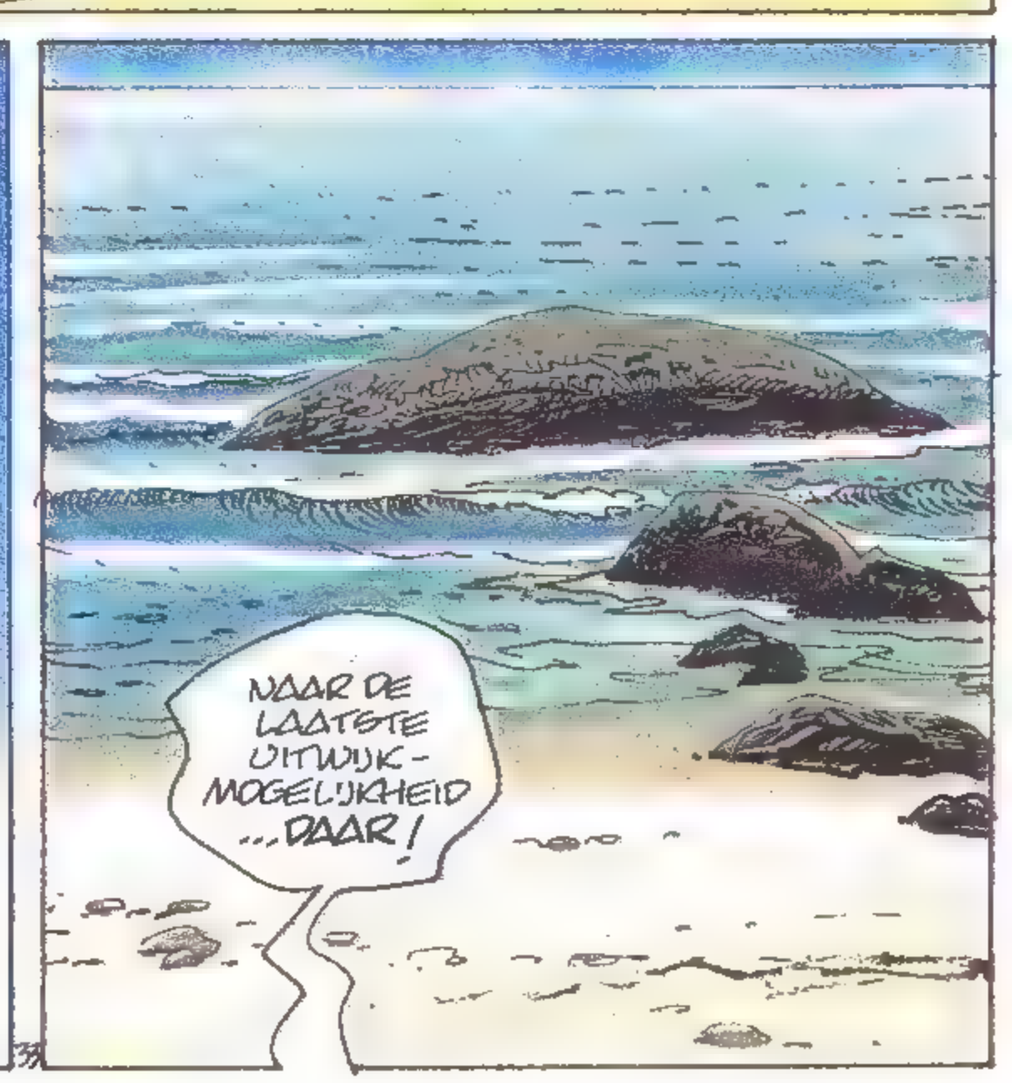
NAAR DE LAATSTE UITWIJK-MOGELIJKHEID ...DAAR!

wordt vervolgd

Hun mening over d

TIBET:

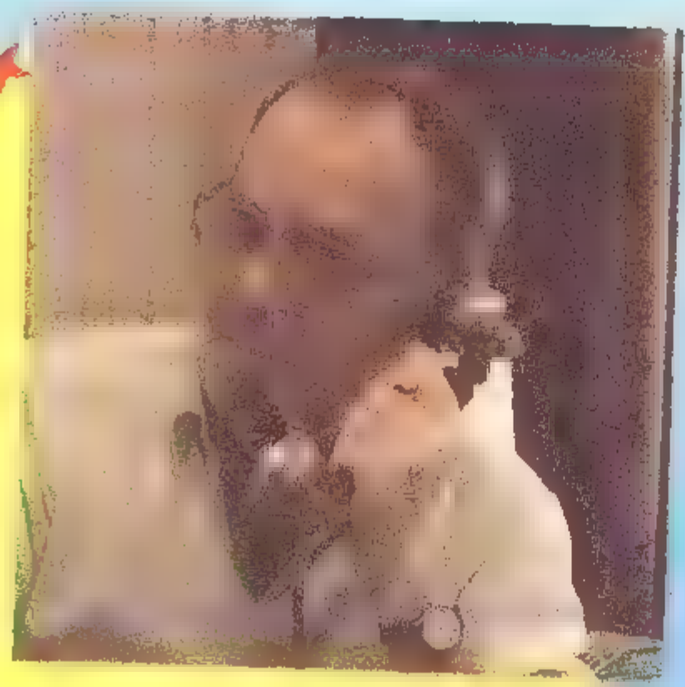

'Paarden en geweren...'

'Voor mij is de western allereerst het Avontuur met een grote A. Maar het betekent ook: de ruimte en de vrijheid. Ik denk dat het genre niet zozeer bepaald wordt door de cowboy of de pionier of zelfs de Indiaan, maar door het paard en het geweer of de revolver, want zonder die attributen zou een western geen echte western zijn. Het feit dat hij een wapen draagt en kan gebruiken verandert een mens wezenlijk. Ik geloof nooit dat die periode van de verovering van het westen zo geweldadig zou zijn geweest als de akteurs in het drama niet hadden beschikt over die 'overredingsmiddelen'. Met een geweer of een revolver denk je dat alles kan. Kijk nu maar: volgens mij zouden er niet zoveel overvallen en hold-ups zijn als de daders geen wapens zouden kunnen gebruiken. Als twee mensen, twee automobilisten bijvoorbeeld, ruzie krijgen, gaan ze elkaar maar zelden te lijf. Ze schelden elkaar wel uit. Zouden ze zich daartoe beperken als ze gewapend waren? Ik geloof dat de western aantoont hoe gevaarlijk het is wapens te dragen. Ik bedoel dan natuurlijk niet de goeie ouwe westerns, die uitsluitend bedoeld waren om te verstrooien, waarin de goeden zo goed en de kwaden zo kwaad waren dat je er niet echt in geloofde. Ik denk aan films die meer in hun mars hebben, die een echt tragische kern hebben en die deze periode als achtergrond hebben, zoals de films van John Ford en zoals 'High Noon' en 'Little Big Man.' Daarin zie je het leven zoals het toen geleefd werd, met al zijn problemen, vreugden en drama's. Je bewondert de moed van de pioniers. Je sympathiseert met ze als opeens de killer opduikt en de harmonie in ellende doet verkeren. Op dat moment kun je alleen maar een afkeer voelen van het geweer of de revolver die de tragedie ontketende. Daarbij hou ik heel veel van de sfeer van de western, de vriendschap en onderlinge hulp die altijd weer een motief vormen... En dan de muziek, die de aktie onderstreept... Daar ben ik ook dol op. Telkens als er een western wordt aangekondigd op de tv verkneukel ik me al van te voren. En ik wil hem voor geen prijs missen.'

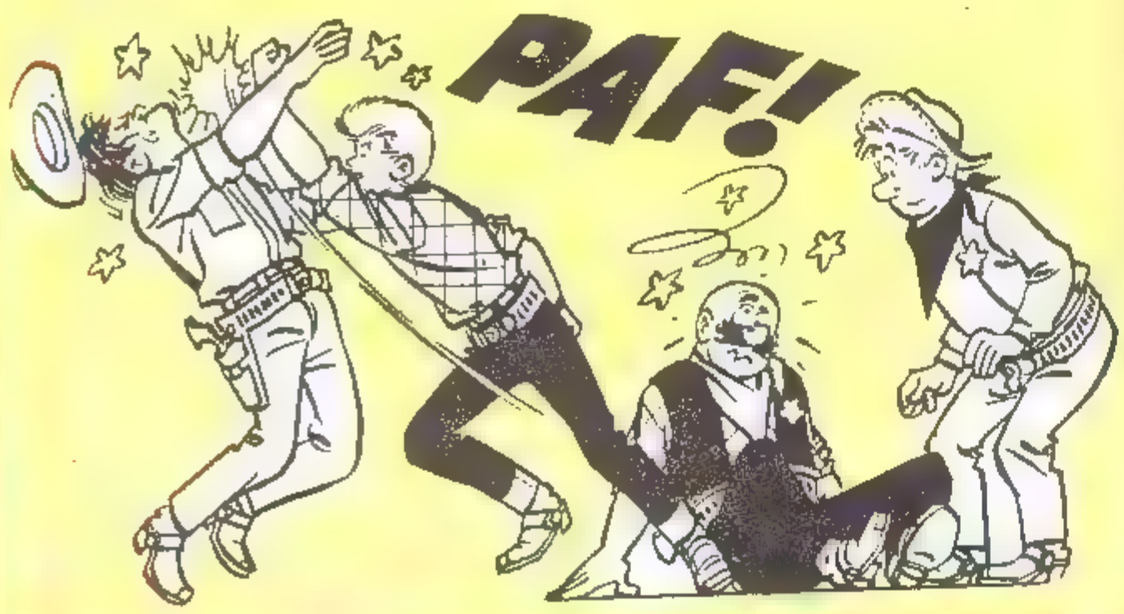

HERMANN:

'Ik wacht op de vernieuwing...'

'Toen ik een jongen was beschouwde ik, zoals alle jongens, de western als het toppunt van avontuur. Die tijd van de pioniers van het westen leek mij een droomperiode. Ik moet erbij zeggen dat ik tot mijn 12de jaar op het platteland heb gewoond. Ik kende de geur van mest, de wagens, de paarden, de wielen met de ijzeren banden eromheen die over de wegen knarsten. Dat paste allemaal prima bij de western. Toen ik voor mijn beroep besloot cowboyverhalen te vertellen of althans te gaan tekenen, en Comanche te scheppen, deed me dat wel wat. Toch trekt het genre me nu niet meer zo aan. Het opvoeren van figuren die alleen maar gedreven worden door geweld en geweervuur interesseert me niet zo. De western moet volgens mij opnieuw uitgevonden worden. Zelfs op het witte doek is het genre uitgeput, ondanks de verschillende vernieuwingspogingen. Natuurlijk werden de Hollywoodwesterns tijden lang volgens een vast model gemaakt. Bijvoorbeeld al die films met John Wayne als ster, waar goed en kwaad zonder enige nuance tegenover elkaar werden geplaatst. Maar er zijn ook onbetwistbare meesterwerken bij. Ik denk aan 'High Noon' of 'Hombre' met Paul Newman. Of 'Soldier Blue' en 'Little Big Man'.. En natuurlijk is er ook nog Sergio Leone. Maar als je diens films nog eens herziet dan merk je dat ze toch wel erg oppervlakkig zijn. Ik zie liever westerns die, met behoud van het epische karakter, toch de achtergrond vormen voor de ontwikkeling van een karakter. Die menselijke kant is me liever dan al dat heldhaftige gedoe. Alle cowboys waren niet van die killers, niet alle blanken waren sympathieke helden en niet alle Indianen waren bloeddorstige wilden of alleen maar onschuldige slachtoffers... De zaak zit heel wat ingewikkelder in elkaar. Volgens mij is de western de ontmoeting, de schok tussen verschillende beschavingen die elkaar niet begrepen en die elkaar trouwens nooit zullen begrijpen, daar ben ik van overtuigd. Voor een Indiaan zal een gringo altijd een gringo blijven en voor de blanke blijft de Indiaan altijd een roodhuid. Dat is de werkelijkheid, en daar zou ik strips over willen maken. Ik wacht nog op het scenario dat me in staat stelt de western een nieuwe gezichtshoek te geven.'

eWESTERN

DERIB:

'Sitting Bull en Geronimo...'

'Mijn hartstocht voor de western kwam voort uit de ontdekking van Corentin en Jerry Spring. Voor de eerste keer in de stripgeschiedenis was de Indiaan meer dan de wilde die de pionierskaravanen overviel. Je voelde dat er een hele denkwereld, een hele kultuur achter stak. Mijn belangstelling voor die volkeren stamt daaruit. Want de western is voor mij een voorwendsel geworden om de Indiaanse beschaving te leren kennen en begrijpen, in het bijzonder die van de Indianen van de grote vlakte. Hun leven te paard, de bizonjacht, hun riten en gewoonten... dat alles blijft me fascineren. Het is ook een uitstekende gelegenheid om de werkelijkheid te rekonstrueren van de drama's die ze hebben meegemaakt, om aan te tonen hoe waanzinnig de blanken bezig zijn geweest ze uit te roeien en, tegenwoordig nog, ze te onderdrukken. Sommige grote leiders, zoals Crazy Horse, Sitting Bull of Geronimo zijn voor mij de grote voorbeelden van heldenmoed en intelligentie. De moed die zij tentoonspreidden bij het verdedigen van hun vrijheid en de kultuur van hun ras is bewonderenswaardig. Er waren grote dichters onder hen. Als je de Indiaanse gedichten leest kom je onherroepelijk onder de indruk van de kracht die ze bezitten. Veel van die geschriften zijn ook geweldige lessen in nederigheid. Ik zou heel graag een serie maken waarin het leven van die grote figuren wordt opgeroepen. En dan bedoel ik niet een reeks biografieën, maar eerder een illustratie van die gedichten, die ik als tekst erbij zou gebruiken. Dat betekent natuurlijk veel onderzoek, maar het is een plan dat ik koester. Al een jaar of twintig heb ik die diepe bewondering voor die mensen. Ik heb het geluk gehad er enkelen te ontmoeten en met ze te spreken. Die gesprekken hebben mijn ideeën alleen maar versterkt. Ik ben blij dat veel Amerikaanse regisseurs de laatste tijd geneigd zijn de Indianen recht te doen. Al bij John Ford was die tendens merkbaar. De films waarin de pioniers en soldaten alleen maar verheerlijkt werden zijn opgevolgd door films als 'Little Big Man', 'Soldier Blue' en 'A Man called Horse'... In die zin wilde ik ook mijn werk voortzetten. Natuurlijk met Buddy Longway, die de kijk van de blanke op die ondoordringbare Indiaanse wereld vertegenwoordigt, maar vooral met 'Hij-die-tweemaal-geboren-werd', waarin de dingen van binnenuit worden bezien.

L.&F. FUNCKEN:

'Genade voor de appaloosa's!'

'Wat ons treft als we een western zien, is het gemak waarmee de regisseurs de werkelijkheid verdraaien. Natuurlijk volgen ook wij de aktie, zoals je een avontuur volgt. Vaak zie je in verschillende films dezelfde tegenstellingen tussen goed en slecht, de ene keer wat gewelddadiger dan de andere keer, maar altijd even onwaarschijnlijk. En omdat wij nu al langer dan tien jaar bezig zijn met het zo nauwgezet mogelijk in beeld brengen van de kostuumgeschiedenis, letten we altijd bijzonder op de details van historische films, en verbazen we ons er steeds weer over hoeveel fantasie er wordt gebruikt bij het rekonstrueren van bijvoorbeeld de uniformen van de soldaten van het beroemde 7de regiment cavalerie. Natuurlijk eist het publiek geen historische exactheid, maar toch! We moeten toegeven dat wijzelf, in de tijd dat we nog de avonturen van Jack Diamond en Doc Silver maakten, ons ook weinig om authenticiteit bekommerden. We volgden nauwkeurig de scenario's die we kregen. Maar om eerlijk te zijn heeft de western nooit tot onze favoriete genres behoord. We maakten liever historische series waar we wat leerzaams aan konden toevoegen. De veroovering van het westen interesseert ons in zoverre er personen in optreden die 'naar het leven getekend' zouden kunnen worden. We doen niets liever dan snuffelen in oude archieven om waarheid van verzinsel te scheiden. Daarom hebben we ook met veel plezier gewerkt aan de didaktische pagina's in deze western-special. Sommige grote figuren uit de periode interesseren ons ook, zoals generaal Custer. Een vreemd man, tegenstrijdig, eerzuchtig en ijdel. Hij was nog maar een eenvoudig sergeant toen hij al dol was op schitterende uniformen, veel opzichtiger dan die van de stafofficieren. Toen hij op West-Point was, schreef hij artikelen over de Indianen, waarin hij de jacht op hen betreurde. Maar toch verwierf hij zijn 'roem' door het bloedbad dat hij onder hen aanrichtte! Tijdens onze reizen in Amerika hebben we al die prachtige landschappen kunnen bewonderen zoals je die in de films van John Wayne ziet. Werkelijk heel indrukwekkend! We hebben ook de decors gezien die ze bij die films gebruiken. Wat we wel eens treurig vinden in al die westerns is het weinig aantrekkelijk lot van de paarden die allerlei stuntwerk moeten verrichten... onbetaald! Als je die opnamen vertraagd ziet kun je alleen maar verontwaardigd zijn over de slechte behandeling die ze krijgen. Die prachtige appaloosa's bijvoorbeeld, schitterende dieren, die puur om amusementsredenen gewoon wreed behandeld worden!'

SNOOPY en zijn vriendjes

SCHULZ

© 1981 United Feature Syndicate, Inc.

ROODOOG

GORDON BESS

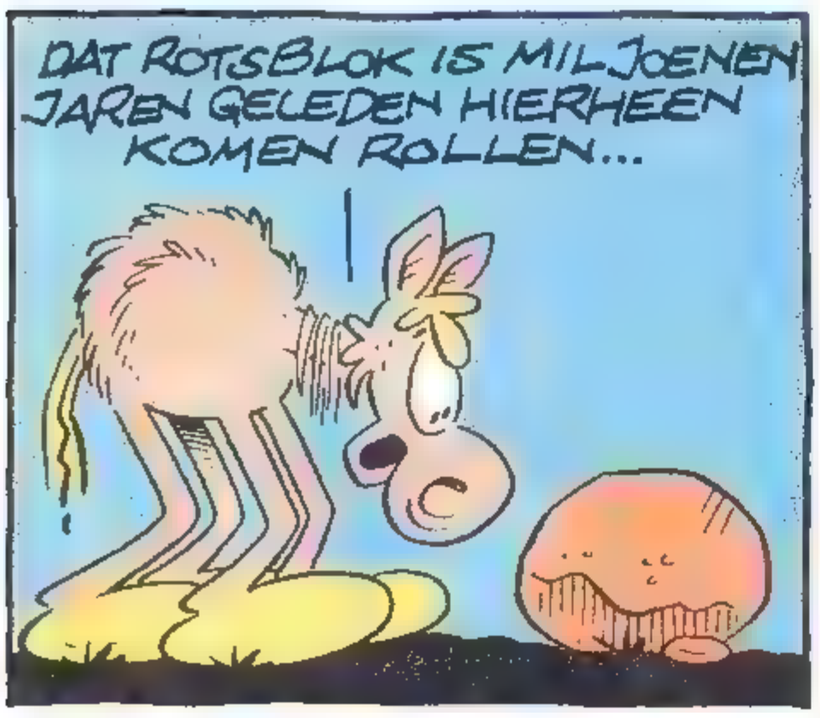

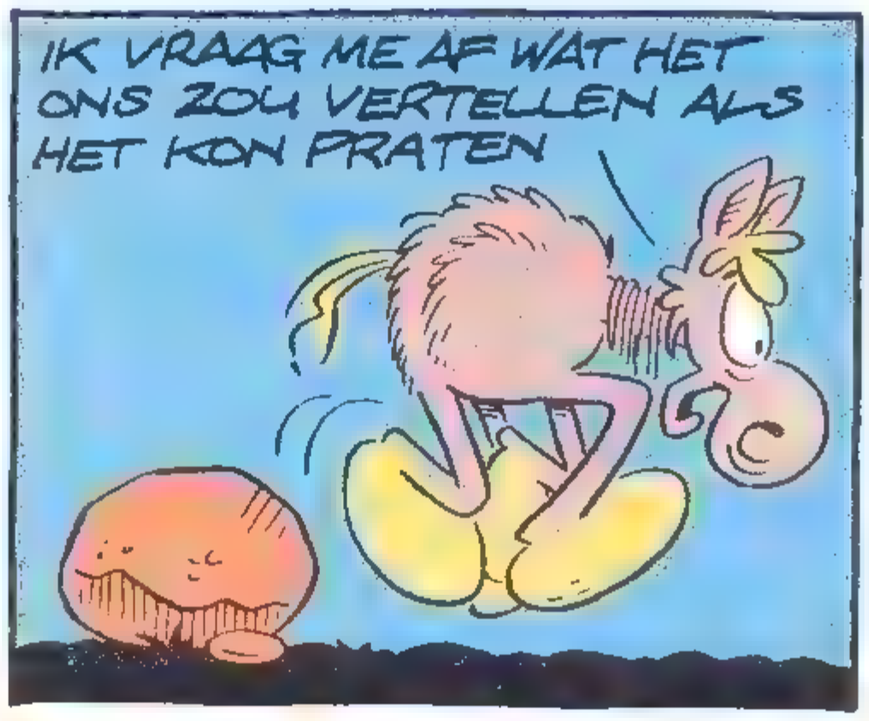

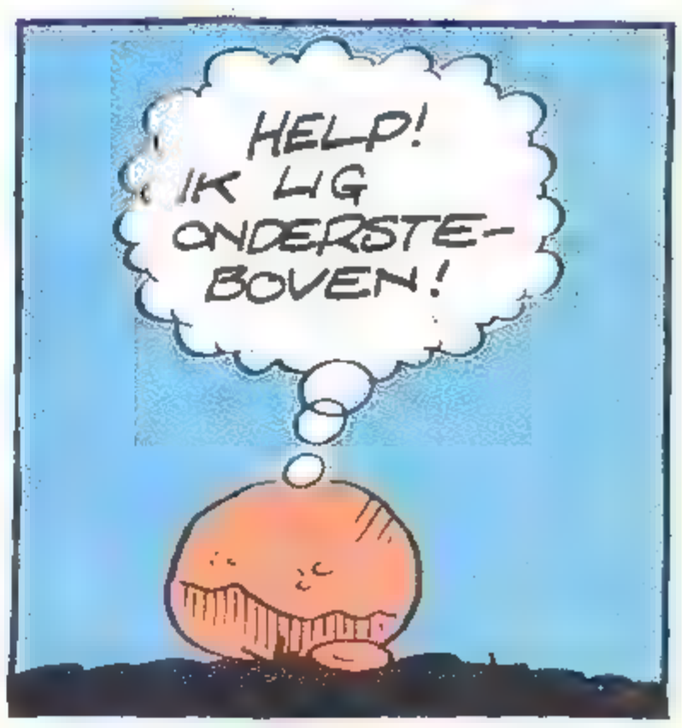

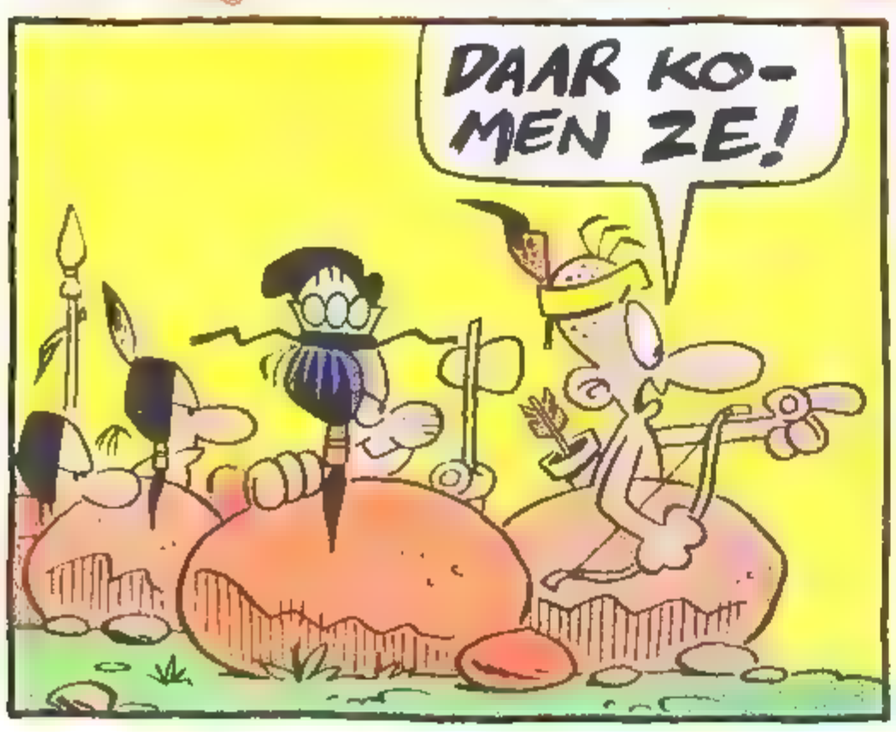

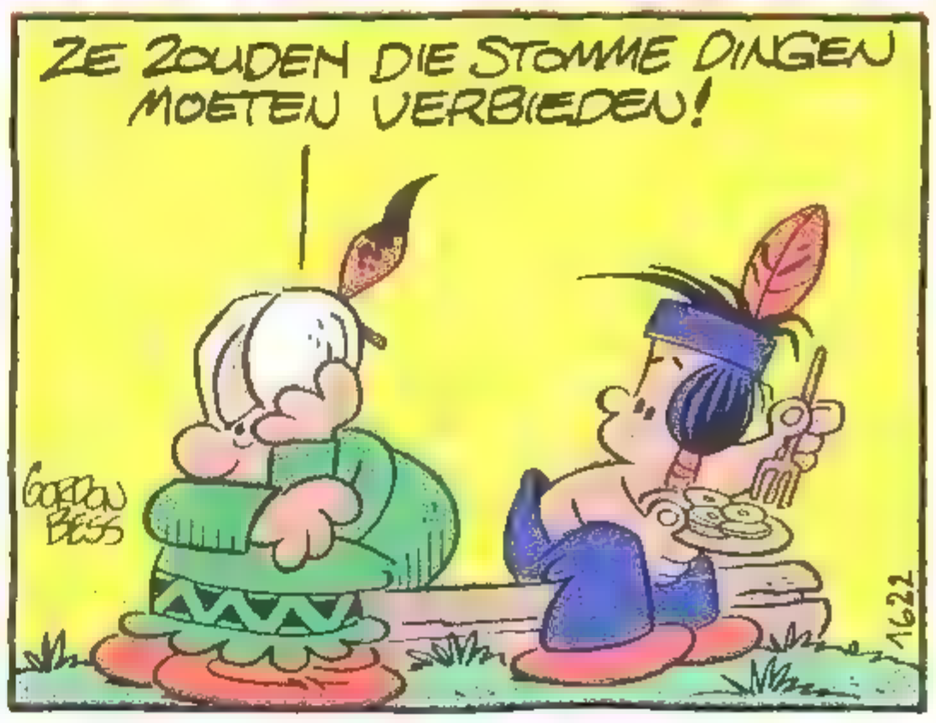

HET PAARD IN DE WESTERN

WIE "WESTERN" ZEGT, ZEGT "PAARDRIJDEN"; WIE "PAARDRIJDEN" ZEGT, ZEGT "PAARD" EN WIE "PAARD" ZEGT, ZEGT "WESTERN". VANDAAR DUS DE TITEL:

'HET PAARD IN DE WESTERN'

(EEN ONDERWERP WAARVAN NIEMAND DE ORIGINALITEIT ZAL ONTGAAN)

HET WESTERN-PAARD, DE TROUWE KAMERAAD VAN DE HELD, ZIET ER MEESTAL ALS HIERONDER UIT:

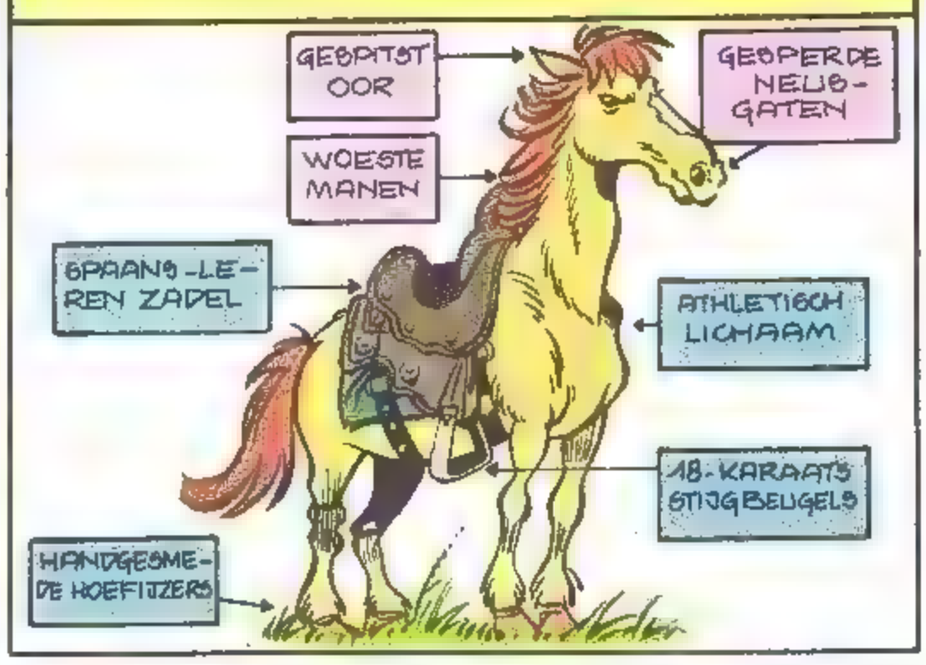

EN NOOIT ZO:

HET WESTERN-PAARD DAT WEL EN WEE VAN DE HELD MEEMAAKT, IS NIET TE BEROERD OM HEM ZO NU EN DAN EEN HOEFJE TE HELPEN. ZOALS HIER, IN

'DE VERLEIDINGSSCÈNE'...

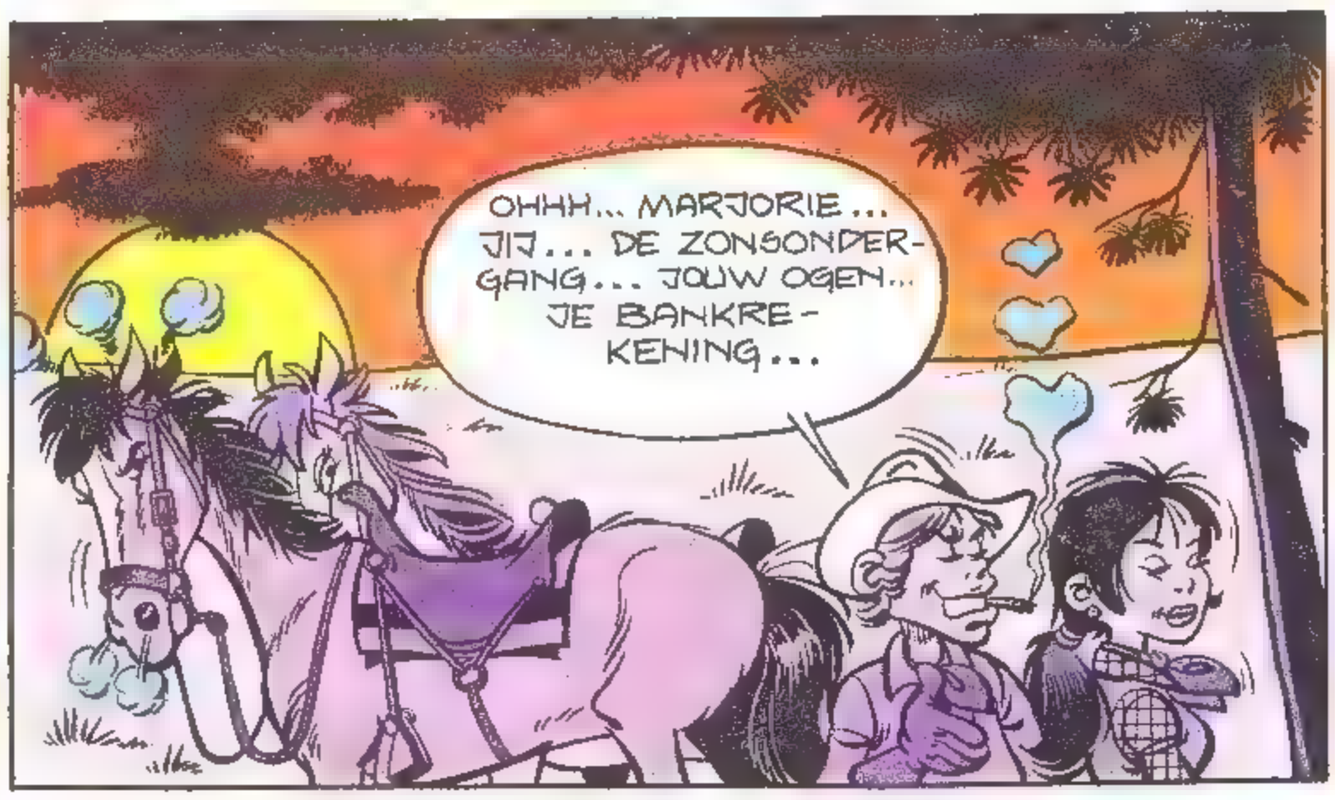

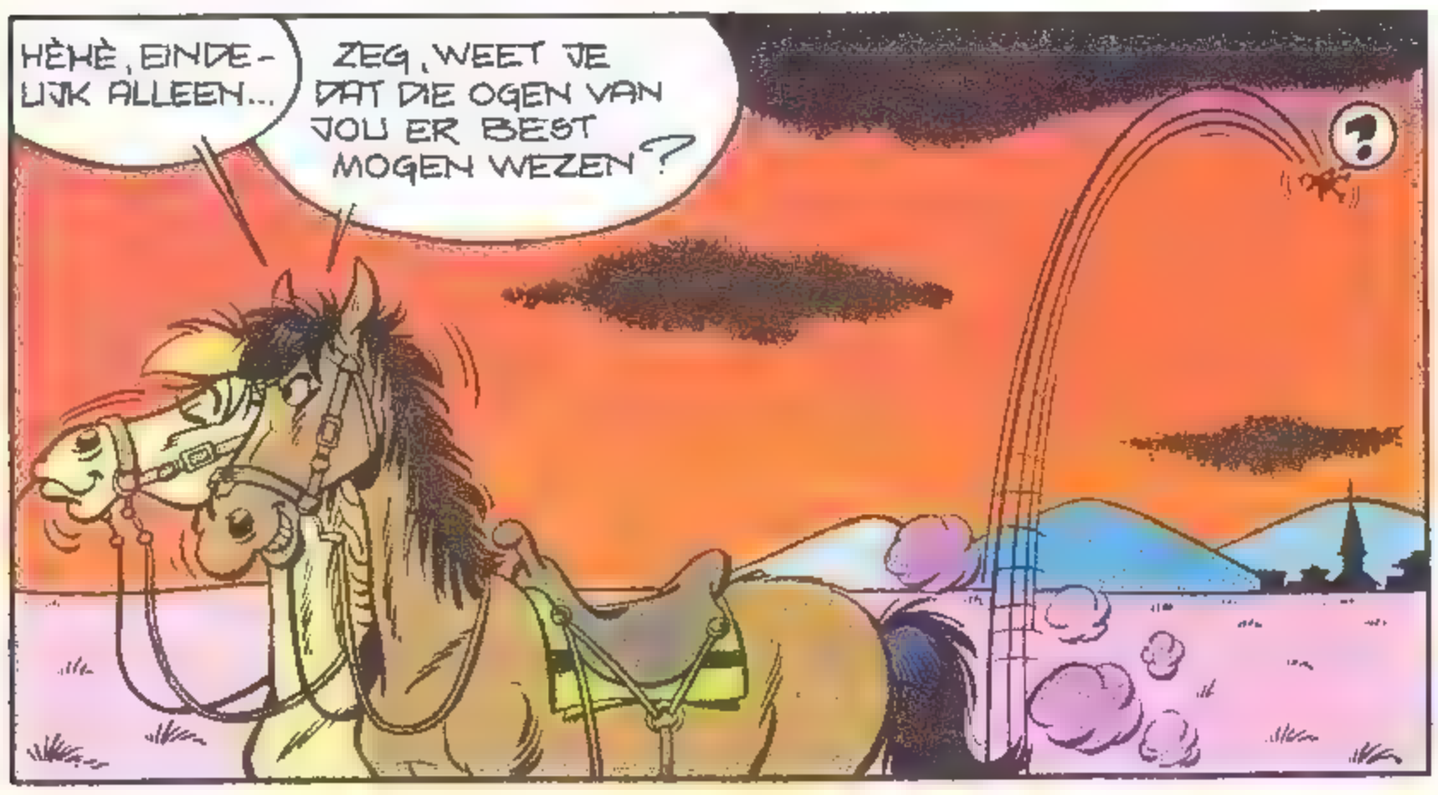

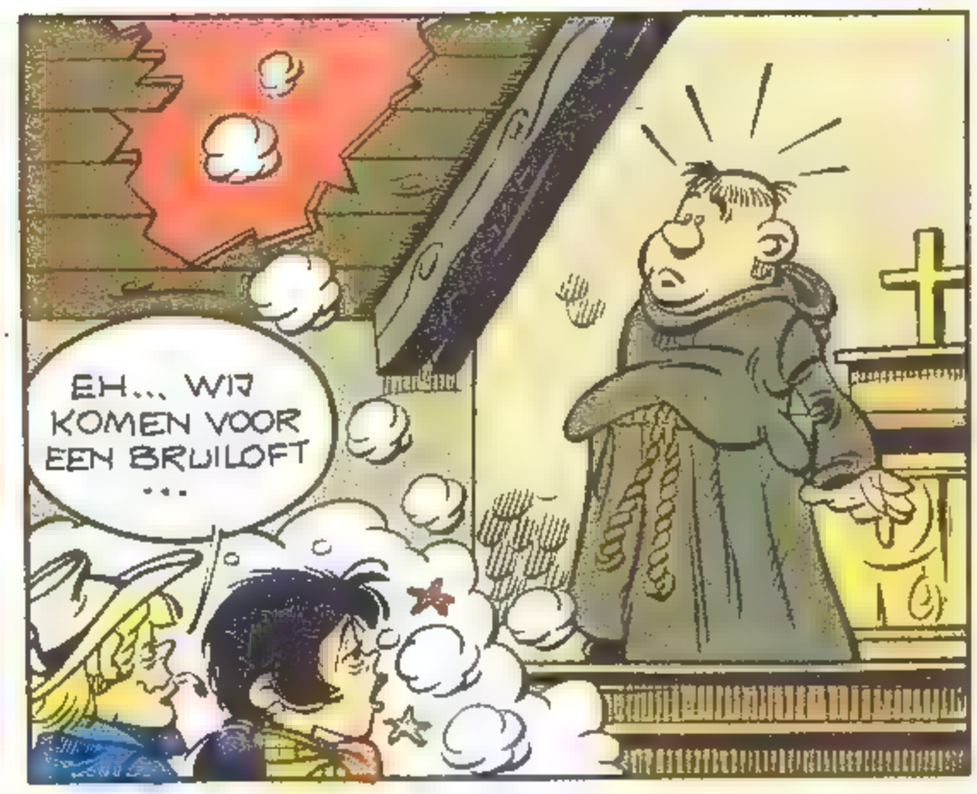

VAAK REDT HET PAARD, GOEIE SUL ALS HET IS, ZIJN BAAS UIT EEN BENARDE SITUATIE. VOORBEELD: DEZE SCÈNE UIT "DUEL IN DE ZON"...

MET DE LAFHEID, EIGEN AAN DE DESPERADO, TREKT DE MEXICAAN TE VROEG, MAAR...

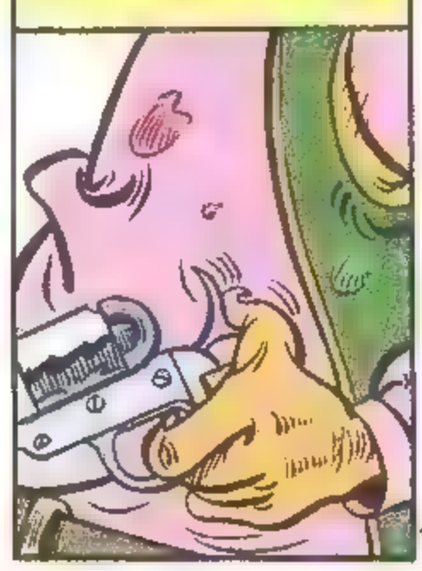

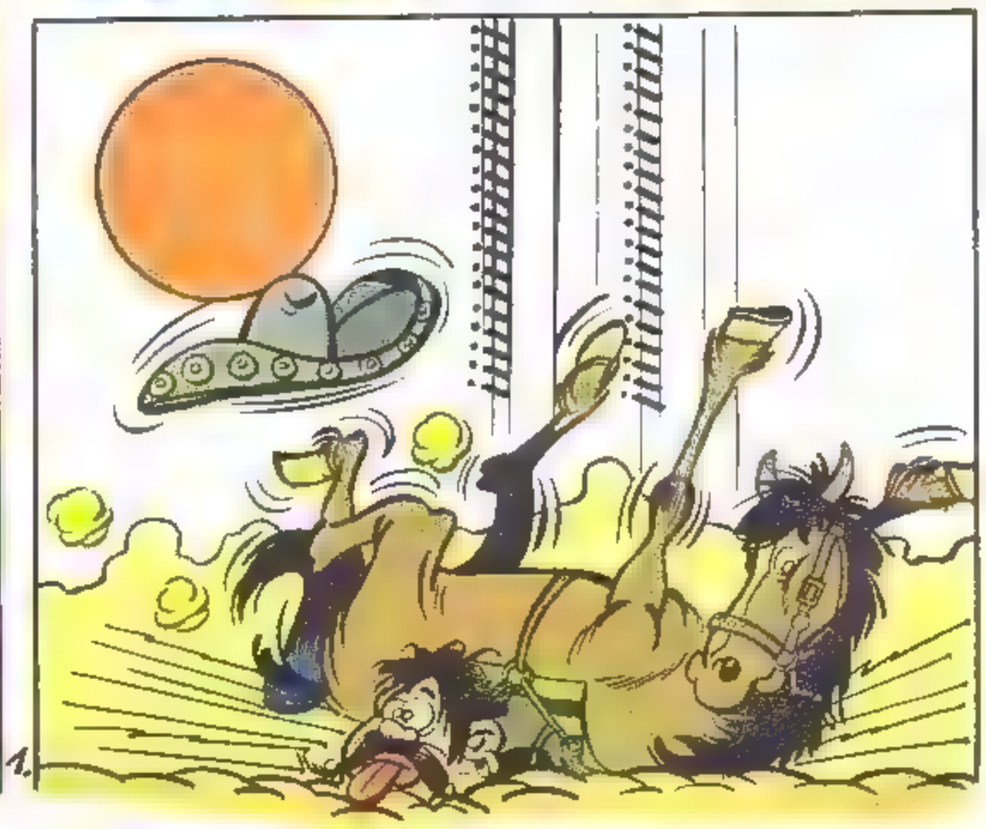

(OP VERZOEK VAN HET GENOOTSCHAP VAN BANDIETEN IS DEZE LAATSTE SCÈNE UIT DE EINDMONTAGE GEKNIPT).

EN WAT TE DENKEN VAN DE REUKZIN VAN HET WESTERN-PAARD? KIJK LIEVER ZELF...

NOU JA... MIJN MEESTER HEEFT MIJN HAVER VERGETEN!

N-HOTEL

SNIF SNIF ...

SCHAT...EH...ER IS IEMAND VOOR JE ...

?

EEN ANDER WESTERN-CLICHÉ: HET PAARD DAT KOMT AANDRAVEN ZODRA JE FLUIT...

JA HOOR, IK KOM AL...

♫

NR. 1 EN 2. HAD TE SOMS WEL EENS EEN PAARD GEZIEN DAT ZO KLEIN WAS ALS EEN MUIS?

EVEN EEN SPELLETJE OM TE ONTSPANNEN: TUSSEN DEZE DRIE DIEREN ZITTEN ÉÉN OF MEERDERE INDRINGERS. WELKE?...

1 2 3

...WAT SOMS TOT PIJNLIJKE VERGISSINGEN KAN LEIDEN...

WAAR IS HET VOOR?

PAARDE-SLAGER

HIHIHI...

TENSLOTTE: HET PAARD IN DE WESTERN-STRIP. SOMMIGE TEKENAARS VINDEN HET VRESELIJK OM PAARDEN TE TEKENEN. DIE REDDEN ZICH ER MEESTAL ZO UIT...

AFSCHUWELIJK! EEN KUDDE VAN DUIZEND MUSTANGS STORMT OP DE STAD AF!

GELUKKIGS IS HET NACHT EN ZIJN ZE ZWART...

ANDEREN KUNNEN GEEN PAARDEN TEKENEN.

FORUIT STORMWINT, UT AFONTUR WAGT ONS

MERKWAARDIG GENOEG ZIJN DAT ALTIJD DEZELFDEN DIE HELEMAAL NIET KUNNEN TEKENEN.

ER ZOU NOG EEN HOOP TE VERTELLEN ZIJN OVER HET WESTERN-PAARD, MAAR OMDAT WE ONZE LAATSTE TWEE OF DRIE LEZERS GRAAG WILLEN HOUDEN DOEN WE DAT MAAR EEN ANDERE KEER.

VOLGENDE WEEK:
'DE SALAMICULTUS IN OOST-TURKESTAN'

Cadot + Bom 84.

Een dag uit het leven van de pioniers

Ze waren voor geen kleintje vervaard, de lui die tussen 1770 en 1850 naar Kentucky, Tennessee of soms nog verder trokken. De heldhaftige geschiedenis van «how the west was won» was toen nog meer dan een film. Wagens uitrusten, door woest land trekken, zich tegen Indianen teweer stellen, zelf een huis bouwen en een lapje grond ontginnen, kunnen omgaan met spade, mes en geweer en verder maar vertrouwen op God, dat was het lot van de pioniers die op zoek waren naar een betere wereld. Zo was het werkelijke leven van de toekomstige helden van westerns en strips, die de grondleggers waren van de Amerikaanse natie. Waarom vertrokken ze eigenlijk op een dag naar de bergen in het westen, met vrouw en kinderen, te voet, te paard of meestal per huifkar? Waarom gaven vanaf het einde van de 17de eeuw kolonisten uit het piepjonge Nieuw-Engeland of Virginia, nauwelijks bewoonde gebieden, de veiligheid van de dorpen aan de Atlantische kust op om richting zonsondergang te trekken, met alle gevaren van dien? Waarom trokken op hun beurt die Engelsen, Schotten, Ieren, Duitsers, Fransen, Scandinaviërs, wier ouders de ellende van Europa waren ontvlucht in de hoop hier een beter leven te vinden, naar het onbekende binnenland? Allen die zo resoluut en stoutmoedig de beschaving de rug toekeerden hadden daar goede redenen voor. Er waren veel jonge boeren bij, die er genoeg van hadden om als slaaf voor rijke landeigenaars te werken. Anderen konden de konkurrentie niet meer aan met de grote plantages met zwarte slaven. Tenslotte waren er de ambachtslieden die een nieuw bestaan zochten. Allemaal wilden ze ontsnappen aan de dreiging van armoede en ellende die hen wachtte in een maatschappij die weinig oog had voor misdeelden.

Bij elke nieuwe etappe die naar het westen werd afgelegd ontstonden nieuwe volksplantingen. Die gaven de grens aan met het nog «woeste» gebied, waar Indianen en bizons leefden. Zo ontstonden de «frontiers», de grens tot waar de landontginners waren gekomen. Gebieden die over het water bereikbaar waren vormden nieuwe «grensstreken»: het Mississippigebied bijvoorbeeld. Dan waren er de trappers die ook vaak via rivieren en beken tot in de geheimzinnige Rocky Mountains doordrongen. In diezelfde tijd maakten de karavanen zich op om over de weg naar Santa Fe de grote vlakte over te steken, op weg naar Oregon en Californië. Daarachter kwamen de goudzoekers, die de verborgen dalen van de Sierra Nevada doorzochten. En tenslotte de veefokkers, die met hun cowboys bezit namen van de uitgestrekte graslanden, voor zij eruit gewerkt werden door de landbouwers, zoals eerder de spoorweg en het leger de Indianen verjaagd hadden, de grote verliezers van deze «verovering».

HUIFKARREN EN MENSEN

Op de eerste tochten over de Appalachen heen werden tweewielige wagens met een paard ervoor gebruikt, of ook wel gewone lastpaarden waar de eigenaar achteraan liep. Maar later verscheen de Conestogahuifkar, die ondanks zijn pittige prijs (£ 100 in 1797), snel de markt veroverde. In die tijd kostte een paard een achtste van dat bedrag, en at het per dag ook nog voor bijna een shilling op. De onverwoestbare «Conestoga» ontstond aan het begin van de 18de eeuw in de dalen van Lancaster County, in Pennsylvania, en vooral in het dal waar de Conestogabeek stroomt (vandaar de naam). De kwaliteit van het eike- en populierehout in dat gebied kwam de uitstekende wagenmakers zeer van pas. Op het onderstel van eikehout werd een lange bak van essehout of populierehout gebouwd, aan de uiteinden wat hoger. Daardoor leek hij wat op een schip, en dat bezorgde hem zijn naam «schoener van de prairie». De maten waren als volgt: 4.90 meter bij 1,20 (diepte: 1,20 meter). De wielen: doorsnede vóór: 1,05 meter, doorsnede achter: 1,40 meter, met een ijzeren band van 1,25 cm eromheen! Op deze romp hielden populierehouten bogen op 1,60

Niets schijnt de rust van de bewoners van de Acoma-pueblo (Nieuw-Mexico) te kunnen verstoren. Zelfs niet de herinnering aan de karavanen van 150 jaar geleden...

meter van de bodem een dikke huif omhoog van wit katoen, waterdicht gemaakt met lijnolie. Oorspronkelijk noemde men die huif «Osnaburgzeil», naar de stad Osnabrück in Duitsland, waar de stof vandaan kwam. Met huif en al was de totale hoogte 3,30 meter, bij een leeggewicht van 1.350 tot 2.000 kilo en een laadvermogen van 3 tot 4.000 kilo.

DE OREGON TRAIL

In 1843 ging er voor het eerst een indrukwekkende karavaan op weg naar het verre Noordwesten. Honderdtwintig huifkarren en duizend mensen. Honderdduizenden andere emigranten zouden volgen (ongeveer 350.000) tot 1869, het jaar waarin de eerste transkontinentale spoorlijn klaar kwam. In de loop van zijn geschiedenis kostte die «Oregon trail» aan zo'n 20.000 pioniers het leven, dat wil zeggen één op de zeventien.

De dagindeling was als volgt. Om 4 uur 's morgens: ontwaken door een artilleriesalvo van de wachtposten. 6 uur: paarden en vee worden door de bewakers bij hun wagens gebracht. 6 tot 7 uur: ontbijt, afbreken en opladen van tenten en materiaal, inspannen en vertrek van de verkenners. 7 uur: vertrek. 12 uur: rustpauze en lichte maaltijd. 13 uur: vertrek. Rond 17 uur: opslaan van het kamp voor de nacht en het samenstellen van de wachtploegen voor het kamp (vier groepen, in dienst van 20 uur tot 4 uur in de morgen). Van 18 tot 20 uur: maaltijd en ontspanning.

Sommige families bezaten behalve hun paarden meer dan 4 of 5 koeien. Daarom werden er twee karavanen geformeerd. De ene, de «lichte karavaan», bestond uit de wagens van de eigenaars van minder dan 5 dieren. De andere, de «koeienkaravanen», bestond uit 60 wagens in 15 groepen van vier. De lichte karavaan ging voorop. Snelheid: 25 tot 30 km per dag...

Langs de weg die de pioniers volgden zijn vele spooksteden terug te vinden...

KLEINE HANDEL EN GROTE BOEVEN

De verkenner of gids was van het grootste belang.Heel wat trappers, die zich uit de bonthandel hadden teruggetrokken, namen dat baantje aan. Zij wisten alles van het woeste gebied af: van het klimaat, van de grond, van de... Indianen. Arapahoes, Comanches, Kiowa's, Pawnees en Sioux hadden wel zin in het vee van de emigranten, omdat die zich al te zeer te buiten waren gegaan aan de bizon, waarvan de Indianen bestonden. Nu waren de zaken omgekeerd... Toch overvielen ze maar hoogst zelden karavanen. Soms stormden 3 of 400 Indianen op een karavaan af, maar dat was geen reden tot paniek. Vaak hadden ze er plezier in schrik aan te jagen, in de hoop dat toekomstige karavanen van hun gebied weg zouden blijven. Men moest ze maar gewoon laten komen en goed zijn wapens tonen, echter zonder die te gebruiken.

Soms was een kleinigheid ook voldoende om ze te kalmeren: wat stoffen, dekens, zakspiegeltjes, sieraden... maar vooral alcohol! Voor een fles vuurwater was de Indiaan tot alles bereid. Dat ze bij de verkoop ook nog vaak bedrogen werden spreekt haast vanzelf...

Soms echter verliep de ontmoeting minder gemoedelijk. Zoals in 1828, langs een zijrivier van de Canadian River, waar een groepje pioniers was neergestreken. Twee van hen waren wat afgedwaald en werden overvallen door Indianen, die de een doodden en de andere zwaar verwondden. De kameraden van de slachtoffers begroeven de dode en vervoerden de gewonde 50 km, tot ook hij stierf. Nauwelijks was de begrafenis achter de rug of de Indianen doken op aan de andere oever. Allemaal werden ze meteen neergeknald door de mensen van de karavaan. Ze trokken verder, maar eenmaal aan de oever van de Arkansas, troffen ze een grote macht van vrienden van de neergeschoten Indianen. Ze stelden zich tevreden met het stelen van de paarden en het vee, en dwongen de pioniers zo te voet verder te gaan, omdat ze hun huifkarren op de vlakte moesten achterlaten!

J.-L. LECHAT

TON en TINNEKE

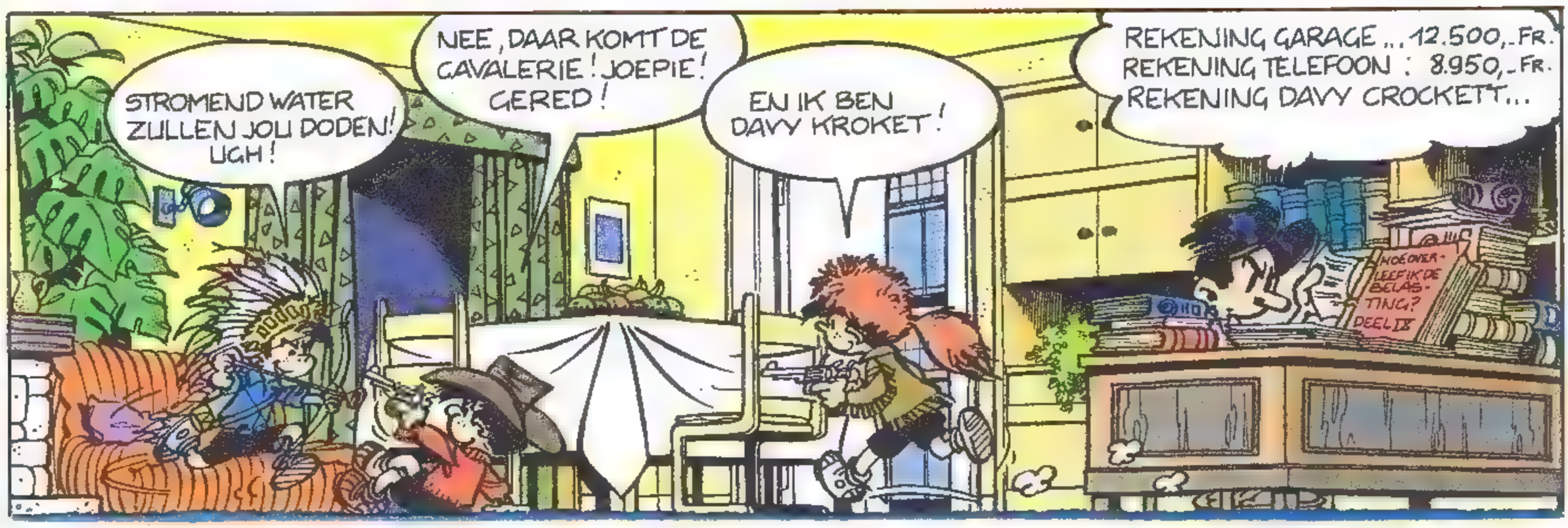

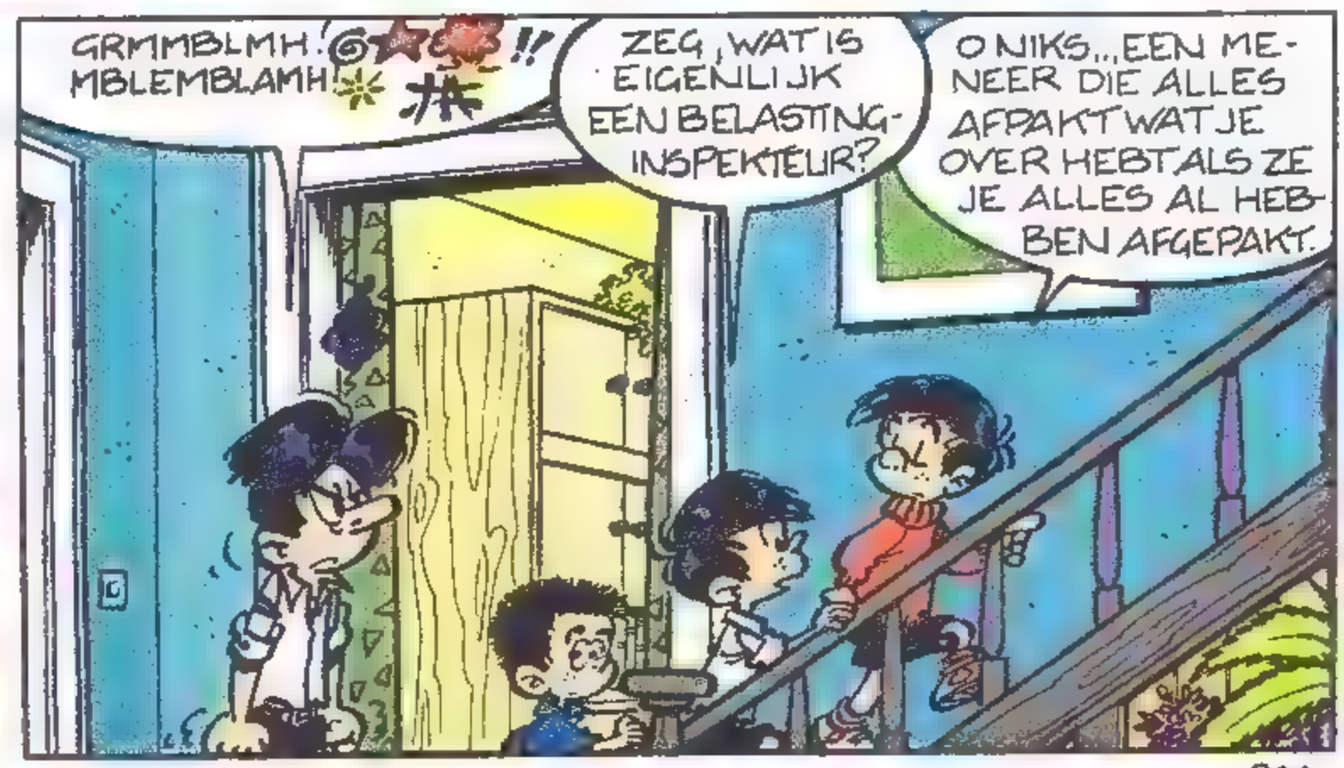

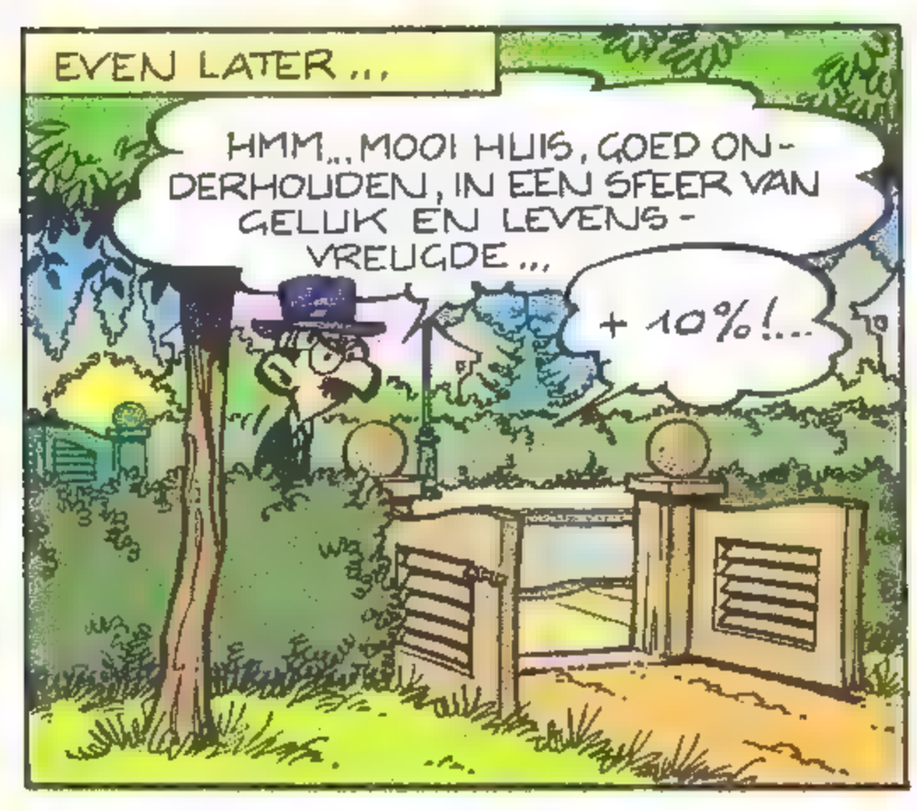

MENEER TON, VERONDERSTEL IK?
JAWEL! KOM BINNEN, MIJN WAARDE MENEER, VERPELUTEREN!

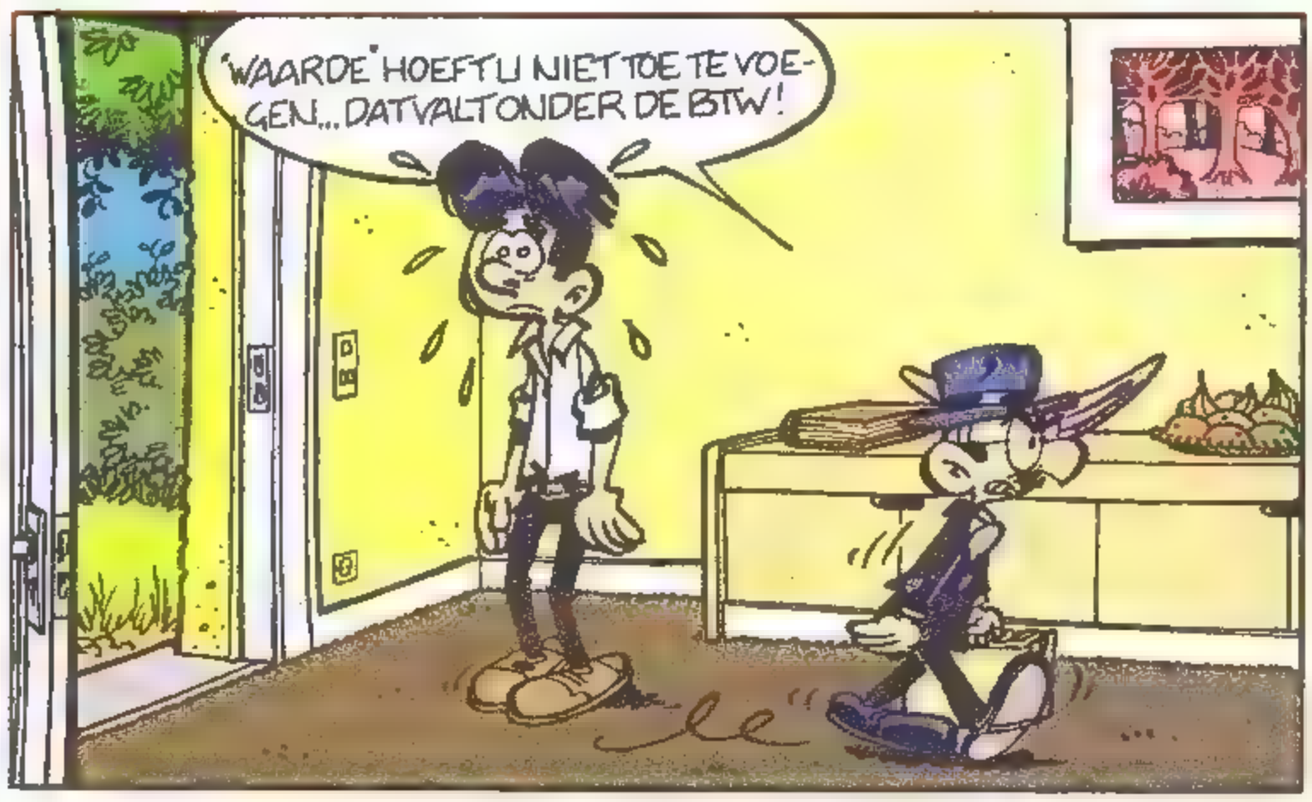
'WAARDE' HOEFT U NIET TOE TE VOEGEN... DAT VALT ONDER DE BTW!

EH... GAAT U ZITTEN! WILT U IETS HEBBEN?
DAAR KOM IK VOOR, JA!

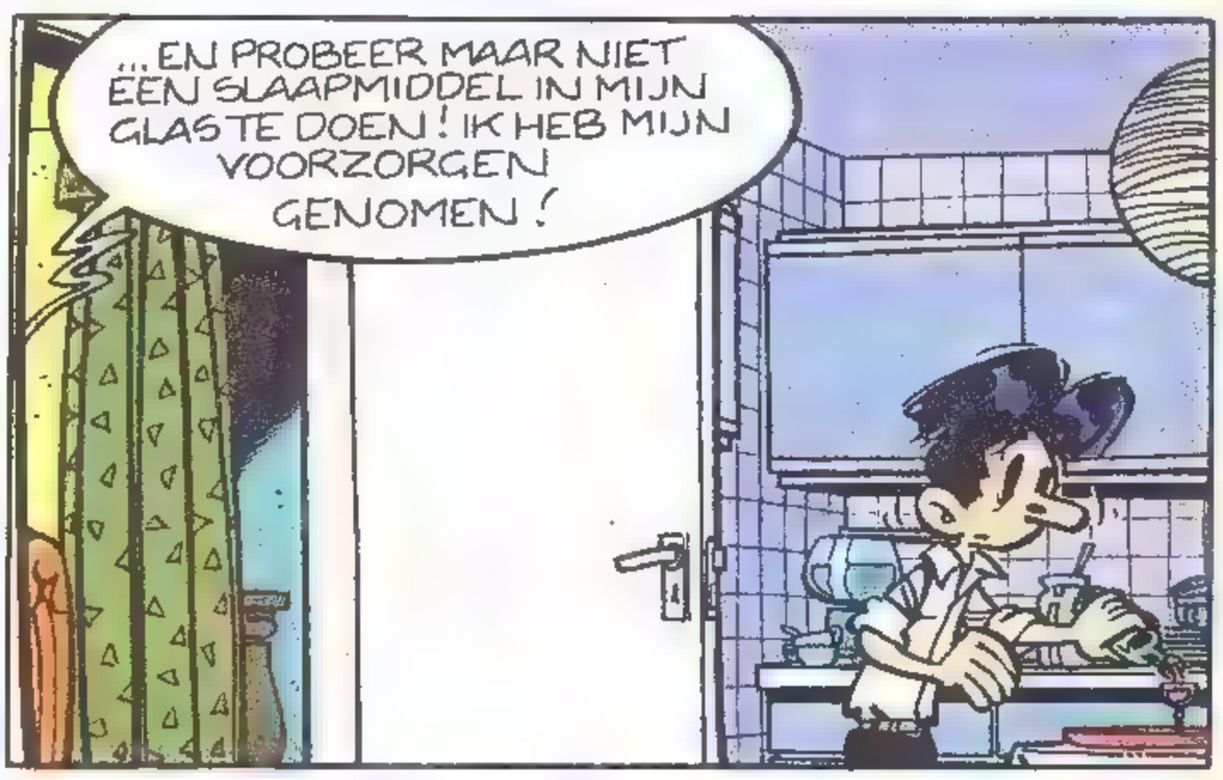
...EN PROBEER MAAR NIET EEN SLAAPMIDDEL IN MIJN GLAS TE DOEN! IK HEB MIJN VOORZORGEN GENOMEN!

KIJK EENS... IK HOOP DAT U EVEN TIJD HEBT. IK LEES ZO GRAAG DE REKENINGEN VAN MIJN TOEKOMSTIGE SLACHTOFFERS...
IK BEN ERBIJ... IK HEB EEN SADIST GETROFFEN...

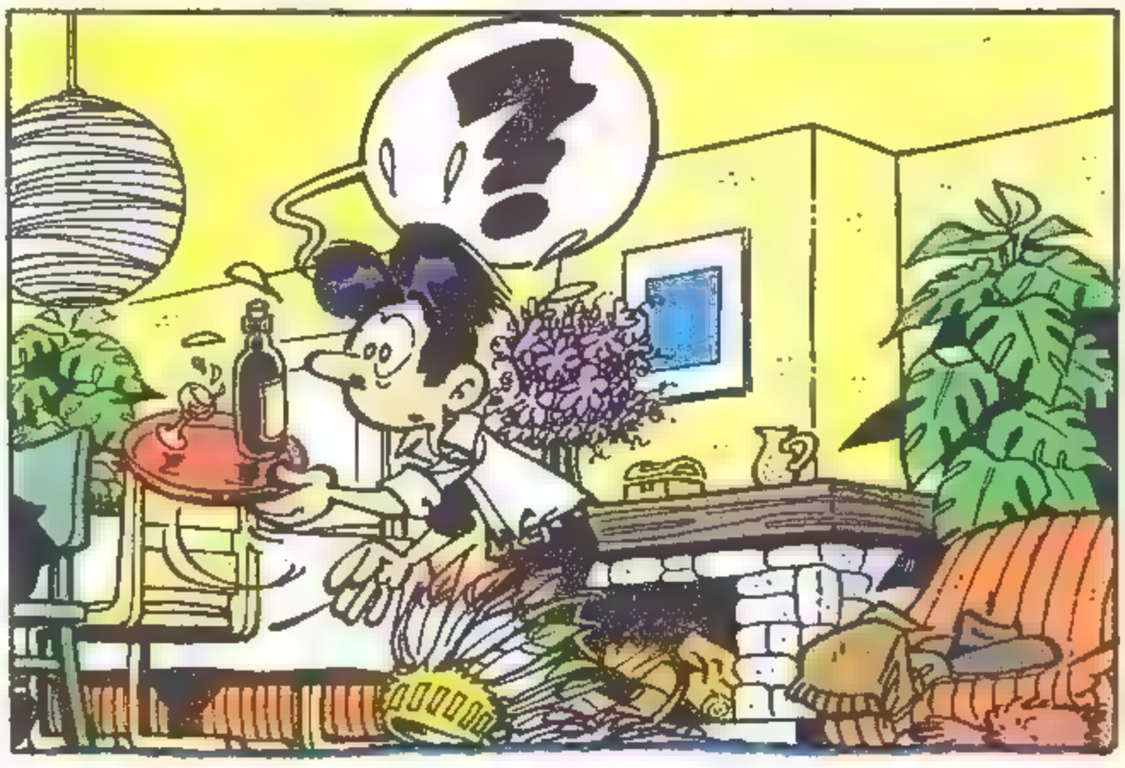
?

968.

AAAH!
IK DENK ZELFS DAT IK ZE EEN PAAR KEER GALEZEN, MENEER TON...

HET... HET SPIJT ME... DE KINDEREN HEBBEN DIT LATEN ROND-SLINGEREN EN...
?

?!
GEEF HIER!

SLA OM

TON en TINNEKE

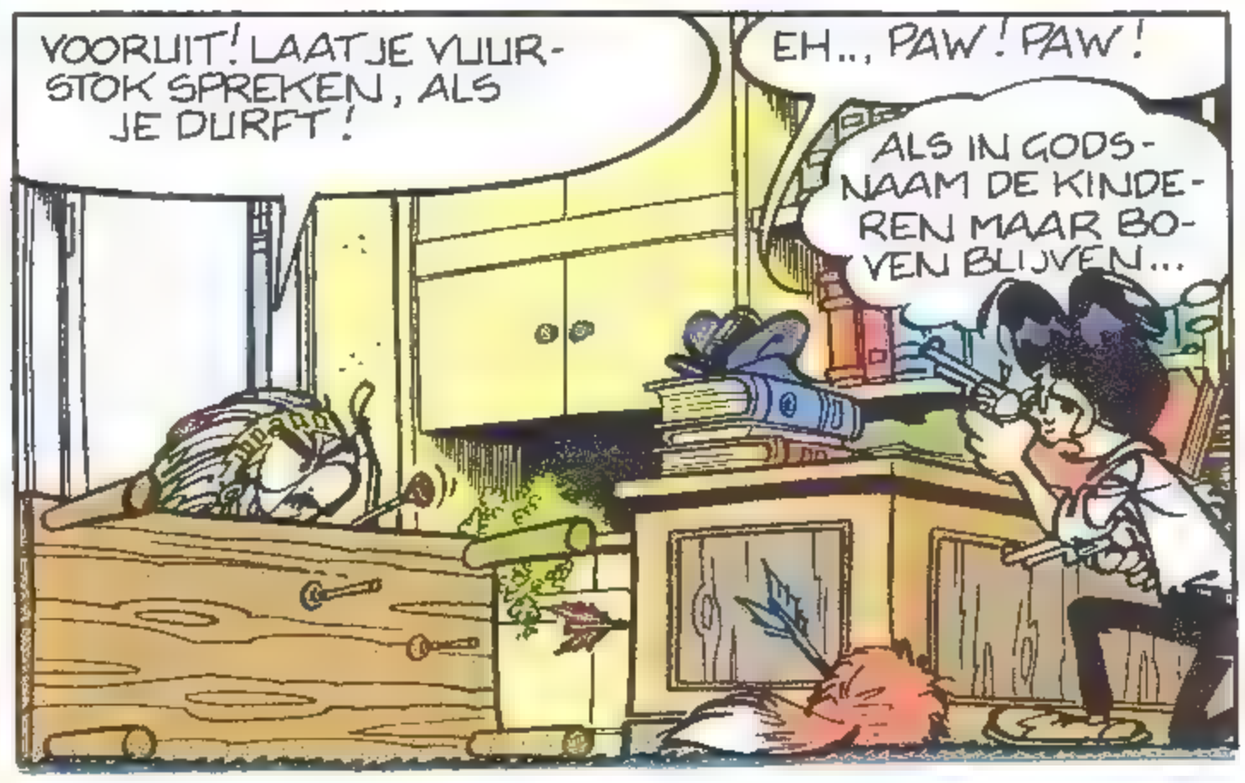

Einde

EEN WAAR VERHAAL

JOAQUIN MURIETTA, EEN DESPERADO VAN TWINTIG JAAR OUD

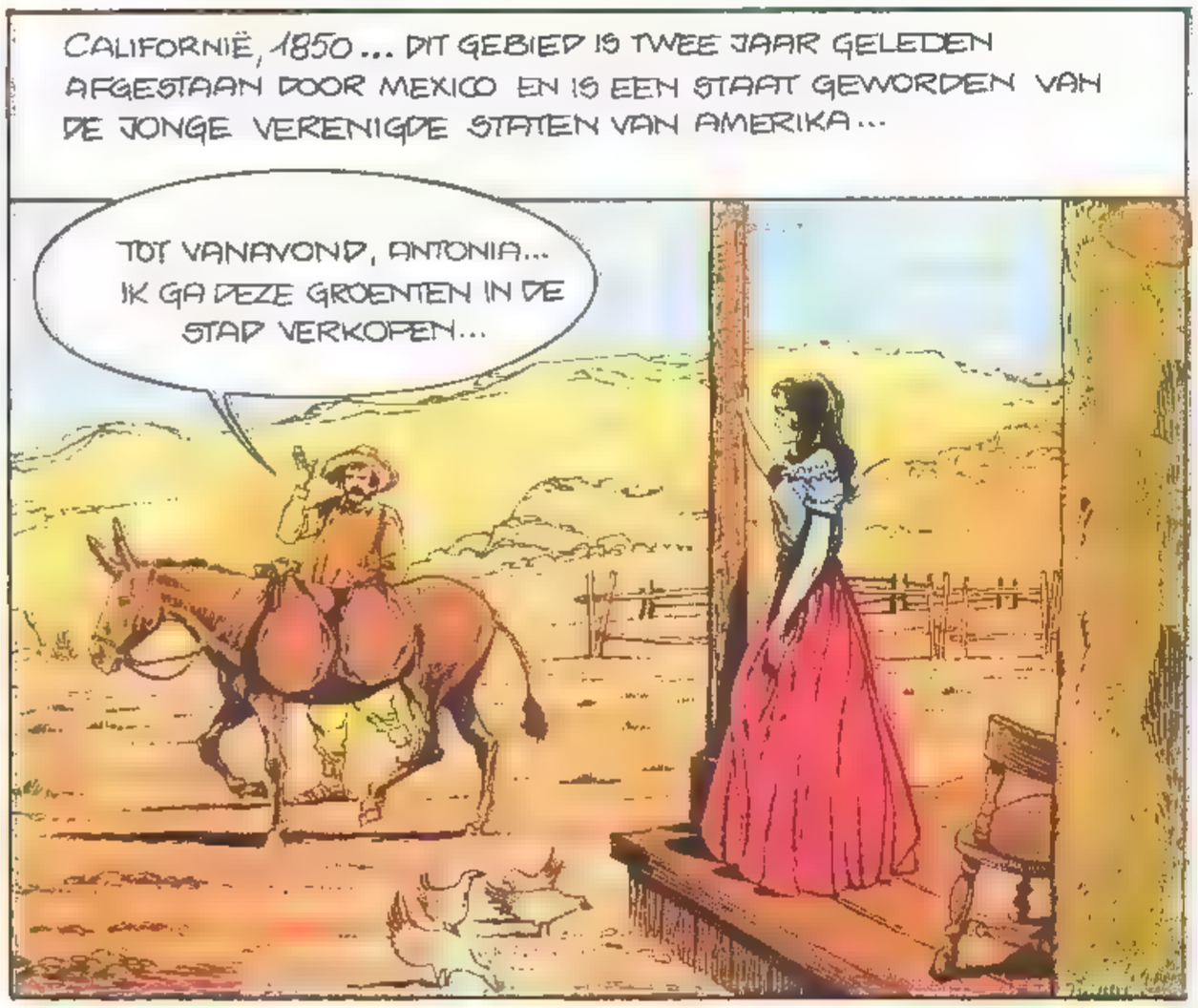

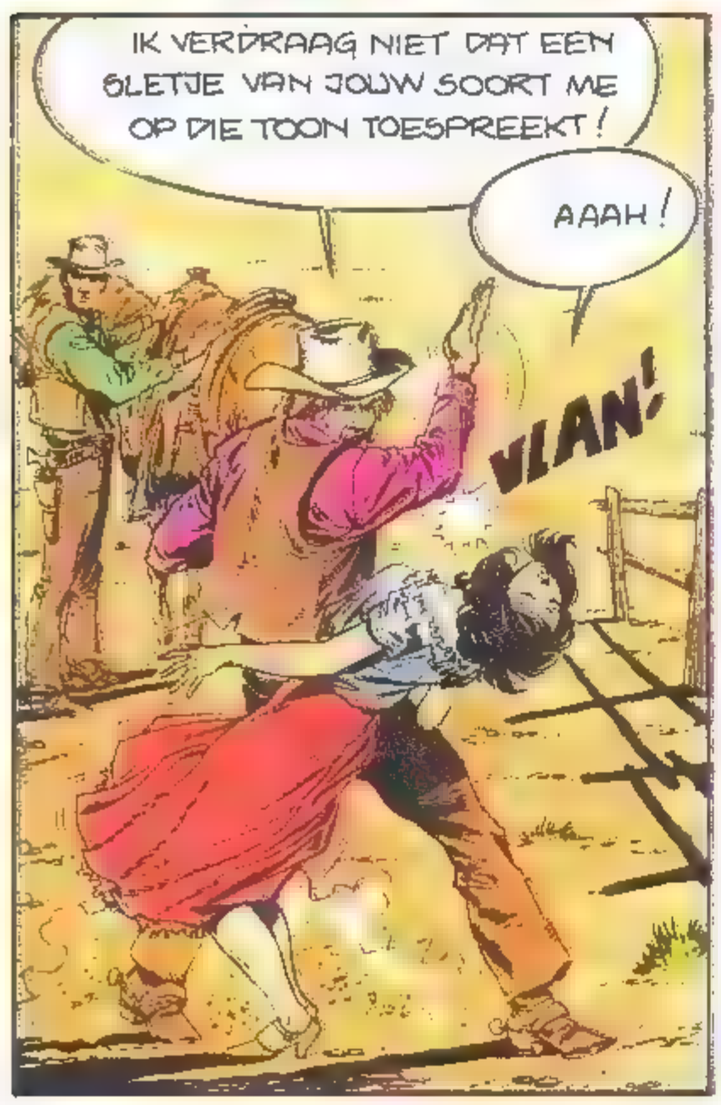

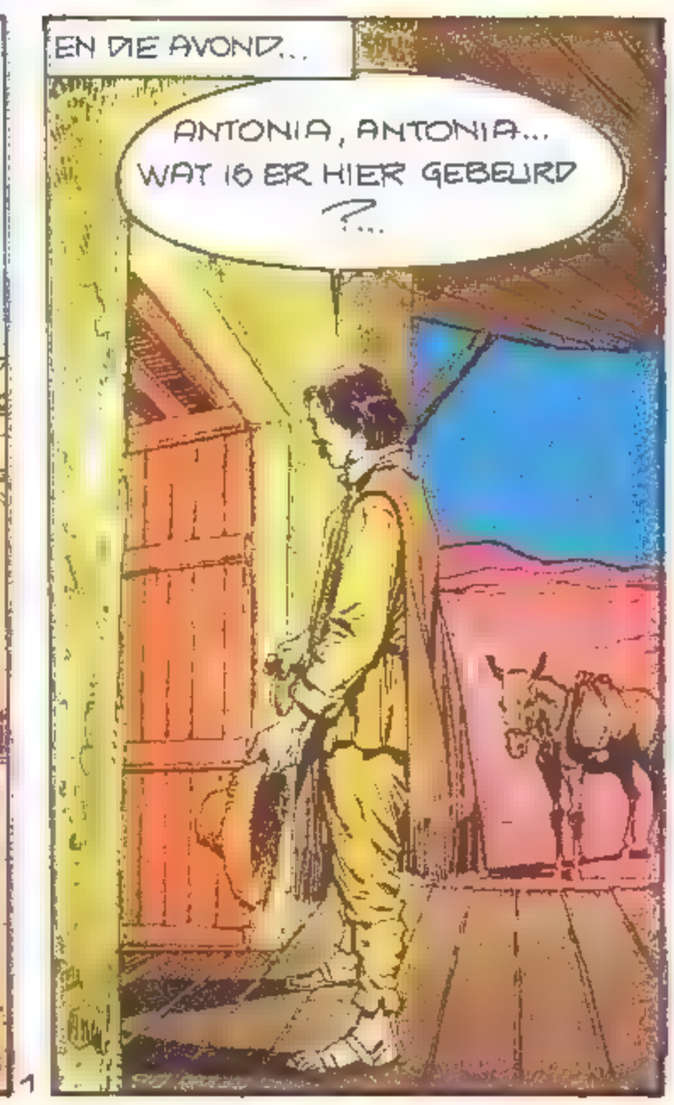

SLA OM

JOAQUIN MURIETTA, EEN DESPERADO VAN TWINTIG JAAR OUD

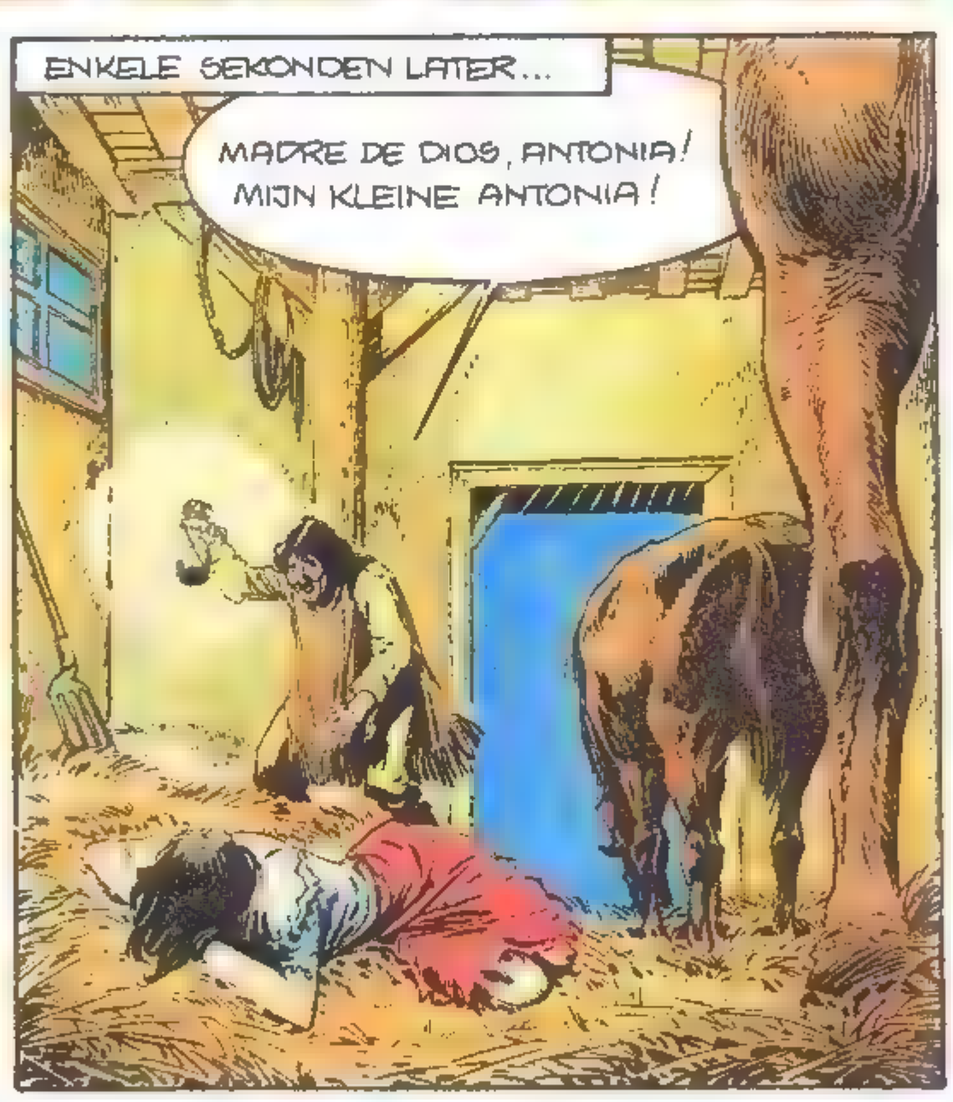

VOOR DE ANDERE BARBEZOEKERS HEBBEN KUNNEN REAGEREN, IS JOAQUIN MURIETA OP EEN PAARD GESPRONGEN...

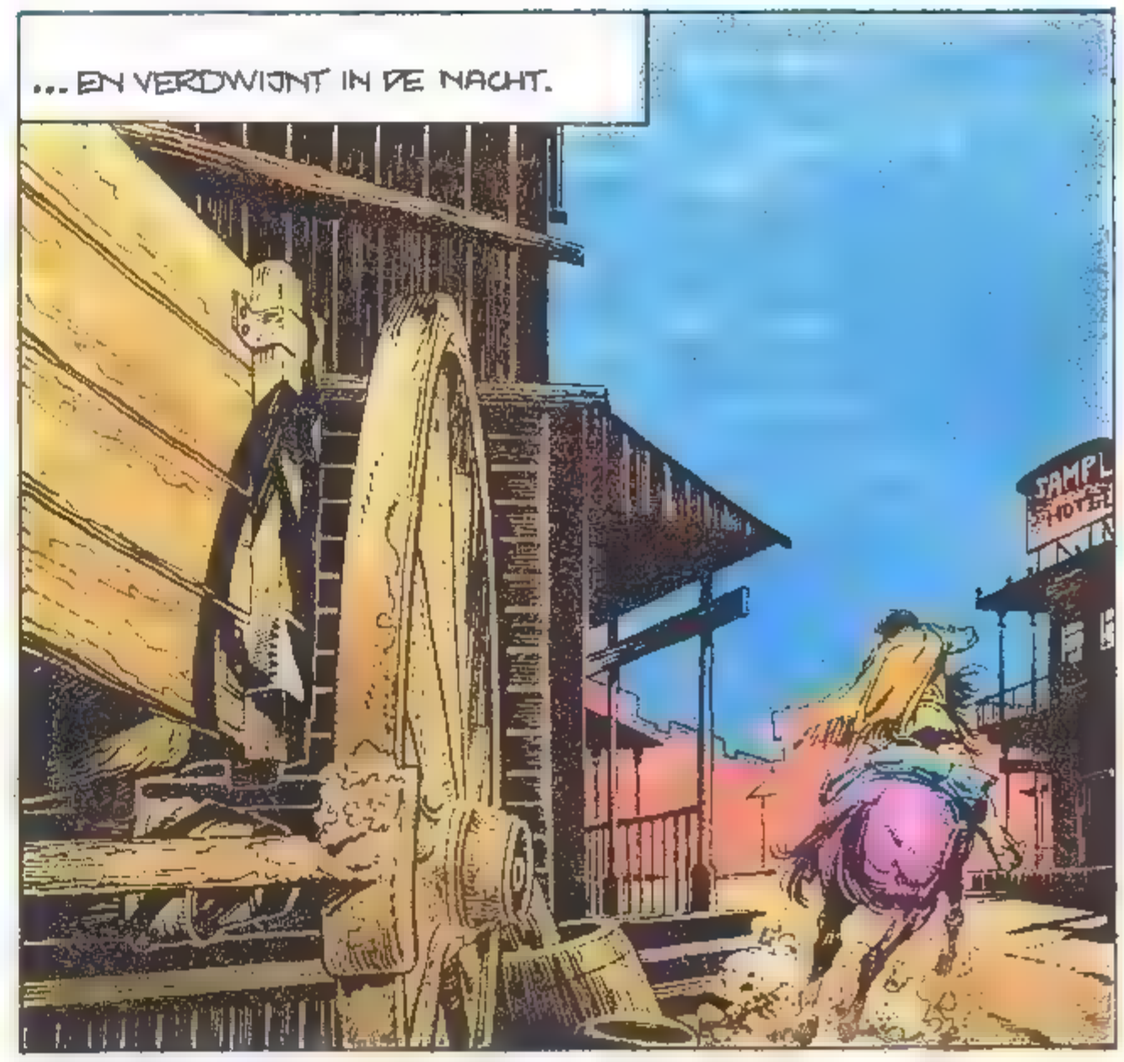
... EN VERDWIJNT IN DE NACHT.

DE WREKER HEEFT ZICH TERUGGETROKKEN BIJ VRIENDEN...
IK KAN ONMOGELIJK NAAR HUIS GAAN. DAAR ZAL DE POLITIE MIJ OPWACHTEN!...
BROERTJE, OP EEN SEKONDE BEN JE EEN OUTLAW GEWORDEN!...

DAT KAN ME NIET SCHELEN! WAT HEBBEN DE GRINGO'S MIJ AANGEDAAN! IK HAAT HEN! IK VERKLAAR HEN DE OORLOG.

VANAF DIT MOMENT WORDT JOAQUIN DE SCHRIK VAN ALLE AMERIKAANSE EIGENAARS IN DE STREEK ...
JE GELD OF IK KNAL JE NEER!
NIET TEGENSTRIBBELEN, ELLIOT! DOE WAT DEZE MENEER JE VRAAGT!

ANDERE OUTLAWS, ALLEMAAL VAN MEXICAANSE AFKOMST, KOMEN ZICH BIJ HEM AANSLUITEN NU HIJ EEN PRIJS OP ZIJN HOOFD HEEFT.

DE AANVALLEN OP POSTKOETSEN VOLGEN ELKAAR OP...
UW LADING GOUD, AMIGO! EN DIE VROUW MOET ME HAAR JUWELEN GEVEN!
HET IS EEN SCHANDE. IK ZAL ME BEKLAGEN BIJ MIJN SENATOR!

SLA OM

JOAQUIN MURIETTA, EEN DESPERADO VAN TWINTIG JAAR OUD

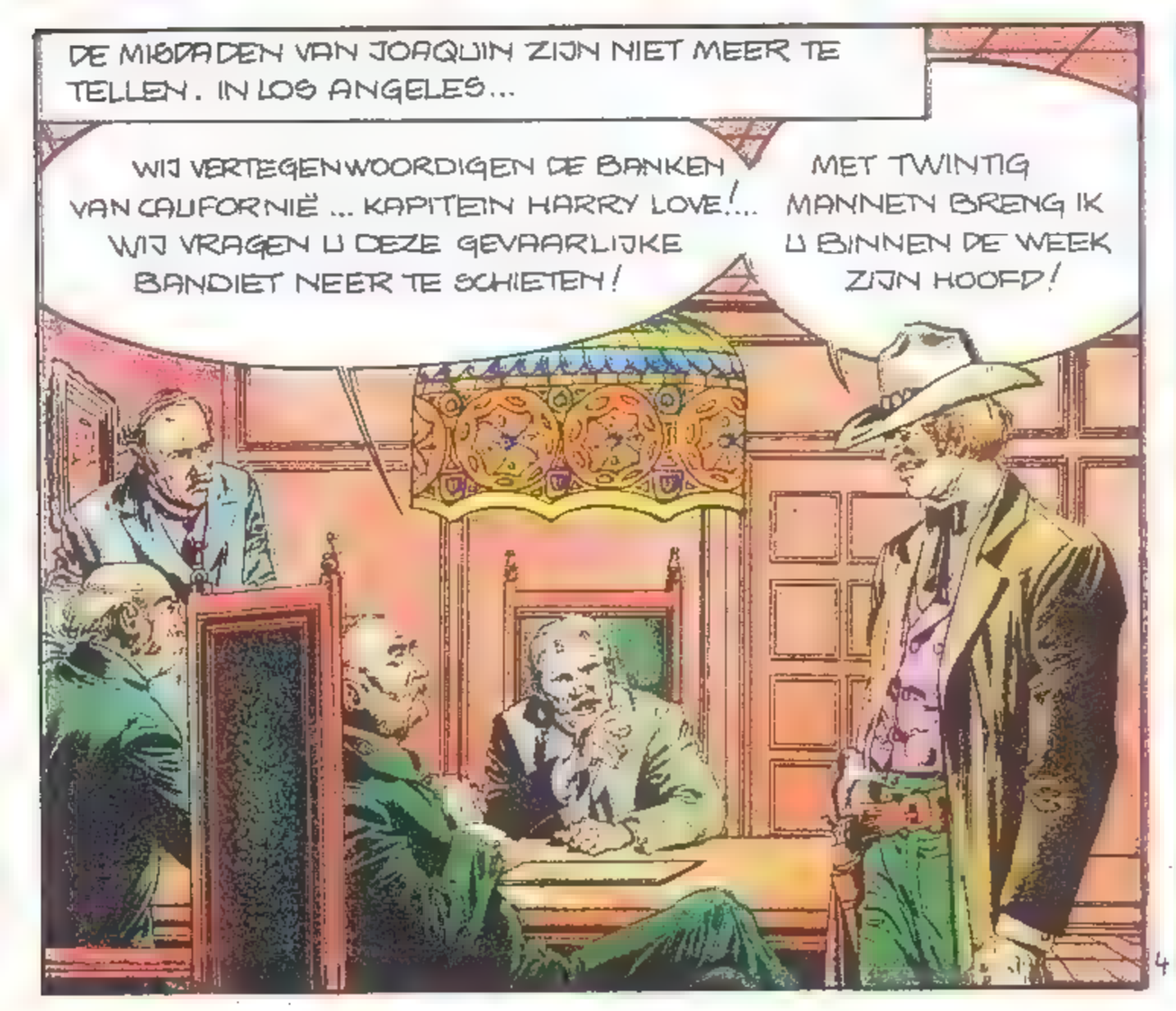

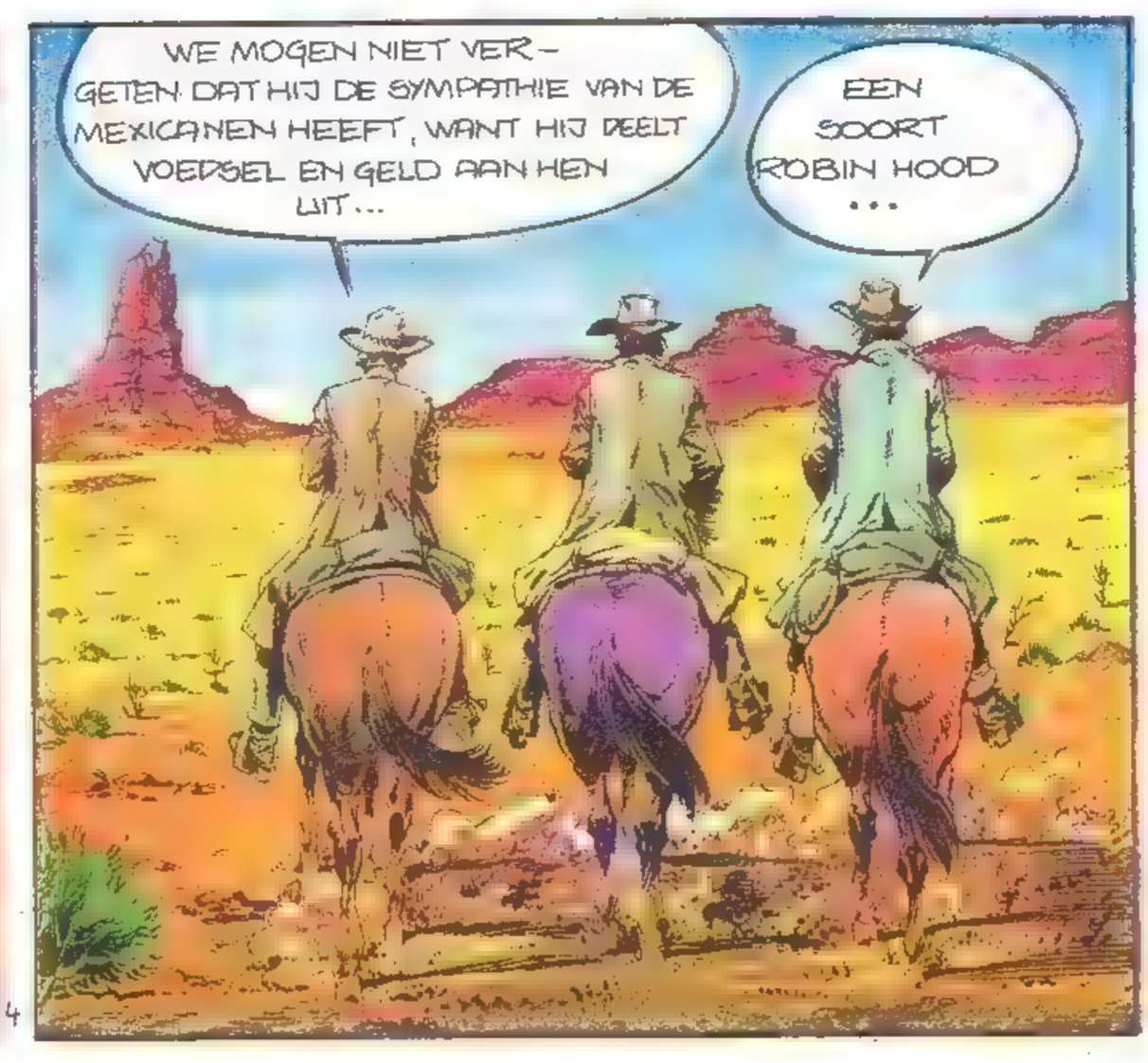

MAAR ZEER SNEL KRIJGT HARRY LOVE VOOR VEEL GELD DE HULP VAN PRIMA VERKLIKKERS...
MEN VERTELT DAT HIJ ZIJN KAMP HEEFT OPGESLAGEN IN DE HEUVELS OM HET MEER VAN TULU!

EN OP EEN AVOND IN DE ZOMER VAN 1853...
VANAF NU GEEN WOORD MEER! WE NEMEN GEEN RISIKO'S! ALS WE HEM NIET LEVEND TE PAKKEN KRIJGEN IS DAT GEEN RAMP!

WAT EEN PRACHTIGE NACHT!
WE GAAN SLAPEN, PABLO! MORGEN OVERVALLEN WE DE RIVER BANK!

MAAR PLOTSELING
GEEF JULLIE OVER VLUCHTEN IS ONMOGELIJK!

NOOIT!
VUREN WAT JE KUNT!

EN EEN PAAR DAGEN LATER...
HEREN, HET HOOFD VAN JOAQUIN IS IN DEZE ZAK! IK HEB MAAR EEN WOORD!

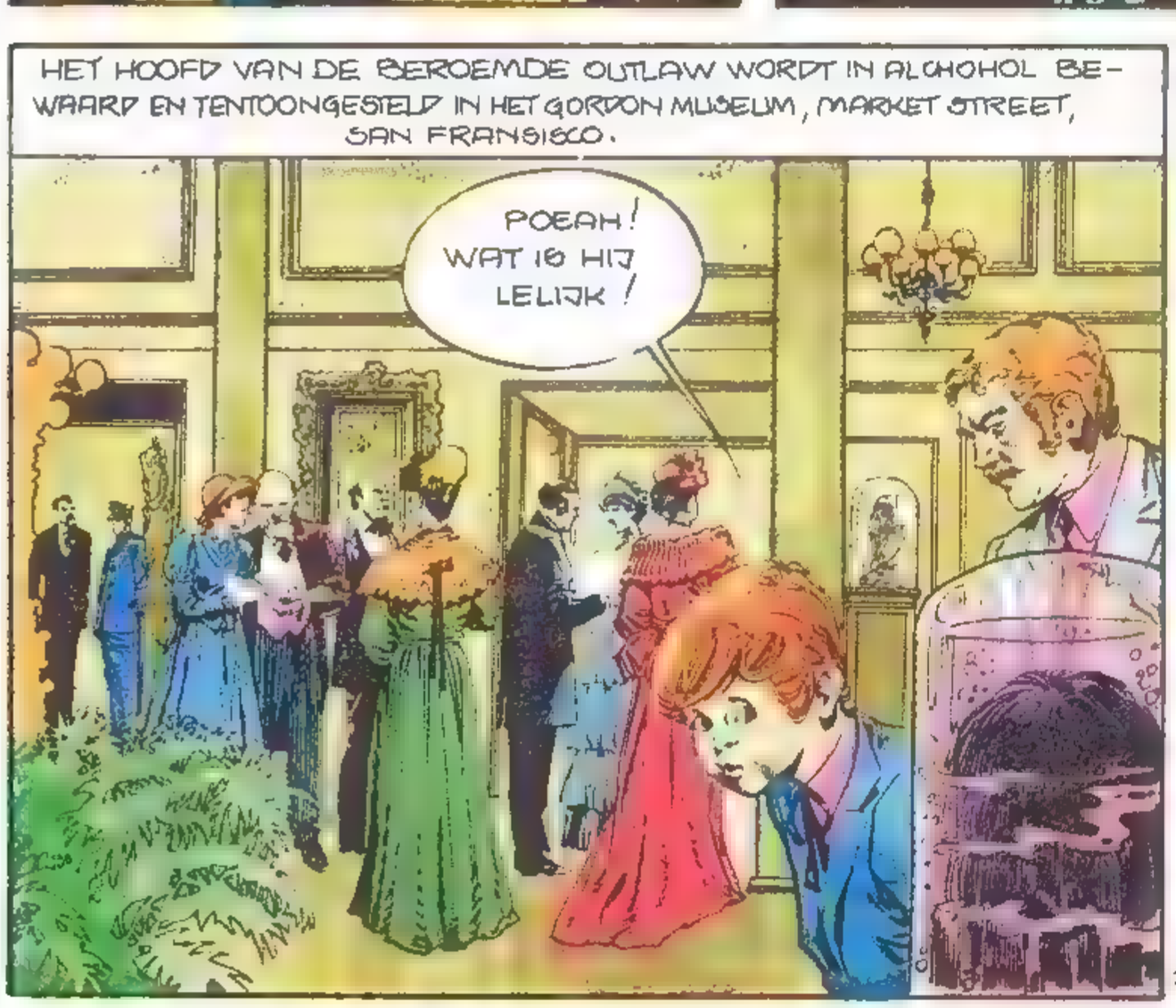
HET HOOFD VAN DE BEROEMDE OUTLAW WORDT IN ALCOHOL BEWAARD EN TENTOONGESTELD IN HET GORDON MUSEUM, MARKET STREET, SAN FRANSISCO.
POEAH! WAT IS HIJ LELIJK!

PAS DE AARDBEVING VAN 1905 DOET DIT SINISTERE RELIKWIE VOOR IMMER VERDWIJNEN. NADERHAND IS HET PUBLIEK DE NAAM VAN JOAQUIN MURIETA, DE DESPERADO DIE SLECHTS TWINTIG WAS, VERGETEN...

EINDE

SERGIO LEONE

«Once upon a time in America», waarin op grandioze wijze de geschiedenis van het Amerikaanse gangsterdom wordt verteld, is een van de meest belovende films van 1984. Toch blijft Sergio Leone, de maker, allereerst de onbetwiste meester van de «spaghetti-western»... «For a fistfull of dollars», «For a few dollars more», «The good, the bad and the ugly» en vooral «Once upon a time in the west» behoren inmiddels tot de klassieken uit de filmkunst. Leone vertelt er meer over.

Als in de jaren '50 in Cinecittà een regisseur ziek was of gewoon geen zin meer had, dan werd er gewoonlijk een beroep gedaan op de jonge Sergio Leone. Aan hem danken we de beroemde brand van Rome uit de roemruchte film «Quo Vadis» van Mervyn Leroy. Hij verzorgde de onvergetelijke wagenrennen uit «Ben Hur» van William Wyler en bijna de gehele «Laatste dagen van Pompeii» van Mario Bonnard. In die tijd waren groots opgezette films met thema's uit de Oudheid in zwang. In een sfeer van sandalen en paleizen van nep-marmer maakte hij ook zijn echte regie-debuut. In 1960 had zijn eerste film het sukses dat bij het onderwerp paste: «De Colossus van Rhodos». Maar voor het merendeel der filmliefhebbers blijft Sergio Leone toch de schepper van een genre waarin hijzelf de onbetwiste meester was: de «spaghetti-western».

Hoe kwam zo'n rasechte zuiderling nu toch terecht in het gezelschap van de veroveraars van het westen? «Het verband is veel eenvoudiger dan je denkt,» zegt hij zelf. «Homerus is voor mij de grootste western-auteur die ooit geleefd heeft. Het beleg van Alamo is een beetje het beleg van Troje. Achilles, Odysseus, Hektor en Agamemnon gedragen zich in de Ilias als echte sheriffs, en ze doen het nog prima ook. De oude, originele mythen hebben de western bezield, tot de entourage van de Far West zelf weer een universele mythe werd, waarin iedereen zichzelf herkent. De western is een genre dat je in staat stelt alle thema's aan te pakken. Als je «Voor een handvol dollars» hebt gezien begrijp je dat. Ik kwam op het

«De Amerikanen hebben de western ontaard»

sterren die ze nu zijn. De een heb ik aangenomen vanwege zijn manier van lopen, de ander om zijn gezicht. Je zult zeggen dat Henry Fonda, die in 'Once upon a time in the west' speelt, niets van een middelmatig akteur heeft. Dat is zo. Maar zijn talent was zo buitengewoon dat hij zich kon distanciëren van

idee voor die film toen ik een klassieke Japanse film had gezien, «De zeven samourais» van Kurosawa. Het verhaal kwam erg dicht bij een universeel thema dat al door Goldoni gebruikt was in zijn «Knecht van twee meesters». Ik heb de commedia dell'arte-sfeer gekozen omdat ik dacht dat dat thema het in de vorm van een western helemaal niet slecht zou doen. Als jochie in Napels was ik verzot op de Siciliaanse mario-netten die kermisgasten in de stad vertoonden. Overal waar ze kwamen vroegen ze eerst naar de gewoonten van de plaatselijke notabelen. Daarna gaven ze hun personages karaktertrekken van de pastoor, de burgemeester of de apotheker... Op diezelfde manier praat ik, via Clint Eastwood, over de problemen van onze maatschappij. Al mijn politieke hersenschimmen, mijn desillusies, zie je in die films, zoals je die van Chaplin in de zijne ziet. Volgens mij heeft «Modern Times» meer voor het socialisme betekent dan alle vakbonden bij elkaar! Omdat ik gevormd ben in de school van het Neorealisme, sta ik ongetwijfeld dichter bij de werkelijkheid dan de Amerikanen die de mythe van de western ontaard hebben. Voor ik een film maak, dokumenteer ik me terdege. Ik ben erachter gekomen dat de verovering van het westen met veel meer geweld gepaard is gegaan dan de Hollywoodfilms tonen. Naar het westen trekken was toen veel gevaarlijker dan nu een ruimte-uitstapje maken. Ik denk dat je dat maar beter niet kunt verbloemen. Als jonge mensen dingen zien in Amerikaanse films, als mensen bijvoorbeeld nauwelijks gedeerd lijken te worden door de kogels die hen treffen, kunnen ze gaan denken dat geweld een spelletje is en moord een

kleinigheid. De werkelijkheid is heel wat anders. Voor mij is de taak van de akteur het vertalen van de ideeën van de maker. Ik kies mijn spelers naar het portret dat ik gemaakt heb van mijn figuren. Ik let vooral op hun uiterlijk. Meestal werk ik met spelers van het tweede garnituur. Het zou me werkelijk moeilijk vallen mijn eigen ideeën te laten uitdragen door een echte, sterke, getalenteerde persoonlijkheid. Toen ik Clint Eastwood en Charles Bronson leerde kennen waren ze nog niet de zijn sterke persoonlijkheid. Ik neem nooit een groot akteur uitsluitend vanwege zijn beroemde naam.

Ik geloof dat 'Once upon a time in the west' mijn meest geslaagde film is. Ik ben ook erg tevreden over de kerkhofscène aan het eind van 'The good, the bad and the ugly'. Maar als er van alle films die ik tot nu toe gemaakt heb maar één klein stukje mocht overblijven, dan zou ik kiezen voor de uitroeiing van het gezin in 'Once upon a time in the west'».

Jean-Louis LECHAT

Ons leerzame hoekje
DE DEMONTABELE COWBOY

GEMONTEERDE DEMONTABELE COWBOY

HOED KAN ERAF

hoofd kan afgeschroefd (handig bij het waken voor schutters in de rug).

de sjaal zit los

sigaret kan eruit (en aan en uit). Type 'eigengerold'

vest kan uit

baard is scheerbaar

handen zitten los

revolver kan uit holster

broek afzakbaar

laarzen kunnen uit (niet 's avonds: gezwollen voeten).

de sporen zijn ook demontabel

dankzij grote voeten overal te plaatsen.

naar keuze: cactus om in de verte te plaatsen

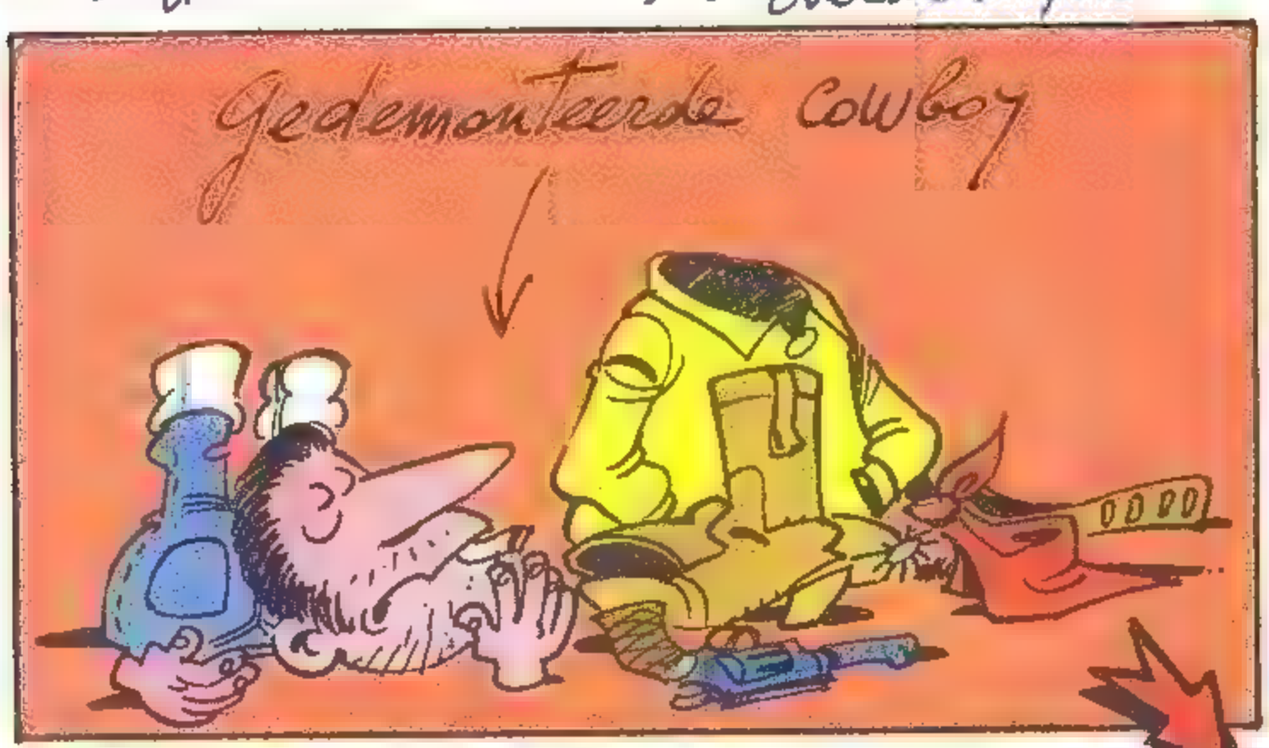

EEN DEMONTEERBARE COWBOY DEMONSTREERT GRAAG ZIJN RIJDIER. HET RIJDIER VAN DE COWBOY BLIJKT ECHTER, HOE MONTER OOK, BIJ DEMONSTRATIE NIMMER DEMONTEERBAAR TE ZIJN.

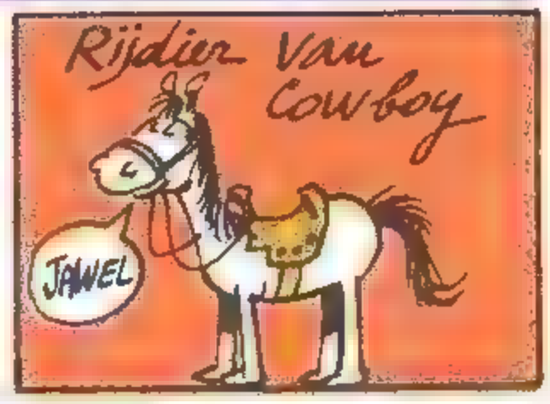

Klanknabootsingen te gebruiken in combinatie met demonteerbare cowboy

PAW PIF PAF!
PANG KLOPS!
KATAKLOP KATAKLOP PIOEEE

En een gedemonteerde cowboy is binnen een mum van tijdweer gemonteerd.

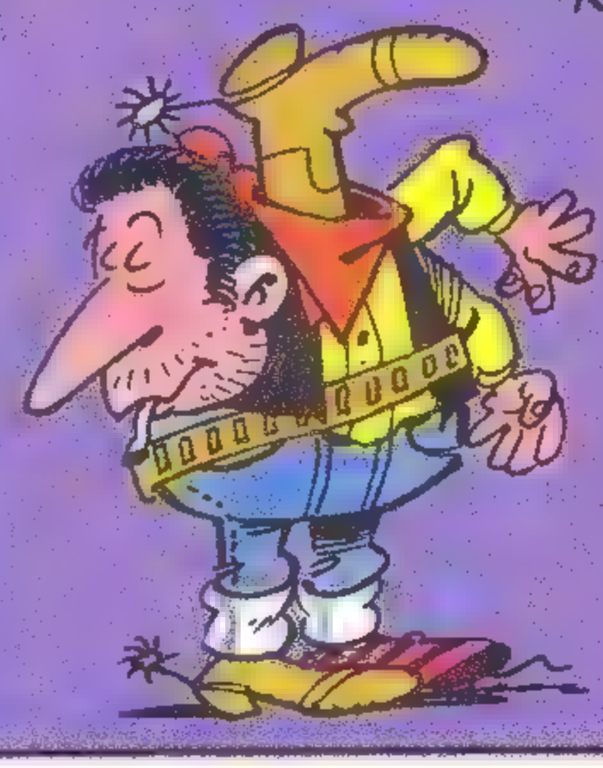

Ruimte voor duim om blad om te slaan.

Stukje wit op slecht ingedeelde pagina

OPGEPAST! De cowboy mag dan demonteerbaar zijn, hij is niet wasbaar: dan krimpt hij! Cowboy gewassen op + 60° →

Handtekening ↳ DIDGÉ 84.

HET BAL VAN DE HUURLINGEN VERVOLG

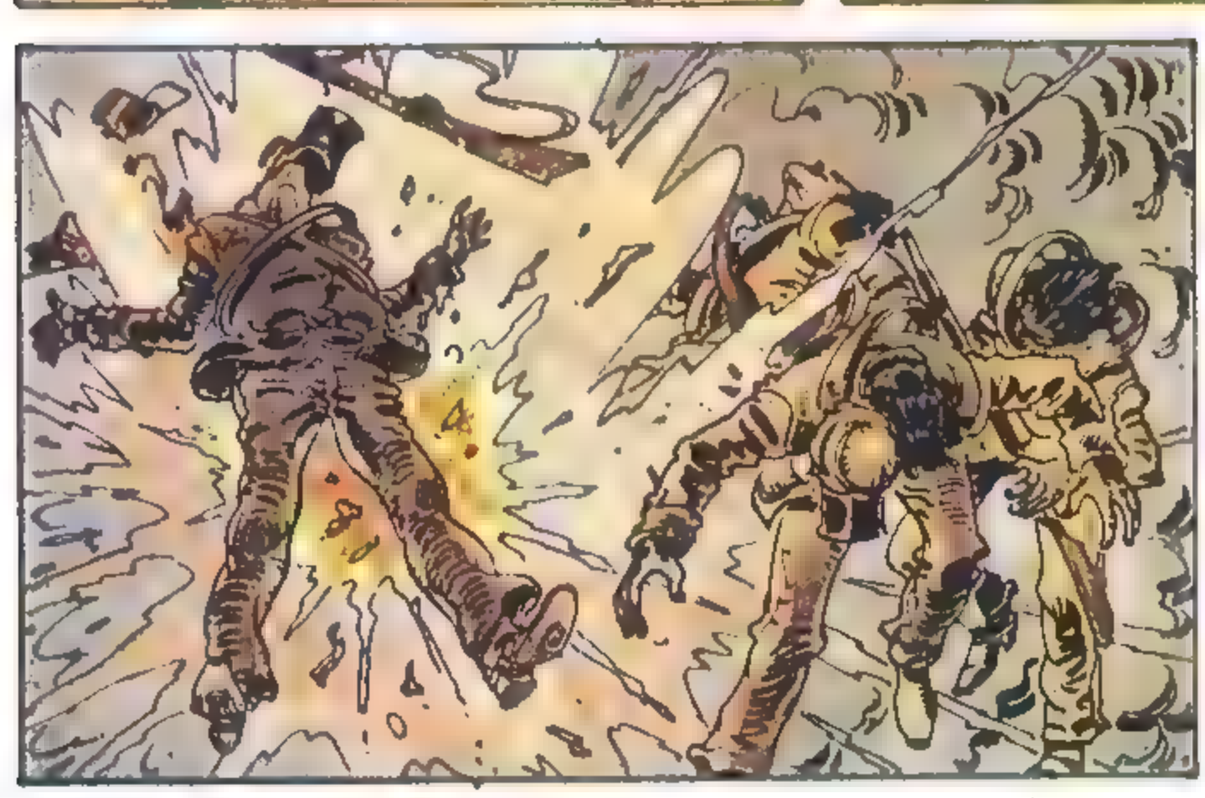

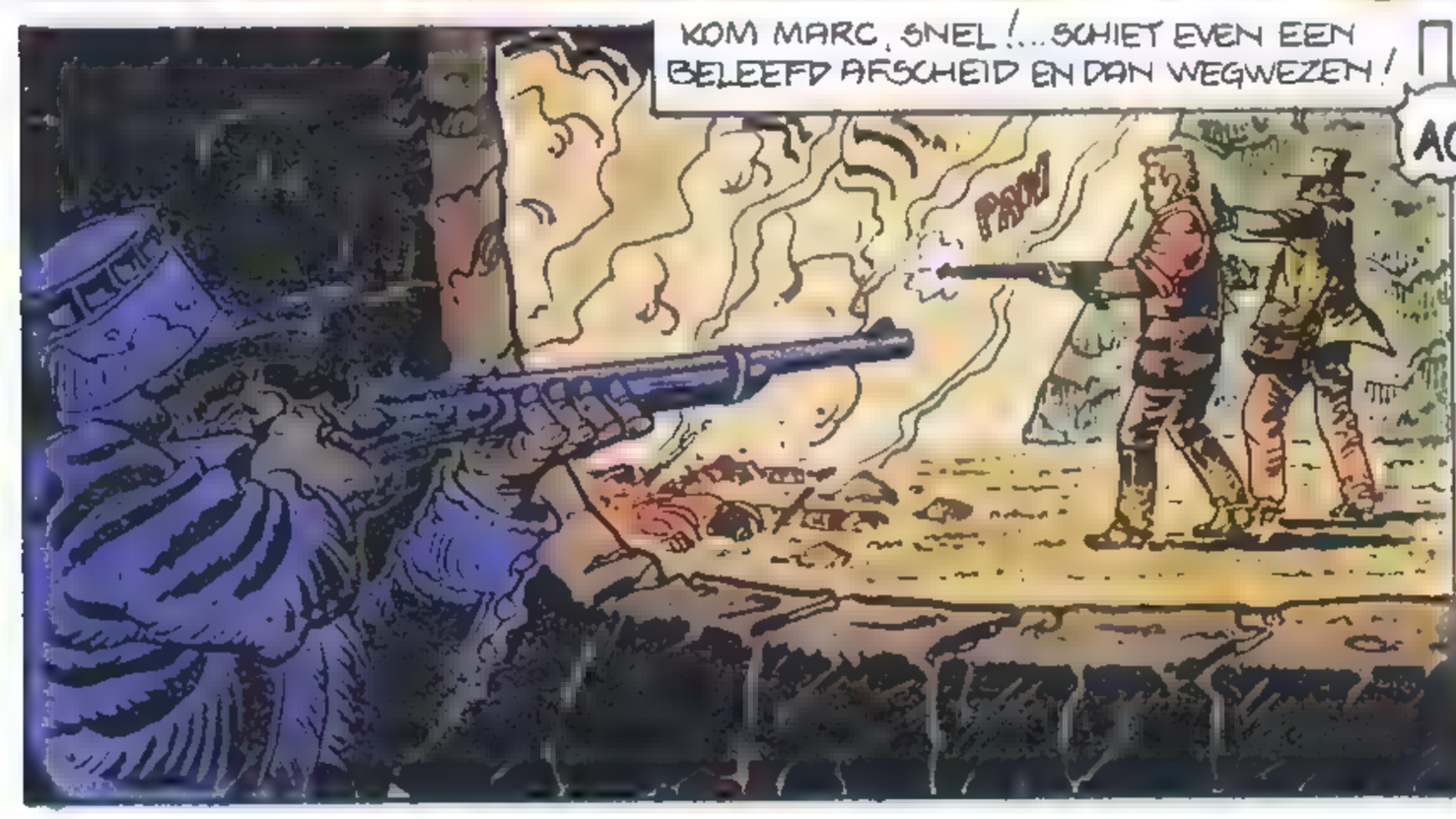

SLA OM

HET BAL VAN DE HUURLINGEN

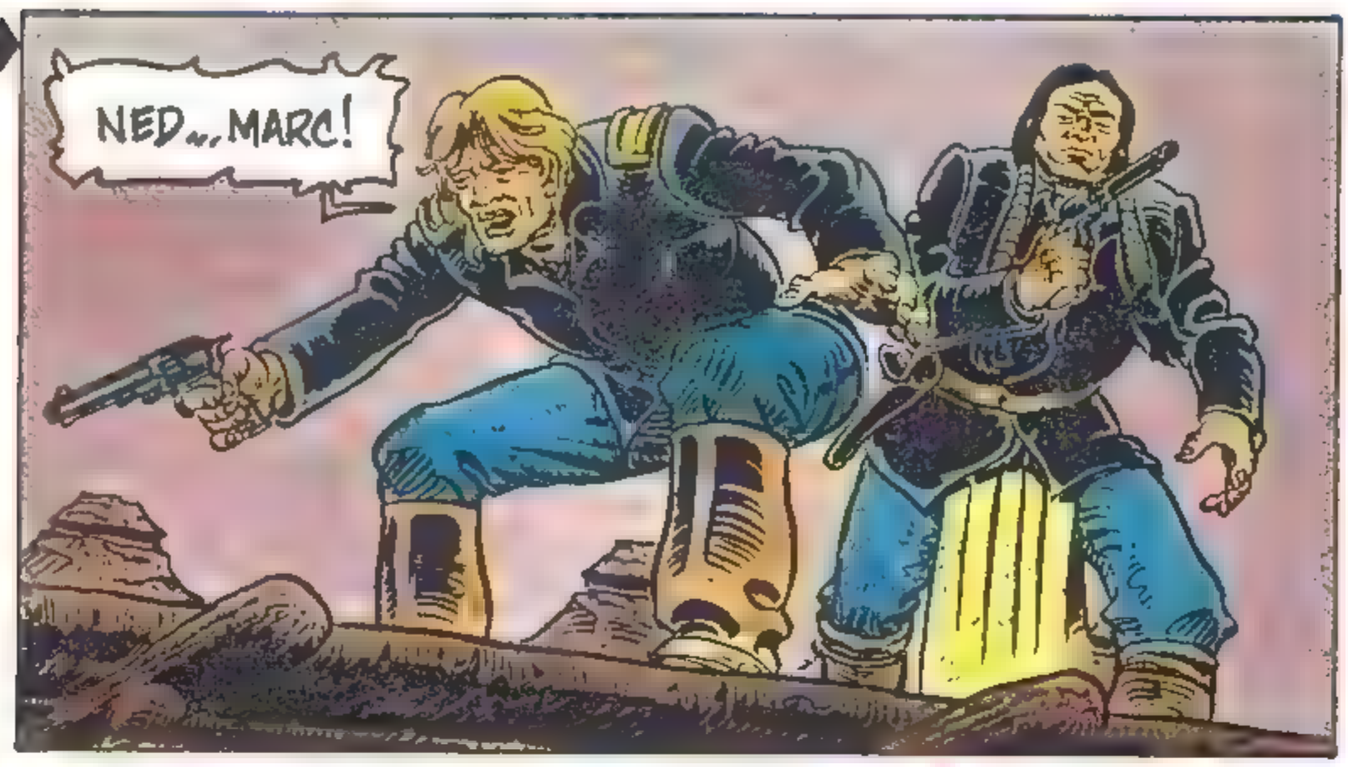

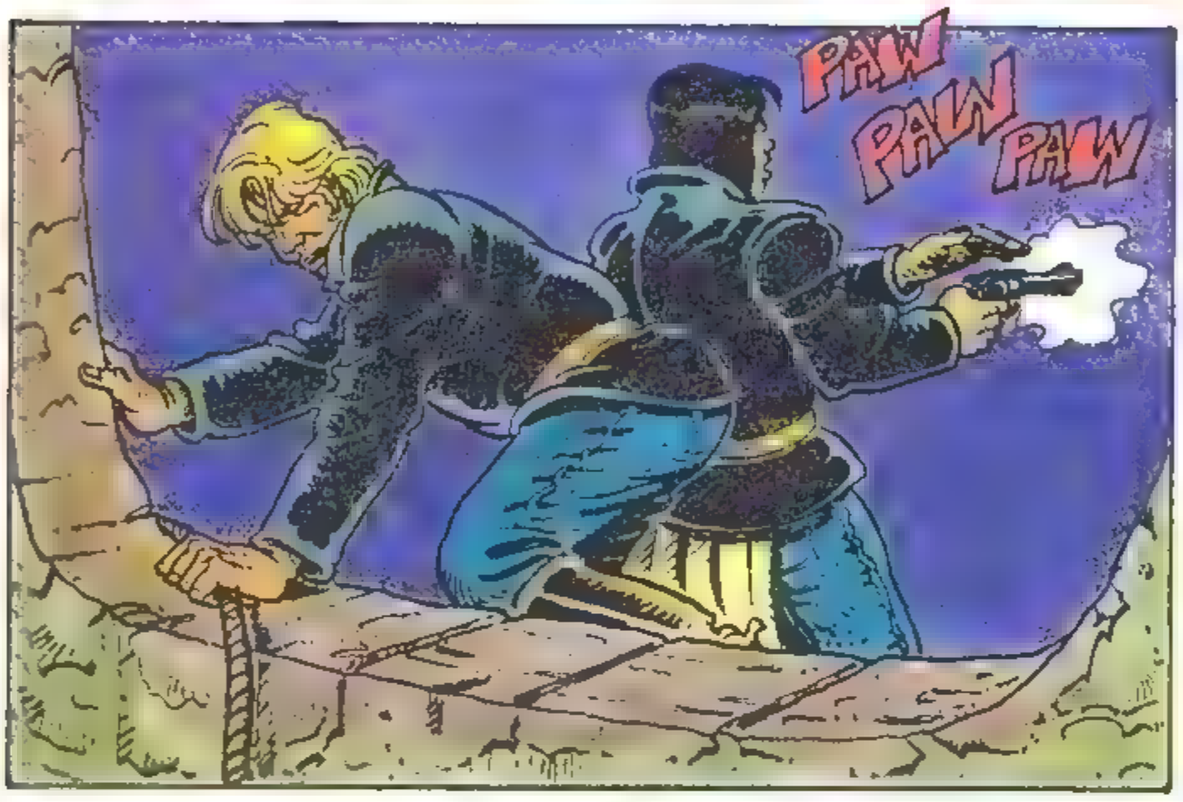

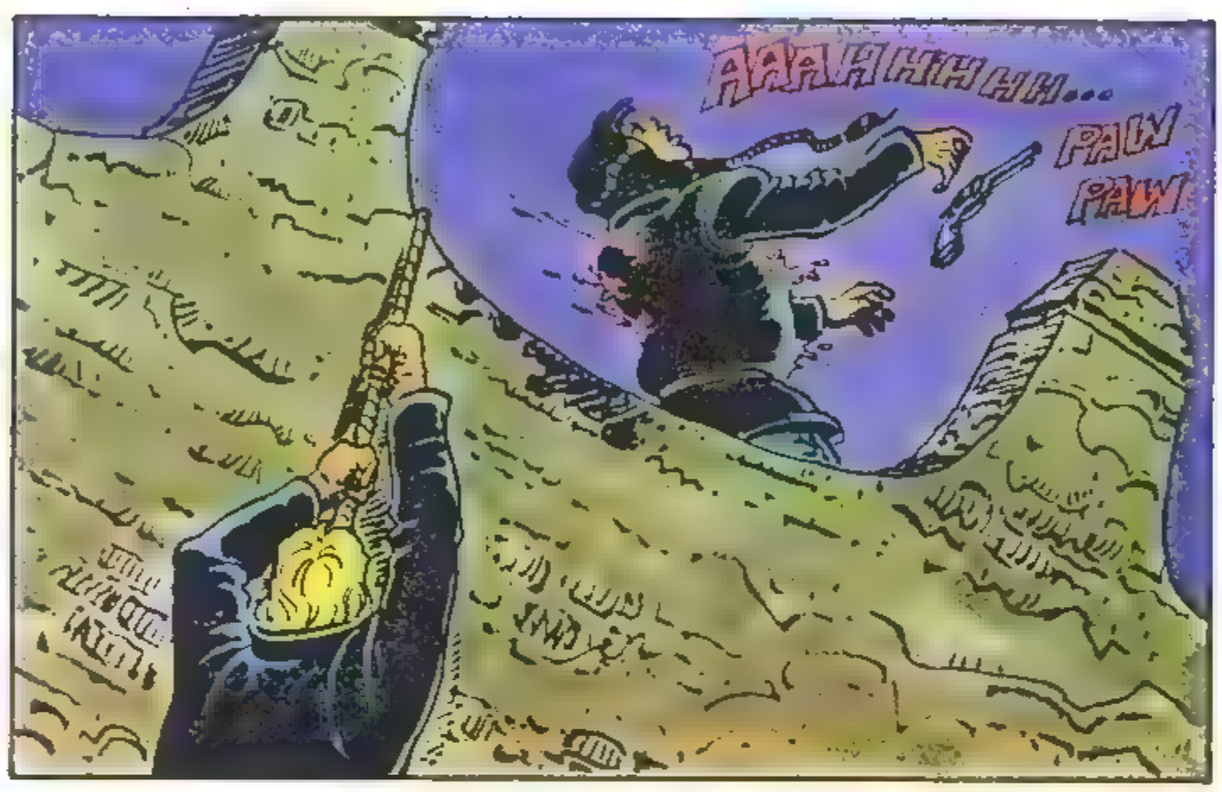

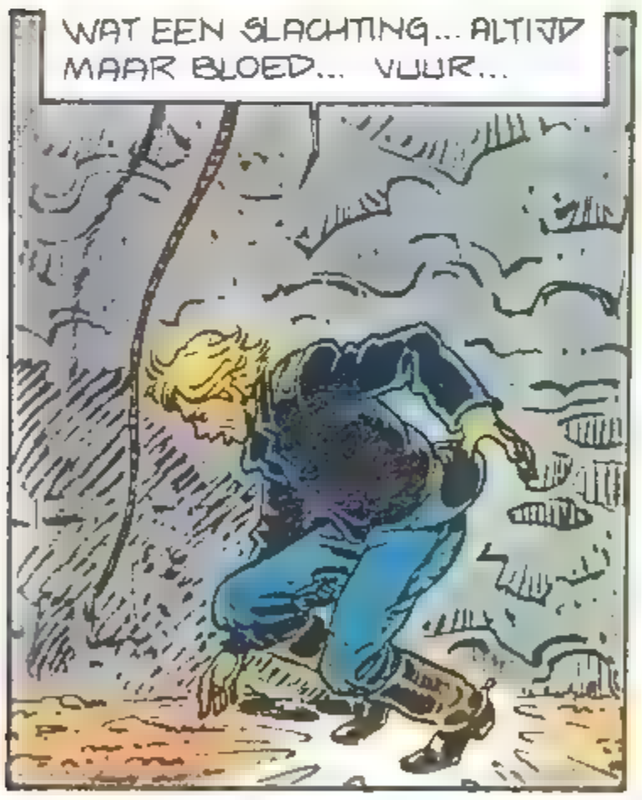

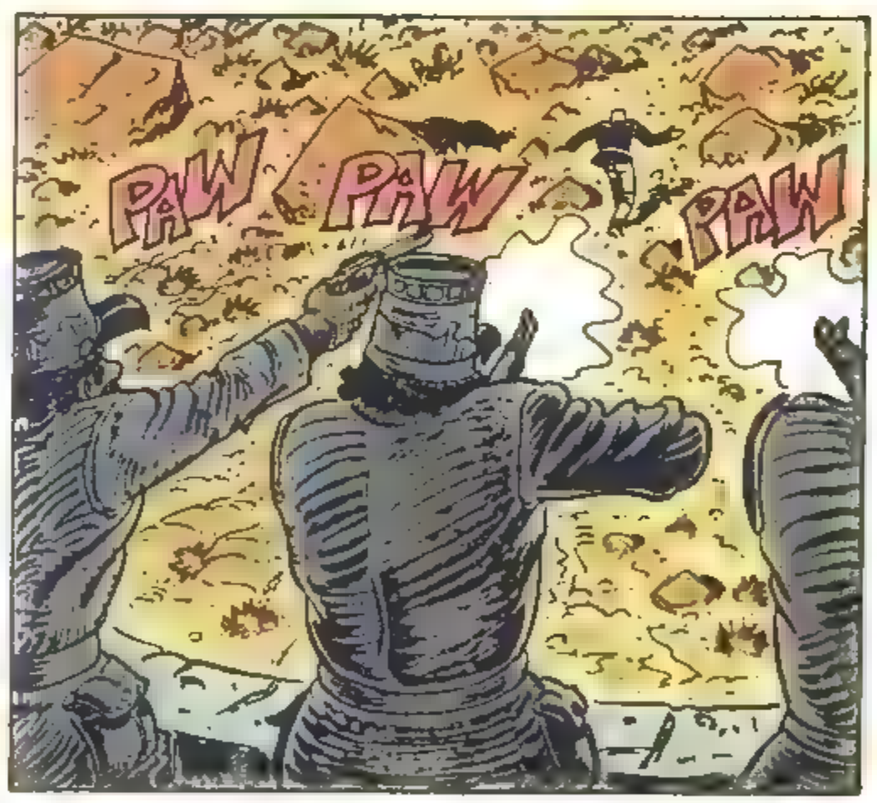

DEZE NACHT MOEST EENS KOMEN.. ZE SPOOKTE DOOR MIJN NACHTMERRIES... JA, DIT ALLES MOEST GEBEUREN VANNACHT! MAAR WAAROM BEN IK IN LEVEN GEBLEVEN? WANNEER IS MIJN LAATSTE NACHT?

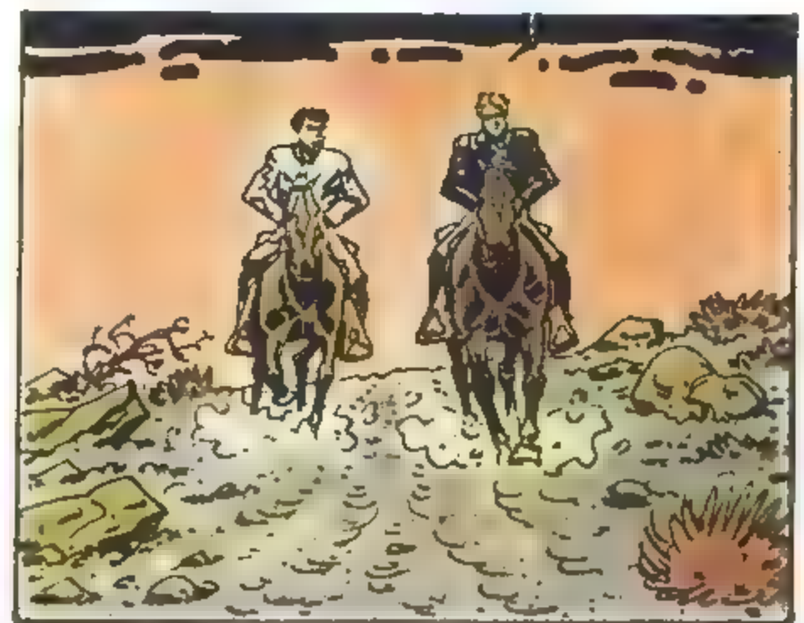

EXTRA
VERHAAL
LANG

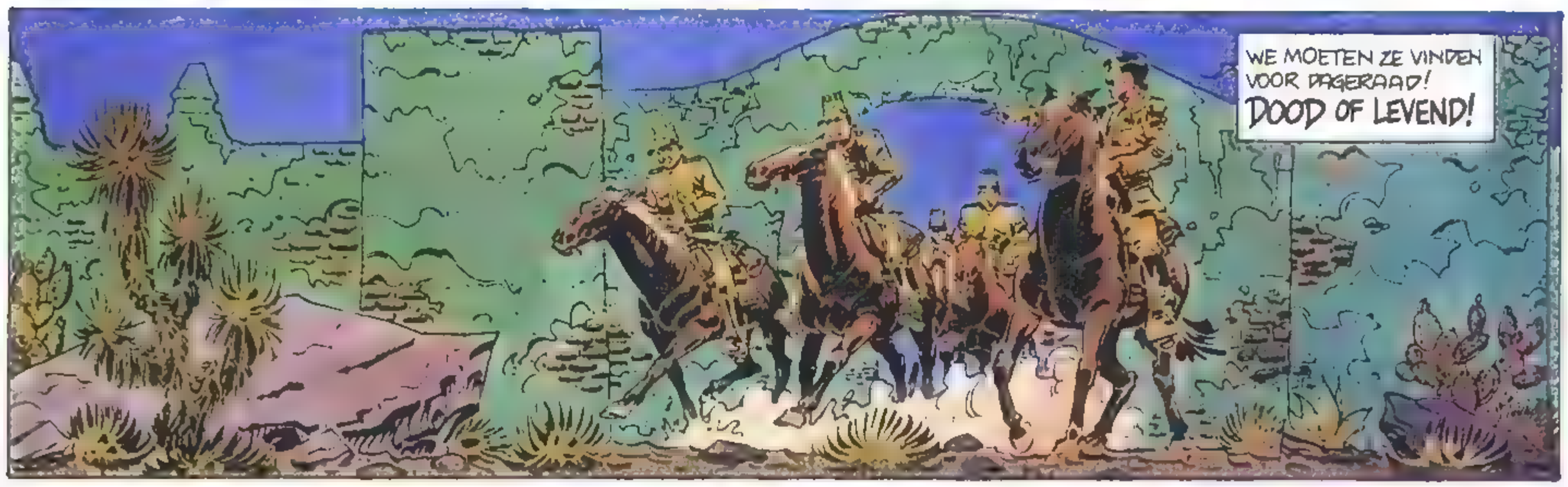
WE MOETEN ZE VINDEN VOOR DAGERAAD!
DOOD OF LEVEND!

DE GRENS?
DIE MILITAIREN ZIJN TAAI... ZOUDEN WE OP TIJD DE GRENS OVER KOMEN?

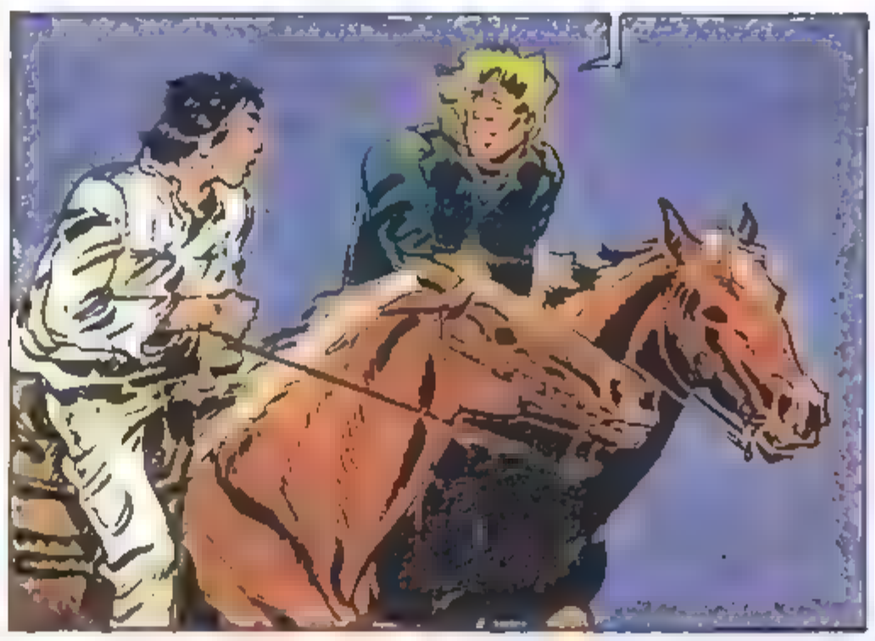
JA... DAT WAS HET PLAN... JE VADER DENKT DAT JE NIET IN MEXICO MOET BLIJVEN... JE WACHT TOT VIDALEZ EEN NATUURLIJKE DOOD STERFT OF VERMOORD WORDT EN KEERT DAN TERUG NAAR HUIS...

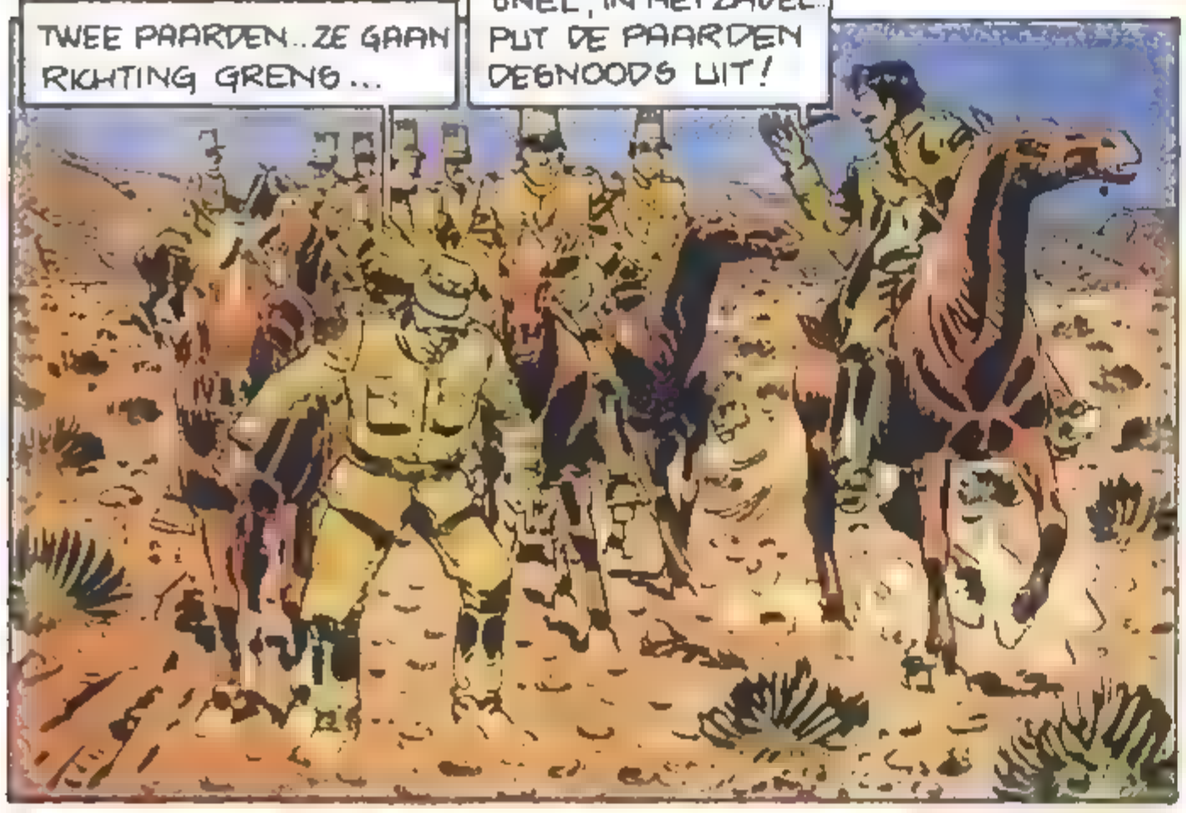
TWEE PAARDEN... ZE GAAN RICHTING GRENS...
SNEL, IN HET ZADEL. PUT DE PAARDEN DEGNOODS UIT!

ZE ZULLEN ONS SPOEDIG INGEHAALD HEBBEN! WE KUNNEN ZE NOOIT HET HOOFD BIEDEN...
MET PESSIMISTISCHE REVOLUTIONAIREN ALS JIJ ZAL ER WEL NOOIT IETS VERANDEREN HIER!

KOM MEE, JONGEN..
MAAR... U GAAT TOCH NIET DAAR NAAR BOVEN?

SLA OM

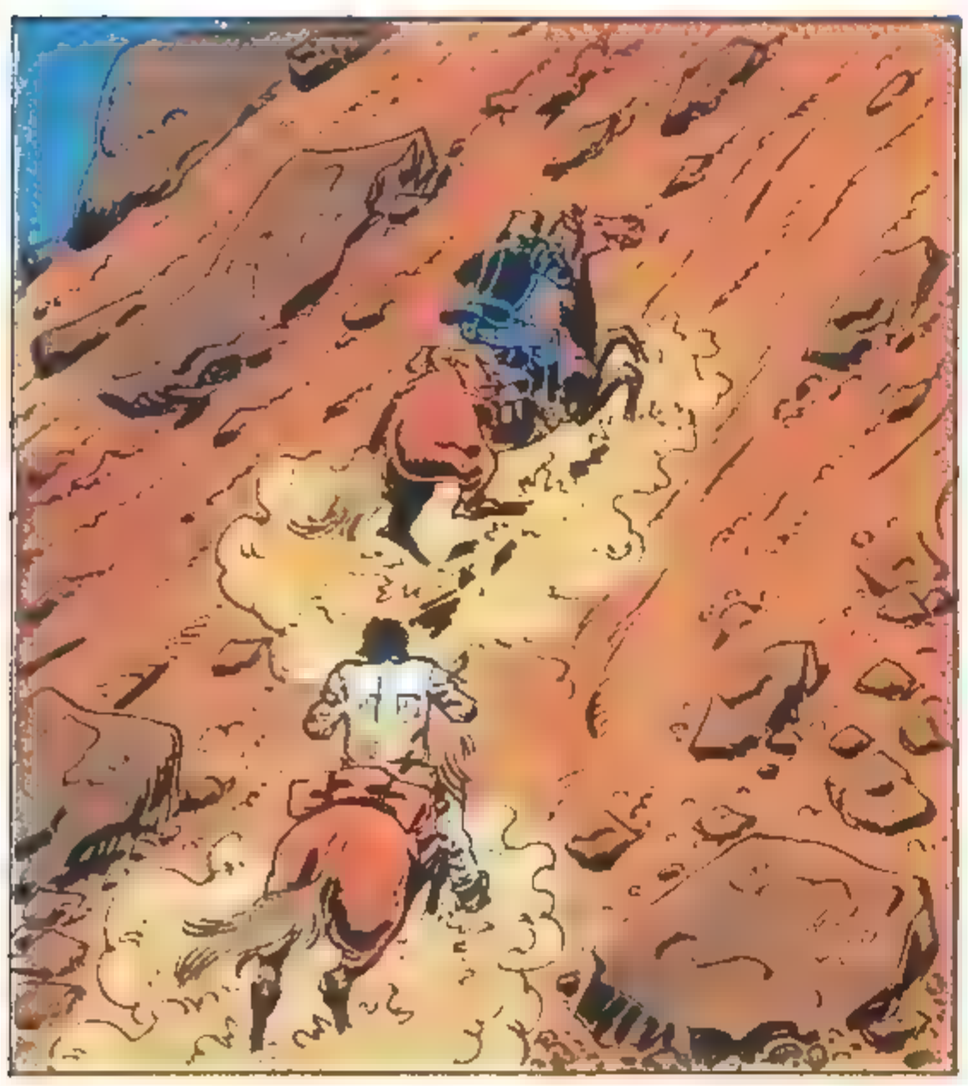

MIJN PAARD KAN NIET VERDER ... IK VAL!
TREK NIET AAN DE TEUGEL! LAAT HET BEEST GAAN...

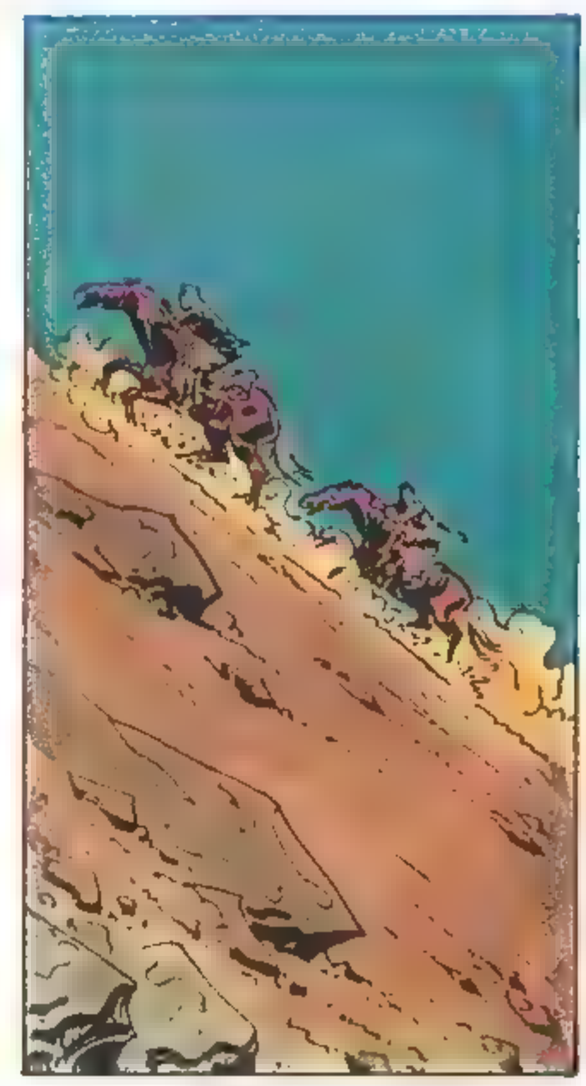

ZE KOMEN... MOED HOUDEN, JONGEN!

DAAR BOVEN! VOORUIT!
KAPITEIN... DE MANNEN BREKEN HUN NEK OP...

IK ZEI VOORUIT! WAT DIE HONDEN KUNNEN, KUNNEN WIJ OOK!
TOT UW ORDERS KAPITEIN... MAAR GTA ME TOE OP TE MERKEN DAT WE EEN UITSTEKEND DOELWIT VOOR HEN VORMEN ...

LUITENANT, ALS WE TERUG ZIJN OP HET FORT NEEM IK U ONDERHANDEN, DAT ZWEER IK! IK HAAT LAFAARDS!

DE STOMMELINGEN! ZE ZULLEN ZICH DE EEN NA DE ANDER LATEN NEERKNALLEN ALS OP DE KERMIS... MAAR NATUURLIJK... DIE GEK VAN EEN KAPITEIN VOERT HEN AAN...

WIE IS DIE KAPITEIN SANCHEZ?
EEN VERACHTELIJK MAN, DIE ZICH GEHEEL AAN DE ZAAK VAN VIDALEZ HEEFT GEWIJD EN DOOR ZIJN EI-GEN MANNEN WORDT GEHAAT!
SNELLER! SNELLER, ZEG IK!
KOM JONGEN... DIT IS HET MOMENT OM TE LATEN ZIEN OF JE EEN GOED SCHUTTER BENT! MAAR MIK OP DE PAARDEN! ZONDER HUN RIJDIEREN ZIJN DIE UITSTEKENDE RUITERS NERGENS MEER...
HIIIIIIIIIII
PAW
PAW
HIIIIIIIIIII
KAPITEIN! WE MOETEN TERUG... LATEN WE OM DE HEUVEL HEEN-TREKKEN! WE LIGGEN ONDER VUUR!
NOOIT! DOORGAAN... OF IK SCHIET JE EEN KOGEL IN JE KOP!
PAN
IK ZAL HUN LIJKEN NAAR LA CASA VOEREN! IK ZWEER HET!

SLA OM

HET BAL VAN DE HUURLINGEN

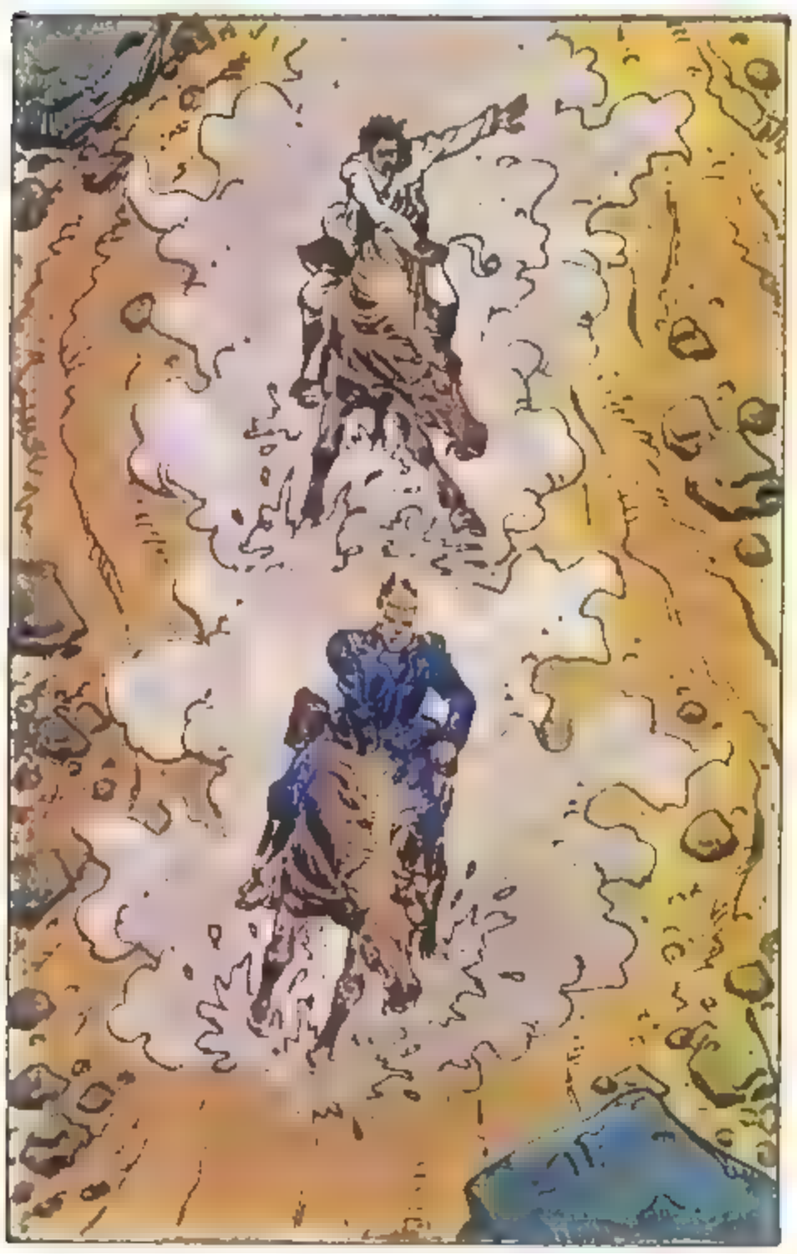

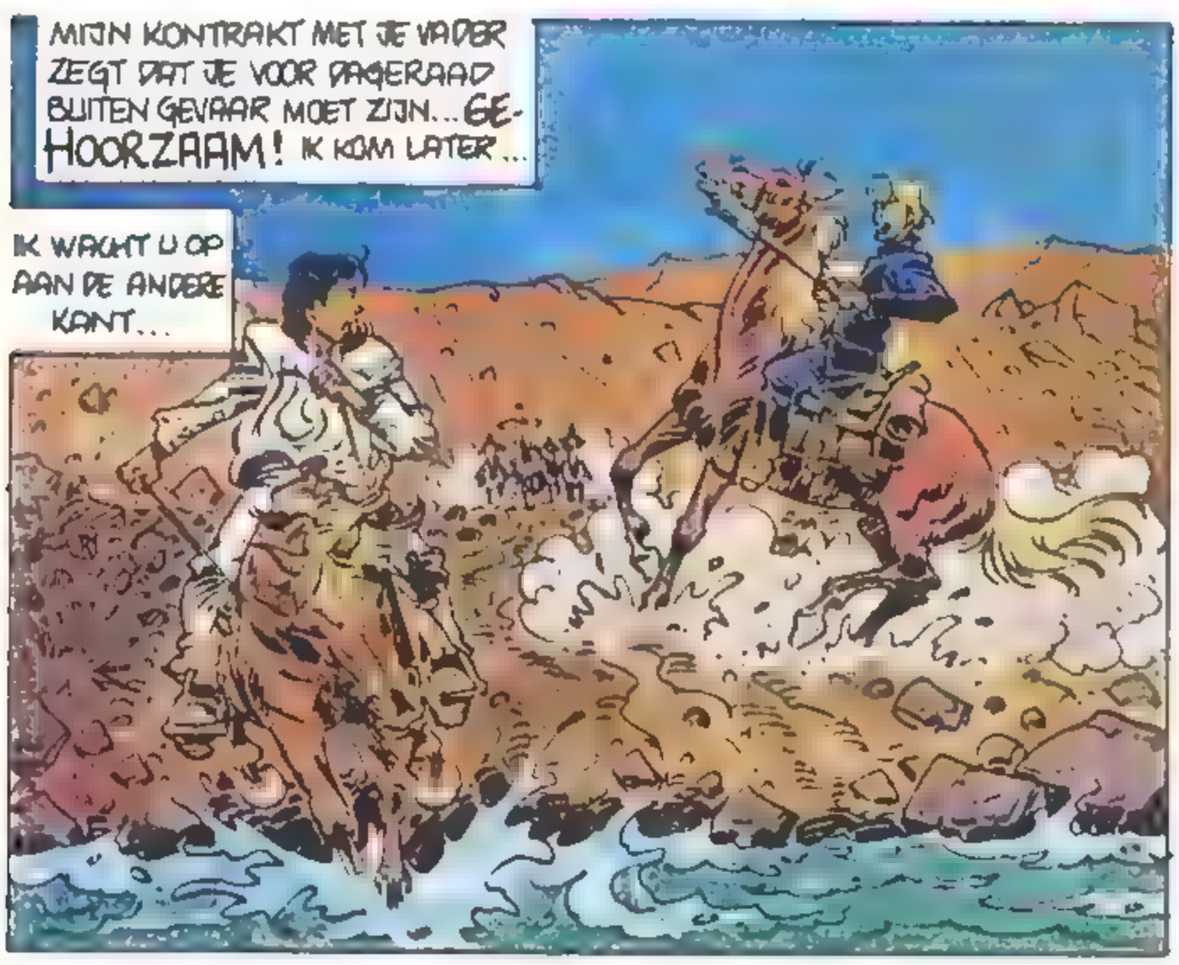

VUUR! SCHIET HEM NEER!
PAW!

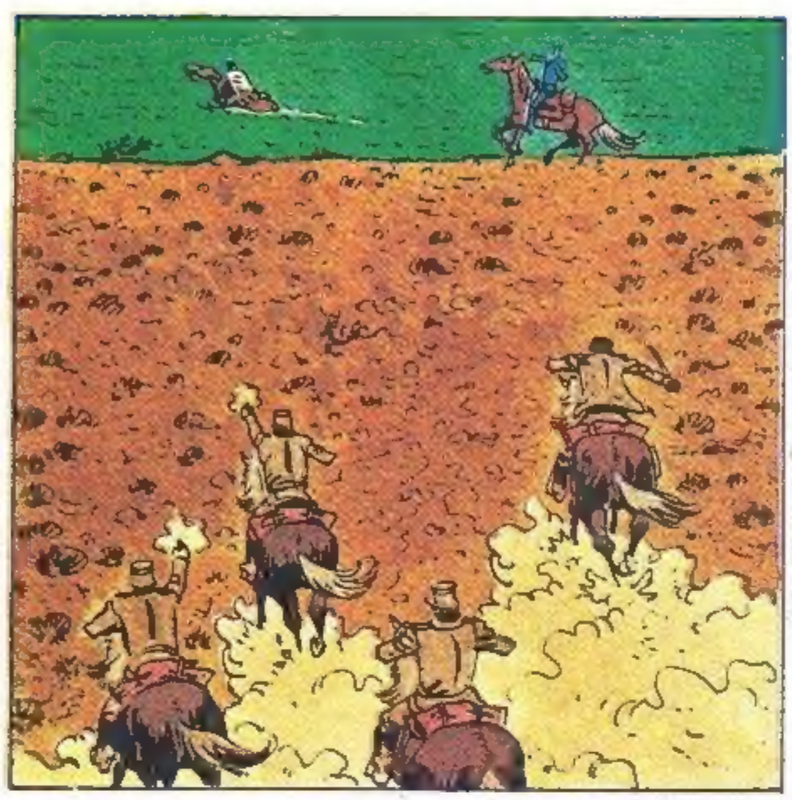

PAW
KOM! BLIJF NIET DAAR! SNEL!

HIER KOMT ER EEN EIND AAN JE LOOP-BAAN, KAPITEIN...

NEE! HIJ WEIGERT...
CLIC

Ai Ai! TIJD OM DE AFTOCHT TE BLAZEN, KAMERAAD!

TE LAAT, KAPITEIN... DE EERSTE IS AL NIET MEER IN MEXICO EN DE TWEEDE IS AL BIJNA BIJ HEM...

DIE IS NOG NIET OP AMERIKAANS GEBIED, LUITENANT! VOORUIT!

MAAR...
GON

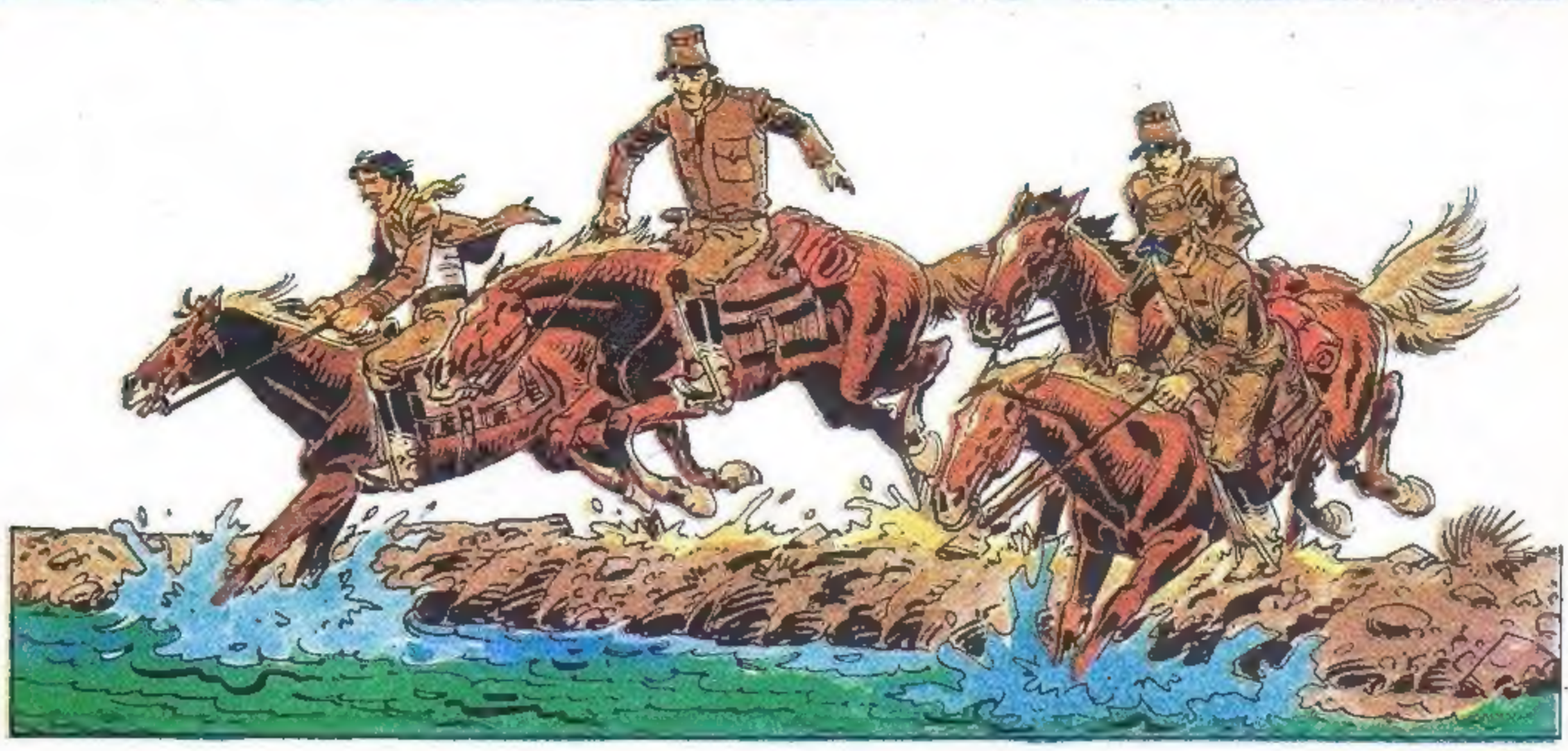

SLA OM

HET BAL VAN DE HUURLINGEN

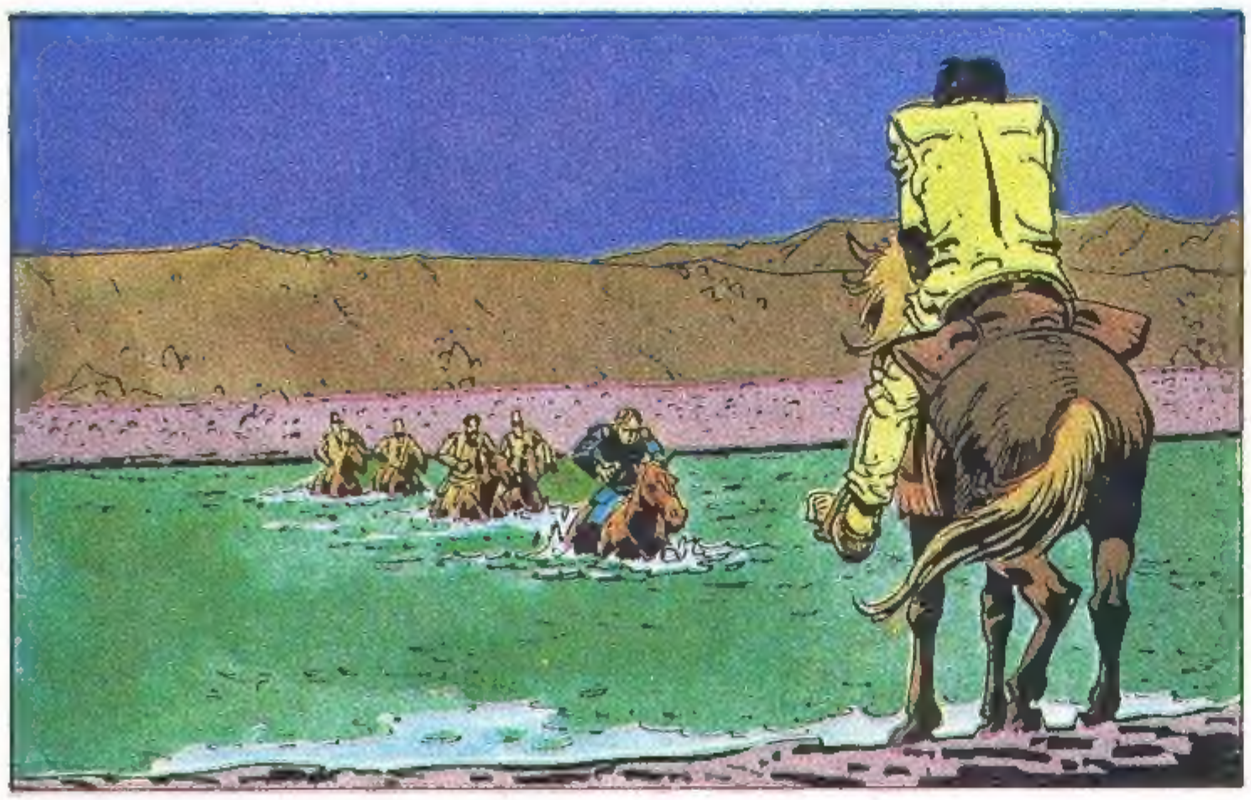

EINDE

Het weekblad Kuifje moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag niet in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toestemming heeft verleend. Tekeningen en manuskripten — niet door ons gevraagd — worden niet teruggezonden.

DE LOMBARD UITGAVEN
P.-H- Spaaklaan 1-11, 1070 Brussel — Prk. 000-0190916-20
Uitgever: Raymond LEBLANC, Is. Gerardlaan 9 - 1160 Brussel
Directeur: Guy LEBLANC
Redactie: J.-L. VERNAL, M. VAN OPPEN
Fotogravure: DE SCHUTTER N.V.
Offsetdruk: DE BIEVRE, p.v.b.a. - Brasschaat

Advertenties voor België: Tel.: 02/522.56.00

ABONNEMENT	BELGIË	BUITENLAND	
Geldt niet voor Nederland		+ verzending	TOTAAL
3 maanden (+ extra-nummer)	600 BF	—	—
6 maanden (+ 2 extra-nummers)	1.180 BF	545 BF	1.725 BF
1 jaar (+ 4 GRATIS extra-nummers)	2.150 BF	1.085 BF	3.235 BF
2 jaar (+ 8 GRATIS extra-nummers)	4.250 BF	2.165 BF	6.415 BF

KUIFJE-NEDERLAND
Lombard Uitgaven Nederland
Postbus 77, 2040 AB Zandvoort
Telefoon 02507-19444
ABONNEMENTSOPGAVE/KLACHTEN
Postbus 77, 5126 ZH Gilze
Telefoon: 01615-5920
Abonnementsprijs: 1/2 jaar: fl. 49.40
1 jaar: fl. 98.80
Adreswijziging: **4 weken** van te voren **schriftelijke** opgave via wikkel rond KUIFJE
Annuleringen: opzegging **4 weken** vóór het einde van de abonnementstermijn **schriftelijk** opgeven
ADVERTENTIES
Special Media b.v.
Postbus 3300, 1001 CA Amsterdam
Telefoon: 020-222 366

VOLGENDE WEEK:

NIKY in: DE 8ste SARCOFAAG

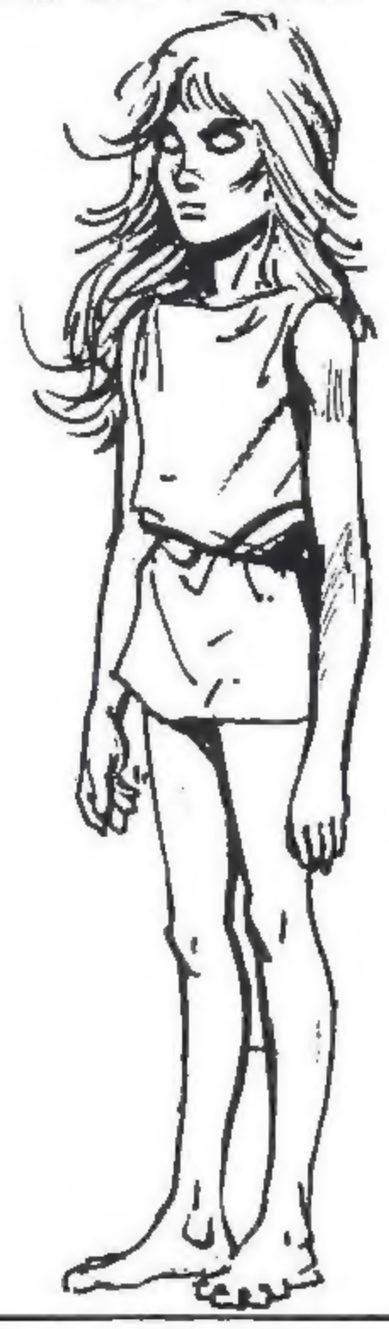

+

THORGAL

« Alinoé »

+

MUZIEK

Factory Benelux Greatest Hits

BEWAAR JE WEEKBLAD ZONDER HET TE BESCHADIGEN!

BESTEL DE SCHITTERENDE «KUIFJE VERZAMELBAND»!

In prachtig bruin kunstleder, met afbeelding van KUIFJE en BOBBIE in goud op rug en voorkant. De verzamelband kan 18 nummers bevatten. Voor een jaargang heb je dus drie banden nodig.

Voor België
Prijs: 210 BF + 40 BF verzendingskosten.
Speciaal aanbod: als je 9 banden bestelt (voor 3 jaargangen dus) krijg je de 10de GRATIS!
Prijs: 2.250 BF

Bestellingen: met een gebarreerde cheque op naam van:
De Lombard Uitgaven
P.-H. Spaaklaan 1-11
1070 BRUSSEL
of stort het bedrag op postrekening 000-0190916-20 van het weekblad KUIFJE.

Voor Nederland:
Maak fl. 11.50 + fl. 3.50 verzendingskosten per verzamelband over aan:
Lombard Uitgaven Nederland
AMRO bank Heemstede, nr. 44.87.80.267
Drie weken na ontvangst van de betaling krijg je de verzamelband(en) thuis bezorgd.

VOOR IEDEREEN
De verzamelbanden worden in een stevige verpakking geleverd. VERGEET BIJ JE BESTELLING NIET TE VERMELDEN DAT HET OM DE «KUIFJE VERZAMELBANDEN» GAAT EN HET GEWENSTE AANTAL EXEMPLAREN!

EEN KNIPOOGJE
van ernst

TOK!

PLAF!

ERNST 84